

Uradni list

Evropske unije

C 224

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

27. junij 2018

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2016–2017

Seje: 21.–24. november 2016

Zapisnik sej je bil objavljen v UL C 352, 19.10.2017.

SPREJETA BESEDILA

Seji: 30. november in 1. december 2016

Zapisnik sej je bil objavljen v UL C 363, 26.10.2017.

SPREJETA BESEDILA

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Torek, 22. november 2016

2018/C 224/01	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o letnem poročilu Evropske centralne banke za leto 2015 (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o evropski obrambni uniji (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o sprostitvi potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja (2016/2139(INI))	36

SL

Sreda, 23. november 2016

2018/C 224/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o dokončanju okvira Basel III (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o strateškem komuniciranju EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o znakovnih jezikih in poklicnih tolmačih za znakovni jezik (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o osnutku izvedbene uredbe Komisije o obnovitvi odobritve aktivne snovi bentazon v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (D047341/00 – 2016/2978(RSP))	75

Četrtek, 24. november 2016

2018/C 224/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o primeru Guija Minhaja, zaprtega založnika na Kitajskem (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o položaju ljudstva Guarani Kaiowá v brazilski zvezni državi Mato Grosso do Sul (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o primeru Ildarja Dadina, zapornika vesti v Rusiji (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o razmerah v Siriji (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o odnosih med EU in Turčijo (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o pristopu EU k istanbulski konvenciji o preprečevanju nasilja nad ženskami ter o boju proti njemu (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o letnem poročilu o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2015 (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o akcijskem načrtu EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o novih priložnostih za mala prevozna podjetja, tudi sodelovalnih poslovnih modelih (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o razmerah v Belorusiji (2016/2934(RSP))	135

Četrtek, 1. december 2016

2018/C 224/22	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o Solidarnostnem skladu Evropske unije: ocena (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o razmerah v Italiji po potresih (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o izjavah o interesih komisarjev – smernice (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o odgovornosti, odškodninah in finančnem jamstvu za naftne in plinske dejavnosti na morju (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o razmerah v Demokratični republiki Kongo (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o dostopu do energije v državah v razvoju (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o izvajanju postopka za evropski plačilni nalog (2016/2011(INI))	173

II Sporočila

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropski parlament

Torek, 22. november 2016

2018/C 224/29	Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu (2016/2107(IMM))	178

III Pripravljalni akti

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 22. november 2016

2018/C 224/31	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Europola (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))	183

Sreda, 23. november 2016

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Emisije za nekatera onesnaževala zraka ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka in o spremembi Direktive 2003/35/ES (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. novembra 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES 193

Četrtek, 24. november 2016

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

Makrofinančna pomoč Jordaniji ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o zagotovitvi nadaljnje makrofinančne pomoči Hašemitski kraljevini Jordaniji (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2016 z namenom sprejetja Sklepa (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Hašemitski kraljevini Jordaniji 194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

Dejavnosti in nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (prenovitev) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (prenovitev) 196

Četrtek, 1. december 2016

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

Carinski zakonik Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije, kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 1. decembra 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku 198

2018/C 224/38	P8_TA(2016)0458	
	Datum začetka uporabe: dokumenti s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih ***1	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0355	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 1. decembra 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe	199
2018/C 224/39	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Kiribati o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje, v imenu Evropske unije (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE)) . .	201
2018/C 224/40	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Salomonovimi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje, v imenu Unije (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))	202
2018/C 224/41	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Federativnimi državami Mikronezije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))	203
2018/C 224/42	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Tuvalujem o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))	204
2018/C 224/43	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Marshallovi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE)) . .	205
2018/C 224/44	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo o varstvu osebnih podatkov pri preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju in pregonu kaznivih dejanj, v imenu Evropske unije (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))	206
2018/C 224/45	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi vmesnega Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))	207
2018/C 224/46	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))	208

2018/C 224/47	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 4/2016 za proračunsko leto 2016: posodobitev odobritev, da se odrazijo najnovejše dogajanje na področjih migracij in varnosti, zmanjšanje odobritev plačil in odobritev za prevzem obveznosti zaradi globalne prerazporeditve, podaljšanje EFSI, sprememba kadrovskega načrta agencije Frontex in posodobitev odobritev iz prihodkov (lastna sredstva) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 5/2016 za proračunsko leto 2016: Izvajanje Sklepa 2014/335/EU, Euratom o lastnih sredstvih po zaključku postopka njegove ratifikacije in začetku veljavnosti 1. oktobra 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 6/2016 za proračunsko leto 2016, ki spremlja predlog za uporabo sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obravnavo trenutne migracijske, begunske in varnostne krize (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za plačilo predplačil v okviru splošnega proračuna Unije za leto 2017 (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o skupnem predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je odobril spravni odbor v proračunskem postopku (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))	227

Legenda uporabljenih znakov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
- ***II Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
- ***III Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom **■** ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2016–2017

Seje: 21.–24. november 2016

Zapisnik sej je bil objavljen v UL C 352, 19.10.2017.

SPREJETA BESEDILA

Seji: 30. november in 1. december 2016

Zapisnik sej je bil objavljen v UL C 363, 26.10.2017.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 22. november 2016

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0433

Letno poročilo Evropske centralne banke za leto 2015

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o letnem poročilu Evropske centralne banke za leto 2015 (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Evropske centralne banke za leto 2015,
 - ob upoštevanju člena 284(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju člena 123(1) PDEU,
 - ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, zlasti člena 15,
 - ob upoštevanju člena 132(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0302/2016),
- A. ker je predsednik Draghi o morebitnem izstopu Združenega kraljestva iz EU pravilno dejal, da so razsežnosti njegovih posledic za gospodarske obete odvisne od časovnega okvira, razvoja in končnega izida prihodnjih pogajanj in da se je gospodarstvo euroobmočja do sedaj izkazalo za odporno, vendar je zaradi te negotovosti naš izhodiščni scenarij še vedno izpostavljen negativnim tveganjem. Dejal je tudi, da je ne glede na to, v kakšnem odnosu bosta Evropska unija in Združeno kraljestvo, izjemno pomembno zagotoviti celovitost notranjega trga in da bi bilo treba v vsakem primeru zagotoviti, da bodo za vse udeležence veljala enaka pravila;
- B. ker se po spomladi objavljeni najnovejši napovedi Komisije pričakuje, da bo realna rast v euroobmočju skromna in geografsko neenakomerno porazdeljena – 1,6-odstotna v letu 2016 in 1,8-odstotna v letu 2017, potem ko je leta 2015 znašala 1,7 %;
- C. ker naj bi se po tej napovedi brezposelnost v euroobmočju zmanjševala, in sicer z 10,9 % konec leta 2015 na 9,9 % konec leta 2017; ker so se razlike med državami članicami v stopnji brezposelnosti leta 2015 še povečale in segajo od 4,6 % v Nemčiji do 24,9 % v Grčiji;
- D. ker naj bi se javnofinančni primanjkljaj v euroobmočju glede na to napoved postopoma zmanjševal – z 2,1 % v letu 2015 na 1,9 % v letu 2016 in na 1,6 % v letu 2017 –, za delež javnega dolga v BDP pa se napoveduje, da naj bi se prvič po začetku krize začel zmanjševati, čeprav v postopku Komisije v zvezi s čezmernim primanjkljajem še vedno sodelujejo štiri države euroobmočja: Francija, Španija, Grčija in Portugalska; ker Ciper, Irska in Slovenija izvajajo programe za makroekonomsko prilagoditev, s pomočjo katerih so zmanjšali svoj primanjkljaj na stopnjo, ki je pod pragom 3 % BDP;

Torek, 22. november 2016

- E. ker naj bi euroobmočje po tej napovedi v letih 2016 in 2017 še naprej izkazovalo zunanji presežek v vrednosti približno 3 % BDP; ker bi težave pri izstopu Združenega kraljestva iz EU lahko negativno vplivalo na trgovinsko bilanco tako EU kot Združenega kraljestva, glede na to, da gre za enega glavnih trgovinskih partnerjev euroobmočja;
- F. ker mora Evropski sistem centralnih bank v skladu s členom 127(5) PDEU prispevati k ohranjanju finančne stabilnosti;
- G. ker mora Evropski sistem centralnih bank v skladu s členom 127(2) PDEU „podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov“;
- H. ker naj bi po napovedi ECB iz septembra 2016 povprečna stopnja inflacije v euroobmočju, potem ko je bila v letu 2015 ničelna, v letu 2016 ostala blizu te ravni (0,2 %), leta 2017 naj bi dosegla 1,2 %, leta 2018 pa 1,6 %; ker je nizka stopnja inflacije v zadnjih letih med drugim posledica nizkih cen energije;
- I. ker je ciljno stopnjo inflacije vedno težje doseči zaradi konsolidiranja demografskih trendov, stalno nizkih cen energije in splošnega vpliva globalizirane trgovine in finančnega sektorja na visoko brezposelnost v evropski družbi; ker ti deflacijski pritiski prispevajo k pomanjkanju naložb in šibkemu skupnemu povpraševanju;
- J. ker je ECB marca 2015 začela razširjen program nakupa sredstev v vrednosti 1,1 bilijona EUR, ki naj bi po prvotnih načrtih potekal do septembra 2016;
- K. ker je bil program že nadgrajen, nakup sredstev naj bi potekal do marca 2017 v skupnem znesku, ki bi moral biti blizu 1,7 bilijona EUR, seznam primernih sredstev pa je bil razširjen, da je zajel tudi nefinančne podjetniške obveznice ter regionalne in lokalne državne obveznice; ker se pojavlja zaskrbljenost, da tveganja v bilanci stanja ECB naraščajo;
- L. ker je ECB od začetka programa kupila s premoženjem zavarovane vrednostne papirje v vrednosti 19 094 milijonov EUR;
- M. ker je ECB še bolj sprostila svojo monetarno politiko in dodatno znižala svoje interventne tečaje na najnižje ravni doslej, saj so operacije glavnega refinanciranja in mejni depozit marca 2016 pristali na 0 % oziroma -0,40 %; ker ECB bankam ponuja spodbude za zagotavljanje posojil in v ta namen izvaja naslednjo serijo ciljno usmerjenih operacij dolgoročnejšega refinanciranja (CUODR II);
- N. ker je bil po navedbah ECB enotni mehanizem nadzora (EMN) vzpostavljen za namene dosledne uporabe mikrobonitetnega nadzora in izvrševanja v euroobmočju, da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji za bančne posle ter uvedla skupna metodologija vrednotenja (proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja – SREP);
- O. ker predsednik ECB vedno znova poudarja, da so v euroobmočju nujno potrebne strukturne reforme;
- P. ker ECB podpira okvir za preprosto, pregledno in standardizirano listinjenje ter posledično zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki bosta oživila trg listinjenja in financiranje realnega gospodarstva;
- Q. ker člen 123 PDEU in člen 21 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke prepovedujeta denarno financiranje vlad;

Torek, 22. november 2016

1. poudarja, da euroobmočje še vedno trpi zaradi visoke stopnje brezposelnosti in izredno nizke inflacije ter velikega makroekonomskega neravnotežja, kot je neravnotežje tekočih računov, poleg tega pa ga zaradi pomanjkanja naložb, ki so na za 10 odstotnih točk nižji ravni kot pred krizo, neizvajanja strukturnih reform in šibkega splošnega skupnega povpraševanja pesti zelo nizka rast produktivnosti; ugotavlja, da visoka raven javnega dolga in zlasti visoko število slabih posojil v bančnem sektorju in njegova nizka kapitalizacija v nekaterih državah članicah še naprej drobijo finančni trg euroobmočja, kar zmanjšuje manevrski prostor za podporo najbolj ranljivim gospodarstvom; poudarja, da so trdne fiskalne politike in strukturne reforme, usmerjene v večjo produktivnost, edini način za vzpostavitev trajnostnega gospodarskega izboljšanja v teh državah članicah;
2. poudarja zvezni značaj Evropske centralne banke, ki izključuje nacionalne vete, kar ji je omogočilo odločno ukrepanje pri obravnavi krize;
3. ugotavlja, da so bili izredni ukrepi, ki jih je ECB sprejela za dvig inflacije nazaj na srednjeročni cilj 2 % kljub zelo kompleksnemu okolju in tveganjem zaradi daljšega obdobja nizke inflacije, skladni z njenimi pooblastili iz člena 127 PDEU in zato niso nezakoniti⁽¹⁾; ugotavlja, da so se finančne razmere po začetku programa nakupa sredstev marca 2015 zaradi programov ciljno usmerjenih operacij dolgoročnejšega refinanciranja (CUODR) rahlo izboljšale, tako da se v euroobmočju obnavljajo posojila za podjetja in gospodinjstva; ugotavlja, da so ti ukrepi pomagali omejiti razlike v donosu državnih obveznic nekaterih držav euroobmočja; ugotavlja, da izboljšanje ni enako vplivalo na vse države članice in da je povpraševanje po posojilih v nekaterih državah članicah zaradi slabih gospodarskih razmer še vedno šibko;
4. poudarja, da je ECB junija 2016 začela nov sklop štirih ciljno usmerjenih operacij dolgoročnejšega refinanciranja (CUODR II); poudarja, da se je struktura spodbud tega programa v primerjavi z izvirnim CUODR spremenila, saj si bodo lahko nekatere banke izposojale po negativnih obrestnih merah, tudi če ne bodo povečale svojih neto posojil realnemu gospodarstvu;
5. je zaskrbljen, da ECB s ponujanjem likvidnosti po negativnih obrestnih merah in odpravo zahtev, da morajo banke vrniti sredstva, če pri posojilih ne dosežejo svoje referenčne vrednosti, zmanjšuje povezavo med zagotavljanjem likvidnosti centralnim bankam in posojili realnemu gospodarstvu, ki je bila jedro koncepta CUODR;
6. pozdravlja odločno zavezo Evropske centralne banke iz julija 2012, da bo po svojih najboljših močeh zaščitila evro, s čimer je bistveno pripomogla k zagotavljanju finančne stabilnosti euroobmočja;
7. meni, da bi imel program nakupa sredstev večji učinek na evropsko gospodarstvo, če bi ga spremljale učinkovite in socialno uravnotežene strukturne reforme, katerih cilj bi bil povečati njegovo konkurenčnost, in če bi v njem EIB kupila večji delež obveznic, zlasti v zvezi s programoma TEN-T in TEN-E (projekti z dokazano socialno in ekonomsko evropsko dodano vrednostjo) ter z listinjenimi posojili za mala in srednja podjetja; poziva ECB, naj pripravi študijo, v kateri bo analizirala, kakšen učinek bi imel program nakupa sredstev, če bi bilo mogoče na sekundarnih trgih odkupiti javni dolg držav članic, ki je neposredno povezan z naložbami in odhodki za raziskave; je zaskrbljen, da bi neposredni nakupi obveznic, ki jih nefinančne družbe izdajajo v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, v sedanjih okoliščinah sicer lahko bili utemeljeni, vendar bi utegnili izkrivljati trg;
8. soglaša s predsednikom ECB Mariem Draghijem, da zgolj enotna monetarna politika ne more spodbuditi skupnega povpraševanja, če je ne bodo dopolnjevale tudi trdne fiskalne politike ter ambiciozni in socialno uravnoteženi programi strukturnih reform na ravni držav članic; opozarja, da mora biti glavni cilj ECB v skladu z njenim mandatom iz primarne zakonodaje Pogodb EU zagotavljanje stabilnosti cen, kar pomeni stabilno in naložbam prijazno okolje; meni, da zgolj monetarna politika ni primerno orodje za reševanje strukturnih problemov evropskega gospodarstva; poudarja, da so kljub pričakovanemu okrevanju gospodarstva strukturne reforme še vedno nujno potrebne; želi opozoriti na nedavne študije in razprave o morebitnem znižanju nevtralnih obrestnih mer, ki ga je v zadnjem desetletju opaziti povsod po svetu; poudarja, da bo zato monetarna politika postala bolj omejena in manj učinkovita, saj obstaja večje tveganje, da doseže ničto spodnjo mejo;

⁽¹⁾ Kot sta nedavno poudarila Sodišče Evropske unije in nemško zvezno ustavno sodišče v sodbi z dne 21. junija 2016.

Torek, 22. november 2016

9. se strinja, da bi dobro delujoč, raznolik in povezan kapitalski trg podpiral kanale za prenos enotne monetarne politike; v zvezi s tem poziva, naj se bančna unija postopno dokonča in v celoti izvaja, naj države članice popolnoma upoštevajo z njo povezano zakonodajo ter naj se oblikuje unija kapitalskih trgov, saj bi to bil odločilen korak k učinkovitejši enotni monetarni politiki in zmanjšanju tveganj zaradi pretresov v finančnem sektorju; meni, da je rešitev vprašanja slabih posojil v najbolj prizadetih nacionalnih bančnih sektorjih ključnega pomena za ponovno vzpostavitev nemotene prenosa monetarne politike v celotnem območju;

10. poudarja, da bi bilo treba pri strukturnih in socialno uravnoteženih reformah v gospodarstvu in na trgu dela v celoti upoštevati tudi demografski primanjkljaj v Evropi, da bi odpravili deflacijske pritiske in ustvarili spodbude za bolj uravnoteženo demografsko strukturo, s katero bi bilo lažje vzdrževati ciljno stopnjo inflacije pri okoli 2 %; opozarja na tveganje negativnih pričakovanj glede naložb, kjer so demografska gibanja neugodna;

11. ugotavlja, da čeprav so učinek, tveganja in prelivanje nekonvencionalnih ukrepov precejšnji, zlasti glede pogojev financiranja bank in obrobni območij, se inflacija do leta 2017 najverjetneje ne bo približala srednjeročnemu cilju 2 %; ugotavlja, da je sedanje okrepanje bančnih in tržnih posojil geografsko neenakomerno porazdeljeno po državah članicah in doslej ni imelo pričakovanega učinka na obstoječo naložbeno vrzel v euroobmočju; poudarja, da pomanjkanje naložb ni le posledica pomanjkanja dostopa do financiranja, temveč tudi majhnega povpraševanja po kreditih, in da je treba spodbujati strukturne reforme, ki bodo neposredno spodbujale naložbe in ustvarjanje delovnih mest; opozarja, da je za institucionalne vlagatelje na voljo manj visokokakovostnih sredstev, sprejemljivih v mednarodnem merilu;

12. poudarja, da so lahko banke tako rekoč brez vsakršnih stroškov ali z zelo nizkimi stroški dostopale do sredstev, s katerimi so neposredno subvencionirale svojo bilanco stanja, medtem ko so bili učinki na realno gospodarstvo zelo omejeni; obžaluje, da se obseg teh subvencij, čeprav gre za jasen fiskalni učinek prelivanja monetarne politike, ne spremlja in ne objavlja ter da zanj ne veljajo strogi pogoji v smislu izvedbe in namembnosti naložb; vztraja, da bi vse tovrstne izredne ukrepe morali spremljati ukrepi za blaženje izkrivljanja trgov in gospodarstva;

13. obžaluje nesorazmerja (ki se sicer postopno zmanjšujejo) med obrestnimi merami za posojila malim in srednjim podjetjem in za posojila večjim podjetjem, med obrestnimi merami za mala in velika posojila ter med pogoji kreditiranja za mala in srednja podjetja iz različnih držav euroobmočja, vendar se zaveda, da je monetarna politika pri tem omejena; poudarja, da morajo banke nenehno prilagajati bilanco stanja, kar med drugim vpliva na razpoložljivost posojil za mala in srednja podjetja v nekaterih državah članicah; poleg tega poudarja tveganje, da utegne v prihodnosti priti do izkrivljanja konkurence, saj ECB kupuje podjetniške obveznice na kapitalskem trgu, na katerem osnovna merila upravičenosti (zlasti glede na okvir tveganja) ne bi smela povzročati dodatnega izkrivljanja, in s katerega mala in srednja podjetja ne bi smela biti izključena;

14. poudarja, da bi moglo daljše obdobje položne krivulje donosa zmanjšati donosnost bank, zlasti če ne prilagodijo svojih poslovnih modelov, in bi lahko prineslo morebitna tveganja, zlasti za zasebne prihranke ter pokojninske in zavarovalne sklade; opozarja, da bi manjša dobičkonosnost bank lahko omejila njihovo pripravljenost za razvijanje posojilnih dejavnosti; opozarja, da takšna politika obrestnih mer negativno vpliva zlasti na lokalne in regionalne banke in hranilnice, ki imajo le malo sredstev od finančnih trgov, ter na tveganja v zavarovalniškem in pokojninskem sektorju; zato poziva k namenskem in stalnemu spremljanju instrumenta negativnih obrestnih mer, njegovega izvajanja in njegovih učinkov; poudarja, da je pri opuščanju te politike izredno nizkih (negativnih) obrestnih mer potrebno ustrezno, skrbno in pravočasno upravljanje;

15. razume, zakaj je bila politika negativnih obrestnih mer uvedena, poudarja pa, da ima še vedno velike pomisleke glede možnih posledic te politike za posamezne varčevalce in za finančno ravnovesje pokojninskih sistemov ter glede nastajanja premoženjskih balonov; je zaskrbljen, ker so v nekaterih državah članicah obrestne mere za dolgoročne prihranke nižje od stopnje inflacije; meni, da lahko negativni vplivi na prihodke zaradi demografskih trendov in kulturnega nagibanja k varčevanju privedejo do višje stopnje varčevanja gospodinjstev, kar bi lahko ogrozilo domače povpraševanje v euroobmočju; opozarja, da bi bile koristi nadaljnega zniževanja negativnih obrestnih mer za vloge v ECB le omejene, saj pri vseh obrestnih merah vlada trend zniževanja;

Torek, 22. november 2016

16. ostaja zaskrbljen zaradi še vedno visoke stopnje netržnega finančnega premoženja ter vrednostnih papirjev, zavarovanih s premoženjem, ki se predložijo Evrosistemu kot zavarovanje v okviru njegovih operacij refinanciranja; ponovno poziva ECB, naj predloži informacije o tem, katere centralne banke so sprejele take vrednostne papirje, in razkrije metode vrednotenja v zvezi s tem premoženjem; poudarja, da bi bilo razkritje koristno za parlamentarni nadzor nadzornih nalog, za katere je pooblaščen ECB;

17. poziva ECB, naj preuči, kako se prenos monetarne politike razlikuje med državami članicami s centraliziranim in koncentriranim bančnim sektorjem ter tistimi z bolj razvejano mrežo lokalnih in regionalnih bank ter med državami, ki se pri financiranju gospodarstva bolj zanašajo na banke ali kapitalske trge;

18. poziva ECB, naj natančno preuči, kolikšna so tveganja za prihodnje nastajanje premoženjskih in nepremičninskih balonov zaradi politike izredno nizkih (negativnih) obrestnih mer glede na močno povečano količino posojil in nesorazmerno visoke cene v nepremičninskem sektorju, zlasti v nekaterih velikih mestih, ter meni, da bi morala skupaj z Evropskim odborom za sistemska tveganja podati predloge za oblikovanje s tem povezanih posebnih makrobonitetnih priporočil;

19. podpira oceno ECB, da sedanji sveženj CRR/CRD IV ne vsebuje nekaterih ukrepov, ki bi omogočili učinkovito obravnavanje nekaterih vrst sistemskih tveganj, kot so (i) različni ukrepi na strani sredstev, vključno z uporabo omejitev za razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo dohodka ali razmerje med zneski za odplačevanje dolga in vrednostjo dohodka, ter (ii) uvedba različnih omejitev izpostavljenosti, ki niso zajete v veljavni opredelitvi velikih izpostavljenosti; poziva Komisijo, naj preuči, ali so v zvezi s tem potrebni zakonodajni predlogi; ugotavlja, da bi lahko nekatere od teh ukrepov vključili že v potekajoče zakonodajno delo o predlogu evropskega sistema jamstva za vloge;

20. poudarja, da glede na vlogo ECB v zvezi z zagotavljanjem likvidnosti Grčije junija 2015 in razkrite razprave sveta guvernerjev ECB o plačilni sposobnosti ciprskih bank pojem „plačilne nesposobnosti“, ki podpira zagotavljanje likvidnosti centralne banke institucijam v euroobmočju, ni dovolj jasen in ne zagotavlja zadostne pravne varnosti, saj se je ECB v preteklih letih enkrat sklicevala na statični koncept plačilne sposobnosti (ali banka ob določenem času izpolnjuje minimalne kapitalske zahteve), drugič pa na dinamični koncept, ki temelji na v prihodnost usmerjenih scenarijih uporabe stresnih testov za utemeljitev nadaljnjega zagotavljanja ali omejitve izredne likvidnostne pomoči; poudarja, da je treba to nejasnost odpraviti, da bi zagotovili pravno varnost in spodbujali finančno stabilnost;

21. ve, da je predsedstvo ECB priznalo, da imajo politike ECB distribucijske posledice in vplivajo na neenakosti, in je seznanjen, da je ECB ocenila, da bi znižanje stroškov kreditov za državljane ter mala in srednja podjetja s hkratnim povečanjem stopnje zaposlenosti v euroobmočju lahko delno izravnalo te distribucijske učinke;

22. ugotavlja, da se je donosnost obveznic zaradi programa ECB za nakup sredstev v večini držav članic nepredstavljivo znižala; svari pred nevarnostjo previsokih vrednotenj na trgu obveznic, kar bi bilo težko obvladati, če bi obrestne mere zaradi ne dovolj trdnega okrevanja začele ponovno naraščati, in to velja predvsem za države, ki sodelujejo v postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem ali ki so možno zadolžene; poudarja, da ima nenadna sprememba trenutno nizkih obrestnih mer v skladu z referenčno krivuljo donosov znatna tržna tveganja za finančne institucije z velikim deležem finančnih instrumentov za vrednotenje po tržnih cenah;

23. poudarja, da mora vsak nakup državnih obveznic držav članic euroobmočja, ki ga na sekundarnem trgu izvede Evropski sistem centralnih bank (ESCB), izpolnjevati pogoje, ki jih je določilo Sodišče:

— nakupi niso napovedani;

— obseg nakupov je že od začetka omejen;

— že od začetka je določeno minimalno obdobje med izdajo državnih obveznic in njihovim nakupom s strani ESCB, ki preprečuje izkrivljanje pogojev izdaje;

— ESCB kupuje le državne obveznice držav članic z dostopom do trga državnih obveznic, kar omogoča financiranje teh obveznic;

Torek, 22. november 2016

- kupljene obveznice se le izjemoma obdržijo do zapadlosti, nakupi se omejijo ali prenehajo, kupljene obveznice pa se ponovno dajo na trg, če posredovanje ni več potrebno;
24. je seznanjen, da nekatere države članice uporabljajo politiko izredno nizkih (negativnih) obrestnih mer kot izgovor, da odlagajo nujno potrebne strukturne reforme in konsolidacijo svojega primarnega javnega primanjkljaja, zlasti na državni ravni, ter v zvezi s tem poudarja zaveze iz Pakta za stabilnost in rast; priznava, da so negativne obrestne mere javnega dolga eden od razlogov, ki prispevajo k proračunskim presežkom v nekaterih državah članicah; poudarja, da je treba usklajevati nacionalne gospodarske politike, zlasti v euroobmočju; poudarja, da bo neizogibni proces izstopa v okviru nekonvencionalne monetarne politike zapleten in ga bo treba skrbno načrtovati, da bi preprečili negativne pretrese na kapitalskih trgih;
25. pozdravlja, da je Svet objavil zapisnik svojega zasedanja in odločitev, da se razkrijejo dogovori o neto finančnih sredstvih (ANFA) med ECB in nacionalnimi centralnimi bankami; spodbuja ECB, naj si prizadeva za preglednost; opozarja ECB, da morajo biti politike zaposlovanja v skladu z najboljšo prakso;
26. ponovno poudarja, da je neodvisnost ECB pri izvajanju monetarne politike, določena v členu 130 PDEU, odločilna za ohranitev stabilnosti cen; poziva vse vlade, naj se vzdržijo javnega izražanja dvomov o vlogi, ki jo ta institucija opravlja v okviru svojih pooblastil;
27. poziva ECB, naj pri nalogah bančnega nadzora, ki so ji dodeljene, posebno pozornost nameni načelu sorazmernosti;
28. želi spomniti na porazdelitev odgovornosti med ECB in Evropskim bančnim organom (EBA); poudarja, da ECB ne bi smela določati dejanskih standardov za banke, ki ne uporabljajo enotnega mehanizma nadzora;
29. je seznanjen, da je svet guvernerjev ECB 18. maja 2016 sprejel uredbo o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (AnaCredit); poziva ECB in nacionalne centralne banke, naj pri izvajanju uredbe AnaCredit dovolijo čim več svobode;
30. poziva ECB, naj ne začne nadaljnjih faz, povezanih z uredbo AnaCredit, pred javnim posvetovanjem, na katerem mora sodelovati Evropski parlament, pri čemer je treba zlasti upoštevati načelo sorazmernosti;
31. zaskrbljeno ugotavlja, da se v euroobmočju zopet povečujejo neravnovesja v sistemu TARGET 2 kljub zmanjšanju tržnih neravnovesij, ki kažejo na stalen odliv kapitala iz obrobni regij euroobmočja;
32. opozarja, da je dialog o monetarni politiki pomemben za zagotavljanje njene preglednosti za Parlament in širšo javnost;
33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter Evropski centralni banki.
-

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0434

Zelena knjiga o maloprodajnih finančnih storitvah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. maja 1999 z naslovom Izvajanje okvira za finančni trg: akcijski načrt (akcijski načrt za finančne storitve) (COM(1999)0232),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. januarja 2007 z naslovom Preiskava sektorja v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 1/2003 v zvezi z bančnim poslovanjem s prebivalstvom (končno poročilo) (COM(2007)0033),
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 30. aprila 2007 o maloprodajnih finančnih storitvah na enotnem trgu (COM(2007)0226),
- ob upoštevanju Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 11. januarja 2012 z naslovom Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila (COM(2011)0941),
- ob upoštevanju poročila Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine iz leta 2014 o dobri praksi za primerjalna spletna mesta,
- ob upoštevanju mnenja, ki ga je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine aprila 2016 naslovil na institucije EU o skupnem okviru za ocenjevanje tveganja in preglednost za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje,
- ob upoštevanju Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

⁽²⁾ UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

⁽³⁾ UL L 60, 28.2.2014, str. 34.

⁽⁴⁾ UL L 173, 12.6.2014, str. 349.

⁽⁵⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 73.

Torek, 22. november 2016

- ob upoštevanju Direktive 2009/65/ES, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2014/91/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o spremembi Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kar zadeva funkcije depozitarja, plačne politike in sankcije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 8. avgusta 2014 o delovanju evropskih nadzornih organov in Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) (COM(2014)0509),
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. maja 2016 o virtualnih valutah ⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 10. decembra 2015 o maloprodajnih finančnih storitvah: boljši produkti, večja izbira ter večje priložnosti za potrošnike in podjetja (COM(2015)0630),
 - ob upoštevanju odgovora Evropskega bančnega organa na Zeleno knjigo Komisije o maloprodajnih finančnih storitvah z dne 21. marca 2016,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0294/2016),
- A. ker je trg EU za maloprodajne finančne storitve še precej nerazvit in močno razdrobljen, na primer kar zadeva nizko število čezmejnih transakcij, in so zato potrebni učinkoviti ukrepi, da bi izkoristili celotni potencial enotnega trga in spodbudili inovacije, ki bodo koristile končnemu uporabniku;
- B. ker je zaradi dinamike trgov maloprodajnih finančnih storitev, na katero vpliva kombinacija relativno visoke koncentracije in premajhne konkurence, izbira lahko omejena, donosnost majhna, razlike med državami članicami pa so velike; ker se večnacionalna podjetja s podružnicami v več državah članicah lahko tem oviram izogonejo lažje kot manjša podjetja;

⁽¹⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 186.

⁽²⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 214.

⁽³⁾ UL L 352, 9.12.2014, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 123, 19.5.2015, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 337, 23.12.2015, str. 35.

⁽⁶⁾ UL L 26, 2.2.2016, str. 19.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0228.

Torek, 22. november 2016

- C. ker bo evropski trg finančnih storitev mogoče ustvariti le, če bo potrošniku zagotavljal resnično dodano vrednost, tako da se zagotovi učinkovita konkurenca, dostop in varstvo potrošnikov, zlasti v zvezi s produkti, ki so dejansko potrebni za udeležbo v gospodarskem življenju;
- D. ker bi nadaljnji razvoj trga maloprodajnih finančnih storitev na ravni EU z ustreznim zakonodajnim okvirom, ki bi določal potrebno varstvo potrošnikov, omogočil pomembno in plodno čezmejno dejavnost, morda pa bi razširil tudi možnosti za večjo konkurenco na nacionalni ravni; ker ima pravi evropski notranji trg maloprodajnih finančnih storitev znaten potencial za zagotavljanje boljših finančnih storitev in produktov, večje izbire, boljšega dostopa do finančnih storitev in produktov za potrošnike ter nižjih cen; ker bo učinek konkurence na cene različen, odvisno od posameznega sektorja in produkta;
- E. ker se zelena knjiga osredotoča predvsem na finančne storitve za državljane, ki iščejo čezmejne storitve; ker je pomembno, da novi predlogi prinašajo ugodnosti tudi za vse potrošnike v EU, s čimer bi zagotovili, da bi trg maloprodajnih finančnih storitev deloval za vse;
- F. ker se ne bi smeli odpovedati ambicijam pri odpravljanju ovir in zaježitvi obstoječih protekcionističnih teženj, ki preprečujejo inovacije pri maloprodajnih finančnih storitvah; ker bo postala EU zaradi pravega enotnega trga privlačna kot središče inovativnih finančnih storitev;
- G. ker imajo hitre spremembe, ki jih prinašajo digitalizacija in inovacije v sektorju finančne tehnologije, če se upravljajo preudarno, potencial za ustvarjanje novih in pogosto boljših finančnih produktov za potrošnike in za prispevanje k finančni vključenosti, tudi z zniževanjem stroškov za transakcije in olajševanjem dostopa do finančnih sredstev, pri tem pa se pojavljajo tudi zelo pomembni izzivi glede varnosti, varstva podatkov in potrošnikov, obdavčevanja, pravične konkurence in finančne stabilnosti, ki bi jih bilo treba pozorno spremljati, da bi čim bolj povečali koristi za državljane;
- H. ker je kljub temu, da se mnoge storitve selijo na splet, pomembno zagotoviti, da nihče ne bo zapostavljen in da se po potrebi zagotovi dostop tudi prek nedigitalnih kanalov, da bi preprečili finančno izključenost;
- I. ker bi morala biti vsa prizadevanja za okrepitev trga maloprodajnih finančnih storitev EU usklajena z agendami enotnega digitalnega trga, unije kapitalskih trgov in strategije za enotni trg, njihov splošni cilj pa bi moral biti okrepitev ustvarjanja delovnih mest, trajnostne rasti, finančne stabilnosti in vloge potrošnikov v evropskem gospodarstvu;
- J. vztraja, da mora evropski trg maloprodajnih finančnih storitev koristiti malim in srednjim podjetjem tako glede ponudbe kot glede povpraševanja; kar zadeva ponudbo, morajo imeti ta podjetja večji dostop do financiranja, kar zadeva povpraševanje, pa lažji dostop do čezmejnih trgov;
- K. ker je dokončanje notranjega trga pomembno za potrošnike, ključnega pomena pa je tudi zagotoviti, da bodo imela evropska podjetja na področju finančne tehnologije možnosti izkoriščanja ugodnosti notranjega trga pri tekmovanju s tradicionalnimi udeleženci s ciljem, da nudijo inovativne in potrošnikom prijazne produkte ter ustvarjajo delovna mesta po vsej EU;
- L. ker so mikro, mala in srednja podjetja ter podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo temelj evropskega gospodarstva in ustvarjajo delovna mesta in rast; ker morajo biti vsa evropska zakonodaja in vse evropske pobude prilagojene posebnostim podjetij;

Torek, 22. november 2016

M. ker je dokončanje evropskega enotnega trga izrednega pomena za potrošnike in podjetja, saj bodo inovativni novi akterji konkurenca obstoječim ponudbam;

1. pozdravlja zeleno knjigo Komisije o maloprodajnih finančnih storitvah (opredeljenih tako, da vključujejo zavarovanje) ter živahno in produktivno razpravo, ki jo je sprožila; pozdravlja javno posvetovanje o zeleni knjigi o finančnih storitvah, ki je različnim akterjem na področju maloprodajnih finančnih storitev omogočilo, da so izrazili mnenje v skladu s posebnostmi njihovega delovanja in/ali njihovih sektorjev; poudarja, da bi imel enoten pristop pri maloprodajnih finančnih storitvah glede na različne akterje in produkte negativen učinek;

2. meni, da bo digitalizacija še naprej ustvarjala nove priložnosti za potrošnike, vlagatelje, mala in srednja ter druga podjetja na področju konkurence, čezmejnih dejavnosti in inovacij; vztraja, da oblikovanje pravega evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev ne more temeljiti zgolj na digitalizaciji; opozarja, da številnih ovir, kot so različne davčne, socialne, pravne in zdravstvene ureditve ter različni sistemi sklepanja pogodb in varstva potrošnikov pa tudi različni jeziki in kulture, ni mogoče odpraviti samo z digitalizacijo;

3. ugotavlja, da je pobuda iz zelene knjige oblikovana ravno ob pravem času, glede na to, da je treba delovati proaktivno v vseh fazah oblikovanja politike, da bi se učinkovito in ustrezno odzivali na razvoj na tako inovativnem in hitro spreminjajočem se trgu;

4. meni, da je poenostavitev zakonodaje, ki se spodbuja z odsvetovanjem preveč kompleksnih produktov in storitev, bistvena za boljšo primerljivost produktov med različnimi trgi Evropske unije, zlasti v zavarovalniškem sektorju;

5. poudarja, da so že bili sprejeti številni zakoni EU, ki so pomembni za enotni trg na področju maloprodajnih finančnih storitev, kot so nova direktiva o plačilnih storitvah (PSD2), uredba o večstranskih medbančnih provizijah, direktiva o plačilnih računih, direktiva o preprečevanju pranja denarja (AMLD), direktiva o hipotekarnih kreditnih pogodbah ter direktiva o distribuciji zavarovanj; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja prenos in izvajanje te zakonodaje, pri čemer je treba preprečiti podvajanje in prekrivanje;

6. poudarja, da je pomembno spodbujati pozitiven razvoj na trgu maloprodajnih finančnih storitev, in sicer z ustvarjanjem konkurenčnega okolja in ohranjanjem enakih konkurenčnih pogojev za vse zainteresirane strani, tudi za uveljavljene izvajalce in nove udeležence, s pravili, ki bodo čimbolj neodvisna od tehnologije in poslovnega modela; poudarja, da je tak pristop nujen, zlasti zato, da bi zagonskim podjetjem ter novim in inovativnim malim in srednjim podjetjem pomagali pri rasti;

7. poziva Komisijo, naj poskrbi, da se bodo za enako storitev uporabljala enaka pravila, in tako prepreči izkrivljanje konkurence, zlasti s prihodom novih dobaviteljev maloprodajnih finančnih storitev na trg; poudarja, da ta pravila ne smejo zavirati inovacij; želi opozoriti, da bi vzpostavitev kontaktnih točk, ki bi deležnikom omogočala, da prijavijo nezakonito uporabo določb EU o čezmejnem opravljanju plačilnih storitev z enotnim dovoljenjem, lahko spodbudila povezovanje trgov;

8. ugotavlja, je bilo v prvem četrtletju leta 2016 v Evropi za financiranje podjetij za finančno tehnologijo porabljenih 348 milijonov dolarjev, medtem ko je bilo v Severni Ameriki porabljenih 1,8 milijarde dolarjev, na Kitajskem pa 2,6 milijarde dolarjev, kar kaže, da je potreben hiter miselni preobrat in ustrezen regulativni odziv na tehnološki razvoj, če želi Evropa postati vodilni trg za inovacije; poudarja, bo z resničnim enotnim trgovom za maloprodajne finančne storitve, kjer bodo zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji za nove udeležence na trgu, EU postala privlačna kot središče inovativnih finančnih storitev in bo potrošnikom zagotovljena večja in boljša izbira po nižjih cenah; poudarja, da prelomne tehnologije prinašajo s seboj regulativne izzive, hkrati pa ponujajo velike priložnosti za inovacije, ki koristijo končnim uporabnikom, in spodbude za gospodarsko rast in delovna mesta;

Torek, 22. november 2016

9. poudarja, da bo pobuda iz zelene knjige, zlasti pri okrepitvi zaupanja in zadovoljstva potrošnikov, uspešna le, če bo močno osredotočena na oblikovanje trga EU, na katerem bodo imeli dobro zaščiteni potrošniki enake možnosti in dostop do preglednih, enostavnih in donosnih produktov; priznava koristi zagotavljanja enostavnih, varnih in standardiziranih produktov za potrošnike; poziva evropske nadzorne organe, naj redno ocenjujejo učinek vezane prodaje na cene in konkurenčnost maloprodajnih finančnih storitev; poziva Komisijo, naj uvede preprost, prenosljiv in varen okvir za finančne produkte; Komisijo tudi poziva, naj preuči možnost, da za standardizirane opcije najpogosteje uporabljenih finančnih produktov v EU vzpostavi usklajen pravni okvir v skladu z modelom za osnovni račun in vseevropski pokojninski produkt;
10. poudarja, da morajo pobude, ki temeljijo na zeleni knjigi, upoštevati načelo sorazmernosti;
11. opozarja, da bi morale biti vse pobude, ki temeljijo na zeleni knjigi, v skladu z okrepljenim mednarodnim bojem proti davčnim goljufijam, izogibanju davkom in davčnim utajam ter pranju denarja, ter da bi morale vključevati več prizadevanj za pripravo skupne davčne identifikacijske številke;
12. ugotavlja, da so maloprodajni finančni produkti vse bolj zapleteni; vztraja, da je treba oblikovati pobude in instrumente za izboljšanje konkurenčnosti in potrošnikom omogočiti, da bodo med produkti, ki so jim na voljo, poiskali varne in enostavne; podpira pobude, kot je dokument s ključnimi naložbenimi informacijami za kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje in dokument s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih; vztraja, da je treba te mehanizme obveščanja prilagoditi digitalni stvarnosti; meni, da bi moral biti povzetek prospekta usklajen z dokumentom s ključnimi naložbenimi informacijami za paketne naložbene produkte za male vlagatelje in zavarovalne naložbene produkte, da bi mali vlagatelji lahko ustrezno ocenili tveganja, povezana z vrednostnimi papirji, ki se ponudijo javnosti ali sprejmejo v trgovanje;
13. želi spomniti na najnovejši razvoj zakonodajnega okvira za bančni sektor, zlasti na direktivo o sanaciji in reševanju bank in direktivo o sistemih jamstva za vloge; opozarja, da je novo uvedena ureditev reševanja povzročila, da imajo nekateri instrumenti, ki so na voljo malim vlagateljem, višje tveganje izgube; vztraja, da je treba potrošnike v celoti obvestiti o učinku novih pravil, zlasti če so njihovi depoziti ali naložbe izpostavljeni tveganju reševanja s sredstvi upnikov; poziva Komisijo, naj preuči, ali države članice pravilno uporabljajo direktivo o sistemih jamstva za vloge; poudarja, da je prodaja določenih instrumentov za reševanje s sredstvi upnikov malim vlagateljem zelo problematična z vidika varstva potrošnikov in zagotavljanja praktične izvedljivosti takega reševanja ter poziva Komisijo, naj razišče možnosti za omejevanje teh praks;
14. meni, da bo evropski trg maloprodajnih finančnih storitev lahko obstajal le, če bodo potrošniki deležni enakega pravnega varstva v vsej Uniji; meni, da je treba posodobiti mrežo za reševanje finančnih sporov FIN-NET in spodbujati njeno uporabo;
15. ugotavlja, da pomanjkanje zavarovalne jamstvene sheme v nekaterih državah članicah lahko ogrozi zaupanje potrošnikov, in poziva Komisijo, naj razmisli o sprejetju zakonodaje o obveznem kritju z zavarovalno jamstveno shemo;
16. poudarja, da bi bilo treba vedno upoštevati vidik finančne vključenosti, in da bi bilo treba sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da bi imeli vsi potrošniki vsaj enak dostop do najpomembnejših finančnih storitev, tudi prek nedigitalnih kanalov, da bi preprečili finančno izključenost;
17. meni, da je treba strukturne spremembe v finančnem sektorju – od pojava finančno-tehnoloških podjetij do združitve in prevzemov –, ki bi lahko privedle do zmanjšanja števila zaposlenih in podružnic, izvesti tako, da se ne bi zmanjšala kakovost storitev za najranljivejše osebe, zlasti starejše in osebe, ki živijo na podeželju ali redko poseljenih območjih;

Torek, 22. november 2016

18. poudarja pomen finančnega izobraževanja kot orodja za varstvo in krepitev moči potrošnikov; poziva, naj se razširi in olajša dostop do neodvisnega finančnega izobraževanja, ter poudarja, da je treba potrošnike ozaveščati o naložbenih možnostih;

19. ugotavlja, da digitalizacija lahko prinese koristi malim vlagateljem, na primer lažjo primerljivost izdelkov, boljši in lažji dostop do čezmejnih naložb in pošteno konkurenco med ponudniki, ki iz tega sledi, ter hitrejša in preprostejša postopke registracije in plačil ter s tem nižje transakcijske stroške, vendar lahko predstavlja tudi izzive, ki jih ni mogoče zanemariti, kot so zagotavljanje izpolnjevanja zahtev glede poznavanja strank, preprečevanja pranja denarja in varstva podatkov, in pa tveganja, kot so ranljivost centraliziranih sistemov na kibernetске napade; poziva k opredelitvi in spremljanju nastajajočih in sedanjih gibanj na finančnih trgih in s tem povezanih koristi in tveganj, pri čemer naj se kot merilo uporablja njihov verjetni vpliv na male vlagatelje;

20. ugotavlja, da finančne in nefinančne podatke, zbrane iz različnih virov, vse pogosteje uporabljajo ponudniki finančnih storitev za različne namene, zlasti v kreditnem in zavarovalniškem sektorju; poudarja, da mora biti uporaba osebnih in masovnih podatkov s strani ponudnikov finančnih storitev skladna z zakonodajo EU o varstvu podatkov in strogo omejena na to, kar je potrebno za opravljanje storitve in prinašanje koristi potrošnikom; v zvezi s tem bi bilo treba pozorno spremljati opuščanje vzajemnosti tveganj v zavarovalništvu, ki so ga sprožili masovni podatki;

21. poudarja, da je dostop do gotovine prek bankomatov bistvena storitev, ki mora biti na voljo brez diskriminatornih ali nepoštenih praks in katere stroški zato ne smejo biti previsoki;

22. poudarja, da je potrebno večje zaupanje potrošnikov v finančne storitve, ki je še vedno majhno, zlasti glede finančnih produktov z velikim tveganjem zaradi menjave valute, in poziva Komisijo, naj poskrbi, da se bodo v celoti izvajali obstoječi ukrepi za večjo finančno pismenosti in ozaveščenost, ter po potrebi uvede nove ukrepe, da bi potrošnikom omogočila ozaveščeno odločanje, povečala preglednost nad temi proizvodi ter odpravila potrošniške ovire za zamenjavo ponudnika in vse s tem ali z odstopom od produkta povezane neupravičene stroške; poudarja, da bi bilo treba obrazce za evropski standardni informacijski list ter standardne informacije o evropskem potrošniškem kreditu sistematično izročati potrošnikom, še preden sklenejo dogovor, in sicer v okviru ponudbe s predračunom in plačilnimi pogoji za kredit, posojilo ali hipoteko;

23. ugotavlja, da imajo zaposleni pri finančnih institucijah, ki delajo s strankami, in ponudniki finančnih storitev bistveno vlogo pri približevanju maloprodajnih storitev vsem predstavnikom družbe in potrošnikom v EU; poudarja, da bi morali biti ti zaposleni načeloma ustrezno usposobljeni in imeti dovolj časa za podrobno obravnavo strank, ter zanje ne bi smeli veljati prodajni cilji ali spodbude, ki bi lahko vplivali na njihovo svetovanje ali ga izkrivljali, ter da bi morali v skladu z veljavnimi določbami o varstvu potrošnikov iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II) vedno ravnati v interesu stranke;

24. poudarja, da je dostop do cenovno ugodnega in neodvisnega svetovanja ključnega pomena za preudarne odločitve glede naložb; poudarja, da so za boljše svetovanje potrebni zlasti širša ponudba standardiziranih naložbenih produktov za male vlagatelje in učinkoviti informativni dokumenti za zapletene in preproste produkte;

25. ugotavlja, da kljub obstoječemu povpraševanju trenutno ni ponudbe cenovno dostopnega, ciljno usmerjenega finančnega svetovanja, ki bi bilo po obsegu ožje kot dejansko investicijsko svetovanje iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II); je seznanjen z razmisleki in pobudami iz nekaterih držav članic o oblikovanju takih posredniških storitev; poziva Komisijo, države članice in udeležence na trgu, naj opredelijo, preučijo in upoštevajo dobre prakse ter pobude v zvezi s tem;

26. opozarja na pomanjkljivosti v nacionalnem izvajanju direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II), ki so v številnih primerih privedle do delovno intenzivnih obveznosti poročanja za posrednike, ki dejansko niso izboljšale varstva potrošnikov in presegajo zahteve iz te direktive; poziva, naj se upoštevajo nauki iz pridobljenih izkušenj;

Torek, 22. november 2016

27. poudarja, da ima bančno poslovanje s prebivalstvom odločilno vlogo pri ustreznem prenosu pogojev denarne politike na trg, zlasti za potrošnike; poudarja pomen ustreznega okolja denarne politike za spodbujanje dolgoročnih prihrankov potrošnikov;

28. poudarja, da za uresničitev učinkovitega in dinamičnega enotnega trga maloprodajnih finančnih storitev ne bi smelo biti nepotrebnih ali neupravičenih razlik med državami članicami evrskega območja in državami članicami zunaj njega;

29. meni, da bi s sprejetjem enotne valute v vseh državah članicah enotni trg maloprodajnih finančnih storitev postal bolj učinkovit in usklajen;

30. meni, da bo verjetno treba na ravni EU okrepiti zmožnost zbiranja in analize podatkov na tem področju; ugotavlja, da bo treba nekatere najbolj obetavne ideje iz zelene knjig podkrepiti z obsežnimi in ustreznimi empiričnimi informacijami, šele potem bo mogoče preiti na izvajanje zakonodajnih postopkov; poudarja, da bi bilo treba ustrezno razkriti metodologijo in predpostavke te empirične analize, pri tem pa v celoti izkoristi delo na področju spremljanja, ki ga opravlja ESA, kot ga določa uredba o EBA, da bi opredelili koristi in tveganja različnih inovacij ter vse zakonodajne ukrepe za zagotovitev pravega ravnovesja med njimi;

31. poziva Komisijo, naj obravnava vprašanje zavajajoče prodaje finančnih produktov in storitev; zlasti poziva Komisijo, naj pozorno spremlja izvajanje novih pravil iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II), ki prepovedujejo provizije za neodvisne finančne svetovalce in omejujejo njihovo uporabo za svetovalce, ki niso neodvisni, in na podlagi tega spremljanja presodi, ali bi bilo treba te omejitve poostriti;

Kratkoročne prednostne naloge

32. poudarja, da je treba okrepiti izvajanje zakonodaje EU in nacionalne zakonodaje na finančnem in potrošniškem področju in da enotni trg za maloprodajne finančne storitve potrebuje visoko raven zakonodaje o varstvu potrošnikov ter njeno dosledno in strogo izvajanje v državah članicah; hkrati želi spomniti, da je bila v zadnjih letih zakonodaja o maloprodajnih finančnih storitvah okrepljena, in sicer z namenom povečati bonitetno stabilnost, okrepiti varstvo potrošnikov in povrniti zaupanje v sektorju; želi poudariti, da bi morali evropski nadzorni organi okrepiti svoje dejavnosti v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na potrošnike in male vlagatelje, in da bi morale biti pristojne agencije v več državah članicah bolj dejavne in kompetentne na tem področju; poziva nadzorne organe držav članic, naj izmenjujejo primere dobre prakse, da bi pri izvajanju zakonodaje o maloprodajnih finančnih storitvah zagotovili pošteno konkurenco ter hkrati izvrševali zakonodajo o varstvu potrošnikov;

33. poziva Komisijo, naj v okviru postopka v zvezi z načrtovano belo knjigo o financiranju in upravljanju evropskih nadzornih organov zlasti zagotovi, da imajo organi na voljo modele financiranja in pooblastila, ki jih potrebujejo za aktivnejšo in k potrošniku usmerjeno vlogo na trgu maloprodajnih finančnih storitev, pri čemer zagotavljajo tudi finančno stabilnost;

34. pozdravlja prizadevanja Komisije pri spodbujanju financiranja trajnostnih in zelenih naložb, ter poziva Komisijo, naj na podlagi preteklih posvetovanj in v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom prevzame bolj proaktivno vlogo pri uporabi unije kapitalskih trgov za podporo rastočega trga trajnostnih in etičnih naložb v okviru izvajanja pariškega sporazuma, in sicer s spodbujanjem trajnostnih naložb, z zagotavljanjem učinkovitih in standardiziranih okoljskih, socialnih in upravljavskih informacij, ob uporabi meril za družbe, ki kotirajo na borzi, in finančne posrednike, ter z ustreznim razmislekom o tovrstnih merilih v sistemih upravljanja naložb in standardih razkritja, kot nadgradnja podobnih določb, ki jih je Parlament uspešno spodbujal v nedavnem pregledu direktive o institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje; nadalje poziva Komisijo, naj spodbuja storitve ocenjevanja upoštevanja okoljskih in socialnih meril in dosledni okvir za trg zelenih obveznic, in sicer na podlagi študije Komisije in dela študijske skupine G20 v zvezi z zelenim financiranjem;

Torek, 22. november 2016

35. poziva Komisijo, naj okrepi prizadevanja za odpravo diskriminacije na podlagi prebivališča na evropskem trgu maloprodajnih finančnih storitev in naj po potrebi dopolni načrtovane splošne predloge za odpravo neupravičenega geografskega blokiranja z dodatnimi zakonodajnimi pobudami, ki se bodo nanašale posebej na finančni sektor, ob tem pa upošteva, da je cena nekaterih produktov in storitev odvisna od cele vrste dejavnikov (regulativnih ali geografskih), ki se lahko v državah članicah razlikujejo;

36. poziva Komisijo, naj vzpostavi dobro organiziran primerjalni portal EU, ki bo enostaven za uporabo in bo zajemal večino ali vse dele trga maloprodajnih finančnih storitev, pri tem pa naj se med drugim opira na strukturo direktive o plačilnih računih in analizo, ki jo je izvedel Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine; poudarja, da morajo biti primerjalna orodja natančna in ustrezati potrošnikom ter ne smejo biti osredotočena zgolj na ceno produktov, temveč tudi na njihovo kakovost, ker je mogoče primerjati samo podobne produkte;

37. poziva Komisijo, naj opredeli pravila, prakse in pomanjkanje praks, ki se uporabljajo za domačo in čezmejno zamenjavo plačilnih računov v ustreznih delih evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev, pri čemer naj se med drugim sklicuje na direktivo o plačilnih računih, in naj predstavi skladno in celovito strategijo, ki bo potrošnikom omogočila lažjo čezmejno zamenjavo plačilnih računov po vsej EU;

38. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo strukture za alternativno reševanje sporov, povezane s trgom maloprodajnih finančnih storitev, in sicer tako, da zagotovijo, da so organi teh struktur zares neodvisni in da pokrivajo vse akterje na trgu, ter naj sprejmejo ukrepe za povečanje učinkovitosti programa FIN-NET in povečanje njegove prepoznavnosti med potrošniki; poleg tega poziva Komisijo, naj na podlagi načrtovane ocene izvajanja priporočila o kolektivnih pravnih sredstvih preuči možnost uvedbe evropskega sistema kolektivnih pravnih sredstev;

39. prosi Komisijo, naj dodatno razišče nejasne in včasih zavajajoče prakse, s katerimi se potrošniki soočajo pri kartičnih plačilih in dvigih na bankomatu s pretvorbo valute, in naj poišče skladno rešitev, ki bo potrošnikom tudi v praksi omogočila, da bodo popolnoma razumeli stanje in imeli nadzor nad njim, vključno s plačili, povezanimi z digitalnim trgom;

40. želi opomniti Komisijo, da se plačilne kartice še naprej ukinjajo imetnikom, ki se preselijo v drugo državo članico, in poziva k sprejetju ukrepov v zvezi s tem, med katerimi naj bo tudi obveščanje nacionalnih organov;

41. poziva Komisijo, naj spodbuja vzajemno priznavanje in interoperabilnost tehnik digitalne identifikacije, ne da bi zmanjšali varnost obstoječih sistemov ali njihove zmožnosti za izpolnjevanje zahtev okvira EU za preprečevanje pranja denarja; zato poziva Komisijo in države članice, naj med drugim ob skrbnem izvajanju uredbe o elektronski identifikaciji in skrbniških storitvah ter nove zakonodaje o preprečevanju pranja denarja ustvarijo splošno okolje, ki bo združevalo stroge varnostne zahteve ter poštene in enostavne postopke za identifikacijo potrošnikov, kar bi moralo biti popolnoma izvedljivo in v skladu z načeli varovanja osebnih podatkov; poziva jih tudi, naj odkrijejo in odpravijo regulativne ovire za naročanje finančnih storitev z uporabo elektronskega podpisa ter olajšajo čezmejni vstop na digitalni trg po vsej EU;

42. poudarja, da bi tehnologija distribuirane knjige transakcij lahko imela preoblikovalni učinek in da je zato treba vzpostaviti regulativne zmožljivosti, da bi zgodaj prepoznali potencialna sistemska tveganja in izzive za varstvo potrošnikov; zato poziva Komisijo, naj ustanovi horizontalno delovno skupino, ki bo tesno spremljala tveganja in bo pripomogla k pravočasnemu spoprijemanju z njimi;

43. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami pripravi načrt za uvedbo usklajene mreže nacionalnih enotnih kontaktnih točk za pomoč maloprodajnim finančnim podjetjem, ki želijo bolje izkoristiti čezmejne poslovne priložnosti;

Torek, 22. november 2016

44. vztraja, da je treba ponudnike maloprodajnih finančnih storitev spodbujati k financiranju projektov, povezanih z inovacijami in okoljem; poudarja, da bi lahko preučili možnost pristopa, podobnega faktorju za podporo malim in srednjim podjetjem;

45. poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe na podlagi predloga EIOPA o skupnem okviru za ocenjevanje tveganj in preglednost za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, da bi spodbudili trden sistem stebra 2 po vsej Uniji in primerljivost sistemov ter pripomogli, da bi regulativni organi, nadzorni organi in potrošniki sami bolje razumeli koristi in tveganja za potrošnike;

46. poziva Komisijo, naj preuči nove pristope, ki bi podjetjem prinesli večjo regulativno prožnost pri preskušanju svojih dejavnosti in omogočili inovacije, zagotovili pa bi tudi visoko raven varstva potrošnikov in varnosti;

47. poziva Komisijo, naj pripravi predlog o vzpostavitvi varčevalnega računa EU, da bi sprostili dolgoročno financiranje in podprli ekološki prehod v Evropi;

48. poziva Komisijo, naj pojasni uporabo določb o splošni koristi, ki jih države članice trenutno lahko posredno uporabijo, da preprečijo vstop novih produktov na njihov trg, in naj evropske nadzorne organe pooblastijo, da postanejo dejavni mediatorji med državami članicami, kadar pride do nasprotujočih si razlag njihove uporabe;

Dolgoročni vidiki

49. prosi Komisijo, naj dodatno preuči izvedljivost, koristi in stroške odprave obstoječih ovir za čezmejno zagotavljanje finančnih storitev, s čimer bi zagotovili domačo in čezmejno prenosljivost v različnih delih trga maloprodajnih finančnih storitev, na primer, kar zadeva produkte osebnega pokojninskega zavarovanja in zavarovalne produkte;

50. poudarja, da v državah članicah prenašajo direktivo o hipotekarnih kreditnih pogodbah v svojo zakonodajo ali pa so jo že začeli izvajati; spodbuja Komisijo, naj njen prenos in izvajanje pozorno spremlja ter preuči učinek te zakonodaje na trg maloprodajnih finančnih storitev; opozarja, da so ovire za oblikovanje močnejšega enotnega trga za hipoteke in potrošniške kredite še vedno zelo velike; zato spodbuja Komisijo, naj hkrati z zagotavljanjem finančne stabilnosti poskrbi, da bo dosežen napredek, pri tem pa naj vzpostavi ravnotežje med vprašanji zasebnosti in varstva podatkov ter izboljšanim čezmejnim dostopom do bolj usklajenih zbirk podatkov o kreditih, poleg tega pa naj zagotovi, da se ne bodo ponovili primeri, ko so potrošniki, ki zaprosijo za kredit, brez razloga izpostavljeni tveganjem, povezanim s pretvorbo valute;

51. poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami preuči izvajanje in učinek evropske zakonodaje na maloprodajne finančne storitve; poziva Komisijo in države članice, naj temeljito preučijo pravne prepreke in še vedno prisotne druge ovire za čezmejne dejavnosti in za uresničitev evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev; poudarja, da morajo pri tem upoštevati posebnosti malih in srednjih podjetij;

52. poziva Komisijo, naj preuči, katere podatke potrebujejo posojilodajalci, da bi lahko ocenili kreditno sposobnost svojih strank, in na podlagi tega predstavi predloge za ureditev tega postopka ocenjevanja; poziva Komisijo, naj nadaljuje preiskovanje sedanjih praks posojilodajalcev glede zbiranja, obdelave in trženja podatkov o potrošnikih, da bi zagotovili, da so ustrezne in so neškodljive za potrošnike; poziva Komisijo, naj razmisli o ukrepanju na tem področju, če bi bilo potrebno;

53. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo digitalne komunikacije in prodaja, povezane z maloprodajnimi finančnimi storitvami na voljo v obliki, ki je dostopna invalidom, tudi na spletnih straneh in v formatu datotek, ki se ga prenese in natisne; podpira polno vključevanje vseh maloprodajnih finančnih storitev v področje delovanja direktive o dostopnosti proizvodov in storitev (Evropski akt o dostopnosti);

Torek, 22. november 2016

54. pozdravlja prizadevanja za večjo preglednost cen storitev na področju najema vozil, vključno s prodajo dopolnilnih zavarovanj in drugimi pristojbinami; poudarja, da morajo biti vse obvezne in neobvezne pristojbine in dajatve, povezane z najemom vozil, vidne za potrošnika na spletni strani podjetja za najem vozil ali primerjalni spletni strani v jasni in poudarjeni obliki; želi spomniti Komisijo, da je treba uveljaviti direktivo o nepoštenih poslovnih praksah podjetij, ter pozdravlja nedavno sprejetje novih izvedbenih smernic, ki upoštevajo tehnološke spremembe;

55. želi spomniti na delo, vloženo v uredbo o bonitetnih agencijah; poziva Komisijo, naj pregleda učinek te zakonodaje na produkte, ki se prodajajo potrošnikom na maloprodajnem trgu;

o

o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0435

Evropska obrambna unija

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o evropski obrambni uniji (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe,
- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 42(6) Pogodbe o Evropski uniji o stalnem strukturnem sodelovanju,
- ob upoštevanju člena 42(7) Pogodbe o Evropski uniji o obrambnem zavezništvu,
- ob upoštevanju Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji,
- ob upoštevanju Protokola (št. 2) o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 18. decembra 2013 ter 25. in 26. junija 2015,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 25. novembra 2013 in 18. novembra 2014 o skupni varnostni in obrambni politiki,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. aprila 2016 o EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet ⁽¹⁾;
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o klavzuli o medsebojni obrambi in solidarnostni klavzuli EU: politična in operativna razsežnost ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2009 o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v obdobju 2004–2008 ⁽³⁾, ki v odstavku 89 določa, da se temeljne pravice ob vходу v vojašnice ne prenehajo in da se v celoti nanašajo tudi na državljane, ki nosijo uniformo, ter priporoča, naj države članice zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic tudi v oboroženih silah,
- ob upoštevanju končnih sklepov medparlamentarnih konferenc za skupno zunanjo in varnostno politiko ter skupno varnostno in obrambno politiko v Haagu 8. aprila 2016, v Luxembourg 6. septembra 2015, v Rigi 6. marca 2015, v Rimu 7. novembra 2014, v Atenah 4. aprila 2014, v Vilni 6. septembra 2013, v Dublinu 25. marca 2013 in v Pafosu 10. septembra 2012,
- ker je nedavna izjava podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko na srečanju zunanjih ministrov Unije v Gymnichu 2. septembra 2016 spet potrdila možnost konkretnega napredka na področju obrambe med državami članicami,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 138.

⁽³⁾ UL C 46 E, 24.2.2010, str. 48

Torek, 22. november 2016

- ob upoštevanju dokumenta z naslovom Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa – globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki ga je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica/visoka predstavnica,
 - ob upoštevanju poročila o napredku z dne 7. julija 2014, ki ga je pripravila podpredsednica/visoka predstavnica in vodja Evropske obrambne agencije, glede izvajanja sklepov Evropskega sveta iz decembra 2013,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. julija 2013 z naslovom Za konkurenčnejši in učinkovitejši obrambni in varnostni sektor (COM(2013)0542),
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 24. junija 2014 z naslovom Nov dogovor za evropsko obrambo,
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 8. maja 2015 o izvajanju njenega sporočila o obrambi,
 - ob upoštevanju ocen Direktive 2009/81/ES z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter Direktive 2009/43/ES o prenosih obrambnih proizvodov znotraj EU,
 - ob upoštevanju skupne izjave predsednikov Evropskega sveta in Komisije ter generalnega sekretarja Nata z dne 8. julija 2016,
 - ob upoštevanju skupnega sporočila podpredsednice/visoke predstavnice in Komisije z dne 11. decembra 2013 z naslovom Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz (JOIN(2013)0030) ter s tem povezanih sklepov Sveta z dne 12. maja 2014,
 - ob upoštevanju izjave italijanskih ministrov za obrambo in za zunanje zadeve z dne 10. avgusta 2016, v kateri sta pozvala k „obrambnemu Schengenu“,
 - ob upoštevanju skupne izjave nemškega in francoskega ministra za zunanje zadeve z dne 28. junija 2016 o močni Evropi v negotovem svetu,
 - ob upoštevanju morebitnega izstopa Združenega kraljestva iz EU,
 - ob upoštevanju rezultatov raziskave Eurobarometer 85.1 iz junija 2016,
 - ob upoštevanju člena 52 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za proračun, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za ustavne zadeve (A8-0316/2016),
- A. ker so se v zadnjih letih varnostne razmere v Evropi in njeni okolici bistveno poslabšale in bolj kot kdaj koli prej povzročile hude izzive, s katerimi se nobena država ali organizacija ne more soočiti sama; ker Evropi in njenemu ozemlju še nikoli ni tako grozil terorizem, medtem ko se nenehno nasilje v Severni Afriki in na Bližnjem vzhodu še naprej širi; ker solidarnost in odpornost zahtevata, da je EU enotna in deluje skupaj ter sistematično, in sicer v dogovoru z našimi zavezniki, partnerji in tretjimi državami; ker so preprečevanje, izmenjava občutljivih varnostnih informacij, končanje oboroženih spopadov, odprava obsežnega kršenja človekovih pravic, širjenje demokracije in pravne države ter boj proti terorizmu prednostne naloge za EU in njene državljane, in bi morali biti predmet sodelovanja znotraj ter zunaj meja EU, med drugim v okviru zbora vojaških inženirjev, vzpostavljenega za obravnavo nekaterih zelo praktičnih izzivov, povezanih z učinki podnebnih sprememb in naravnih nesreč v tretjih državah; ker bi se morala Evropa bolje in hitreje odzivati na resne grožnje;

Torek, 22. november 2016

- B. ker terorizem, hibridne grožnje, gospodarska nihanja, pomanjkanje kibernetске in energetske varnosti, organizirani kriminal in podnebne spremembe bolj ogrožajo varnost vsak dan bolj zapletenega in prepletenega sveta, v katerem bi si morala EU kar najbolj prizadevati, da bi poiskala sredstva, s katerimi bi lahko zagotovila varnost, blaginjo in demokracijo; ker sedanje finančne in varnostne razmere zahtevajo tesnejše sodelovanje med evropskimi oboroženimi silami za okrepljeno in boljše sodelovanje vojaškega osebja pri usposabljanju in delu; ker bi si glede na podatke iz raziskave Eurobarometer 85.1 junija 2016 približno dve tretjini državljanov EU želeli, da bi se EU bolj zavzemala za zadeve, povezane z varnostno in obrambno politiko; ker sta notranja in zunanja varnost vedno bolj povezani; ker bi bilo treba posvetiti posebno pozornost preprečevanju sporov, obravnavanju glavnih razlogov za nestabilnost in zagotavljanju človekove varnosti; ker so podnebne spremembe resna grožnja svetovni varnosti, miru in stabilnosti, ki povečuje grožnje tradicionalni varnosti, med drugim z zmanjšanjem dostopa do sladke vode in živil za ljudi v šibkih državah in državah v razvoju, kar vodi do ekonomskih in socialnih napetosti ter ljudi sili v selitve ali ustvarja politične napetosti in varnostna tveganja;
- C. ker je podpredsednica/visoka predstavica v globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije varnost Unije označila za eno od petih glavnih prednostnih nalog;
- D. ker Lizbonska pogodba od držav članic zahteva, da zagotovijo ustrezne zmogljivosti za civilne in vojaške misije in operacije v okviru SVOP; ker varnostne in obrambne zmogljivosti, ki jih predvidevata Pogodbi, še zdaleč niso optimalne; ker imajo tudi evropske institucije lahko zelo pomembno vlogo pri začenjanju političnih pobud; ker države članice doslej niso pokazale volje za to, da bi zgradile evropsko varnostno in obrambno unijo, saj se bojijo, da bi ogrozila njihovo nacionalno suverenost;
- E. ker so stroški neukrepanja na ravni EU v obrambnem in varnostnem sektorju ocenjeni na 26,4 milijarde EUR letno ⁽¹⁾ zaradi podvajanj, presežnih zmogljivosti in ovir pri javnih naročilih za obrambo;
- F. ker člen 42 PEU zahteva postopno oblikovanje skupne obrambne politike Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike, ki bo vodila do skupne obrambe EU, če Evropski svet tako soglasno odloči; ker se v skladu s členom 42(2) PEU državam članicam v tem primeru priporoči sprejetje takšne odločitve v skladu z njihovimi ustavnimi pravili;
- G. ker člen 42 PEU poleg tega določa ustanovitev obrambnih institucij ter evropsko politiko na področju zmogljivosti in oboroževanja; ker ta člen zahteva tudi, da morajo biti prizadevanja EU združljiva in dopolnjujoča z Natom ter zagotavljati vzajemno krepitev; ker bi skupna obrambna politika Unije morala povečati zmogljivost Evrope pri spodbujanju varnosti znotraj in zunaj meja ter poglobiti partnerstvo z Natom in čezatlantske odnose, in bo torej okrepila to organizacijo, s tem pa dodatno spodbudila učinkovitejšo teritorialno, regionalno in svetovno varnost in obrambo; ker nedavna skupna izjava z vrha Nata v Varšavi leta 2016 o strateškem partnerstvu med Natom in EU priznava vlogo Nata in podporo, ki jo lahko zagotovi EU pri doseganju skupnih ciljev; ker bi si evropska obrambna unija morala prizadevati za ohranjanje miru, preprečevanje sporov in okrepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov;
- H. ker bojne skupine EU, ki so v letu 2007 dosegle polno operativno zmogljivost in ki so namenjene vojaškim nalogam humanitarne narave, ohranjanju miru in vzpostavljanju miru, zaradi postopkovnih, finančnih in političnih ovir še niso bile uporabljene, kljub vedno večjim priložnostim in potrebam; poudarja, da to pomeni izgubljeno priložnost za okrepitev vloge EU kot pomembnega svetovnega akterja za stabilnost in mir;

⁽¹⁾ „The Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy“ (Stroški neukrepanja na ravni EU v skupni varnostni in obrambni politiki), Služba Evropskega parlamenta za raziskave (2013), str. 78.

Torek, 22. november 2016

- I. ker razen ustanovitve Evropske obrambne agencije (EDA) doslej ni bil zasnovan, sklenjen ali izveden noben od ostalih manjkajočih elementov skupne varnostne in obrambne politike EU; ker agencija EDA še vedno potrebuje organizacijsko spremembo, da bi razvili njen celotni potencial ter dokazali, da ustvarja dodano vrednost, povečuje učinkovitost SVOP in lahko vodi k usklajenim nacionalnim postopkom načrtovanja obrambe na področjih, ki so pomembna za vojaške operacije SVOP v skladu s petersberškimi nalogami, opisanimi v členu 43 PEU; spodbuja vse države članice, naj sodelujejo z agencijo EDA in naj si prizadevajo zanjo, da bi izpolnili ta cilj;
- J. ker globalna strategija EU za zunanjo in varnostno politiko zahteva, da EU sistematično spodbuja sodelovanje na področju obrambe v polnem obsegu zmogljivosti, da bi se odzvali na zunanje krize, pomagali pri gradnji zmogljivosti naših partnerjev, zagotovili varnost Evrope ter vzpostavili trdno evropsko obrambno industrijo, ki je bistvenega pomena za strateško neodvisnost EU pri odločanju in ukrepanju; ker se morajo o vseh ukrepih pred začetkom njihovega izvajanja strinjati vsi člani Sveta;
- K. ker je Evropski svet, ki se je osredotočal na obrambo, junija 2015 pozval k spodbujanju tesnejšega in bolj sistematičnega evropskega sodelovanja na področju obrambe, da bi vzpostavili ključne zmogljivosti, tudi z uporabo sredstev EU, pri čemer je opozoril, da bi vojaške zmogljivosti ostale v lasti in upravljanju držav članic;
- L. ker se je Francija 17. novembra 2015 sklicevala na člen 42(7) PEU ter nato zaprosila za pomoč in podporo drugih držav članic na izključno dvostranski ravni ter ju upravljala;
- M. ker naj bi bela knjiga na ravni EU o varnosti in obrambi nadalje okreplila SVOP in zmožnost EU za zagotavljanje varnosti v skladu z Lizbonsko pogodbo ter bi lahko predstavljala koristen razmislek o prihodnji in učinkovitejši SVOP; ker se misije in operacije v okviru SVOP večinoma izvajajo na območjih, kot so Afriški rog in Sahel, ki trpijo hude posledice zaradi negativnih posledic podnebnih sprememb, kot sta suša in degradacija tal;
- N. ker je nizozemsko predsedstvo Sveta spodbujalo zamisel o beli knjigi EU; ker so države Višegradske skupine pozdravile zamisel trdnejše združitve evropskih obrambnih zmogljivosti; ker je Nemčija v beli knjigi iz leta 2016 o nemški varnostni politiki in prihodnosti nemških oboroženih sil (Bundeswehr) pozvala k oblikovanju evropske varnostne in obrambne unije;
- O. ker je postopna združitev obrambnih zmogljivosti naša najboljša možnost za učinkovitejše in hkrati cenejše ukrepanje, bela knjiga pa bi lahko bila edinstvena priložnost za predlaganje dodatnih ukrepov;

Evropska obrambna unija

1. opozarja, da Evropa za zagotovitev dolgoročne varnosti potrebuje politično voljo in odločnost, podprto s širokim naborom ustreznih instrumentov politik, vključno z močnimi in sodobnimi vojaškimi zmogljivostmi; spodbuja Evropski svet, naj prevzame vodilno vlogo pri postopnem oblikovanju skupne obrambne politike Unije in zagotovi dodatna finančna sredstva za njeno izvajanje, z namenom njene ustanovitve v okviru naslednjega večletnega političnega in finančnega okvira EU; opozarja, da oblikovanje skupne obrambne politike Unije pomeni razvoj in izvajanje skupne varnostne in obrambne politike v skladu z Lizbonsko pogodbo, ki jo zavezuje mednarodno pravo in je dejansko nepogrešljiva, da se EU omogoči spodbujanje pravne države, miru in varnosti na svetovni ravni; v zvezi s tem pozdravlja vse trenutne dejavnosti držav članic za nadaljnje vključevanje naših skupnih obrambnih prizadevanj, tudi ob upoštevanju zelo pomembnih prispevkov, ki bi jih zagotovila bela knjiga o varnosti in obrambi;

Torek, 22. november 2016

2. odločno poziva države članice EU, naj sprostijo polni potencial Lizbonske pogodbe zlasti glede SVOP, s posebnim sklicevanjem na stalno strukturno sodelovanje iz člena 42(6) PEU ali zagonski sklad iz člena 41(3) PEU; opozarja, da petersberške naloge iz člena 43 PEU zajemajo dolg seznam ambicioznih vojaških nalog, kot so skupne operacije razoroževanja, humanitarne in reševalne misije, vojaško svetovanje in pomoč, misije za preprečevanje sporov in ohranjanje miru ter bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z vzpostavljanjem miru in pokonfliktno stabilizacijo; opozarja, da je v istem členu navedeno tudi, da lahko vse te misije prispevajo k boju proti terorizmu, skupaj s pomočjo tretjim državam v boju proti terorizmu na njihovih ozemljih; poudarja, da sedanje stanje SVOP ne omogoča, da bi EU lahko izpolnila vse navedene naloge; verjame, da bi morali sistematično obravnavati različne načine, kako bi EU lahko izpolnila cilje Lizbonske pogodbe;
3. meni, da lahko resnično močna EDU državam članicam ponudi jamstva in zmogljivosti, ki jih same ne bi mogle zagotoviti;
4. verjame, da se lahko EDU uspešno oblikuje le na podlagi temeljito spremenjene SVOP, ki bo temeljila na trdnem načelu obrambe, učinkovitem financiranju in sodelovanju z Natom; meni, da mora SVOP na podlagi vse večjega združevanja notranje in zunanje varnosti preseči zunanje krizno upravljanje in s tem resnično zagotoviti skupno varnost in obrambo ter dopustiti sodelovanje Unije v vseh fazah kriz in sporov z uporabo najrazličnejših instrumentov, ki jih ima na voljo;
5. poudarja, da je treba vzpostaviti obliko Sveta obrambnih ministrov, ki bo zagotavljal trajno politično vodstvo in usklajeval oblikovanje evropske obrambne unije; poziva Svet Evropske unije, naj kot prvi korak vzpostavi stalno obliko srečanj, ki bo združevala obrambne ministre držav članic, ki so zavezani poglobljenemu sodelovanju na področju obrambe, kot forum za posvetovanje z njimi in sprejemanje odločitev;
6. poziva predsednika Komisije, naj ustanovi stalno delovno skupino za obrambne zadeve, sestavljeno iz članov Komisije pod vodstvom podpredsednice/visoke predstavnice; poziva Parlament, naj se poveže s stalnimi predstavniki te skupine; podpira dodatno sodelovanje Komisije pri obrambi z dobro osredotočenimi raziskavami, načrtovanjem in izvajanjem; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vključi vprašanja podnebnih sprememb v vse zunanje dejavnosti EU in zlasti v SVOP;
7. meni, da je treba zaradi poglobljanja zaznanih tveganj in nevarnosti v Evropi nujno ustanoviti evropsko obrambno unijo, zlasti zaradi vse slabših varnostnih razmer na mejah Evropske unije, posebno v vzhodnem in južnem sosedstvu; ugotavlja, da se to odraža tudi v varnostnih strategijah držav članic; poudarja, da so se razmere nenehno slabšale, še zlasti skozi vse leto 2014, ko je bil ustanovljena in razširjena samooklicana Islamska država, Rusija pa je posledično uporabila silo;
8. meni, da mora EDU temeljiti na redni skupni oceni varnostnih groženj v državah članicah, vendar mora biti tudi dovolj prožna, da bo izpolnjevala izzive in potrebe, povezane z varnostjo posameznih držav članic;
9. meni, da bi morala Unija nameniti lastna sredstva za spodbujanje večjega in bolj sistematičnega evropskega sodelovanja na področju obrambe med državami članicami, vključno s stalnim strukturiranim sodelovanjem; je prepričan, da bi bila uporaba sredstev EU jasen izraz kohezije in solidarnosti, to pa bi vsem državam članicam omogočilo, da izboljšajo svoje vojaške zmogljivosti v tesnejšem sodelovanju;
10. verjame, da bi okrepljeno evropsko sodelovanje na področju obrambe povečalo uspešnost, enotnost in učinkovitost ter povečalo sredstva in zmogljivosti EU in imelo pozitivne potencialne učinke na raziskovanje na področju obrambe in industrijo; poudarja, da bodo EU in njene države članice le preko takega poglobljenega sodelovanja, ki bi se postopoma moralo razviti v resnično evropsko obrambno unijo, lahko pridobile tehnološke in industrijske zmogljivosti, ki so potrebne za hitreje, avtonomno in uspešno ukrepanje ter pravočasno in učinkovito obravnavanje sedanjih groženj;

Torek, 22. november 2016

11. spodbuja vse države članice, naj sprejmejo bolj zavezujoče medsebojne obveznosti z vzpostavitvijo stalnega strukturnega sodelovanja v okviru Unije; spodbuja države članice, naj ustanovijo večnacionalne sile v okviru stalnega strukturnega sodelovanja in te sile dajo na razpolago za skupno varnostno in obrambno politiko; poudarja, kako pomembna in potrebna je vloga vseh držav članic pri stalnem in učinkovitem strukturnem sodelovanju; meni, da bi moral Svet ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in utrjevanje mednarodne varnosti običajno zaupati tem večnacionalnim silam; predlaga, naj se postopki oblikovanja politik na ravni EU in nacionalni postopki načrtujejo tako, da bodo omogočali hiter odziv na krizo; je prepričan, da bi bilo treba sistem bojnih skupin EU preimenovati, uporabiti in dodatno razviti v ta namen, politično, v modularnosti ter z učinkovitim financiranjem; spodbuja vzpostavitev operativnega sedeža EU kot predpogoja za učinkovito načrtovanje, vodenje in nadzor skupnih operacij; poudarja, da je stalno strukturno sodelovanje odprto za vse države članice;

12. poziva države članice, naj priznajo zlasti pravico vojaškega osebja do ustanavljanja poklicnih združenj ali sindikatov in vključevanja vanje ter naj ga vključijo v redni socialni dialog z oblastmi; poziva Evropski svet, naj sprejme konkretne ukrepe za usklajevanje in standardizacijo evropskih oboroženih sil, da bi spodbudili sodelovanje osebja oboroženih sil pod okriljem nove evropske obrambne unije;

13. ugotavlja, da vse države članice zlasti zaradi finančnih omejitev težko ohranjajo zelo širok nabor obrambnih zmogljivosti; zato poziva k večjemu usklajevanju in jasnejšim izbiram glede tega, katere zmogljivosti vzdrževati, da bi se lahko države članice specializirale pri določenih zmogljivostih;

14. spodbuja države članice, naj iščejo nadaljnje možnosti za skupno nabavo, ohranjanje ter vzdrževanje sil in materiala; predlaga, da bi bilo najprej morda dobro raziskati možnosti združevanja in skupne uporabe nesmrtonosnega materiala, kot so transportna vozila in zrakoplovi, vozila in zrakoplovi za oskrbovanje ter drug podporni material;

15. verjame, da je interoperabilnost najpomembnejša za večjo združljivost in povezanost sil držav članic; zato poudarja, da morajo države članice raziskati možnost skupnega javnega naročanja obrambnih sredstev; ugotavlja, da je to težje zaradi protekcionistične in zaprte narave obrambnih trgov EU;

16. poudarja, da je potrebna revizija in razširitev mehanizma Athena, da se zagotovi, da bo mogoče misije EU financirati s kolektivnimi sredstvi in da ne bodo večjega dela stroškov nosile posamezne sodelujoče države članice, s čimer se odpravijo morebitne ovire, zaradi katerih države članice ne bi prispevale svojih sil;

17. poziva Evropski parlament, naj vzpostavi popolnoma razvit odbor za varnost in obrambo, ki bo spremljal izvajanje stalnega strukturiranega sodelovanja;

18. meni, da je močna in vedno večja vloga za agencijo EDA nujna za učinkovito evropsko obrambno unijo v smislu usklajevanja programov in projektov, ki temeljijo na zmogljivosti, in ustanavljanja skupne evropske politike na področju zmogljivosti in oborožitve, v prizadevanju za večjo učinkovitost, odpravo podvajanja in zmanjšanje stroškov, ki bo temeljila na popisu zelo natančno določenih zahtev o zmogljivosti pri operacijah SVOP ter usklajenem nacionalnem načrtovanju obrambe in postopkih javnega naročanja, povezanih s temi posebnimi zmogljivostmi; meni, da bi to moralo slediti pregledu obrambe na področju sil držav članic ter pregledu preteklih dejavnosti in postopkov agencije EDA; poziva agencijo EDA, naj dokaže, katere vrzeli v zvezi z zmogljivostmi, opredeljene v glavnih ciljih in načrtu za razvoj zmogljivosti, so bile odpravljene v okviru agencije; je prepričan, da so pobude in projekti, namenjeni združevanju in skupni uporabi, odličen prvi korak k okrepljenemu evropskemu sodelovanju;

19. spodbuja Komisijo, naj sodeluje z agencijo EDA, da bi okrepila industrijsko in tehnološko bazo obrambnega sektorja, ki je bistvena za evropsko strateško neodvisnost; verjame, da je za ohranitev industrije bistveno povečati obrambne izdatke držav članic in zagotoviti ohranitev globalne konkurenčnosti industrije; ugotavlja, da je sedanja razdrobljenost trga slaba za konkurenčnost evropske obrambne industrije; meni, da lahko k zmanjšanju te razdrobljenosti in izboljšanju konkurenčnosti pripomorejo skupne raziskave;

Torek, 22. november 2016

20. trdno verjame, da se lahko samo s skupnim pristopom k razvoju zmogljivosti, vključno s konsolidacijo funkcijskih grozdov, kot je evropsko poveljstvo za zračni prevoz, vzpostavi potrebna ekonomija obsega, ki bi lahko podprla evropsko obrambno unijo; verjame tudi, da bi okrepitev zmogljivosti EU prek skupnega javnega naročanja ter drugih oblik združevanja in skupne uporabe lahko zagotovila tako potrebno okrepitev evropske obrambne industrije, vključno z MSP; podpira ciljno usmerjene ukrepe za spodbujanje teh projektov, da bi dosegli referenčno merilo EDA v višini 35 % skupne porabe sodelovalnega javnega naročanja, kot je bilo priporočeno v globalni strategiji EU; verjame, da lahko uvedba evropskega semestra o obrambi, v okviru katerega bi se države članice medsebojno posvetovale o svojih cikličnih načrtovanja in načrtovanju javnega naročanja, pripomore k odpravi sedanje razdrobljenosti obrambnega trga;

21. poudarja, da je kibernetična varnost po svoji naravi politično področje, na katerem sta bistvena povezovanje in sodelovanje, ne zgolj med državami članicami EU, ključnimi partnerji in Natom, temveč tudi med različnimi subjekti znotraj družbe, saj ne gre le za vojaško odgovornost; poziva k jasnejšim smernicam o načinih in kontekstih uporabe obrambnih in napadalnih zmogljivosti EU; opozarja, da je Parlament večkrat pozval k temeljiti reviziji uredbe EU o izvozu blaga z dvojno rabo, da bi se preprečilo, da programska oprema in drugi sistemi, ki bi jih bilo mogoče uporabiti proti digitalni infrastrukturi EU ali za kršenje človekovih pravic, ne bi prišli v napačne roke;

22. želi spomniti na globalno strategijo, ki jo je pred kratkim objavila visoka predstavnica in tvori skladen okvir prednostnih nalog na področju zunanje politike, med katerimi je tudi opredelitev prihodnjega razvoja evropske obrambne politike;

23. opozarja na štiri referenčna merila za kolektivne naložbe, ki jih je novembra 2007 odobril ministrski usmerjevalni odbor EDA, in je zaskrbljen nad nizko ravno sodelovanja, kot je razvidna v poročilu o obrambnih podatkih, objavljenem leta 2013;

24. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj da pobudo za združitev večjih podjetij in deležnikov iz evropske obrambne industrije, da bi razvili evropsko industrijo brezpilotnih zrakoplovov;

25. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj da pobudo za združitev večjih podjetij in deležnikov iz evropske obrambne industrije, da bi razvili strategije in platformo za skupni razvoj obrambne opreme;

26. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v okviru stalnega strukturnega sodelovanja okrepi sodelovanje med nacionalnimi strategijami, zmogljivostmi in poveljniškimi centri za kibernetično varnost ter agencijo EDA, da bi prispevala k zaščiti pred kibernetičnimi napadi in boju proti njim;

27. poziva k nadaljnjemu oblikovanju okvira politike EU za kibernetično obrambo, da bi razvili zmogljivosti držav članic za kibernetično obrambo, operativno sodelovanje med njimi in izmenjavo informacij;

28. je seznanjen s trenutnimi prizadevanji za vzpostavitev pripravljalnega ukrepa za prihodnji program EU za raziskave na področju obrambe in poziva k njegovemu čim prejšnjemu dejanskemu začetku, kakor je leta 2013 in 2015 zahteval Evropski svet ter z nadaljevanjem pilotnega projekta, ki ga je začel EP; poudarja, da je treba v naslednjih treh letih (2017–2020) zagotoviti zadosten proračun za ta pripravljalni ukrep, in sicer vsaj 90 milijonov EUR; meni, da bi bilo treba po pripravljalnem ukrepu vzpostaviti poseben večji raziskovalni program, ki ga bo financirala EU kot del naslednjega večletnega finančnega okvira, ki se začne leta 2021; ugotavlja, da bo za evropski program za raziskave na področju obrambe potreben skupni proračun v višini vsaj 500 milijonov EUR letno, da bo ta lahko verodostojen in dosegel bistvene izboljšave; poziva države članice, naj zasnujejo bodoče skupne programe sodelovanja, na katerih bodo lahko temeljile obrambne raziskave, ki jih financira EU, ter poziva, naj se pred vojaškimi operacijami oblikuje zagonski sklad za pripravljalne dejavnosti, kot je predvideno v Lizbonski pogodbi; je seznanjen s pobudami Komisije na področju obrambe, kot so obrambni akcijski načrt, politika za obrambno industrijo ter tehnološka in industrijska baza evropske obrambe;

Torek, 22. november 2016

29. poudarja, da bo začetek misij skupne varnostne in obrambne politike, kot je operacija EUNAVFOR MED, prispeval k uresničitvi evropske obrambne unije; poziva Unijo, naj še naprej izvaja in krepi tovrstne operacije;

30. meni, da je treba izkoristiti postopke evropskega semestra ter na področjih varnosti in obrambe uvesti različne oblike tesnejšega sodelovanja;

31. poudarja pomen uvedbe potrebnih ukrepov, ki bodo spodbujali delujoč, pravičen, dostopen in pregleden evropski obrambni trg, ki bo odprt drugim, spodbujali prihodnje tehnološke inovacije, podpirali mala in srednja podjetja ter pospeševali rast in zaposlovanje, da bi državam članicam omogočili, da dosežejo veliko bolj učinkovito in uspešno uporabo ter maksimizacijo svojih proračunov za obrambo in varnost; ugotavlja, da so za trdno tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe potrebni pravičen, delujoč in pregleden notranji trg, zanesljiva oskrba ter strukturiran dialog z industrijskimi panogami, pomembnimi za obrambo; je zaskrbljen, da je napredek v smeri večje konkurenčnosti, ukrepov proti korupciji in večje preglednosti v obrambnem sektorju počasen ter da še vedno ni odločne industrijske politike evropske obrambe, prav tako pa se ne upoštevajo pravila notranjega trga; meni, da je treba na integriranem in konkurenčnem evropskem trgu z obrambnim orožjem vsem državam članicam zagotoviti spodbude in koristi, vsem kupcem pa primerna in cenovno dostopna sredstva, ki ustrezajo njihovim posameznim obrambnim potrebam; poudarja, da je treba po vsej EU zagotoviti pravilno uporabo direktive o oddaji naročil na področju obrambe in direktive o prenosih znotraj EU; odločno poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo polno izvajanje obeh direktiv, povezanih z obrambo, iz tako imenovanega obrambnega svežnja;

32. poziva Komisijo, naj opravlja svojo vlogo prek obrambnega akcijskega načrta, podpira močno industrijsko bazo, ki bo zmožna zadovoljiti strateške potrebe po zmogljivosti v Evropi, ter opredeli, na katerih področjih bi EU lahko zagotovila dodano vrednost;

33. je prepričan, da bi morala EU pri postopnem oblikovanju svoje skupne obrambne politike v dogovoru z zadevnimi državami članicami predvideti sodelovanje v programih zmogljivosti, ki jih izvajajo, vključno s sodelovanjem v strukturah, vzpostavljenih za izvajanje teh programov v okviru Unije;

34. spodbuja Komisijo, naj v sodelovanju z Evropsko obrambno agencijo usmerja in omogoča sodelovanje na področju obrambe z uporabo skladov in instrumentov EU, da bi države članice lahko oblikovale programe za obrambne zmogljivosti; opozarja, da mora biti evropski obrambni akcijski načrt strateško orodje za spodbujanje sodelovanja na področju obrambe na evropski ravni, zlasti prek programa za raziskave na področju obrambe, ki ga financira EU, in ukrepov za tesnejše sodelovanje v celotni vrednostni verigi;

35. pozdravlja koncept strateške neodvisnosti, ki ga je podpredsednica/visoka predstavnica vzpostavila v globalni strategiji Evropske unije; meni, da bi se ta koncept lahko odražal v naših strateških prednostnih nalogah in v krepitvi naših zmogljivosti in industrije;

36. pozdravlja skupno izjavo predsednikov Evropskega sveta in Komisije ter generalnega sekretarja Nata z dne 8. julija 2016, ki opozarja, da je potrebno sodelovanje med EU in Natom na področju varnosti in obrambe; je prepričan, da bi morale sodelovanje med EU in Natom vključevati sodelovanje na vzhodu in jugu, boj proti hibridnim in kibernetičnim grožnjam ter izboljšanje pomorske varnosti, pa tudi usklajevanje razvoja obrambnih zmogljivosti; meni, da sodelovanje na področju tehnoloških, industrijskih in vojaških zmogljivosti ponuja možnosti za povečanje združljivosti in sinergij med okviroma, s čimer bi zagotovili večjo učinkovitost virov; opozarja, da je hitro izvajanje izjave bistvenega pomena, ter v zvezi s tem poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in ustrezne partnerje, naj do decembra 2016 oblikujejo konkretne možnosti za izvajanje; meni, da bi morale države članice razviti zmogljivosti, ki jih je mogoče napotiti v okviru skupne evropske varnostne in obrambne politike, da bi omogočile neodvisno ukrepanje v primerih, ko NATO ne želi ukrepati ali je ukrepanje EU ustrežnejše; je prepričan, da bi to tudi okrepilo vlogo Nata v varnostni in obrambni politiki ter pri kolektivni obrambi; poudarja, da je sodelovanje med EU in Natom za močnejšo in učinkovito obrambno industrijo in

Torek, 22. november 2016

raziskave na področju obrambe prednostna strateška naloga, njeno hitro izvajanje pa je ključnega pomena; je prepričan, da bo sodelovanje na področju preprečevanja, analize in zgodnjega odkrivanja z učinkovito izmenjavo informacij in obveščevalnih podatkov povečalo zmogljivost EU za boj proti grožnjam, vključno s hibridnimi grožnjami; je še vedno prepričan, da je NATO glavni dejavnik, ki zagotavlja varnost in obrambo v Evropi; vztraja, da je treba preprečiti podvajanje instrumentov Nata in EU; meni, da ima EU tudi v civilnopravnih vidikih potencial, da zagotovi ključne izboljšave v nestabilnih regijah; vseeno vztraja, da bi si morala EU kljub Natovi vlogi pri zaščiti njegovih predvsem evropskih članic pred zunanjimi napadi prizadevati, da bi se po potrebi resnično lahko branila in delovala neodvisno, večjo odgovornost na tem področju pa bi prevzela z boljšo opremo, usposabljanjem in organizacijo;

37. ugotavlja, da mora NATO sicer ostati temelj kolektivne obrambe v Evropi, prednostne politične naloge zavezništva in EU pa morda niso vedno enake, kot na primer velja za usmeritev ZDA k Aziji; nadalje ugotavlja, da ima EU edinstven nabor instrumentov, povezanih z varnostjo, ki Natu niso na voljo, in obratno; meni, da bi morala EU prevzeti večjo odgovornost za varnostne krize v svojem neposrednem sosedstvu, s čimer bi prispevala k nalogam Nata, zlasti na področju hibridnega vojskovanja in pomorske varnosti; meni, da bi se reforma dogovora Berlin Plus na dolgi rok lahko izkazala za potrebno, saj bi med drugim Natu omogočila uporabo zmogljivosti in instrumentov EU; poudarja, da je treba prizadevanja EU za strateško neodvisnost in oblikovanje evropske obrambne unije uresničiti v popolni sinergiji z Natom, ta prizadevanja pa morajo privedi do učinkovitega sodelovanja, pravične porazdelitve bremena ter produktivne delitve dela med Natom in EU;

38. je prepričan, da bi moralo sodelovanje med EU in Natom vključevati skupno krepitev odpornosti na vzhodu in jugu, pa tudi naložbe v obrambo; meni, da sodelovanje na področju zmogljivosti ponuja možnosti za povečanje združljivosti in sinergij med okviroma; je prepričan, da bi to tudi okrepilo vlogo Nata v varnostni in obrambni politiki ter pri kolektivni obrambi;

39. je globoko zaskrbljen zaradi poročil, da upravni postopki po nepotrebnem upočasnjujejo oblikovanje sil za misije skupne varnostne in obrambne politike ter čezmejno gibanje sil za hitro odzivanje v EU; poziva države članice, naj vzpostavijo sistem po vsej EU za uskladitev hitrega pretoka osebja, opreme in materiala obrambnih sil za namene skupne varnostne in obrambne politike, kadar se uveljavlja solidarnostna klavzula in kadar so obvezane zagotoviti pomoč in podporo z vsemi sredstvi, s katerimi razpolagajo, v skladu s členom 51 ustanovne listine Združenih narodov;

40. poziva k oblikovanju praktičnih dogovorov in smernic za uporabo člena 42(7) PEU v prihodnosti; poziva države članice, naj uredijo vse potrebno za izvajanje tega člena, kar bi jim omogočilo učinkovito upravljanje pomoči in podpore drugih držav članic, ali pa bi se ta pomoč in podpora upravljali znotraj okvira Unije; poziva države članice, naj si prizadevajo za cilj 2 % BDP porabe za obrambo in naj 20 % svojih obrambnih proračunov namenijo za opremo, ki je bila opredeljena kot potrebna preko agencije EDA, tudi za raziskave in razvoj, povezane s tem, s čimer bodo zapolnile vrzel med štirimi skupnimi merili EDA za naložbe;

41. meni, da izzive, ki jih finančne omejitve predstavljajo za nacionalne proračune, istočasno spremljajo priložnosti za napredek, ki izhajajo iz očitne potrebe po tesnejšem sodelovanju med državami članicami na področju obrambe; pozdravlja, da so se nekatere države članice odločile, da bodo ustavile ali spremenile trend zmanjševanja obrambnih izdatkov;

42. meni, da bi moral imeti Evropski parlament pomembno vlogo v prihodnosti Evropske unije na področju obrambe ter da bi pododbor za varnost in obrambo moral postati polnopravni parlamentarni odbor;

43. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj začne pripravljati začetno belo knjigo o varnosti in obrambi EU, ki bo temeljila na globalni strategiji EU, ki jo je podprl Evropski svet; poziva Svet, naj brez odlašanja dodeli nalogo priprave tega dokumenta; obžaluje, da je podpredsednica/visoka predstavnica ministrom EU za obrambo predlagala, da namesto celovitega procesa za belo knjigo pripravijo le izvedbeni načrt za varnost in obrambo; meni, da bi moral biti ta izvedbeni načrt predhodnik običajnega procesa za belo knjigo o varnosti in obrambi in bi moral na specifičen in realističen način zagotoviti koristno podlago za količinsko opredelitev možnih prispevkov Unije na področju varnostne in obrambne politike za vsako zakonodajno obdobje;

Torek, 22. november 2016

44. je prepričan, da bi morala biti bela knjiga o varnosti in obrambi EU rezultat skladnih medvladnih in medparlamentarnih procesov ter prispevkov različnih institucij EU, ki bi morali temeljiti na mednarodnem usklajevanju z našimi partnerji in zavezniki, vključno z Natom, in obsežni medinstitucionalni podpori; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj prilagodi svoj začetni časovni načrt, da bi začela ciljno usmerjeno posvetovanje z državami članicami in parlamenti;

45. meni, da bi morala bela knjiga EU na podlagi globalne strategije EU zajemati varnostno in obrambno strategijo EU, zmogljivosti, potrebne za uvajanje te strategije, ter ukrepe in programe na ravni EU za zagotavljanje teh zmogljivosti, ki bi morali temeljiti na skupni evropski politiki na področjih zmogljivosti in oborožitve, ob upoštevanju, da sta obramba in varnost še vedno v nacionalni pristojnosti;

46. meni, da bi morala imeti bela knjiga obliko zavezujočega medinstitucionalnega sporazuma, ki bi podal vse pobude, naložbe, ukrepe in programe Unije v ustreznem večletnem političnem in finančnem okviru EU; je prepričan, da bi morale države članice, partnerji in zavezniki ta medinstitucionalni sporazum upoštevati pri načrtovanju lastne varnosti in obrambe, da bi zagotovili medsebojno usklajenost in dopolnjevanje;

Začetne pobude

47. meni, da bi bilo treba takoj začeti izvajati naslednje pobude:

- pripravljalni ukrep o raziskavah skupne varnostne in obrambne politike od leta 2017, ki se bodo nadaljevale do leta 2019;
- nadaljnji bolj ambiciozen in strateški program za raziskave na področju obrambe, ki bi premostil vrzel do naslednjega večletnega finančnega okvira, če bodo države članice zagotovile potrebna dodatna finančna sredstva oziroma bodo zagotovljena s sofinanciranjem iz držav članic v skladu s členom 185 PDEU;
- evropski semester o obrambi, v okviru katerega bi bil ocenjen napredek, dosežen pri proračunskih prizadevanjih držav članic na področju obrambe;
- strategijo, ki opisuje korake, ki jih je treba narediti za vzpostavitev in izvajanje evropske obrambne unije;
- razmislek o oblikovanju stalnega Sveta obrambnih ministrov;
- podpora za pobudo Nata, ki bo namestila večnacionalne bataljone v državah članicah, kadar in kjer je to potrebno, zlasti za potrebni razvoj infrastrukture (vključno s stanovanji);
- oblikovanje rednega procesa za belo knjigo, da bi se prvič uporabil pri načrtovanju naslednjega večletnega finančnega okvira;
- konferenca deležnikov na temo razvoja evropske politike oboroževanja in zmogljivosti ter usklajevanja svojih nacionalnih politik na podlagi pregleda obrambe EU;
- reševanje pravnih težav, ki preprečujejo izvajanje skupnega sporočila o krepitvi zmogljivosti za spodbujanje varnosti in razvoja v tretjih državah;
- reforma koncepta bojnih skupin EU, katere cilj je vzpostavitev stalnih enot, ki bi bile neodvisne od katere koli vodilne države in bi opravile sistematično skupno usposabljanje;
- vzpostavitev vojaškega zagonkega sklada, kot je predviden v členu 41(3) PEU, ki bi pripomogel k veliko hitrejšemu začetku vojaških operacij skupne varnostne in obrambne politike;
- akcijski načrt za okrepitev in razširitev mehanizma Athena, da bo lahko zagotovil več sredstev Skupnosti za misije EU;
- reformo mehanizma Athena, katere cilj je povečati potencial mehanizma za delitev stroškov in skupno financiranje, zlasti v zvezi z napotitvijo bojnih skupin EU ali za uvedbo drugih sredstev za hitro odzivanje in krepitev zmogljivosti vojaških akterjev v partnerskih državah (usposabljanje, mentorstvo, svetovanje, zagotavljanje opreme, izboljšanje infrastrukture in druge storitve);

Torek, 22. november 2016

- proces razmisleka o tujih neposrednih naložbah v ključne industrijske panoge in ponudnike storitev na področju obrambe in varnosti z namenom priprave zakonodaje na ravni EU;
 - proces razmisleka o standardizaciji blaga z dvojno rabo z namenom priprave zakonodaje na ravni EU;
 - razmislek o vzpostavitvi stalnega sedeža za vodenje in nadzor vojaških operacij skupne varnostne in obrambne politike;
 - sistem po vsej EU za usklajevanje hitrega pretoka osebja, opreme in materiala obrambnih sil;
 - začetne elemente akcijskega načrta za evropsko obrambo na podlagi bele knjige o varnosti in obrambi EU;
 - začetne projekte EU-NATO za boj proti hibridnim grožnjam in njihovo preprečevanje ter krepitevijo odpornosti, sodelovanje na področju strateškega komuniciranja in odzivanja, operativno sodelovanje, tudi na morju in na področju migracij, usklajevanje na področju kibernetike varnosti in obrambe, obrambne zmogljivosti, krepitev tehnološke, raziskovalne in industrijske obrambne baze, vaje ter gradnjo obrambnih in varnostnih zmogljivosti naših partnerjev na vzhodu in jugu;
 - ukrepe za povečanje sodelovanja in zaupanja med akterji na področju kibernetike varnosti in obrambe;
48. predlaga, naj se evropska obrambna unija nemudoma začne vzpostavljati po sistemu diferenciranega vključevanja v dveh fazah:
- (a) izvajanje stalnega strukturnega sodelovanja, ki ga je Parlament že odobril, saj je vključeno v program predsednika Komisije „Nov začetek“;
 - (b) izvajanje akcijskega načrta podpredsednice/visoke predstavnice za globalno strategijo zunanje in varnostne politike.

o

o o

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Združenih narodov, generalnemu sekretarju Organizacije Severnoatlantske pogodbe, agencijam EU na področjih vesolja, varnosti in obrambe ter parlamentom.

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0436

Sprostitev potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o sprostitvi potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju spremenjene Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju (SOLAS) iz leta 1974,
- ob upoštevanju Protokola Mednarodne pomorske organizacije iz leta 1978 k Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladjem iz leta 1973,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov iz leta 2006,
- ob upoštevanju 21. konference pogodbenic UNFCCC (COP 21) in 11. konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (CMP 11), ki sta potekali od 30. novembra do 11. decembra 2015 v Parizu,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 28. marca 2011 z naslovom Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu (COM(2011)0144),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. januarja 2009 z naslovom Strateški cilji in priporočila za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018 (COM(2009)0008),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. maja 2010 o strateških ciljih in priporočilih za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. septembra 2015 o izvajanju bele knjige o prometu iz leta 2011: ocena in pot naprej proti trajnostni mobilnosti ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih vodah ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 24. maja 2016 o uporabi Uredbe (EU) št. 1177/2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ UL L 348, 20.12.2013, str. 1.⁽²⁾ UL L 348, 20.12.2013, str. 129.⁽³⁾ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 10.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ UL L 334, 17.12.2010, str. 1.

Torek, 22. november 2016

- ob upoštevanju sporočila Komisije z 10. septembra 2013 z naslovom Doseganje kakovostnega prevoza po celinskih plovniških poteh – NAIADES II (COM(2013)0623),
 - ob upoštevanju Direktive 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovniških poteh ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2009/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1090/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembah Direktive 2009/42/ES o statističnih poročilih glede prevoza blaga in potnikov po morju ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 98/41/ES z dne 18. junija 1998 o registraciji oseb, ki potujejo s potniškimi ladjami, ki plujejo v pristanišča držav članic Skupnosti ali iz njih ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 3051/95 z dne 8. decembra 1995 o varnem upravljanju ro-ro potniških trajektov ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2012/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede vsebnosti žvepla v gorivih za plovila ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 16. oktobra 2015 z naslovom REFIT – Nova usmeritev: Preverjanje ustreznosti zakonodaje EU o varnosti potniških ladij (COM(2015)0508),
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 31. marca 2016 z naslovom Vrednotenje Direktive 2000/59/ES o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT) (COM(2016)0168),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A8-0306/2016),
- A. ker geografija Evrope z dolgimi obalami ter mnogimi otoki in rekami ponuja izjemne priložnosti za trajnostni vodni potniški promet;
- B. ker ima vodni potniški promet na področju obalne plovbe oziroma prevoza po morju na kratkih razdaljah, trajektov za plovbo po morju in celinskih plovniških poteh, mobilnosti v mestih in obrobni krajih, križarjenj in turizma, velik potencial, da uporabi razpoložljive presežne zmogljivosti infrastrukture in plovil, obenem pa ima pomembno vlogo pri povezovanju različnih regij Evropske unije in je zato pomemben dejavnik pri krepitvi kohezije; ker križarjenja in plovba s trajekti spodbujata obalni turizem, ki je ena glavnih pomorskih dejavnosti v Evropi;
- C. ker smo v zadnjih letih pričali intenzivnemu razvoju plovil za različna območja plovbe, na primer plovil za prevoz po rekah in morju, ki izpolnjujejo zahteve za morska plovila, obenem pa lahko plujejo tudi v plitvih vodah;
- D. ker se je vodni promet zahvaljujoč tehnološkemu razvoju znova izkazal kot alternativa zgoščenemu cestnemu prevozu v smeri mestnih središč;

⁽¹⁾ UL L 389, 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 163, 25.6.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 325, 9.12.2010, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 188, 2.7.1998, str. 35.

⁽⁵⁾ UL L 320, 30.12.1995, str. 14.

⁽⁶⁾ UL L 327, 27.11.2012, str. 1.

Torek, 22. november 2016

- E. ker se vodni potniški in vodni tovorni promet soočata z različnimi izzivi in imata različne potrebe, ki so povezane z infrastrukturo, okoljskimi izzivi, operativnimi vprašanji, varnostjo ter povezavami med pristanišči in mesti, vseeno pa oba segmenta trga upravlja en pristaniški organ;
- F. ker bo vključitev vozlišč vodnega potniškega prometa v evropsko politiko na področju medsebojnega povezovanja infrastrukture, kot se že izvaja z Uredbo (EU) št. 1315/2013 o vseevropskem prometnem omrežju (TEN-T) in Uredbo (EU) št. 1316/2013 o Instrumentu za povezovanje Evrope (IPE), še okrepila evropsko dodano vrednost;
- G. ker so posojila in jamstva za projekte vodnega prometa na voljo tudi v okviru Sklada za strateške naložbe (EFSI) kot instrumenta, ki dopolnjuje tradicionalna nepovratna sredstva;
- H. ker velja promet po celinskih plovnih poteh za okolju prijazen način prevoza, ki mu je treba nameniti posebno pozornost in podporo, v beli knjigi pa se priporoča spodbujanje pomorskega prometa in prometa po celinskih plovnih poteh, krepitev vzporedne uporabe obalne plovbe in plovbe po celinskih vodnih poteh ter izboljšanje prometne varnosti;
- I. ker Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov in predlagani evropski akt o dostopnosti nudita dobre smernice, ne le za izvajanje Uredbe (EU) št. 1177/2010 in po potrebi njen prihodnji pregled, temveč tudi za sprejetje zakonodaje o pravicah potnikov v kontekstu intermodalnosti, ki bi morala vključevati neovirani dostop za invalidne potnike ali potnike z omejeno mobilnostjo;
- J. ker se je v sektorju vodnega potniškega prometa v preteklosti zgodilo več tragičnih nesreč, tudi nesreče plovil *Estonia*, *Herald of Free Enterprise*, *Costa Concordia*, *Norman Atlantic* in *UND Adryatik*, čeprav velja za varen način prevoza;
- K. ker je EU v svoji pomorski prometni politiki do leta 2018 določila cilj, da postane vodilna v svetu na področju pomorskih raziskav in inovacij ter ladjedelništva, da bi tako izboljšala energijsko učinkovitost in pametne sisteme ladij, zmanjšala njihov vpliv na okolje in tveganje nesreč ter izboljšala kakovost življenja na morju;
- L. ker je v številnih rečnih odsekih v Evropi in urbanih vozliščih ob njih vse več turističnega križarjenja in vodnega potniškega prometa;
- M. ker je EU sprejela vrsto makrostrategij, ki temeljijo prav na rabi plovnih poti, med njimi donavsko, jadransko-jonsko in baltsko strategijo;
1. meni, da bi moral imeti vodni potniški promet večjo vlogo v programu prometne politike EU in njenih držav članic; zato meni, da bi si morale EU in države članice skupaj prizadevati za enotno območje za vodni potniški promet, na primer s poenostavitvijo upravnega bremena, povezanega s čezmejnimi ladijskim prevozom potnikov;

Konkurenčnost

2. spodbuja države članice, regionalne in lokalne organe ter Komisijo, naj razmislijo o vodnem potniškem prometu in naj izboljšajo infrastrukturo osrednjih in celovitih omrežjih v okviru vseevropskega prometnega omrežja in instrumenta za povezovanje Evrope, in sicer s krepitvijo povezav, med drugim tudi z železniško infrastrukturo v zaledju, vključno z zagotavljanjem infrastrukture in informacij, da se zadosti potrebam vseh potnikov;
3. spodbuja razvoj pomorskih avtocest, tudi v tretjih državah, ki bodo spodbujale učinkovit multimodalni prevoz, omogočale združevanje tega načina prevoza z drugimi prometnimi mrežami in načini prevoza, odpravljale ozka grla v ključnih omrežnih infrastrukturah in zagotavljale ozemeljsko kontinuiteto in integracijo;

Torek, 22. november 2016

4. poudarja, da je treba odpraviti ozka grla na povezavah med razširjenim zahodnoevropskim sistemom celinskih plovnih poti ter obstoječim vzhodnoevropskim sistemom, ki je v precej slabem, ponekod pa v povsem propadlem stanju;
5. poziva Komisijo, naj objavi letni pregled projektov s področja vodnega potniškega prometa, ki jih EU sofinancira v okviru kohezijskih, strukturnih in regionalnih skladov, pobude Interreg, programa Obzorje 2020, instrumenta za povezovanje Evrope in programa vseevropskega prometnega omrežja ter Evropskega sklada za strateške naložbe;
6. poziva Komisijo, naj objavi zbirno poročilo o izvajanju strategij EU s področja vodnega potniškega prometa;
7. poudarja, da so evropski statistični podatki bistvenega pomena za oblikovanje načrtov in politik v sektorju vodnega prometa, zlasti v zvezi s številom čezmejnih storitev na morju in celinskih vodah, ki jih nudijo trajekti in potniške ladje, saj obstajajo območja, kjer je vodni promet edini način prevoza med različnimi kraji; poziva Eurostat naj v svoje statistične podatke o potnikih na pomorskih potniških ladjah vključi podatke o obisku potnikov v pristanišču pristanka, in sicer število potnikov, ki se vkrcata in izkrcata v vsakem tranzitnem pristanišču, ne pa zgolj število potnikov na potniških ladjah, ki se vsako leto odpravijo na počitnice (promet); z vključitvijo teh podatkov bi dobili ustreznejšo sliko dodane vrednosti sektorja križarjenj in vodnega potniškega prometa na splošno;
8. poziva Komisijo, naj razvije sistem za usklajeno zbiranje statističnih podatkov o nesrečah in incidentih plovil za plovbo po celinskih vodnih poteh, vključno s čezmejnimi prometom;
9. meni, da bi lahko vključitev vodnega potniškega prometa v omrežja mestnega in regionalnega javnega prevoza občutno izboljšala učinkovitost mobilnosti, okoljsko uspešnost, kakovost življenja, cenovno dostopnost, razbremenitev kopenskih prometnih omrežij in udobje v mestih; poziva Komisijo, naj v celoti podpre naložbe v kakovostno infrastrukturo v zaledju, ki lahko prispeva k zmanjšanju lokalnih prometnih zastojev in tako prepreči negativne posledice za lokalno prebivalstvo; poziva Komisijo, naj pripravi seznam zgledov dobre prakse na tem področju;
10. poziva države članice, naj spodbujajo lokalne pobude, usmerjene v uporabo celinskih plovnih poti na območju mestnih aglomeracij, vključno z razvojem distribucijskih centrov v rečnih pristaniščih in razvojem potniškega prometa, predvsem z namenom povečanja privlačnosti teh območij za obiskovalce;
11. poudarja, da bi bilo treba vodni potniški promet bolje vključiti v sisteme za obveščanje, rezervacije in izdajo vozovnic, da bi izboljšali kakovost javnih storitev in spodbudili razvoj turističnega sektorja, zlasti na oddaljenih in izoliranih območjih; poudarja, da je treba gospodarske izvajalce v vodnem potniškem prometu upoštevati pri oblikovanju integriranega evropskega sistema izdaje vozovnic;
12. spodbuja Komisijo, naj financira bolj organizirane in učinkovitejše projekte za integrirane prevozne storitve, ki bodo privedle do postopnega zmanjšanja porabe energije, reorganizacije vozniških redov različnih javnih in zasebnih letalskih, ladijskih in kopenskih prevoznikov z namenom intermodalnega in učinkovitega upravljanja potniškega prometa in konsolidacije vozovnic, ki jih izdajo javni in zasebni izvajalci v enotnih vozovnicah preko digitalne aplikacije;
13. želi opomniti, da bi bilo treba, kjer je to mogoče, spodbujati prakse, kjer tovorna plovila prevažajo tudi potnike in obratno, na primer pri trajektih, saj se bo s tem dosegla višja stopnja zasedenosti ladij in večja finančna učinkovitost, pa tudi zmanjšanje cestnoprometnih zastojev;
14. pozdravlja prizadevanja v sektorju vodnega potniškega prometa za premik k čistejšim in energetsko učinkovitejšim ladjam z manj emisijami, ki so del evropskega okvira za bolj zelen vodni promet; meni, da bo to privedlo do cenejših rešitev, ki bodo trajnostne, privlačnejše in zato gospodarsko bolj konkurenčne, s čimer bo tudi sektor na splošno postal cenejši, čistejši in bolj zelen;

Torek, 22. november 2016

15. ugotavlja, da je treba različne izzive glavnih obalnih območij EU reševati z različnimi ukrepi (več trajektnih storitev v Severnem morju, posodobitev in tehnična nadgradnja trajektov v Sredozemskem morju itd.);

16. je prepričan, da mora evropska industrija gradnje potniških ladij ohraniti svoj konkurenčni položaj, ki ga je treba še spodbujati, obenem pa mora zmanjšati svoj okoljski odtis s spodbujanjem raziskovalne dejavnosti in inovacij znotraj industrije;

Okoljska trajnost

17. poziva Komisijo, naj vključi vodni potniški promet v svojo strategijo ter sprejme ukrepe za zmanjšanje emisij CO₂ v skladu s pariškim sporazumom s konference COP 21 in torej za zmanjšanje zunanjih stroškov;

18. spodbuja Komisijo in države članice, naj z izboljšanjem okoljskih standardov zmanjšajo onesnaženje zraka, in sicer po vzoru standardov na področju mejnih vrednosti emisij žvepla, kakovosti goriv in motorjev z učinkovitejšo porabo goriva za Baltsko morje;

19. poudarja, da razogljčenje prometa zahteva precejšnja prizadevanja in napredek na področju raziskav in inovacij; podpira Komisijo pri njenih prizadevanjih, da spodbuja uporabo utekočinjenega zemeljskega plina, nefosilnih alternativnih goriv, električnih in hibridnih sistemov, ki temeljijo na obnovljivih virih, ter sončne in vetrne energije na pomorskih plovilih, ter spodbuja Komisijo, naj raziskave in inovacije usmeri v praktično uporabnost za sektor vodnega potniškega prometa;

20. želi spomniti, da morajo pomorska pristanišča v osrednjem vseevropskem prometnem omrežju na podlagi Direktive 2014/94/EU o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva do leta 2025 zagotoviti zmogljivosti za oskrbovanje plovil in ladij z utekočinjenim zemeljskim plinom, pristanišča v celinskih vodah pa morajo te zmogljivosti zagotoviti do leta 2030;

21. poziva Komisijo, naj spodbuja politiko energetske samozadostnosti s pomočjo fotonapetostnih sistemov, nameščenih na strehah pristaniških terminalov, in skladiščenja energije, proizvedene med dnevom, za uporabo ponoči;

22. poudarja, da je sektor trajektnega prevoza pomemben del trga za prevoz po morju na kratkih razdaljah, zato je nadvse pomembno, da se ohranita njegova dinamičnost in konkurenčnost, obenem pa izboljšata njegova okoljska uspešnost in energijska učinkovitost;

23. pozdravlja Komisijino pobudo REFIT na področju pristaniških zmogljivostih za sprejem, saj je to priložnost, da se veljavna direktiva prilagodi mednarodnemu razvoju dogodkov, obenem pa podpira in spodbuja načrte Komisije za sprejetje nove zakonodaje po rednem zakonodajnem postopku; opozarja, da to državam članic ne bi smelo odvrniti od sprejemanja trajnejših pobud, vključno z dobrimi informacijskimi sistemi in sistemi spremljanja za ravnanje z odpadki na ladjah in v pristaniščih;

Varnost in zanesljivost

24. poudarja, da je preprečevanje onesnaženja in nesreč izredno pomemben del vloge, ki jo ima Evropska agencija za pomorsko varnost pri izboljšanju varnosti čezmejnih pomorskih trajektov in potniških ladij, pa tudi zagotavljanju varstva potrošnikov;

25. opozarja, da morajo biti delavci na trajektnih in potniških ladjah usposobljeni, da potnikom pomagajo v primeru izrednih razmer;

26. pozdravlja predlog direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij na področju plovbe po celinskih plovnih poteh, ki ga je pripravila Komisija in ki določa harmonizirane standarde za kvalifikacije članov posadke in voditeljev čolnov, da bi se izboljšala mobilnost delovne sile na tem področju;

Torek, 22. november 2016

27. poudarja, da bi bilo treba v nadaljnjem razvoju informacijskih sistemov, kot so običajni radar, sistem SafeSeaNet, sistem Galileo in rečne informacijske storitve, izboljšati varnost, zanesljivost in interoperabilnost, ter spodbuja države članice, naj predpišejo obvezno uporabo rečnih informacijskih storitev;

28. poziva pristojne organe, naj predložijo jasen okvir za porazdelitev odgovornosti in stroškov, da bi tako izboljšali zanesljivost, in se v okviru pravil Mednarodne pomorske organizacije in Mednarodne organizacije dela posvetijo dodatnemu usposabljanju, izobraževanju in usmerjanju zaposlenih, zlasti v zvezi z vprašanjem priznavanja usposabljanja na odobrenih simulatorjih v sklopu usposabljanja; meni, da je mogoče kakovost in varnost storitev izboljšati, če so zaposleni usposobljeni;

29. pozdravlja nove zakonodajne predloge Komisije o poenostavitvi in izboljšanju skupnih pravil o varnosti potniških ladij v vodah EU, katerih namen je povečati varnost in konkurenco ter zagotoviti, da bodo pravila jasnejša, enostavnejša ter usklajena s pravnim in tehnološkim razvojem;

30. priznava, da bodo zaradi vse večjih varnostnih izzivih za zagotavljanje nemotenega delovanja vsakodnevnih trajektnih povezav morda potrebni dodatni ukrepi, pri katerih bi upoštevali posebnosti trajektnega prometa ter pristaniških dejavnosti;

31. želi izpostaviti, da precej rek predstavlja tudi mejo, in spodbuja pristojne organe, naj zagotovijo sodelovanje ter dobro povezane in učinkovite sisteme za zagotavljanje varnosti, zanesljivosti in pomoči v sili, in sicer na obeh straneh meje;

32. poudarja, da si številna zaprta morja, denimo Baltsko in Jadransko morje, deli več držav članic, pa tudi države, ki niso članice Evropske unije, zato poziva pristojne oblasti, naj zagotovijo učinkovit sistem varnosti in zaščite ter zlasti sistem za odzivanje v izrednih razmerah;

33. poudarja, da mora za mednarodne pomorske trajekte, ki delujejo v teritorialnih vodah EU, veljati zakonodaja EU in države članice;

Kakovost in dostopnost storitev

34. spodbuja Komisijo, naj v svoj predlog o intermodalnih pravicah potnikov vključi načela Uredbe (EU) št. 1177/2010, vključno z vidiki neoviranega dostopa za invalidne osebe in osebe z omejeno mobilnostjo, ter naj v njih upošteva posebne potrebe starejših oseb in družin, ki potujejo z otroki; Komisijo tudi spodbuja, naj predloži letne statistične podatke o deležu invalidnih potnikov in potnikov z omejeno mobilnostjo;

35. poudarja, kako pomemben je sektor vodnega potniškega prometa pri razvoju trajnostnega turizma in premostitvi sezonskosti, zlasti v oddaljenih območjih Unije, kot so obalne, otoške, jezerske in podeželske regije; prav tako meni, da bi morala biti mala in srednja podjetja v središču podpore turističnim storitvam; poziva Komisijo, države članice ter lokalne in regionalne organe, naj čim bolj izkoristijo možnosti financiranja za mala in srednja podjetja iz skladov EU, vključno s subvencijami za lokalne skupnosti v omenjenih oddaljenih regijah;

36. ugotavlja, da lahko z razvojem ustreznih povezav med celinskimi plovnimi potmi in vseevropskim kolesarskim omrežjem bistveno prispevamo h krepitvi privlačnosti številnih regij EU za obiskovalce; poudarja, da je treba upoštevati potrebe kolesarjev, ki uporabljajo vodni potniški promet;

37. meni, da je turizem v obalnih regijah in na otokih premalo razvit zaradi pomanjkanja medsebojne povezljivosti; meni, da bi morala Komisija upoštevati dejstvo, da je v teh regijah večje povpraševanje po kakovostnih prevoznih storitvah;

38. meni, da je sektor vodnega potniškega prometa pomemben tudi na območjih, kjer ta sektor trenutno ni ekonomsko upravičen, denimo na redkeje poseljenih in oddaljenih otokih;

Torek, 22. november 2016

39. opozarja, da so nekatere trajektne povezave, ki dejansko bistveno prispevajo k teritorialni, socialni in ekonomski koheziji, za najbolj oddaljene regije življenjsko pomembna povezava s celino ter z gospodarsko in industrijsko razvitimi območji, s čimer prispevajo k evropski koheziji in povezovanju;

40. poudarja, da bi bilo treba spodbujati okvir za zagotavljanje povezav z otoki, otoškimi in oddaljenimi območji ter z ukrepi omogočati kakovostnejše trajekte in ustrezne terminale;

41. opozarja na potencial in zaželenost vključitve vodnega potniškega prometa v okvir multimodalne mobilnosti, vključno z javnim prevozom v velikih aglomeracijah, tako za dnevne migrante kot za turiste; v zvezi s tem meni, da so potrebne nadaljnje izboljšave, da bi razvili mobilnost kot storitev, in sicer z oblikovanjem integriranih sistemov za izdajo vozovnic, izboljšanjem zanesljivosti, udobja, točnosti in pogostnosti, sprostitev pritiska na logistične verige ter doseganjem hitrejših časov vkrcanja, da bi tako privabili potnike;

42. poudarja, da je za ohranitev visoko kakovostnih storitev ter za zagotovitev pomorske varnosti bistven razvoj strokovnega znanja in spretnosti v pomorskem sektorju v EU;

o

o o

43. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0437

Povečanje učinkovitosti razvojnega sodelovanja

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju vrhunškega srečanja Združenih narodov (ZN) o trajnostnem razvoju in končnega dokumenta, ki ga je generalna skupščina sprejela 25. septembra 2015, z naslovom „Spreminjamo naš svet: Agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“, zlasti cilja 17 v okviru ciljev trajnostnega razvoja iz te agende, ki države članice ZN zavezuje, da okrepijo sredstva za izvajanje agende ter oživijo svetovno partnerstvo za trajnostni razvoj ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju akcijske agende iz Adis Abebe, dokumenta z rezultati, ki je bil sprejet na tretji mednarodni konferenci o financiranju za razvoj (Adis Abeba, Etiopija, 13.–16. julij 2015) in ki ga je v resoluciji št. 69/313 z dne 27. julija 2015 podprla generalna skupščina ZN ⁽²⁾,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja ZN o trendih in napredku v mednarodnem razvojnem sodelovanju, predloženega na seji foruma za razvojno sodelovanje 2016 (E/2016/65) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči, sprejete na drugem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči leta 2005, agende za ukrepanje iz Akre, sprejete na tretjem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči leta 2008 v Akri (Gana) ⁽⁴⁾ ter rezultatov četrtega foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu (Republika Koreja) decembra 2011, s katerim se je začelo izvajati svetovno partnerstvo za učinkovito razvojno sodelovanje (GPEDC) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju deklaracije iz Dilija z dne 10. aprila 2010 o vzpostavljanju miru in izgradnji države ter „novega dogovora za nestabilne države“, doseženega 30. novembra 2011 na četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči,
- ob upoštevanju sporočila s prvega srečanja na visoki ravni GPEDC, ki je potekalo aprila 2014 v Mexico Cityju ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju skorajšnjega drugega srečanja na visoki ravni svetovnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje, ki bo potekalo od 28. novembra do 1. decembra 2016 v Nairobiju ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju poročila OECD/UNDP o napredku za leto 2014 z naslovom „Povečanje učinkovitosti razvojnega sodelovanja“ ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju soglasja organizacij civilne družbe o mednarodnem okviru za razvojno učinkovitost organizacij civilne družbe, ki je bilo doseženo v Siem Reapu leta 2011,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Torek, 22. november 2016

- ob upoštevanju člena 208 PDEU, ki zmanjševanje in izkoreninjenje revščine opredeljuje kot osrednji cilj razvojne politike EU in zahteva, da Unija in države članice izpolnijo zaveze, ki so jih sprejele v sklopu ZN in drugih pristojnih organizacij, ter upoštevajo cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvajajo in lahko vplivajo na države v razvoju,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o razvoju ⁽¹⁾ in načrtov o novem soglasju leta 2017,
- ob upoštevanju Kodeksa ravnanja Evropske unije o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike ⁽²⁾,
- ob upoštevanju konsolidiranega besedila operativnega okvira za učinkovitost pomoči ⁽³⁾, temelječega na sklepih Sveta z dne 17. novembra 2009 o operativnem okviru za učinkovitost pomoči, sklepih Sveta z dne 14. junija 2010 o delitvi dela med državami in sklepih Sveta z dne 9. decembra 2010 o preglednosti in vzajemni odgovornosti,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 26. marca 2015 z naslovom „Priprava okvira EU za rezultate pri mednarodnem sodelovanju in razvoju“ (SWD(2015)0080) in sklepov Sveta z dne 26. maja 2015 o okviru za rezultate ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 17. marca 2014 o skupnem stališču EU za prvo srečanje na visoki ravni svetovnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 26. maja 2015 o novem svetovnem partnerstvu za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2016 o pospešitvi skupnega načrtovanja programov ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2016 o letnem poročilu Evropskemu svetu glede ciljev razvojne pomoči EU za leto 2016 ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 23. junija 2015 z naslovom „Poročilo o odgovornosti EU na področju financiranja za razvoj za leto 2015 – Pregled napredka EU in držav članic“ (SWD(2015)0128),
- ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije z naslovom „Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa“, ki jo je junija 2016 predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Sklepi Sveta 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ Dokument Sveta 18239/10.

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/sl/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/sl/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/sl/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/sl/pdf>

⁽⁹⁾ Dokument Sveta 10715/16.

Torek, 22. november 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2008 o ukrepih po Pariški deklaraciji iz leta 2005 o učinkovitosti pomoči ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o prihodnosti proračunske podpore EU državam v razvoju ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2011 o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2013 s priporočili Komisiji o usklajenosti med donatorji EU glede razvojne pomoči ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. maja 2015 o financiranju za razvoj ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2016 o zasebnem sektorju in razvoju ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2016 o nadaljnjih korakih in pregledu Agende 2030 ⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2016 o poročilu EU za leto 2015 o usklajenosti politik za razvoj ⁽⁸⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A8-0322/2016),
- A. ker ostajajo načela, sprejeta s Pariško deklaracijo in agendo za ukrepanje iz Akre, v celoti veljavna in so dokazala svojo vrednost z izboljšanjem kakovosti razvojne pomoči, pa tudi javne podpore zanjo v donatorskih državah;
- B. ker politične zaveze na visoki ravni, kot so soglasje iz Monterreya (2002), rimska deklaracija (2003), pariška deklaracija (2005), agenda za ukrepanje iz Akre (2008) in četrti forum o učinkovitosti pomoči v Busanu (2011), vse zasledujejo isti cilj izboljšanja kakovosti izvajanja, upravljanja in uporabe uradne razvojne pomoči za maksimiranje njenega učinka;
- C. ker so načela učinkovitosti pomoči v številnih državah očitno prispevala k napredku pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, vendar so pri napredku še vedno razlike, prav tako pa niso vse države in vsi razvojni akterji vseskozi v celoti izvajali vseh načel;
- D. ker lahko globalno partnerstvo odigra bistveno vlogo pri izvajanju Agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja, in sicer tako, da središče pozornosti preusmeri s koncepta „učinkovitosti pomoči“, ki izhaja iz tradicionalne uradne razvojne pomoči, na „učinkovitost razvojnega sodelovanja“;
- E. ker ima lahko uradna razvojna pomoč bistveno vlogo pri uresničevanju Agende 2030, zlasti v državah z nizkim dohodkom, pa tudi pri boju proti skrajni revščini in neenakosti, če je bolj usmerjena in če spoštuje načela učinkovitega razvojnega sodelovanja, torej demokratično odgovornost držav, usklajenost, krepitev lokalnih zmogljivosti, preglednost in demokratično odgovornost, osredotočanje na rezultate in vključenost; poudarja, da pogojevanje pomoči spoštuje načela demokratične odgovornosti;

⁽¹⁾ UL C 279 E, 19.11.2009, str. 100.

⁽²⁾ UL C 33 E, 5.2.2013, str. 38.

⁽³⁾ UL C 131 E, 8.5.2013, str. 80.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ UL C 353, 27.9.2016, str. 2.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0246.

Torek, 22. november 2016

- F. ker so poleg razvojne pomoči in razvojnega sodelovanja potreba druga orodja razvojne politike, da bi uspešno izkoreninili revščino in spodbujali cilje trajnostnega razvoja;
- G. ker ima proračunska podpora številne prednosti, kot so odgovornost države, natančnejša analiza rezultatov, večja skladnost politik, učinkovitejše napovedovanje pomoči in optimalna uporaba razpoložljivih sredstev za neposredne koristi prebivalstva;
- H. ker postaja zasebni sektor, poleg drugih tradicionalnih vladnih in nevladnih razvojnih organizacij, resničen partner v naših razvojnih strategijah, kar zadeva doseganje vključujočega in trajnostnega razvoja;
- I. ker je za učinkovitost pomoči bistveno, da države prejemnice sočasno – z uvajanjem mehanizmov tržnega gospodarstva, mobilizacijo zasebnega kapitala in zemljiškimi reformami – izvajajo gospodarske politike, ki so naklonjene rasti, in da postopoma odpirajo svoje trge za svetovno konkurenco;
- J. ker Komisija v eni od svojih študij navaja, da drobljenje pomoči pomeni dodatne stroške za EU v višini med dvema in tremi milijardami EUR na leto;
- K. ker GPEDC ponuja vključujoč forum, ki združuje vlade, dvostranske in večstranske organizacije, civilno družbo, parlamente, sindikate in zasebni sektor iz vseh držav;
- L. ker se GPEDC osredotoča na delovanje razvojnih akterjev in razmerja med njimi, učinkovito izvajanje razvojnih politik in programov ter spremljanje napredka pri spoštovanju bistvenih načel, opredeljenih v zadnjem desetletju, s čimer se želi povečati učinkovitost prizadevanj vseh akterjev za razvoj; ker bi bilo treba razjasniti njegovo artikulacijo v zvezi z globalno razvojno arhitekturo, s katero se nadzira izvajanje Agende 2030;
- M. ker imajo države, kot so Kitajska, Brazilija, Turčija, Rusija in Indija, kot donatorske države v vzponu vse pomembnejšo vlogo, tudi ko gre za prenos strokovnega znanja in tehnologije na področju razvoja, nenazadnje tudi zaradi lastnih razvojnih izkušenj iz bližnje preteklosti in sedanjosti; ker je mogoče okrepiti njihovo sodelovanje z bolj tradicionalnimi donatorji pri spodbujanju globalnih javnih dobrin in njihovo udeležbo v vključujočem razvojnem sodelovanju v okviru GPEDC;
- N. ker ima Komisija aktivno vlogo v usmerjevalnem odboru GPEDC, eden od njegovih soprorednikov pa je iz države članice EU, in sicer Nizozemske; ker bo to funkcijo soprorednika prevzela Nemčija;
- O. ker prevzemanje odgovornosti držav v razvojnem sodelovanju zahteva uskladitev donatorjev z nacionalnimi razvojnimi načrti in mednarodno dogovorjenimi cilji trajnostnega razvoja, pa tudi domačo udeležbo, kar zadeva oblikovanje in odgovornost pri izvajanju razvojnih načrtov in programov;
- P. ker je donosnost pomoči dvakratna, če ta ni namenjena zgolj financiranju razvojnih projektov, temveč se tudi porabi lokalno za lokalne proizvode in storitve; ker je zato krepitev državnih sistemov in nacionalnih sistemov za javna naročila bistven element učinkovitosti pomoči v skladu s pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči, bistvena pa je tudi za izboljšanje dobrega upravljanja in demokratične odgovornosti v partnerskih državah;
- Q. ker so lahko programi razvojnega sodelovanja in vezana pomoč, ki jih usmerjajo tisti, ki dajejo pomoč, tudi na področju javnih naročil, izraz različnih političnih interesov, ki so včasih v nasprotju z razvojnimi politikami, ter utegnejo predstavljati tveganje, da bi spodkopali odgovornost in trajnost razvojne pomoči ter že doseženi napredek pri usklajevanju in privedli do neučinkovitosti in večje odvisnosti; ker je vloga lokalne odgovornosti pomembna za zagotavljanje učinkovitega razvoja za državljane;

Torek, 22. november 2016

- R. ker je večja potreba po okvirih za rezultate, s katerimi bi merili dosežke programov razvojnega sodelovanja, vendar se države v razvoju še vedno spoprijemajo s popolno odgovornostjo in uporabo teh okvirov;
- S. ker krog spremljanja GPEDC v letu 2016 kaže, da napredek pri uporabi sistemov držav ostaja skromen ter da sproščanje pomoči ni napredovalo in ostaja na najvišji vrednosti 80 %, ki je bila dosežena leta 2010;
- T. ker poslanci partnerskih držav, lokalne oblasti in civilna družba še naprej izražajo nezadovoljstvo nad tem, v kolikšni meri so vključeni v načrtovanje in izvajanje razvojnega sodelovanja ter obveščeni o tem;
- U. ker je razvojna učinkovitost, ki se razume kot učinkovita uporaba vseh virov in sredstev, namenjenih razvoju, vključno z zmanjšanjem revščine, odvisna tako od držav, ki dajejo pomoč, kot tistih, ki jo prejemajo, ter od učinkovitih in odzivnih institucij, preudarnih politik, sodelovanja lokalnih deležnikov in civilne družbe, pravne države, vključujočega demokratičnega upravljanja, navzočnosti učinkovitih in preglednih mehanizmov za nadaljnje spremljanje ter varoval za preprečevanje korupcije v državah v razvoju in nezakonitih finančnih tokov na mednarodni ravni; ker bi moral GPEDC prevzeti večjo vlogo pri poenostavljanju in spodbujanju napredka v zvezi z zgoraj omenjenimi razvojnimi dejavniki;
- V. ker razdrobljenost pomoči ostaja trdovraten izziv, ki izhaja iz večanja števila donatorjev in agencij za pomoč ter premajhnega usklajevanja njihovih dejavnosti in projektov;
- W. ker se je sodelovanje na osi jug-jug še naprej povečevalo, kljub počasnejši rasti gospodarstev v vzponu in padanju cen surovin;
- X. ker področje razvoja postaja vedno bolj raznoliko, saj več revnih živi v državah s srednjimi dohodki kot v državah z nizkimi dohodki; ker so se z novimi globalnimi izzivi, kot so migracije, prehranska varnost, mir in stabilnost ter podnebne spremembe, istočasno spremenili razvojni izzivi;
1. poziva vse razvojne akterje, naj se opirajo na zaveze, sprejete od Pariza do Busana, ter obnovijo in okrepijo prizadevanja za povečanje učinkovitosti razvojnega sodelovanja, da bi uresničili ambiciozne cilje iz Agende 2030 ter kar najboljše izkoristili javna in zasebna sredstva za razvoj;
 2. poziva k uporabi vseh orodij razvojne politike za izkoreninjenje revščine in spodbujanje ciljev trajnostnega razvoja; meni, da bi bilo treba učinkovitost financiranja za razvoj ocenjevati na podlagi konkretnih rezultatov in njegovega prispevka k razvojni politiki kot celoti;
 3. poudarja osrednjo vlogo uradne razvojne pomoči pri izpolnjevanju agende za učinkovitost razvoja, izkoreninjenju revščine, zmanjšanju neenakosti, zagotavljanju bistvenih javnih storitev in podpiranju dobrega upravljanja; poudarja, da je uradna razvojna pomoč bolj prožna, predvidljiva in odgovorna kot drugi tokovi, ki potencialno prispevajo k razvoju;
 4. opozarja, da je zadostno financiranje pogoj za učinkovito razvojno sodelovanje; opaža, da večina tistih, ki dajejo uradno razvojno pomoč, ni izpolnila svojih zavez, da bodo za razvojno pomoč do leta 2015 namenili 0,7 % svojega BND, kar pomeni, da države v razvoju niso imele na voljo več kot dveh bilijonov USD za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja;
 5. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj izpolnijo svojo dolgoročno zavezo, da za pomoč namenijo 0,7 % BND, naj okrepijo svojo razvojno pomoč, tudi prek proračuna EU in Evropskega razvojnega sklada, ter naj sprejmejo učinkovit časovni načrt, da bi cilje iz zavez uresničile na pregleden, predvidljiv in odgovoren način; opozarja, da merila za uradno razvojno pomoč ne smejo razvodeneti, da bi se krili stroški, ki niso neposredno povezani s spodbujanjem trajnostnega razvoja v državah v razvoju;

Torek, 22. november 2016

6. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je do sredine leta 2015 le pet držav članic EU objavilo načrte za izvajanje zavez iz Busana; poziva države članice, naj objavijo načrte za izvajanje ter poročajo o prizadevanjih pred drugim srečanjem na visoki ravni GPEDC, ki bo potekalo od 28. novembra do 1. decembra 2016 v Nairobiju;
7. poziva, naj dokument z rezultati drugega srečanja na visoki ravni jasno obravnava in dodeli diferencirane vloge in odgovornosti razvojnih akterjev in institucij za izvajanje agende in uporabo načel, da bi izboljšali napredek in olajšali sodelovanje v prihodnosti;
8. je seznanjen z mehiškim predlogom vključitve petega načela razvojne učinkovitosti, po katerem se ne sme nikogar zapostaviti (*Leave No-one Behind*); v povezavi z agendo za učinkovitost razvoja priznava pomen večjega osredotočanja na revne, ranljive in marginalizirane skupine in pri tem ustrezno upoštevati enakost med spoloma ter negotove okoliščine in konflikte; meni, da bi to načelo sicer ustrezalo splošni filozofiji in glavnim zavezam Agende 2030, vendar bi bilo treba njegovo morebitno vključitev pospremiti z resno razpravo in razmislekom o njegovi operacionalizaciji, zlasti kar zadeva vprašanja vključevanja in kazalnikov;
9. poudarja, da je treba GPEDC trdno umestiti v kontekst izvajanja Agende 2030 in akcijske agende iz Adis Abebe; meni, da lahko GPEDC zagotovi dodano vrednost, če bo njegovo delo strateško porazdeljeno v faze ter prilagojeno dejavnostim in koledarju forumov Ekonomskega in socialnega sveta ZN za razvojno sodelovanje, o financiranju za razvoj in političnega foruma na visoki ravni;
10. poudarja, da bi moral GPEDC, ko gre za načela učinkovitosti pri uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja in podporo popolnejšemu izvajanju vseh akterjev na nacionalni ravni, odigrati vplivno vlogo pri vidikih spremljanja in odgovornosti, ki temeljijo na dokazih; poudarja, da mora GPEDC poskrbeti za jasno določene poti sodelovanja za določene razvojne akterje, ki niso donatorji iz OECD, vključno z novimi donatorji, lokalnimi in regionalnimi vladami, organizacijami civilne družbe, človekoljubnimi zasebniki, finančnimi institucijami, družbami iz zasebnega sektorja in sindikati; meni, da bi se morala raznolikost deležnikov odražati v zasedbi predsedujočih GPEDC;
11. opozarja, da enoodstotna rast v Afriki predstavlja več kot dvakratnik zneska uradne razvojne pomoči;
12. meni, da mora GPEDC imeti vodilno vlogo pri zagotavljanju napredka v zvezi s ciljem trajnostnega razvoja 17, torej pri spremljanju in odgovornosti, večji učinkovitosti pomoči, vidikih kakovosti in zmogljivosti financiranja za razvoj, vzdržnosti davkov in dolgov, vključevanju zasebnega sektorja in njegovi odgovornosti za trajnostni razvoj, preglednosti, skladnosti politik, partnerstvu več deležnikov ter sodelovanju na osi jug-jug in trikotnem sodelovanju;
13. poudarja pomembno vlogo, ki jo mora prevzeti GPEDC, kar zadeva kazalnik ciljev trajnostnega razvoja 17.16.1 – zlasti pri oblikovanju učinkovitejših in vključujočih partnerstev z več deležniki za podpiranje in vzdrževanje izvajanja Agende 2030 – z merjenjem kakovosti njihovih razvojnih prizadevanj; pozdravlja krog spremljanja v letu 2016 in opaža, da se je povečalo število razvojnih partnerjev, ki sodelujejo pri tem, ter z zanimanjem pričakuje objavo poročila o napredku;
14. spodbuja članice GPEDC, naj razmislijo o oblikovanju bolj neodvisnega in z ustreznimi sredstvi podprtega stalnega sekretariata zanj, pri čemer bi se lahko opirale na delo skupne podporne skupine, ter poziva države članice EU in partnerske države, naj določijo nacionalne žariščne točke;
15. poudarja, da bi bilo treba Evropskemu parlamentu omogočiti, da v celoti odigra svojo osrednjo vlogo pri demokratičnem nadzoru nad vsemi politikami EU, tudi razvojnimi politikami, in zahteva, da se ga redno in pravočasno obvešča o stališčih Komisije v usmerjevalnem odboru GPEDC;

Torek, 22. november 2016

16. pozdravlja napredek in priporoča Komisiji, naj si dodatno prizadeva za zagotovitev, da imajo vsi ustrezni akterji dostop do informacij v zvezi s preglednostjo načrtovanja programov razvojnega sodelovanja, mehanizmi financiranja, projekti in tokovi pomoči, zlasti v okviru mednarodne pobude za pregledno pomoč in vzpostavitve spletišča „EU Aid Explorer; vseeno poudarja, da so glede tega še vedno potrebni pomembnejši koraki, in zahteva nujna občutna prizadevanja vseh donatorjev, da bi povečali dostopnost, točnost in primerljivost informacij in podatkov; poziva države članice, ki še ne prispevajo k mednarodni pobudi za pregledno pomoč, naj to storijo; poziva Komisijo in države članice, naj uporabijo razpoložljive podatke ter podpirajo tudi partnerske države s spodbujanjem izmenjave informacij in tozadevnih dobrih praks;

17. meni, da so spremljanje, pregledi in izmenjava znanja o napredku pri razvoju najbolj pomembni za krepitev odgovornosti in učinka sodelovanja, zlasti na ravni držav; zato poziva Komisijo, naj vsaj na vsakih 24 mesecev predloži poročila o prizadevanjih in akcijskih načrtih EU in držav članic za celovito izvajanje načel iz Busana; poziva EU, naj dodatno spodbuja partnerske države pri izboljšanju njihovih upravnih in logističnih zmogljivosti in še posebej njihovih statističnih sistemov;

18. pozdravlja pobude OECD, ki utegnejo prispevati k zmanjšanju nezakonitih finančnih tokov, in poziva mednarodno skupnost, naj okrepi sodelovanje, da bi se na splošno izboljšala preglednost davčnih režimov in finančnih tokov; vztraja, da so v zvezi s tem bistvenega pomena vloga in odgovornosti mednarodnih podjetij in finančnih institucij;

19. poziva Komisijo, delegacije EU in agencije držav članic, naj obveščajo nacionalne parlamente ter – kolikor je mogoče – lokalne in regionalne organe, pa tudi zasebne deležnike in civilno družbo, o programih in finančnih obveznostih v zvezi z razvojno pomočjo, in sicer z objavljanjem pregledov o razvojnem sodelovanju za posamezno državo, ki bi morali ponuditi pregled nad strateškimi dokumenti, usklajevanjem donatorjev, letnimi akcijskimi načrti ter potekajočimi in načrtovanimi programi, pa tudi razpisi za projekte in javna naročila ali drugimi uporabljenimi mehanizmi financiranja;

20. poziva parlamente držav prejemnic, naj sprejmejo nacionalne politike o razvojni pomoči, da bi povečali odgovornost donatorjev in vlad prejemnic, tudi lokalnih oblasti, izboljšali javnofinančno poslovanje in sposobnost črpanja, izkoreninili korupcijo in vse oblike potrate pomoči, zagotovili učinkovitost davčnih sistemov in izboljšali pogoje za prejemanje proračunske podpore ter – dolgoročno – zmanjšali odvisnost od pomoči;

21. meni, da je pomembno spodbujati sodelovanje vseh držav članic pri davčni pobudi iz Adis Abebe, da bi se do leta 2020 podvojila tehnična pomoč in okrepile zmogljivosti partnerskih držav na področju obdavčevanja;

22. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo z nacionalnimi parlamenti partnerskih držav, da bi konstruktivno podprli razvoj takšnih politik in jih dopolnili z dogovori o vzajemni odgovornosti; pozdravlja prizadevanja Komisije, da bi s krepitvijo institucionalnih zmogljivosti nacionalnih parlamentov in vrhovnih revizijskih institucij izboljšala domačo odgovornost z vidika proračunske pomoči;

23. izpostavlja vlogo državljanov, lokalnih skupnosti, izvoljenih predstavnikov, verskih organizacij, organizacij civilne družbe, akademikov, sindikatov in zasebnega sektorja pri razvoju ter poudarja, da je treba te akterje vključiti v poglobljanje in izvajanje programa za učinkovitost na različnih ravneh; meni, da so za njihov učinkovit prispevek potrebni participativna udeležba pri načrtovanju in izvajanju, vzajemna odgovornost in preglednost, spremljanje in ocenjevanje, donatorji pa bi morali pri sodelovanju s temi akterji v vlogi izvedbenih partnerjev in ponudnikov osnovnih storitev prav tako izboljšati predvidljivost in povečati hitrost, da bi resnično dosegli najbolj ranljive dele prebivalstva;

24. poudarja, da je pomoč mogoče ohraniti le, če so prejemniki močno zavzeti in z njo upravljajo; vztraja pri pomenu skupne odgovornosti za rezultate razvoja, vključno z izvajanjem istanbulskih načel, ter opozarja, da so za demokratično odgovornost potrebne močne institucije, ki lahko zagotovijo celovito udeležbo lokalnih akterjev pri izvajanju, spremljanju in ocenjevanju razvojnih programov;

Torek, 22. november 2016

25. poudarja, da je pomembno civilnodružbenim organizacijam omogočiti opravljanje njihove vloge neodvisnih razvojnih akterjev in se pri tem posebej osredotočiti na okolje, ki bo v skladu z dogovorjenimi mednarodnimi pravicami to omogočalo in v kar največji meri povečalo prispevke civilnodružbenih organizacij k razvoju; izraža zaskrbljenost, ker se v številnih partnerskih državah krči prostor za civilnodružbene organizacije; poziva Komisijo, naj izboljša dostopnost financiranja za civilnodružbene organizacije;

26. pozdravlja napredek in privrženost EU, kar zadeva skupno načrtovanje; ugotavlja, da bi morale skupno načrtovanje zmanjšati razdrobljenost pomoči in stroške transakcij, z boljšo delitvijo dela povečati dopolnjevanje ter izboljšati domačo in medsebojno odgovornost ter predvidljivost razvojnega sodelovanja in tako ponuditi očitne prednosti tako EU kot partnerskim državam; opaza, da se skupno načrtovanje poskušalo izvajati z 59 od 110 partnerskih držav, ki prejemajo razvojno pomoč EU; poziva države članice in partnerske države, naj razširijo svoje delovanje na področju skupnega načrtovanja, da bi njegove prednosti izkoristile v celoti in v vseh možnih državah;

27. ponavlja zahtevo⁽¹⁾ po kodifikaciji in okrepitvi mehanizmov in praks za zagotavljanje boljšega dopolnjevanja in učinkovitega usklajevanja razvojne pomoči med državami članicami in institucijami EU, da bi zagotovili jasna in izvršljiva pravila za demokratično domačo odgovornost, harmonizacijo, usklajevanje s strategijami in sistemi posameznih držav, predvidljivost sredstev, preglednost in vzajemno odgovornost; poziva Komisijo, naj posreduje informacije o tem, zakaj ni bilo nadaljnje obravnave te zahteve, ter navede, katere nadomestne ukrepe v zvezi s tem je sprejela oziroma jih namerava sprejeti;

28. spominja, da so EU in njene države članice zavezane sproščanju svoje pomoči, in priznava, da je bil na tem področju dosežen napredek; poziva k dodatnim prizadevanjem, da bi vsi, ki dajejo razvojno pomoč, tudi gospodarstva v vzponu, pospešili sproščanje pomoči na svetovni ravni; poziva tiste, ki dajejo pomoč, naj kot prvo možnost uporabijo sisteme javnih naročil partnerskih držav;

29. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo nove pobude za okrepitev vodilnih projektov sodelovanja na osi jug-jug in trikotnega sodelovanja, ki bi zajemali nove donatorje iz držav v vzponu in drugih držav s srednjim dohodkom ter na podlagi spopadanja z globalnimi izzivi, ki zadevajo vse, ne da bi se pri tem zapostavil vidik izkoreninjenja revščine; poudarja, da je treba zajeti celoten potencial decentraliziranega sodelovanja, da bi dosegli napredek glede agende za učinkovitost razvoja, obenem pa spoštovali vsa varovala, povezana s preglednostjo, učinkovitostjo in doslednostjo, ter preprečili nadaljnje drobljenje strukture mednarodne pomoči;

30. poudarja, da je lahko razvojna pomoč pomembna v boju proti revščini, pri spopadanju z neenakostjo in spodbujanju razvoja, predvsem v najmanj razvitih državah, ter za širjenje dostopa do kakovostnih javnih storitev za najbolj prikrajšane in ranljive skupine, prav tako pa lahko spodbudi druge bistvene sistemske dejavnike, odločilne za razvoj, kot so spodbujanje enakosti med spoloma (kot je izražena v partnerstvu iz Busana), izobraževanje in krepitev zdravstvenih sistemov, vključno z bojem proti boleznim, ki so povezane z revščino, če se uporabi v okviru zakonitega in vključujočega upravljanja, temelječega na pravni državi in spoštovanju človekovih pravic;

31. poudarja pomen cilja trajnostnega razvoja 16 za splošno razvojno učinkovitost in opozarja, da razvojna pomoč ne more učinkovito izpolniti svojega namena, kadar niso zagotovljeni mir ter spoštovanje človekovih pravic in pravne države, nepristranski, učinkovit in neodvisen pravosodni sistem, mednarodno priznani socialni, okoljski in delavski standardi in varovala za integriteto javnih institucij in nosilcev funkcij, vključujoče, participativno in predstavniško odločanje na vseh ravneh ter preglednost in odgovornost;

32. opozarja, da korupcija v državah prejemnicah, ne glede na to, ali je neposredno povezana z razvojno pomočjo ali ne, resno krši demokratično legitimnost in škodi javni podpori za razvojno pomoč v donatorskih državah; zato pozdravlja vse ukrepe, sprejete za spodbujanje dobrega finančnega poslovanja in za dokončno izkoreninjenje korupcije, obenem pa ugotavlja, da razmere v številnih partnerskih državah že po definiciji pomenijo določeno stopnjo tveganja;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila z dne 11. decembra 2013, P7_TA(2013)0558.

Torek, 22. november 2016

33. poziva države članice in druge donatorje, naj okrepijo prizadevanja in človeške vire, da bi pridobili boljši pregled nad učinkovitostjo in opravili podrobno analizo v negotovih okoliščinah, obdobju po konflikatih in v okviru preprečevanja konfliktov, ko zelenih rezultatov ni mogoče vedno zajeti v obliki podatkov in okvirih za rezultate;

34. je trdno prepričan, da je zasebni sektor pomemben partner pri uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja in mobilizaciji dodatnih virov za razvoj; poudarja, da se morajo akterji iz zasebnega sektorja, glede na njihovo rastočo vlogo v razvojnem sodelovanju, uskladiti z načeli razvojne učinkovitosti in upoštevati načela odgovornosti podjetij skozi celotno življenjsko dobo projektov; priznava prizadevanja nekaterih akterjev iz zasebnega sektorja, da bi v središče svojih poslovnih modelov umestili zaveze na področju človekovih pravic, družbenega vključevanja in trajnosti, ter poziva, naj se ta pristop spoploši; poudarja, da mora zasebni sektor spoštovati načela mednarodnega prava ter socialne in okoljske standarde, pa tudi svetovni pakt ZN o človekovih pravicah, vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, osrednje delavske standarde Mednarodne organizacije dela in konvencijo ZN proti korupciji; poziva Komisijo, naj zagotovi, da podjetja, ki delujejo v davčnih oazah, ne sodelujejo pri projektih, ki se financirajo z uradno razvojno pomočjo; hkrati poudarja, da morajo partnerske države gojiti okolje, vključno s preglednimi pravnimi in regulativnimi sistemi, ki bo spodbujalo podjetja;

35. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, ESZD, parlamentu in vladi Kenije kot gostiteljice drugega srečanja na visoki ravni GPEDC, sopredsednikom razvojnega programa Združenih narodov GPEDC, OECD in medparlamentarni uniji.

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0439

Dokončanje sporazuma Basel III**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o dokončanju okvira Basel III (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov z zadnjih vrhunskih srečanj skupine G-20 po krizi,
- ob upoštevanju sporočila finančnih ministrov skupine G-20 in guvernerjev centralnih bank z dne 27. februarja 2016,
- ob upoštevanju sporočila finančnih ministrov skupine G-20 in guvernerjev centralnih bank z dne 14. in 15. aprila 2016,
- ob upoštevanju sporočila finančnih ministrov skupine G-20 in guvernerjev centralnih bank z dne 23. in 24. julija 2016,
- ob upoštevanju sporočila voditeljev držav skupine G-20 z dne 4. in 5. septembra 2016,
- ob upoštevanju poročil Baselskega odbora za bančni nadzor voditeljem držav skupine G-20 z novicami o izvajanju sprejetega programa reform, zlasti posodobljenega poročila iz novembra 2015 o dokončnem oblikovanju baselskih reform po krizi ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju posvetovalnih dokumentov Baselskega odbora za bančni nadzor o reviziji okvira Basel III o stopnji finančnega vzvoda z dne 6. aprila 2016, o zmanjšanju sprememb v sredstvih, prilagojenih kreditnemu tveganju – omejitve glede uporabe pristopov do notranjega modela z dne 24. marca 2016 in o reviziji standardiziranega pristopa za kreditno tveganje z dne 10. decembra 2015,
- ob upoštevanju dokumenta za razpravo in posvetovalnega dokumenta Baselskega odbora za bančni nadzor o regulativni obravnavi računovodskih rezervacij iz oktobra 2016,
- ob upoštevanju standarda Baselskega odbora za bančni nadzor za skupno sposobnost pokrivanja izgub v holdingih – spremembe standarda Basel III za opredelitev kapitala iz oktobra 2016 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju poročila Evropskega odbora za sistemska tveganja o nebančni kreditni dejavnosti EU iz julija 2016,
- ob upoštevanju rezultatov testov izjemnih situacij, ki jih je opravil Evropski bančni organ in so bili objavljeni 29. julija 2016,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za ekonomske in finančne zadeve z dne 12. julija 2016 o dokončnem oblikovanju baselskih reform po krizi ⁽³⁾,
- ob upoštevanju poročila Mednarodnega denarnega sklada o svetovni finančni stabilnosti iz leta 2016,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>

Sreda, 23. november 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2016 o bančni uniji – letno poročilo 2015 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2016 o oceni stanja in izzivih pri ureditvi EU o finančnih storitvah: učinek in nadaljnji koraki k bolj učinkovitemu in uspešnemu okviru EU za regulacijo finančnega sektorja in inijo kapitalskih trgov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2016 o vlogi EU v okviru mednarodnih finančnih, monetarnih in regulativnih institucij ter organov ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju študije za Odbor za ekonomske in monetarne zadeve o vlogi Evropske unije v mednarodnih gospodarskih forumih, dokument 5, Baselski odbor za bančni nadzor,
 - ob upoštevanju izmenjave mnenj z generalnim sekretarjem Baselskega odbora za bančni nadzor Billom Coenom, predsednico nadzornega sveta enotnega mehanizma nadzora Danièle Nouy, predsednikom Evropskega bančnega organa Andreo Enrio in podpredsednikom Evropske komisije Valdisom Dombrovskisom o dokončanju okvira Basel III oziroma Basel IV,
 - ob upoštevanju izjave Komisije o reviziji standardiziranega pristopa za kreditno tveganje, ki jo je opravil Baselski odbor, in izmenjave mnenj, ki je sledila, s podpredsednikom Katainenom 6. julija 2016,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji o dokončanju okvira Basel III (O-000136/2016 – B8-1810/2016),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za ekonomske in monetarne zadeve,
 - ob upoštevanju členov 128(5) in 123(2) Poslovnika,
- A. ker je odporen in dobro kapitaliziran bančni sistem temeljni pogoj za ohranjanje finančne stabilnosti in zagotavljanje primernih posojil realnemu gospodarstvu v celotnem življenjskem ciklu ter prispeva h gospodarski rasti;
- B. ker so se voditelji držav skupine G-20 v okviru odpravljanja posledic finančne krize dogovorili o celovitem programu reform za okrepitev regulativnih standardov mednarodnih bank, vključno z okrepitevijo zahtev glede skrbnega in varnega poslovanja;
- C. ker Baselski odbor za bančni nadzor razvija mednarodno dogovorjene minimalne standarde za zahteve glede skrbnega in varnega poslovanja velikih mednarodno dejavnih bank; ker odbor spremlja in preverja izvajanje teh svetovnih standardov in poroča skupini G-20; ker so njegove smernice pomembno orodje za preprečevanje regulativne razdrobljenosti po vsem svetu;
- D. ker je Evropska unija v okviru uredbe o kapitalskih zahtevah (CRR) in direktive o kapitalskih zahtevah (CRD IV) uvedla mednarodno dogovorjene standarde, čeprav jih je prilagodila dejanskim potrebam po sredstvih EU, na primer glede faktorja za podporo MSP, in omogočila določeno stopnjo prilagodljivosti; ker so v EU sklenili, da ti standardi veljajo za vse banke in ne le za največje mednarodno dejavne banke, v nekaterih neevropskih jurisdikcijah pa nekatere od njih uporabljajo samo za največje banke; ker je pomembno doseči napredek pri doseganju enakih konkurenčnih pogojev na mednarodni ravni; ker se od Komisije pričakuje, da bo pripravila zakonodajni predlog za pregled uredbe CRR/direktive CRD IV, ki bo zagotovil nadaljnje izvajanje dogovorjenih sprememb Baselskega okvira;
- E. ker so zahteve glede skrbnega in varnega poslovanja bank medsebojno povezane in se dopolnjujejo z drugimi regulativnimi zahtevami, kot sta skupna sposobnost pokrivanja izgub in obvezna uporaba centralnega kliringa za izvedene finančne instrumente; ker je bil regulativni okvir za bančni sektor EU v zadnjih letih precej izboljššan, zlasti z vzpostavitvijo bančne unije;

⁽¹⁾ Sprejeta poročila, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Sprejeta poročila, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Sprejeta poročila, P8_TA(2016)0108.

Sreda, 23. november 2016

- F. ker mora biti trden okvir za finančno stabilnost in rast celovit in uravnotežen, da bi zajel dinamično nadzorno prakso in se ne bi osredotočal le na statično ureditev, ki zadeva zgolj kvantitativne vidike;
- G. ker podatki kažejo, da so uteži tveganja in strateški modeli tveganja za zmanjšanje kapitalskih zahtev bank v preteklosti preveč nihali in da so imeli nacionalni nadzorni organi težave pri ocenjevanju notranjih modelov, kar je prispevalo k finančni krizi;
- H. ker se lahko zahteve glede skrbnega in varnega poslovanja za različne poslovne modele bank močno razlikujejo po obsegu in kompleksnosti, zaradi česar je enoten pristop za vse neučinkovit in nesorazmerno obremenjujoč, zlasti za številne manjše, manj kompleksne in medsebojno povezane banke, osredotočene na domači trg, ter njihove regulativne in nadzorne organe; ker je treba zato zagotoviti primerno stopnjo sorazmernosti in prožnosti;
- I. ker v Baselskem odboru za bančni nadzor potekajo razprave o dodatnih spremembah bonitetnega okvira za banke, ki se nanašajo na kreditno in operativno tveganje; ker se te reforme osredotočajo na povečanje občutljivosti za tveganja in trdnost standardiziranih pristopov za kreditno tveganje, dodatne omejitve v zvezi z notranje zasnovanimi pristopi, dokončno oblikovanje stopnje finančnega vzvoda in potencialni kapitalski prag na podlagi standardiziranega pristopa;
- J. ker večina finančnih institucij ZDA za ocene kreditnega tveganja uporablja standardizirani pristop, medtem ko se v EU številne velike in srednje banke zanašajo na interne modele;
- K. ker sta ustrezen pregled standardiziranega pristopa in spoštovanje načela sorazmernosti bistvena za to, da bo standard Baselskega odbora za bančni nadzor deloval za manjše banke, ki ga v glavnem uporabljajo;
- L. ker je skupina G-20 opozorila, da sedanja revizija ne sme privedi do občutnega povečanja skupnih kapitalskih zahtev, to stališče pa so potrdile tudi države članice na seji Sveta za ekonomske in finančne zadeve julija 2016;
- M. ker regulatorji v evropskih bankah sistematično opravljajo redne teste izjemnih situacij in rezultate dajo na razpolago javnosti;
- N. ker so predstavniki jurisdikcij zunaj EU, med drugim tudi Japonska, izrazili zaskrbljenost, ker so zaradi izpolnjevanja novih standardov izpostavljeni vse večjemu pritisku glede zbiranja kapitala in višjim stroškom izpolnjevanja obveznosti;
- O. ker sklepi Baselskega odbora za bančni nadzor nimajo pravne veljave in jih je treba prenesti prek rednega zakonodajnega postopka, da bi učinkovali v EU; ker v Baselskem odboru ne sodelujejo vsi pristojni nacionalni organi, medtem ko sta Evropska centralna banka in enotni nadzorni mehanizem zastopana kot polnopravna člana, Komisija in Evropski bančni organ pa kot opazovalca;
1. poudarja, da so za ureditev skrbnega in varnega poslovanja bank potrebni trdni svetovni standardi in načela, in pozdravlja delo Baselskega odbora za bančni nadzor na tem področju v obdobju po krizi;
 2. ponovno poudarja, da morajo biti banke dobro kapitalizirane, da bi podpirale realno gospodarstvo in zmanjšale sistemsko tveganje ter da ne bi znova prišlo do obsežnega reševanja z javnimi sredstvi, ki smo mu bili priča v času krize; poudarja, da je treba poskrbeti za ustrezno ureditev sektorja nebančne kreditne dejavnosti, da bi zagotovili pošteno konkurenco in finančno stabilnost;

Sreda, 23. november 2016

3. poudarja, da imajo banke v nasprotju z drugimi jurisdikcijami zelo pomembno vlogo pri financiranju evropskega gospodarstva in bodo verjetno ostale glavni vir financiranja za gospodinjstva in podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja; poudarja, da je zakonodaja EU vedno poskušala to upoštevati (npr. z uporabo faktorja za podporo MSP) in tako bi morale ostati tudi v prihodnje (npr. s podaljšanjem in razširitvijo faktorja podpore); vseeno priznava pomen diverzifikacije virov financiranja evropskega gospodarstva in v zvezi s tem pozdravlja potekajoče delo v okviru unije kapitalskih trgov;
4. je seznanjen z delom Baselskega odbora za bančni nadzor za dokončanje okvira Basel III, katerega namen je povečati jasnost, primerljivost in skladnost tveganju prilagojenega kapitalskega okvira, da bi odpravili pretirana nihanja tveganju prilagojenih sredstev ter uporabljali enaka pravila za enaka tveganja; poudarja, da je treba za okrepitev legitimnosti in odgovornosti v razpravah Baselskega odbora za bančni nadzor povečati preglednost in odgovornost; pozdravlja nastop generalnega sekretarja Baselskega odbora pred Odborom za ekonomske in monetarne zadeve in spodbuja nadaljnji dialog;
5. poudarja, da bi bilo treba pri sedanji reviziji upoštevati načelo, ki ga je navedla skupina guvernerjev in vodij nadzornih organov, da ne bi znatno povečali skupnih kapitalskih zahtev, hkrati pa bi okrepili celotno finančno stanje evropskih bank;
6. poudarja, da je drugo in enako pomembno načelo, ki ga je treba upoštevati pri reviziji, spodbujati enake konkurenčne pogoje na svetovni ravni, in sicer tako, da bi zmanjšali – ne pa povečali – razlike med jurisdikcijami in bančnimi modeli ter da ne bi neupravičeno oškodovali bančnega modela EU;
7. je zaskrbljen, ker začetna analiza zadnjih osnutkov, ki jih je pripravil Baselski odbor za bančni nadzor, kaže, da sveženj reform v sedanji fazi morda ni v skladu z zgoraj navedenimi načeli; poziva ga, naj svoje predloge ustrezno spremeni, Evropsko centralno banko in enotni nadzorni mehanizem pa poziva, naj zagotovita, da se bodo ti predlogi upoštevali pri dokončnem oblikovanju in spremljanju novega standarda;
8. poudarja, da bi ta pristop znatno prispeval k temu, da bi Evropski parlament kot sozakonodajalec novi standard dosledno izvajal;
9. opozarja, da je treba načelo sorazmernosti presojati ne le glede na velikost institucij, za katere se sprejme ureditev, saj pomeni tudi pošteno ravnovesje med stroški in koristmi ureditve za posamezno skupino deležnikov;
10. poziva k dialogu in izmenjavi primerov najboljše prakse med regulatorji v zvezi z uporabo načela sorazmernosti, ki ga je treba vzpostaviti na ravni EU in na mednarodni ravni;
11. poziva Baselski odbor za bančni nadzor, naj pred sprejetjem standarda natančno in celovito oceni kvalitativni in kvantitativni učinek novih reform ter pri tem upošteva njihov vpliv na posamezne jurisdikcije in različne bančne modele; meni, da mora pri oceni upoštevati tudi prejšnje reforme, ki jih je predlagal; poziva ga tudi, naj med analizo v primeru neravnovesja izvede potrebne prilagoditve;
12. poudarja pomen pristopa k ureditvi na podlagi tveganja z uporabo enakih pravil za enako tveganje, hkrati pa poudarja, da je treba zmanjšati možnosti za regulativno arbitražo in prekomerne razlike v tveganju prilagojenih sredstvih; poziva Baselski odbor za bančni nadzor, naj v bonitetni ureditvi ohrani občutljivost na tveganja, tudi z zagotavljanjem, da se pri reviziji standardiziranega pristopa in področju uporabe pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen odpravijo tveganja regulativne arbitraže in odrazijo posebnosti različnih oblik financiranja, kot so nepremičninska posojila, financiranje infrastrukture in posebni posojilni aranžmaji, in tako, da se preprečijo nesorazmerni učinki na realno gospodarstvo; v zvezi s tem izraža zaskrbljenost glede možnih učinkov predlagane uvedbe pragov za rezultate;

Sreda, 23. november 2016

13. poziva Komisijo, naj natančno in celovito oceni kvalitativni in kvantitativni učinek nedavnih in novih reform, med drugim na financiranje realnega gospodarstva v Evropi in na predvidene evropske zakonodajne projekte, kot je unija kapitalskih trgov; poziva Komisijo, naj uporabi ugotovitve, ki izhajajo iz poziva za predložitev dokazov in dela v zvezi z prvo oceno stanja na področju ureditve finančnih storitev, ki naj bi bila pripravljena do konca leta 2016; poziva Komisijo, naj zagotovi, da novi predlogi Baselskega odbora za bančni nadzor (ali njihovo izvajanje) ne bodo v nasprotju s temi pobudami; poudarja, da ta ocena ne bi smela spodkopavati dosedanjih dosežkov na področju zakonodaje in da je ne bi smeli obravnavati kot poziv k deregulaciji;
14. zahteva, da se pri določanju stopnje finančnega vzvoda v celoti upoštevajo zahteve po obveznem centralnem kliringu izvedenih finančnih instrumentov, da bi spodbujali izvajanje centralnega kliringa;
15. želi opomniti, da je treba pri ocenah učinka in kalibracijskih standardih upoštevati posebnosti evropskih bančnih modelov, trge, na katerih delujejo, različne velikosti institucij in različne profile tveganja, da se ohrani potrebna raznolikost evropskega bančnega sektorja in spoštuje načelo sorazmernosti; poziva Komisijo, naj vsa ta načela upošteva pri določitvi obsega izvajanja predlogov Baselskega odbora za bančni nadzor in pri njihovem prenosu v zakonodajo EU;
16. poudarja ključno vlogo evropskih in nacionalnih bančnih nadzornikov pri zagotavljanju zblíževanja konvergence nadzora v EU ob upoštevanju načela sorazmernosti in ustreznosti predpisov za različne bančne modele; poudarja pomen zanesljivih in primerljivih informacij o stanju v nadzorovanih institucijah, da se to delo lahko opravi učinkovito in zanesljivo; poudarja, da bi bilo treba ohraniti pravico do uporabe notranjih modelov; poziva enotni mehanizem nadzora in Evropski bančni organ, naj nadaljujeta svoje nadzorno delo, da bi zagotovila dosledno izvajanje notranjih modelov in njihovo zmožnost, da ustrezno odražajo tveganja poslovnih modelov bank, izboljšala konvergenco v načinih za odpravljanje njihovih pomanjkljivosti in po potrebi predlagala spremembe;
17. opozarja na povezanost zahtev glede skrbnega in varnega poslovanja bank z drugimi večjimi bančnimi standardi, kot je uvedba standarda skupne sposobnosti pokrivanja izgub znotraj EU ter njegova harmonizacija z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po direktivi o sanaciji in reševanju bank, pa tudi z uporabo mednarodnega standarda računovodskega poročanja 9 v bližnji prihodnosti in okvirom bančne unije; zato poudarja, da bi bilo treba pri razmisleku o reformah bonitetne ureditve upoštevati vse te različne elemente ter njihove posamezne in skupne učinke;
18. opozarja, da je več večjih bank v EU v zadnjih letih izplačalo dividende delničarjem, obenem pa so ostale močno podkapitalizirane in niso dosledno uredile svojih bilanc stanja;
19. poziva Komisijo, naj prednostno obravnava ureditev za male banke za najmanj tvegane bančne modele in pri tem oceni izvedljivost prihodnjega regulativnega okvira, ki bi vseboval manj zapletena ter bolj primerna in sorazmerna pravila skrbnega in varnega poslovanja, posebej prilagojena različnim vrstam bančnih modelov;
20. poudarja, da imajo Komisija, Evropska centralna banka in Evropski bančni organ pomembno vlogo pri delu Baselskega odbora za bančni nadzor ter pri zagotavljanju preglednih in celovitih najnovejših informacij o napredku razprav v tem odboru; poziva, naj bo njihova vloga na zasedanjih Sveta za ekonomske in finančne zadeve vidnejša in naj se okrepi odgovornost do Odbora Evropskega Parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve, in sicer z rednim poročanjem predstavnikov EU, ki sodelujejo v razpravah;
21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji.

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0440

Izvajanje skupne varnostne in obrambne politike

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju izvajanja skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki),
- ob upoštevanju členov 42(6) in 46 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) o vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja,
- ob upoštevanju letnega poročila podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP) (13026/2016), zlasti delov, ki zadevajo skupno varnostno in obrambno politiko (SVOP),
- ob upoštevanju členov 2 in 3 ter naslova V Pogodbe o Evropski uniji, zlasti členov 21 in 36 ter člena 42(2), (3) in (7),
- ob upoštevanju sklepov Sveta o skupni varnostni in obrambni politiki z dne 25. novembra 2013, 18. novembra 2014, 18. maja 2015, 27. junija 2016 in 17. oktobra 2016,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 20. decembra 2013 in 26. junija 2015,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 21. maja 2015 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike⁽¹⁾, z dne 21. maja 2015 o vplivu razvoja evropskih obrambnih trgov na varnost in obrambne zmogljivosti v Evropi⁽²⁾, z dne 11. junija 2015 o strateških vojaških razmerah na območju Črnega morja po nezakoniti priključitvi Krima k Rusiji⁽³⁾, z dne 13. aprila 2016 o EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet⁽⁴⁾ in z dne 7. junija 2016 o operacijah v podporo miru – sodelovanje EU z OZN in Afriško unijo⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju dokumenta z naslovom Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa – Globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki ga je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica/visoka predstavnica Federica Mogherini,
- ob upoštevanju izvedbenega načrta za varnost in obrambo, ki ga je podpredsednica/visoka predstavnica Federica Mogherini predstavila 14. novembra 2016, in sklepov Sveta z dne 14. novembra 2016 o izvajanju globalne strategije EU na področju varnosti in obrambe,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 6. aprila 2016 o preprečevanju hibridnih groženj (JOIN(2016)0018) in ustreznih sklepov Sveta z dne 19. aprila 2016,

⁽¹⁾ UL C 353, 27.9.2016, str. 59.

⁽²⁾ UL C 353, 27.9.2016, str. 74.

⁽³⁾ UL C 407, 4.11.2016, str. 74.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0249.

Sreda, 23. november 2016

- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 28. aprila 2015 o krejitvi zmogljivosti v podporo varnosti in razvoju (JOIN(2015)0017) ter predloga Komisije z dne 5. julija 2016 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 230/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru (COM(2016)0447),
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 5. julija 2016 z naslovom *Elements for an EU-wide strategic framework to support security sector reform* (Elementi strateškega okvira EU za podpiranje reforme varnostnega sektorja) (JOIN(2016)0031),
- ob upoštevanju sklepov Sveta o platformi za podporo misijam z dne 18. aprila 2016,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. aprila 2015 z naslovom *Evropska agenda za varnost* (COM(2015)0185),
- ob upoštevanju prenovljene strategije notranje varnosti za Evropsko unijo za obdobje 2015–2020 ter ustreznih sklepov Sveta z dne 15. in 16. junija 2015,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. aprila 2016 z naslovom *Izvajanje evropske agende za varnost z namenom boja proti terorizmu ter utiranja poti k učinkoviti in pravi varnostni uniji* (COM(2016)0230),
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 11. decembra 2013 o celostnem pristopu zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz (JOIN(2013)0030) in ustreznih sklepov Sveta z dne 12. maja 2014,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o kibernetiki varnosti in obrambi⁽¹⁾; ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije z dne 7. februarja 2013 o strategiji Evropske unije za kibernetično varnost: odprt, varen in zanesljiv kibernetični prostor (JOIN(2013)0001); ob upoštevanju okvira politike EU za kibernetično obrambo, ki ga je Svet sprejel dne 18. novembra 2014,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. julija 2016 z naslovom *Krepitev odpornosti evropskega sistema kibernetične varnosti ter spodbujanje konkurenčne in inovativne industrije kibernetične varnosti* (COM(2016)0410),
- ob upoštevanju tehničnega sporazuma med zmogljivostjo zveze Nato za odzivanje na računalniške incidente (NCIRC) in skupino Evropske unije za odzivanje na računalniške grožnje (CERT-EU), ki je bil podpisan 10. februarja 2016 in omogoča večjo izmenjavo informacij o kibernetičnih incidentih,
- ob upoštevanju skupne izjave EU in zveze Nato, podpisane 8. julija 2016 na vrhu zveze Nato v Varšavi leta 2016 (skupna izjava predsednika Evropskega sveta, predsednika Evropske komisije in generalnega sekretarja Organizacije Severnoatlantske pogodbe),
- ob upoštevanju sporočila z vrha v Varšavi, ki so ga izdali voditelji držav in vlad, ki so se udeležili srečanja Severnoatlantskega sveta v Varšavi 8. in 9. julija 2016,
- ob upoštevanju rezultatov iz Eurobarometra 85.1 iz junija 2016,
- ob upoštevanju člena 132(1) Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A8-0317/2016),

⁽¹⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 145.

Sreda, 23. november 2016

Strateški okvir

1. ugotavlja, da se je evropsko varnostno okolje zelo poslabšalo ter postalo bolj negotovo, zapletenejše, nevarnejše in manj predvidljivo; ugotavlja, da so grožnje konvencionalne in hibridne, ustvarjajo jih tako državni kot nedržavni akterji z juga in vzhoda, na vsako državo članico pa vplivajo drugače;
2. opozarja, da je varnost držav članic EU močno prepletena, in ugotavlja, da se na skupne grožnje in tveganja odzivajo neusklajeno in razdrobljeno, kar otežuje in pogosto ovira izvajanje enotnejšega pristopa; poudarja, da je premajhno usklajevanje ena od ranljivih točk ukrepanja Unije; ugotavlja, da Evropa ni dovolj močna, da bi učinkovito reševala hibridne grožnje, ki imajo pogosto čezmejno razsežnost;
3. meni, da se mora Evropa zdaj odzvati na številne vse kompleksnejše krize na območju, ki se razteza od zahodne Afrike prek Sahela, Afriškega roga in Bližnjega vzhoda ter vzhodne Ukrajine do Kavkaza; meni, da bi morala EU okrepiti dialog in sodelovanje s tretjimi državami iz regije, pa tudi z regionalnimi in podregionalnimi organizacijami; poudarja, da bi morala biti Evropska unija pripravljena na obvladovanje strukturnih sprememb v mednarodnem varnostnem okolju in na izzive, ki vključujejo meddržavne konflikte, propad držav in kibernetске napade, pa tudi na varnostne posledice podnebnih sprememb;
4. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da teroristične dejavnosti v največjem obsegu doslej, ki jih izvajajo radikalne islamistične organizacije in posamezniki ter imajo za cilj Evropo, postavljajo evropski način življenja pod pritisk; poudarja, da je zato varnost posameznika postala izjemno pomembna ter spodbujata tradicionalno razlikovanje med zunanjo in notranjo razsežnostjo;
5. poziva EU, naj se prilagodi tem varnostnim izzivom, zlasti z učinkovitejšo uporabo sedanjih orodij SVOP v povezavi z drugimi zunanjimi in notranjimi instrumenti; poziva k boljšemu sodelovanju in usklajevanju med državami članicami, predvsem na področju boja proti terorizmu;
6. poziva k odločni preventivni politiki, ki temelji na celovitih programih deradikalizacije; ugotavlja, da se je nujno treba dejavneje boriti proti radikalizaciji in teroristični propagandi, tako znotraj EU kot v njenih zunanjih odnosih; poziva Komisijo, naj ukrepa in prepreči širjenje skrajnih spletnih vsebin ter spodbuja dejavnejše pravosodno sodelovanje med kazenskopravnimi sistemi, vključno z Eurojustom, v boju proti radikalizaciji in terorizmu v vseh državah članicah;
7. ugotavlja, da so bile meje v Evropi prvič po drugi svetovni vojni nasilno spremenjene; izpostavlja škodljivost vojaške zasedbe za varnost celotne Evrope; poudarja, da je vsakršno nasilno spreminjanje meja v Ukrajini v nasprotju z načeli Helsinške sklepne listine in Ustanovne listine Združenih narodov;
8. poudarja, da po podatkih Eurobarometra 85.1, objavljenega junija 2016, približno dve tretjini državljanov EU želi, da se povečajo prizadevanja EU na področju varnostne in obrambne politike;
9. meni, da bi enotnejša in zato učinkovitejša evropska zunanja in varnostna politika odločilno prispevala k zmanjšanju intenzivnosti vojaških spopadov v Iraku in Siriji ter k uničenju samooklicane Islamske države;

Revidirana in zanesljivejša SVOP

10. je trdno prepričan, da je zato potrebna temeljita in občutna revizija SVOP, da bi lahko EU in njene države članice začele odločilno prispevati k varnosti Unije, obvladovanju mednarodnih kriz in utrjevanju strateške avtonomije EU; opozarja, da se nobena država ni sposobna sama soočiti s temi izzivi;

Sreda, 23. november 2016

11. meni, da bi bilo treba pri reviziji SVOP, če želimo, da bo uspešna, že od vsega začetka v celoti vključevati države članice EU v proces, s čimer bi preprečili, da bi dejavnosti v prihodnje obtičale na mrtvi točki; poudarja praktične in finančne koristi nadaljnega sodelovanja za razvoj evropskih obrambnih zmogljivosti in se seznanja s potekajočimi pobudami, kar bi bilo treba izvajati s konkretnimi ukrepi na zasedanju Evropskega sveta na temo obrambe decembra 2016; poziva države članice in EU k ustreznim naložbam v varnost in obrambo;

12. poudarja, da bi vzpostavitev stalnega strukturnega sodelovanja (člen 42(6) Pogodbe o EU) omogočila razvoj samoobrambe oziroma stalne obrambne strukture, ki bi izboljšala operacije kriznega upravljanja;

13. poudarja, da Evropa ne nadzoruje več v celoti svojega varnostnega okolja, časa in kraja ukrepanja, EU pa bi morala prek misij in operacij SVOP ter drugih ustreznih instrumentov biti sposobna posredovati v celotnem spektru kriznega upravljanja, vključno s preprečevanjem in odpravljanjem kriznih razmer, ter tako zajeti vse faze v ciklu konflikta, pa tudi v celoti sodelovati pri zagotavljanju varne Evrope in skupne varnostne ter obrambe celotnega območja svobode, varnosti in pravice; spodbuja Evropski svet, naj začne skupno varnostno in obrambno politiko razvijati v skupno obrambo, kakor je predvideno v členu 42(2) Pogodbe o EU; meni, da mora biti osrednji cilj SVOP povečanje odpornosti EU;

14. pozdravlja načrt za SVOP, ki ga je predstavila podpredsednica/visoka predstavnica ter zajema konkretne ukrepe in časovni načrt; pozdravlja dejstvo, da ta načrt dopolnjuje prihodnji evropski obrambni akcijski načrt; poudarja, da je treba okrepiti vojaško komponento SVOP; odločno podpira zamisel, da države članice usmerjajo naložbe v varnost in obrambo, ter povečano finančno podporo za raziskave v zvezi z obrambo na ravni EU;

15. poudarja tudi, da bi morala SVOP temeljiti na načelu trdne kolektivne obrambe, učinkovitem financiranju in bi se morala izvajati v skladu z mednarodnimi institucijami na področju varnosti in obrambe ter v popolnem dopolnjevanju z zvezo Nato; meni, da bi morala EU spodbujati države članice, da dosežejo cilje zveze Nato glede zmogljivosti, kar zahteva minimalne odhodke za obrambo v višini 2 % BDP, kot je bilo potrjeno na vrhah v Walesu in Varšavi;

16. opominja, da so konflikti in krize v Evropi in njeni okolici prisotni tako v fizičnem kot v kibernetnem prostoru, in poudarja, da je zato treba kibernetno varnost in kibernetno obrambo vključiti v SVOP kot osrednja elementa ter ju popolnoma vplesti v vse notranje in zunanje politike EU;

17. pozdravlja globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki jo je predstavila podpredsednica/visoka predstavnica, kot nujen in pozitiven razvoj institucionalnega okvira, v katerem bosta delovali ter se razvijali SZVP in SVOP; obžaluje slabo sodelovanje držav članic pri pripravi te strategije;

18. poudarja, da potrebujemo močno zavezanost, lastništvo in podporo držav članic in nacionalnih parlamentov ter tesno sodelovanje z vsemi zadevnimi organi EU, če želimo zagotoviti hitro in učinkovito izvajanje političnih ambicij, prednostnih nalog in celovitega pristopa te strategije v obliki bele knjige EU o varnosti in obrambi, ki sledi izvedbenemu načrtu za varnost in obrambo; poudarja tesno povezanost izvedbenega načrta s širšim izvajanjem globalne strategije EU, s prihajajočim evropskim obrambnim akcijskim načrtom Komisije in z izvajanjem skupne izjave EU in zveze NATO, podpisane v Varšavi; pozdravlja tekoče delo podpredsednice/visoke predstavnice pri procesu izvajanja; poudarja, da je treba za izvajanje te strategije in za učinkovito ter strožjo SVOP dodeliti potrebna in ustrezna sredstva;

19. meni, da se kot nadaljnji ukrep globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije razvije sektorska strategija, s katero se bo strinjal Svet in v kateri bi morala biti podrobneje določena civilna in vojaška raven ambicij, nalog, zahtev in prednostnih nalog na področju zmogljivosti; ponavlja svoje pozive k pripravi bele knjige o evropski obrambi ter poziva Svet, naj ta dokument takoj pripravi; izraža zaskrbljenost, da predlagani izvedbeni načrt za varnost in obrambo močno zaostaja za parlamentarnimi pričakovanji in pričakovanji javnosti; ponovno izraža nedeljivost varnosti vseh držav članic Evropske unije;

Sreda, 23. november 2016

20. pozdravlja sporazum o evropski varnosti, ki sta ga predlagala nemški in francoski zunanji minister, in med drugim podpira idejo skupne analize evropskega strateškega okolja, v skladu s katero bi ocena ogroženosti postala redna skupna dejavnost, s čimer bi zagotovili upoštevanje pomislekov držav članic ter podporo skupnim zmogljivostim in skupnim ukrepom; pozdravlja tudi nedavne pobude drugih držav članic v zvezi z razvojem SVOP; vendar obžaluje, da države članice niso ocenile svoje nedejavnosti pri izvajanju prejšnjih evropskih zavez na področju obrambe;

21. ugotavlja, da je za ta namen potrebno sodelovanje pri podobnih dejavnostih zveze Nato; ugotavlja, da sta zato nujni resna zavezanost ter večja in učinkovitejša izmenjava obveščevalnih podatkov in informacij med državami članicami;

22. ugotavlja, da sta notranja in zunanja varnost vse bolj povezani, razmejitve med fizičnim in kibernetičnim prostorom pa je vse težje opredeliti, zato je treba združiti tudi njune instrumente, kar bi EU omogočilo, da ukrepa s celotnim sklopom instrumentov, in sicer vse do stopnje iz člena 42(7) Pogodbe o Evropski uniji;

SVOP in celostni pristop h krizam

23. poudarja pomen ustanovitve stalnega štaba EU za civilne in vojaške misije in operacije SVOP, v katerem bo integrirano operativno osebje podpiralo celotni cikel načrtovanja, od začetne politične zasnove do podrobnih načrtov; poudarja, da to ne bo podvajanje struktur zveze Nato, ampak potrebna institucionalna ureditev za okrepitev načrtovanja in izvajanja zmogljivosti misij in operacij SVOP;

24. poudarja, da misije in operacije SVOP, vključno s pomočjo na meji, gradnjo zmogljivosti, misijami vojaškega usposabljanja in pomorskimi operacijami, prispevajo k mednarodnemu miru in stabilnosti;

25. meni, da je obžalovanja vredno, da so misije in operacije SVOP še vedno prepredene s strukturnimi pomanjkljivostmi, kar ogroža njihovo učinkovitost; meni, da bi to morala biti pristna orodja in da bi jih bilo mogoče bolje vključiti v globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije;

26. glede tega je seznanjen z ravno političnih ambicij, ki jo globalna strategija določa za celostni pristop h konfliktom in krizam, pri katerem Unija s preprečevanjem, reševanjem in stabilizacijo sodeluje v vseh fazah cikla konfliktov, in zavezo, da se bo izogibala prehitremu umiku; meni, da bi morala EU dosledno podpirati države članice, vključene v koalicijo proti samooklicani Islamski državi, tako da bi začela operacijo SVOP v Iraku, ki bi bila osredotočena na urjenje;

27. pozdravlja zamisel „regionaliziranih“ misij SVOP v Sahelu, zlasti ker to ustreza pripravljenosti držav te podregije za večje sodelovanje na področju varnosti prek platforme G5 Sahel; je prepričan, da bi to lahko bila priložnost za okrepitev učinkovitosti in pomena misij SVOP (EUCAP Sahel Mali in EUCAP Sahel Niger), ki so prisotne na terenu; je trdno prepričan, da mora ta koncept „regionalizacije“ temeljiti na terenskem strokovnem znanju, točno določenih ciljih in sredstvih za njihovo izpolnitev in da ga ne bi smeli opredeliti zgolj na podlagi spodbude političnih premislekov;

28. poudarja, da bi morali vsi sklepi Sveta o prihodnjih misijah in operacijah dati prednost sodelovanju v konfliktih, ki neposredno vplivajo na varnost EU ali na varnost partnerjev in regij, v katerih ima EU vlogo akterja, ki zagotavlja varnost; meni, da bi moral sklep o sodelovanju temeljiti na skupni analizi in razumevanju strateškega okolja ter skupnih strateških interesih držav članic, upoštevati pa bi moral ukrepe drugih zaveznikov in organizacij, kot sta OZN in zveza Nato; meni, da je treba misije za krepitev zmogljivosti v okviru SVOP usklajevati z reformo varnostnega sektorja in prizadevanji Komisije na področju pravne države;

29. je seznanjen s predlogom Komisije za spremembo Uredbe (EU) št. 230/2014 (o vzpostavitvi instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru), da bi pomoč Unije razširili na zagotavljanje opreme vojaškim akterjem v partnerskih državah, saj meni, da je to nepogrešljiv prispevek k zagotavljanju njihove odpornosti in s tem zmanjšanju verjetnosti, da bi znova postale konfliktno območje in zatočišča za sovražne dejavnosti proti EU; poudarja, da je treba to storiti v izjemnih okoliščinah, kot določa člen 3a navedenega predloga za spremembo Uredbe (EU) št. 230/2014, da bi tako prispevali

Sreda, 23. november 2016

k trajnostnemu razvoju, dobremu upravljanju in načelu pravne države; v zvezi s tem spodbuja ESZD in Komisijo, naj pospešita izvajanje pobude za krepitev zmogljivosti v podporo varnosti in razvoju, da bi povečali učinkovitost in vzdržnost misij SVOP;

30. poudarja, da je treba opredeliti druge finančne instrumente za okrepitev gradnje zmogljivosti partnerjev na področjih varnosti in obrambe; poziva ESZD in Komisijo, naj zagotovita popolno doslednost in usklajenost, da bi dosegli najboljše rezultate in preprečili podvajanje na terenu;

31. ugotavlja, da bi bilo zato treba revidirati petersberške naloge, poleg tega pa bi morale bojne skupine prek večje modularnosti in bolj funkcionalnega financiranja postati vojaški instrument za napotitev; je seznanjen, da nekonstruktivni odnos med državami članicami še naprej politično in operativno ovira napotitev bojnih skupin; poziva Svet, naj začne z vzpostavljanjem zagonskega sklada (predvidenega v členu 41(3) Pogodbe o EU) za nujno financiranje začetnih faz vojaških operacij;

32. poziva k večji prožnosti finančnih pravil EU za podpiranje njenih sposobnosti odzivanja na krize in za izvajanje obstoječih določb Lizbonske pogodbe; poziva k reviziji mehanizma Athena, da bi se področje njegove uporabe razširilo na vse stroške, povezane najprej z operacijami hitrega odzivanja in napotitvami bojnih skupin EU, nato pa z vsemi vojaškimi operacijami;

Sodelovanje z zvezo Nato in drugimi partnerji

33. opozarja, da so strateški interesi zveze Nato in EU enaki in da se srečujeta z enakimi izzivi na vzhodu in jugu; ugotavlja, kako pomembna je klavzula o vzajemni obrambi iz člena 42(7) za države članice EU, ne glede na to, ali so članice zveze Nato ali ne; ugotavlja, da bi morala biti EU zmožna, da s svojimi sredstvi na enak način zaščiti tudi države članice EU, ki niso članice zveze Nato; je seznanjen s ciljem ustrezne ravni strateške avtonomije EU iz globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije in poudarja, da se morajo sredstva teh organizacij dopolnjevati; meni, da bi bilo treba s strateško avtonomijo EU okrepiti zmogljivost Evrope za spodbujanje varnosti znotraj in zunaj svojih meja ter za krepitev partnerstva z zvezo Nato in čezatlantskih odnosov;

34. meni, da je temelj tesnega in učinkovitega sodelovanja med EU in zvezo Nato dopolnjevanje in združljivost njunih misij in posledično tudi njunih instrumentov; poudarja, da bi morali odnosi med organizacijama še naprej temeljiti na sodelovanju, ne na tekmovalnosti; meni, da bi morala EU spodbujati države članice, da dosežejo cilje zveze Nato glede zmogljivosti, kar zahteva odhodke za obrambo v višini vsaj 2 % BDP;

35. poudarja, da je zveza Nato najbolj opremljena za odvrčanje in obrambo ter pripravljena izvajati kolektivno obrambo (člen V Severnoatlantske pogodbe) v primeru napada na eno od njenih članic, medtem ko je SVOP trenutno osredotočena na ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti (člen 42 Pogodbe o EU), EU pa ima tudi dodatna sredstva za obravnavanje izzivov na področju notranje varnosti držav članic, vključno s prevratom, ki jih člen V ne zajema; ponovno izraža, da je namen solidarnostne klavzule iz člena 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije zavarovati demokratične institucije in civilno prebivalstvo v primeru terorističnega napada;

36. pozdravlja nedavno skupno izjavo, ki sta jo EU in zveza Nata podpisali v Varšavi, in v celoti podpira sodelovanje na področjih, omenjenih v izjavi; obžaluje, da izjava opisuje dobro uveljavljene neformalne prakse, namesto da bi sodelovanje med EU in zvezo Nato dvignila na novo raven; poudarja, da je treba zlasti poglobiti sodelovanje in dodatno dopolnjevati krepitev zmogljivosti kar zadeva hibridne in kibernetске grožnje ter raziskave; pozdravlja cilj iz časovnega načrta iz Bratislave o takojšnjem začetku izvajanja skupne izjave;

37. v celoti podpira nadaljnjo krepitev sodelovanja na področju varnosti in obrambe z drugimi institucionalnimi partnerji, vključno z OZN, Afriško unijo, OVSE ter strateškimi dvostranskimi partnerji, zlasti ZDA, na področjih, kot so hibridne grožnje, pomorska varnost, hitro odzivanje, boj proti terorizmu in kibernetška varnost;

Sreda, 23. november 2016

Evropsko sodelovanje na področju obrambe

38. meni, da razvoj močnejše obrambne industrije krepi strateško avtonomijo in tehnološko neodvisnost EU; je prepričan, da so za krepitev statusa EU kot akterke, ki zagotavlja varnost v evropskem sosedstvu, potrebne ustrezne, zadostne zmogljivosti in konkurenčna, učinkovita in pregledna obrambna industrija, ki bi zagotavljala trajnostno dobavno verigo; ugotavlja, da sta za evropski obrambni sektor značilna razdrobljenost in podvajanje, ki ju je treba postopoma odpraviti z zagotavljanjem spodbud in nagrad vsem nacionalnim subjektom, ki ga sestavljajo, pri čemer je treba upoštevati dolgoročno perspektivo povezanega obrambnega trga;

39. obžaluje, da države članice še ne izvajajo okvira politike za sistematično in dolgoročno obrambno sodelovanje z zadostno zavzetostjo ter da pobuda za združevanje in souporabo ni privedla do oprijemljivih rezultatov; poziva Svet, naj uvede redne dvoletne razprave o obrambi, da bi zagotovil strateške smernice in politični zagon za SVOP in evropsko sodelovanje na področju obrambe;

40. poudarja, da je treba še dodatno poglobiti sodelovanje na področju kibernetike obrambe in zagotoviti celovito kibernetiko odpornost za misije SVOP; poziva Svet, naj kibernetiko obrambo kot sestavni del vključi v svoje razprave o obrambi; meni, da potrebujemo nacionalne strategije kibernetike obrambe; poziva države članice, naj v celoti uporabijo ukrepe za krepitev kibernetike zmogljivosti v okviru pristojnosti Evropske obrambne agencije (EDA) in naj uporabijo Center odličnosti za sodelovanje pri kibernetiki obrambi (CCDCOE) zveze Nato;

41. ugotavlja, da imajo vse države članice – predvsem zaradi finančnih omejitev – težave z vzdrževanjem zelo širokega spektra povsem operativnih obrambnih zmogljivosti; zato poziva k večjemu usklajevanju in jasnejšim izbiram glede tega, katere zmogljivosti vzdrževati, da bi se lahko države članice specializirale za določene zmogljivosti;

42. meni, da je interoperabilnost bistvenega pomena, če naj bodo sile držav članic bolj združljive in povezane; zato poudarja, da morajo države članice raziskati možnost skupnega javnega naročanja obrambnih sredstev; ugotavlja, da je to težje zaradi protekcionistične in zaprte narave obrambnih trgov EU;

43. opozarja, da je močna tehnološka in industrijska baza evropske obrambe, ki vključuje instrumente za mala in srednja podjetja, temelj SVOP in osnovni pogoj za skupni trg ter tako omogoča EU, da gradi svojo strateško avtonomijo;

44. z obžalovanjem ugotavlja, da države članice v povsem različnem obsegu uporabljajo Direktivo 2009/81/ES o oddaji nekaterih naročil na področju obrambe in varnosti ter Direktivo 2009/43/ES o prenosih obrambnih proizvodov znotraj Evropske unije; poziva Komisijo, naj ustrezno uporabi navodilo o členu 346 in prevzame svojo vlogo varuhinje pogodb ter začne izvajati postopke za ugotavljanje kršitev v primerih kršenja direktiv; poziva države članice, naj izboljšajo mednarodna prizadevanja na strani povpraševanja pri vojaških javnih naročilih, in poziva evropsko industrijo, naj na strani ponudbe okrepi svoj svetovni tržni položaj z boljšim usklajevanjem in konsolidacijo industrije;

45. je zaskrbljen, ker se v državah članicah nenehno zmanjšujejo sredstva za raziskave na področju obrambe, kar ogroža industrijsko in tehnološko bazo, s tem pa tudi evropsko strateško avtonomijo; poziva države članice, naj svoje vojske opremljajo z opremo, ki jo proizvaja evropska obrambna industrija, ne pa konkurenčne industrije;

46. je prepričan, da bi bila okrepitev vloge agencije EDA pri usklajevanju programov, projektov in dejavnosti, ki temeljijo na zmogljivosti, koristna za učinkovito SVOP; meni, da bi bilo treba v celoti podpirati agencijo EDA pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti prihodnjih prednostnih nalog in vlog pri evropskem akcijskem načrtu za obrambo (EDAP) ter programu EU za raziskave na področju obrambe (EDRP); zato poziva države članice, naj pregledajo organizacijo, postopke in dejavnosti agencije ter pri tem ustvarijo več možnosti za dodatno sodelovanje in povezovanje; poziva države članice, naj agenciji EDA zagotovijo smernice za usklajevanje revizije načrta za razvoj zmogljivosti v skladu z globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije ter sektorsko strategijo;

Sreda, 23. november 2016

47. poudarja, da je kibernetika varnost po svoji naravi politično področje, na katerem sta bistvena povezovanje in sodelovanje, ne zgolj med državami članicami EU, ključnimi partnerji in zvezo Nato, temveč tudi med različnimi subjekti znotraj družbe, saj ne gre le za vojaško odgovornost; poziva k jasnejšim smernicam o načinih in kontekstih uporabe obrambnih in napadalnih zmogljivosti EU; opozarja, da je Evropski parlament večkrat pozval k temeljiti reviziji uredbe EU o izvozu blaga z dvojno rabo, da bi se preprečilo, da bi programska oprema in drugi sistemi, ki bi jih bilo mogoče uporabiti proti digitalni infrastrukturi EU in za kršenje človekovih pravic, prišli v napačne roke; poziva EU, naj v mednarodnih forumih, tudi – a ne zgolj – v forumih o upravljanju interneta, zagovarja stališče, da bi morala biti osrednja infrastruktura interneta nevtralnno območje, v katerega vlade, ki zasledujejo nacionalne interese, ne bi smele posegati;

48. podpira pobude Komisije na področju obrambe, kot sta na primer obrambni akcijski načrt in politika za obrambno industrijo, s katerimi bo treba začeti po predstavitvi bele knjige EU o varnosti in obrambi; podpira dodatno sodelovanje Komisije pri obrambi z obsežnimi in dobro osredotočenimi raziskavami, načrtovanjem in izvajanjem; pozdravlja pripravljani ukrep za raziskave, povezane s SVOP, in poziva k ustreznemu financiranju za preostalo obdobje trenutnega večletnega finančnega okvira; podpira razvoj raziskovalnega programa EU na področju obrambe v naslednjem večletnem finančnem okviru (2021–2027);

49. meni, da bi moral prihodnji raziskovalni program EU na področju obrambe financirati raziskovalne projekte na prednostnih področjih, o katerih dogovor dosežejo države članice, ter da bi lahko evropski obrambni sklad podpiral financiranje zmogljivosti, o katerih skupni dogovor dosežejo države članice in ki imajo priznana dodana vrednost na ravni EU;

50. poziva k reformi evropskega prava, da bi se evropski obrambni industriji omogočilo uživanje enake državne podpore, kot jo uživa ameriška industrija;

o

o o

51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju zveze Nato, predsedniku parlamentarne skupščine zveze Nato, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedujočemu Organizaciji za varnosti in sodelovanje v Evropi (OVSE) in predsedniku parlamentarne skupščine OVSE.

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0441

Strateško obvestilo EU za boj proti propagandi proti njej s strani tretjih držav

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o strateškem komuniciranju EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. aprila 2009 o evropski zavesti in totalitarizmu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju deklaracije z vrha v Strasbourgu/Kehlu z dne 4. aprila 2009, sprejete ob 60. obletnici zveze NATO,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 9. februarja 2015 o boju proti terorizmu,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. in 20. marca 2015,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o regionalni strategiji EU za Sirijo in Irak ter za odziv na grožnjo ISIL/Daiš z dne 16. marca 2015, ki jo je Svet za zunanje zadeve ponovno potrdil 23. maja 2016,
- ob upoštevanju poročila podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanjo in varnostno politiko z dne 18. maja 2015 z naslovom „EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet“ in potekajočega dela o novi globalni varnostni strategiji EU,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. junija 2015 o stanju odnosov med EU in Rusijo ⁽³⁾,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU o strateški komunikaciji (Ref. Ares(2015)2608242 – 22.6.2015),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedске politike ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju izjave z vrhovnega srečanja zveze NATO z dne 5. septembra 2014,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2015 o preprečevanju radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 28. aprila 2015 z naslovom „Evropska agenda za varnost“ (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ UL C 137 E, 27.5.2010, str. 25.

⁽²⁾ UL C 434, 23.12.2015, str. 24.

⁽³⁾ UL C 407, 4.11.2016, str. 35.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0410.

Sreda, 23. november 2016

- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in Visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 6. aprila 2016 z naslovom „Skupni okvir o preprečevanju hibridnih groženj – odziv Evropske unije“ (JOIN(2016)0018),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu z dne 20. aprila 2016 z naslovom „Izvajanje evropske agende za varnost z namenom boja proti terorizmu ter utiranja poti k učinkoviti in pravi varnostni uniji“ (COM(2016)0230),
 - ob upoštevanju študije Evropske ustanove za demokracijo o izvedljivosti medijskih pobud v ruskem jeziku v državah vzhodnega partnerstva in drugod z naslovom „Vnašanje pluralnosti in ravnovesja v medijski prostor v ruskem jeziku“,
 - ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN za spodbujanje in varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu (A/HCR/31/65),
 - ob upoštevanju splošne opombe št. 34 Odbora ZN za človekove pravice (CCPR/C/GC/34),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0290/2016),
- A. ker se je EU zavezala, da bo pri svojih ukrepih na mednarodnem prizorišču upoštevala načela, kot so demokracija, pravna država, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, svoboda medijev, dostopnost informacij, svoboda izražanja in medijski pluralizem, ki pa ga je mogoče kljub temu do določene mere omejiti, kot določa mednarodno pravo, med drugim evropska konvencija o človekovih pravicah; ker akterji tretjih strani, ki želijo diskreditirati Unijo, nimajo takšnih vrednot;
- B. ker so EU, njene države članice in njeni državljani izpostavljeni vse večjim, sistematičnim pritiskom, saj se morajo spopadati s z informacijskimi in dezinformacijskimi kampanjami in propagando držav in nevladnih akterjev, kot so teroristične in kriminalne organizacije v soseščini, ki želijo spodkopati samo bistvo objektivnih informacij ali etičnega novinarstva ter posredujejo pristranske informacije ali jih izkoriščajo kot instrument za pridobivanje politične moči, prav tako pa spodkopavajo demokratične vrednote in interese;
- C. ker so svoboda medijev, dostop do informacij in svoboda izražanja temeljni kamni demokratičnih sistemov, v katerih je izjemno pomembna tudi preglednost lastništva nad mediji in viri njihovega financiranja; ker so lahko strategije za zagotavljanje kakovostnega novinarstva, pluralnosti medijev in preverjanja dejstev učinkovite le, če tisti, ki posredujejo informacije, uživajo zaupanje in verodostojnost; ker bi bilo treba obenem kritično oceniti, kako obravnavati medijske vire, ki so dokazano večkrat sodelovale v strategiji namernega zavajanja in širjenja napačnih informacij, zlasti nove medije, družbena omrežja in digitalno sfero;
- D. ker je informacijska vojna zgodovinski pojav, ki je tako star kot samo vojskovanje; ker je bilo med hladno vojno pogosto uporabljeno informacijsko vojskovanje, ki je nato postalo neobhoden del hibridnega vojskovanja, kombinacije prikritih in odkritih vojaških in nevojaških ukrepov, katerih namen je destabilizirati politično, gospodarsko in družbeno stanje v državi, ki se napada, brez uradne vojne napovedi in ne samo zoper partnerje EU, temveč tudi zoper EU, njene institucije, vse države članice in državljane, ne glede na narodnost in religijo;

Sreda, 23. november 2016

- E. ker je Kremelj s pridružitvijo Krima in rusko hibridno vojno v Doneškem bazenu zaostрил konfrontacijo z EU; ker je Kremelj okrepil propagando, Rusija pa je povečala vpliv v evropskem medijskem okolju, da bi v evropskem javnem mnenju pridobila politično podporo za ruske ukrepe in spodkopala skladnost zunanje politike EU;
- F. ker sta propagiranje vojne in vsako hujskanje k nacionalnemu, rasnemu ali verskemu sovraštvu, ki bi pomenilo spodbujanje k diskriminaciji, sovražnosti ali nasilju, prepovedana z zakonom v skladu z 20. členom mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah;
- G. ker finančna kriza in napredek na področju novih oblik digitalnih medijev resno ogrožata kakovostno novinarstvo in sta povzročila upad kritičnega razmišljanja med ciljno publiko, s čimer postaja ta bolj dovzetna za napačne informacije in manipulacije;
- H. ker sta propaganda in vdor ruskih medijev še posebej očitna in pogosto brez odpora v državah vzhodnega sosedstva; ker so tamkajšnji nacionalni mediji pogosto šibki, zato se ne morejo zoperstaviti vplivu in moči ruskih medijev;
- I. ker se za legitimacijo ukrepov, ki pomenijo grožnjo suverenosti in politični neodvisnosti držav članic EU, varnosti njihovih državljanov in njihovi ozemeljski celovitosti, uporabljajo tehnologije informacijskega in komunikacijskega vojskovanja;
- J. ker EU ISIL/Daiša ne priznava kot državo ali državi podobno organizacijo;
- K. ker ISIL/Daiš, Al Kajda in številne druge nasilne džihadistične teroristične skupine s komunikacijsko strategijo in neposredno propagando, tako v spletu kot zunaj njega, sistematično upravičujejo svoja dejanja zoper EU in države članice ter zoper evropske vrednote, pa tudi za rekrutiranje mladih Evropejcev;
- L. ker je bil v odziv na deklaracijo z vrha zveze NATO v Strasbourgu/Kehl, v kateri je bilo poudarjeno, da je vse bolj pomembno, da ta zveza ustrezno, pravočasno, natančno in na dovzeten način sporoča o svojih razvijajočih se vlogah, ciljih in misijah, v Latviji leta 2014 ustanovljen center odličnosti zveze NATO za strateško komuniciranje (NATO StratCom COE), kar je bilo pozdravljeno v deklaraciji z vrha zveze NATO v Walesu;

Strateško komuniciranje EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani

1. poudarja, da ima sovražna propaganda proti EU zelo različne oblike in da se zanjo uporabljajo zelo različna orodja, pogosto prilagojena profilom posameznih držav članic EU, njen namen pa je izkrivljati resnico, zbuditi dvome, vnesti razdor med države članice ter povzročiti strateški spor med Evropsko unijo in njenimi severnoameriškimi partnerji, ohromiti procese odločanja, oblatiti institucije EU in transatlantsko partnerstvo, ki je pomembno prispevalo k evropski varnosti in gospodarski arhitekturi, v očeh državljanov EU in sosednjih držav, ter spodkopati in oslabiti evropski politični diskurz, ki temelji na demokratičnih vrednotah, človekovih pravicah in pravni državi; želi spomniti, da je eno glavnih orodij, ki se uporablja, podžiganje strahu in negotovosti pri državljanih EU, pa tudi predstavljanje sovražnih držav in nedržavnih akterjev kot bistveno močnejših in uspešnejših, kot dejansko so;
2. poziva institucije EU, naj priznajo, da strateško komuniciranje in informacijska vojna nista le zunanjepolitično, ampak tudi notranjepolitično vprašanje EU, in je zaskrbljen zaradi številnih posrednikov sovražne propagande znotraj EU; je zaskrbljen, da se nekatere njene države članice v večji meri ne zavedajo, da so del občinstva in prizorišča za propagando in zavajanje; poziva akterje v EU, naj obravnavajo nejasnosti in neobstoje dogovora o tem, kaj je treba obravnavati kot propagando in zavajanje, in naj v sodelovanju s predstavniki medijev in strokovnjaki iz držav članic EU razvijejo skupne definicije ter zberejo podatke in informacije o sprejemanju propagande;
3. ugotavlja, da so napačne informacije in propaganda del hibridnega vojskovanja; zato poudarja, da je treba okrepiti ozaveščenost in pokazati odločnost preko institucionalnega/političnega komuniciranja, raziskav možganskih trustov/akademikov, kampanj družbenih medijev, pobud civilne družbe, medijskega opismenjevanja in drugih uporabnih ukrepov;

Sreda, 23. november 2016

4. poudarja, da je lahko strategija propagande in širjenja napačnih informacij proti Evropski uniji, ki prihaja iz tretjih držav, različnih oblik in lahko vključuje zlasti tradicionalne medije, družabna omrežja, učne načrte ali politične stranke v Evropski uniji in zunaj nje;
5. je seznanjen z večplastno naravo strateškega komuniciranja EU na različnih ravneh, vključno z institucijami EU, državami članicami, različnimi organi zveze NATO in OZN, nevladnimi organizacijami in organizacijami civilne družbe, ter poziva k čim boljšemu usklajevanju in izmenjavi informacij med temi stranmi; poziva k tesnejšemu sodelovanju in izmenjavi informacij med različnimi stranmi, ki so izrazile zaskrbljenost zaradi propagande in želijo oblikovati strategije za boj proti dezinformacijam; meni, da bi morale te naloge usklajevanja v EU opravljati institucije EU;
6. poudarja, da mora EU svoje strateško komuniciranje obravnavati prednostno, to pa bi moralo vključevati ustrezne vire; poudarja, da je EU uspešen model povezovanja, ki v času krize še naprej privablja države, ki ga želijo posnemati in postati njegov del; zato poudarja, da mora EU odločno in pogumno poslati pozitivno sporočilo o svojih uspehih, vrednotah in načelih, poleg tega pa mora biti njen ton ofenziven, ne defenziven;

Prepoznavanje in razkrivanje ruskega vojskovanja z zavajanjem in propagando

7. z obžalovanjem ugotavlja, da Rusija stike in sestanke s sogovorniki iz EU uporablja v propagandne namene in za javno oslabitev skupnega stališča EU, ne pa za vzpostavitev pristnega dialoga;
8. ugotavlja, da ruska vlada uporablja najrazličnejša orodja in instrumente, na primer možganske truste in posebne fundacije (Ruski mir (Ruski svet)), posebne organe (Ruski center znanosti in kulture (Rosotrudničestvo)), večjezične televizijske postaje (RT), lažne tiskovne agencije in multimedijske storitve (Sputnik), čezmejne družbene in verske skupnosti, saj se hoče režim predstaviti kot edini zagovornik tradicionalnih krščanskih vrednot, družbene medije in internetne trole, da bi spodkopala demokratične vrednote in razdelila Evropo, pridobila domačo podporo in ustvarila vtis, da države v vzhodni soseščini EU ne delujejo; poudarja, da Rusija namenja znatna finančna sredstva za svoje instrumente zavajanja in propagande, ki jih uporablja država neposredno ali pa prek podjetij in organizacij, ki so pod nadzorom Kremlja; Poudarja, da Kremelj po eni strani financira politične stranke in druge organizacije v EU, da bi spodkopal politično kohezijo, po drugi strani pa propagando neposredno naslavlja na določene novinarje, politike in posameznike v EU;
9. želi spomniti, da varnostne in obveščevalne službe ugotavljajo, da ima Rusija zmogljivosti in namero za izvajanje operacij, namenjenih destabilizaciji drugih držav; poudarja, da to pogosto počne tako, da podpira politične skrajneže ter vodi obsežne kampanje za zavajanje in množične medije; ugotavlja tudi, da so takšna medijska podjetja navzoča in dejavna v EU;
10. poudarja, da informacijska kampanja Kremlja dopolnjuje njegovo politiko o okrepitvi dvostranskih odnosov, gospodarskega sodelovanja in skupnih projektov s posameznimi državami članicami EU, da bi se s tem oslabila povezanost EU in spodkopale njene politike;
11. trdi, da je rusko strateško komuniciranje del večje subverzivne kampanje za oslabitev sodelovanja in suverenosti EU, politične neodvisnosti in ozemeljske celovitosti Unije in njenih držav članic; poziva vlade držav članic, naj bodo pozorne na ruske informacijske operacije na evropskih tleh ter naj povečajo sodelovanje in pripravljenost in protiobveščevalne dejavnosti v odziv na takšne operacije;
12. odločno kritizira ruska prizadevanja za prekinitve procesa vključevanja v EU in v zvezi s tem obžaluje, da Rusija podpira sile v EU, ki so usmerjene proti EU, zlasti skrajno desničarske stranke, populistične sile in gibanja, ki zavračajo osnovne vrednote liberalne demokracije;
13. je resno zaskrbljen zaradi hitrega širjenja dejavnosti, ki jih navdihuje Kremelj, v Evropi, vključno z dezinformacijami in propagando, katerih namen je povečati vpliv Rusije ter oslabil in razdeliti EU; poudarja, da Kremelj v večjem delu propagande nekatere evropske države opisuje kot del „ruskega tradicionalnega vplivnega območja“; ugotavlja, da je ena glavnih ruskih strategij razširjati in vsiljevati alternativen diskurz, ki pogosto temelji na prirejenem tolmačenju

Sreda, 23. november 2016

zgodovinskih dogodkov in je namenjen utemeljevanju ruskih zunanjih odnosov in geopolitičnih interesov; ugotavlja, da je potvarjanje zgodovine ena glavnih ruskih strategij; v zvezi s tem ugotavlja, da je treba povečati ozaveščenost o zločinih komunističnih režimov, in sicer prek javnih kampanj in izobraževalnih sistemov, ter podpreti dejavnosti raziskovanja in dokumentiranja, zlasti v nekdanjih članicah sovjetskega bloka, da bi se zoperstavili diskurzu Kremlja;

14. poudarja, da Rusija izkorišča neobstoječ mednarodnega pravnega okvira na področju kibernetске varnosti in premajhno odgovornost pri regulaciji medijev ter vsako nejasnost v zvezi s tem izkoristi v svoj prid; poudarja, da agresivne ruske dejavnosti na kibernetickem področju omogočajo informacijsko vojno; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj bosta pozorni na vlogo internetnih izmenjevalnih točk kot ključne infrastrukture v varnostni strategiji EU; poudarja, da je treba nujno zagotoviti odpornost informacijskih sistemov na ravni EU in držav članic, zlasti na napade, ki povzročajo zavrnitev storitve, in motnje v delovanju, ki so lahko osrednji element hibridnih konfliktov in propagandnega boja, prav tako pa naj na tem področju tesno sodelujeta z zvezo NATO, zlasti njenim centrom odličnosti za sodelovanje pri kiberneticki obrambi;

15. poziva države članice, naj razvijejo mehanizme za usklajeno strateško komuniciranje za podpiranje prisojanja ter boj proti dezinformacijam in propagandi, da bi se razkrile mešane grožnje;

Razumevanje informacijske vojne ter dezinformacijskih in radikalizacijskih metod ISIL/Daiša in spopadanje z njimi

16. se zaveda, da ISIL/Daiš tako na regionalni kot na svetovni ravni uporablja različne strategije za širjenje svojih političnih, verskih, družbenih, sovražnih in nasilnih idej; poziva EU in države članice, naj se na te ideje odzovejo prek izobraževalnega sistema in tako, da namenijo večjo vlogo in prepoznavnost zmernim muslimanskim učenjakom, ki lahko verodostojno zanikajo legitimnost propagande ISIL/Daiš; pozdravlja prizadevanja svetovne koalicije zoper ISIL/Daiš in v zvezi s tem podpira regionalno strategijo EU za Sirijo in Irak; poziva EU in države članice, naj nemudoma razvijejo in razširjajo protipropagando zoper džihadistično propagando s posebnim poudarkom na izobraževalni razsežnosti, ki bo poudarjala zlorabo teologije za spodbujanje radikalnega islama;

17. poudarja, da islamistične teroristične organizacije, zlasti ISIS/Daiš in Al Kajda, vodijo aktivne informacijske kampanje, s katerimi želijo ogroziti evropske vrednote in interese ter povečati njihovo osovraženost; je zaskrbljenost, ker ISIL/Daiš obsežno uporablja družbene medije, zlasti omrežji Twitter in Facebook, za širjenje svoje propagande in novačenje, zlasti med mladimi; v zvezi s tem poudarja, da je pomembno, da se protipropagandna strategija, usmerjena zoper ISIL/Daiš, vključi v širšo in celovito regionalno strategijo, ki bo združevala diplomatska, družbeno-ekonomska in razvojna orodja ter orodja za preprečevanje konfliktov; pozdravlja ustanovitev projektne skupine za strateško komuniciranje z jugom, ki lahko učinkovito prispeva k dekonstrukciji ekstremistične propagande in vpliva ISIL/Daiša ter boju proti njima;

18. poudarja, da so EU in evropski državljani glavna tarča ISIL/Daiša, ter EU in države članice poziva k tesnejšemu sodelovanju, da bodo družbo, zlasti mlade, zaščitile pred novačenjem, s tem pa se zavarovale tudi pred radikalizacijo; poudarja, da se je treba bolj osredotočiti na izboljšanje orodij in metod EU, predvsem na kibernetickem področju; spodbuja vse države članice, naj v tesnem sodelovanju s centrom odličnosti pri mreži za ozaveščanje o radikalizaciji, ki je bil ustanovljen oktobra 2015, raziščejo in učinkovito odpravijo družbene in demografske vzroke za izpostavljenost radikalizaciji ter vzpostavijo večdimenzionalne institucionalne strukture (povezovanje akademskih raziskav, uprav zaporov, policije, pravosodja, socialnih služb, izobraževanja) za boj proti radikalizaciji; poudarja, da je Svet pozval k spodbujanju kazensko-pravnih ukrepov za odzivanje na radikalizacijo, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem;

19. poziva države članice, naj skušajo ISIL/Daišu preprečiti dostop do financiranja in se zavzemajo za to načelo v zunanjem delovanju EU, ter poudarja, da je treba razkriti pravo naravo ISIL/Daiša, da bo mogoče oporekati njegovi ideološki legitimaciji;

Sreda, 23. november 2016

20. poziva EU in njene države članice k stalnemu vseevropskemu ukrepanju proti sovražnemu govoru, ki ga s pridigami, knjigami, televizijskimi oddajami, internetom in drugimi komunikacijskimi sredstvi sistematično spodbujajo nestrpni in radikalni pridigarji ter tako ustvarjajo plodno okolje, v katerem lahko uspevajo teroristične organizacije, kot sta ISIL/Daiš in Al Kajda;
21. poudarja, da je za EU in države članice pomembno, da sodelujejo s ponudniki družbenih medijev, da bi se borile proti širjenju propagande ISIL/Daiša prek teh medijev;
22. poudarja, da islamistične teroristične organizacije, zlasti ISIL/Daiš in Al Kajda, vodijo aktivne kampanje širjenja napačnih informacij, s katerimi želijo ogroziti evropske vrednote in interese; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je, da se sprejme posebna strategija za boj proti islamistični propagandi zoper EU in širjenju napačnih informacij o njej;
23. poudarja, da bi nepristranska, zanesljiva in objektivna komuniciranje in pretok informacij, ki temeljita na dejstvih o razmerah v državah EU, preprečila širjenje propagande, ki jo spodbujajo tretje osebe;

Strategija EU za boj proti propagandi

24. pozdravlja akcijski načrt o strateški komunikaciji; pozdravlja skupno sporočilo o skupnem okviru za preprečevanje hibridnih groženj in poziva k čimprejšnji podpori in uresničitvi priporočil, ki jih vsebuje; poudarja, da sta za predlagane ukrepe potrebna sodelovanje in usklajevanje vseh ustreznih akterjev na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da lahko do uspeha prizadevanj EU privede le celovit pristop; poziva države članice, ki se izmenjujejo v vlogi predsedujočih EU, naj v svoje programe vedno vključijo strateško komuniciranje, da delo na tem področju ne bo prekinjeno; pozdravlja pobude in dosežke latvijskega predsedstva v zvezi s tem; poziva podpredsednico/visoko predstavnico Komisije, naj zagotovi redno komuniciranje na politični ravni z državami članicami, da bi se bolje usklajevali ukrepi EU; poudarja, da bi bilo treba občutno okrepiti sodelovanje EU in zveze NATO na področju strateškega komuniciranja; pozdravlja namero slovaškega predsedstva, da organizira konferenco o totalitarizmu ob evropskem dnevu spomina na žrtve totalitarnih režimov;
25. zahteva, da pristojne institucije in organi EU pozorno spremljajo vire financiranja protievropske propagande;
26. poudarja, da je za podpiranje svobode medijev v državah evropske sosedske politike potrebno obsežnejše financiranje v okviru instrumentov EU za demokracijo; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj za varstvo svobode in pluralnosti medijev zagotovi celovito uporabo obstoječih instrumentov, kot so evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR), evropska sosedska politika, organ vzhodnega partnerstva za nadzor svobode medijev ter Evropska ustanova za demokracijo;
27. ugotavlja, da Rusija za propagandne dejavnosti namenja ogromno denarja, in se zaveda morebitnih učinkov sovražne propagande na odločanje v EU ter spodkopavanje zaupanja javnosti, odprtosti in demokracije; izreka priznanje projektni skupini EU za strateško obveščanje za pomembno delo, ki ga je opravila; zato poziva k okrepitvi te skupine, tako da bo postala pravi oddelek ESZD, odgovoren za vzhodno in južno sosedstvo, z ustreznimi kadri in zadostnimi proračunskimi sredstvi, po možnosti z uvedbo nove namenske proračunske vrstice; poziva k tesnejšemu sodelovanju med obveščevalnimi službami držav članic EU, da se oceni vpliv tretjih držav, ki skušajo spodkopati demokratične temelje in vrednote EU; poziva k tesnejšemu sodelovanju med Evropskim parlamentom in ESZD na področju strateškega komuniciranja, med drugim z uporabo analitičnih zmogljivosti Parlamenta in informacijskih pisarn v državah članicah;
28. poudarja, da je bistvenega pomena, da se EU prek zunanjega delovanja še naprej dejavno zavzema za spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin; meni, da bi morali ukrepi EU zoper propagando temeljiti na podpiranju svobode izražanja in zbiranja, pravice do informacij, neodvisnosti medijev in pravice do obveščeniosti v sosednjih državah;

Sreda, 23. november 2016

29. poudarja, da je treba povečati pluralnost medijev in objektivnost, nepristranskost ter neodvisnost medijev v Evropski uniji in njeni seseščini, vključno z nedržavnimi akterji, med drugim s podporo novinarjem in razvojem programov za krepitev zmogljivosti za medijske akterje, spodbujanjem partnerstev in omrežij za izmenjavo podatkov, kot so platforme za izmenjavo vsebin, raziskave v zvezi z mediji, priložnosti za mobilnost in usposabljanje novinarjev ter pripravništva v medijih, ki imajo sedež v EU, da bi spodbujali izmenjavo najboljše prakse;

30. poudarja, da imata kakovostno izobraževanje in usposabljanje na področju novinarstva v EU in zunaj nje pomembno vlogo pri oblikovanju kakovostnih novinarskih analiz in visokih uredniških standardov; trdi, da spodbujanje vrednot EU v zvezi s svobodo tiska in izražanja ter pluralnostjo medijev vključuje podpiranje preganjanih in zaprtih novinarjev ter zagovornikov človekovih pravic v tretjih državah;

31. se zavzema za tesnejše sodelovanje med institucijami EU, Evropsko ustanovo za demokracijo, Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), Svetom Evrope in državami članicami, da bi se izognili podvajanju in zagotovili sinergijo pri podobnih pobudah;

32. je zaskrbljen zaradi velikih težav, povezanih z neodvisnostjo in svobodo medijev v nekaterih državah članicah, o kateri poročajo mednarodne organizacije, med drugim Novinarji brez meja; poziva EU in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za izboljšanje sedanjega položaja v medijih, s čimer se bo zagotovila tudi verodostojnost zunanjskega delovanja Unije, ki podpira svobodo, nepristranskost in neodvisnost medijev;

33. poziva okrepljeno projektno skupino za komuniciranje, naj v storitvi Twitter vzpostavi spletni prostor z uporabniškim imenom „@EUvsDisInfo“, kjer bo širša javnost našla različna orodja za odkrivanje dezinformacij in pojasnila o njihovem delovanju, bo pa tudi posredovalo številne pobude civilne družbe na tem področju;

34. potrjuje, da mora učinkovita komunikacijska strategija vključevati lokalne skupnosti v razprave o ukrepih EU, podpirati stike med ljudmi in ustrezno obravnavati kulturne in družbene izmenjave kot ključne platforme za boj proti predsodkom lokalnega prebivalstva; v zvezi s tem opozarja, da morajo delegacije EU ohranjati neposredne stike z lokalnimi temeljnimi deležniki in predstavniki civilne družbe;

35. poudarja, da se napeljevanje k sovražnosti, nasilju ali vojni ne more skrivati za svobodo izražanja; spodbuja k sprejetju pravnih pobud za lažje pripisovanje odgovornosti pri obravnavanju napačnih informacij;

36. poudarja, kako pomembna sta skladno in učinkovito komuniciranje o politikah EU na notranji in zunanji ravni ter zagotavljanje prilagojenega komuniciranja v določenih regijah, vključno z dostopom do informacij v lokalnih jezikih; v zvezi s tem pozdravlja vzpostavitev spletišča ESZD v ruščini kot prvi korak v pravi smeri in spodbuja prevod spletišča ESZD v več jezikov, kot sta arabščina in turščina;

37. poudarja, da je odgovornost držav članic, da se aktivno, preventivno in v medsebojnem sodelovanju borijo proti sovražnim informacijskim akcijam, ki bi lahko škodovalе njihovim interesom; poziva vlade držav članic, naj razvijejo lastne zmogljivosti za strateško komuniciranje;

38. poziva vse države članice, naj državljanom dajo na voljo dva tedenska biltena projektne skupine EU za strateško obveščanje, *The Disinformation Digest* in *The Disinformation Review*, da bo splošna javnost ozaveščena o propagandnih metodah tretjih strani;

39. vztraja pri razlikovanju med propagando in kritiko;

40. poudarja, da vse kritike EU ali njenih politik, zlasti v sklopu političnega izražanja, niso nujno del propagande ali širjenja napačnih informacij, vendar manipulacije in podpora, povezane s tretjimi državami, ki želijo te kritike spodbuditi in napihnuti, lahko sprožijo dvome o zanesljivosti teh sporočil;

Sreda, 23. november 2016

41. poudarja, da se je treba boriti proti propagandi in širjenju napačnih informacij o Evropski uniji, ki prihajajo iz tretjih držav, toda to ne sme ogroziti ohranjanja konstruktivnih odnosov s tretjimi državami in sklepanja strateških partnerstev v okviru spopadanja s skupnimi izzivi;

42. pozdravlja sprejetje akcijskega načrta o strateškem komuniciranju in ustanovitve skupine East StratCom pri ESZD, katere cilja sta obveščanje o politikah EU ter boj proti propagandi zoper EU in napačnim informacijam; poziva k nadaljnji okrepitvi strateškega komuniciranja; meni, da je treba še izboljšati učinkovitost in preglednost dela skupine East StratCom; poziva ESZD, naj razvije merila za spremljanje učinkovitosti svojega dela; poudarja, da je pomembno zagotoviti zadostno financiranje omenjene skupine in ji dodeliti dovolj osebja;

43. ugotavlja, da mora pregled napačnih informacij, ki ga je objavila projektna skupina East StratCom, izpolnjevati standarde iz deklaracije Mednarodne zveze novinarjev o načelih ravnanja novinarjev; poudarja, da mora biti ta pregled primerno napisan in ne sme vsebovati žaljivega jezika ali vrednostne presoje; poziva projektno skupino East StratCom, naj ponovno preuči merila, uporabljena pri pripravi tega pregleda;

44. meni, da bi lahko bilo sprejetje ukrepov, s katerimi bi ciljnemu občinstvu zagotovili ustrezne in zanimive informacije o dejavnostih EU, evropskih vrednotah in drugih vprašanih javnega interesa, učinkovita strategija za boj proti propagandi proti EU, ter poudarja, da bi lahko v ta namen uporabili sodobne tehnologije in družbena omrežja;

45. poziva Komisijo, naj pospeši nekatere pravne pobude, da se bo učinkoviteje in odgovorneje spopadala z napačnimi informacijami in propagando, vmesni pregled evropskega instrumenta sosedstva pa izkoristi za spodbujanje odpornosti medijev kot strateške prednostne naloge; poziva Komisijo, naj temeljito preuči učinkovitost obstoječih finančnih instrumentov EU in pripravi predlog za celovito in prilagodljivo rešitev, ki bo ponudila neposredno podporo neodvisnim medijskim hišam, možganskim trustom in nevladnim organizacijam, zlasti v maternih jezikih ciljnih skupin, in preusmeritev dodatnih sredstev organizacijam, ki to lahko omogočijo, kot je Evropska ustanova za demokracijo, hkrati pa ustavi finančne tokove za posameznike in subjekte, ki se ukvarjajo s strateškim komuniciranjem ter podžigajo nasilje in sovraštvo; poziva Komisijo, naj opravi temeljito revizijo učinkovitosti nekaterih obsežnih medijskih projektov, ki jih financira EU, kot je na primer Euronews;

46. poudarja, kako pomembni so ozaveščanje, izobraževanje ter spletna medijska in informacijska pismenost v EU in njeni soseščini, saj državljanom omogočajo, da kritično analizirajo medijsko vsebino in prepoznajo propagando; v zvezi s tem opozarja, da je treba izboljšati znanje na vseh ravneh izobraževalnega sistema; poudarja, da je treba ljudi spodbujati k aktivnemu državljanstvu in ozaveščanju v vlogi potrošnikov medijev; opozarja na osrednjo vlogo spletnih orodij, zlasti družbenih medijev, kjer je širjenje lažnih informacij in sprožanje dezinformacijskih kampanj lažje, saj pogosto za to ni nobenih ovir; znova opozarja, da je boj proti propagandi s propagando neproduktiven, in razume, da se lahko EU kot celota in posamezne države članice proti propagandi tretjih strani borijo samo z izpodbijanjem dezinformacijskih kampanj ter s pozitivnimi sporočili in informacijami, zato bi morale oblikovati res učinkovito diferencirano strategijo, prilagojeno naravi akterjev, ki širijo propagando; se zaveda, da finančna kriza in napredek na področju novih oblik digitalnih medijev resno ogrožata kakovostno novinarstvo;

47. je zaskrbljen zaradi uporabe družbenih medijev in spletnih platform za kaznivo dejanje sovražnega govora in napeljevanja k nasilju ter spodbuja države članice, naj prilagodijo in posodobijo zakonodajo, da bo obravnavala sedanje razmere, ali v celoti izvajajo in izvršujejo veljavno zakonodajo o sovražnem govoru tako v spletnem kot nespletnem okolju; trdi, da je treba v zvezi s tem tesneje sodelovati s spletnimi platformami ter vodilnimi spletnimi in medijskimi podjetji;

48. poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen okvir za kakovostno novinarstvo in raznovrstnost informacij ter se borijo proti koncentraciji medijev, ki negativno vpliva na njihovo pluralnost;

Sreda, 23. november 2016

49. ugotavlja, da medijsko izobraževanje omogoča pridobitev znanj in spretnosti ter omogoča državljanom, da uveljavljajo svojo pravico do svobode izražanja, kritično analizirajo medijske vsebine in se odzivajo na napačne informacije; zato poudarja, da je treba z ukrepi medijskega opismenjevanja na vseh ravneh povečati ozaveščenost o nevarnosti širjenja napačnih informacij, tudi prek evropske kampanje za ozaveščanje o medijski, novinarski in uredniški etiki ter s spodbujanjem boljšega sodelovanja s socialnimi platformami in spodbujanjem skupnih pobud za obravnavanje sovražnega govora, hujskanja k nasilju in spletne diskriminacije;

50. ugotavlja, da nobena strategija mehke moči ne more uspeti brez kulturne diplomacije in spodbujanja medkulturnega dialoga med državami in v njih, tako v EU kot zunaj nje; zato spodbuja dolgoročne javne ukrepe in pobude na področju kulturne diplomacije, kot so štipendije in programi izmenjave za študente in mlade delavce, vključno s pobudami za podporo medkulturnemu dialogu, krepitev kulturnih vezi z EU ter spodbujanje skupnih kulturnih vezi in dediščine, ter za zagotavljanje ustreznega usposabljanja osebja delegacij EU in ESZD, da pridobijo primerne medkulturne spretnosti;

51. je prepričan, da bi morali biti javni mediji vzor nepristranskega poročanja in objektivnih informacij v skladu z novinarsko dobro prakso in etiko;

52. poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti novim tehnologijam – vključno z digitalno radiodifuzijo, mobilno komunikacijo, spletnimi mediji in socialnimi mrežami, tudi tistimi regionalnega značaja, – ki omogočajo razširjanje informacij in večjo ozaveščenost o evropskih vrednotah iz ustanovnih pogodb; opozarja, da mora tako komuniciranje dosegati visok standard, zajemati konkretne najboljše prakse in poudarjati vpliv EU v tretjih državah, vključno s humanitarno pomočjo EU ter priložnostmi in koristmi, ki jih ima tesnejše povezovanje in sodelovanje z EU za državljane tretjih držav, zlasti za mlade, kot so potovanja brez vizuma ali programi za krepitev zmogljivosti ter programi mobilnosti in izmenjave, kjer je ustrezno;

53. poudarja, da je treba zagotoviti, da bo novi portal o evropski sosedski politiki, ki se trenutno razvija v okviru sosedskega programa OPEN, poleg vsebin za strokovne skupnosti vseboval tudi del, prilagojen širšemu občinstvu; meni, da bi moral portal imeti tudi rubriko o vzhodnem partnerstvu in združiti informacije o pobudah, ki so zdaj razdrobljene med več spletišči;

54. poudarja potencial popularne kulture in zabavnih načinov izobraževanja kot sredstva izražanja skupnih človeških vrednot in obveščanja o politikah EU;

55. izraža podporo pobudam, kot sta Baltski center za medijsko odličnost v Rigi, center odličnosti zveze NATO za strateško komuniciranje (NATO StratCom COE) in center odličnosti pri mreži za ozaveščanje o radikalizaciji; poudarja, da je treba uporabiti njihove ugotovitve in analize ter izboljšati analitične zmogljivosti EU na vseh ravneh; poziva Komisijo in države članice, naj sprožijo podobne projekte, sodelujejo pri usposabljanju novinarjev, podprejo neodvisna medijska središča, podpirajo raznolikost medijev, spodbujajo mreženje in sodelovanje med mediji in možganskimi trusti ter izmenjujejo najboljšo prakso in informacije na teh področjih;

56. obsoja redno zatiranje neodvisnih medijev, novinarjev in civilnodružbenih aktivistov v Rusiji in na zasedenih ozemljih, tudi na Krimu po njegovi nezakoniti priključitvi; poudarja, da je bilo v Rusiji od leta 1999 ubitih na ducate novinarjev ali pa so izginili brez sledu oziroma so bili zaprti; poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo zaščito za novinarje v Rusiji in soseščini EU, podprejo rusko civilno družbo in vlagajo v stike med ljudmi; poziva k takojšnji izpustitvi novinarjev; ugotavlja, da EU pogloblja odnose z zahodnimi partnericami in drugimi sosedami, pri čemer ohranja odprte komunikacijske kanale z Rusijo; priznava, da bi bila največja ovira za ruske kampanje za zavajanje obstoj neodvisnih in svobodnih medijev v sami Rusiji; meni, da bi moral biti to cilj EU; poziva, da se namenijo posebna pozornost in zadostna sredstva za medijski pluralizem, lokalne medije, raziskovalno novinarstvo in medije v tujih jezikih, zlasti ruščini, arabščini, farsiju, turščini in urdujščini, pa tudi drugih jezikih prebivalstva, izpostavljenega propagandi;

Sreda, 23. november 2016

57. podpira obveščevalne kampanje, ki jih izvajajo nekateri akterji v Siriji, Iraku in v tej regiji (vključno z državami izvora tujih borcev), da bi omajali zaupanje v ideologijo ISIL/Daiša in obsodili njegove kršitve človekovih pravic ter se uprli nasilnemu ekstremizmu in sovražnemu govoru, povezanemu z drugimi skupinami v tej regiji; poziva EU in njene države članice, naj v dialogu z državami Bližnjega vzhoda in severne Afrike poudarjajo, da so dobro upravljanje, odgovornost, preglednost, pravna država in spoštovanje človekovih pravic bistvenega pomena, da bi se te družbe zaščitile pred širjenjem nestrpnih in nasilnih ideologij, s katerimi se navdihujejo organizacije, kot sta ISIL/Daiš in Al Kajda; glede na vse večjo teroristično grožnjo ISIL/Daiša in drugih mednarodnih terorističnih organizacij poudarja, da je treba poglobiti sodelovanje pri varnostnih vprašanjih z državami, ki imajo dolgoletne izkušnje z bojem proti terorizmu;

58. poziva visoko podpredsednico/predstavnico in Svet, naj znova izrazita polno podporo EU tekočemu procesu izvrševanja in finančno podprta uresničevanje priporočil iz študije o izvedljivosti medijskih pobud v ruskem jeziku v državah vzhodnega partnerstva in drugod, ki jo je leta 2015 opravila Evropska ustanova za demokracijo;

o

o o

59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje in Natu.

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0442

Znakovni jezik in strokovni tolmači za znakovni jezik

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o znakovnih jezikih in poklicnih tolmačih za znakovni jezik (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 9, 10, 19, 168 in 216(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter členov 2 in 21 Pogodbe o Evropski uniji (TEU),
- ob upoštevanju Listine EU o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 17. junija 1988 o znakovnih jezikih za gluhe ⁽¹⁾ in z dne 18. novembra 1998 o znakovnih jezikih ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, ki je v EU začela veljati 21. januarja 2011 v skladu s Sklepom Sveta št. 2010/48/ES z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2016 o izvajanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s posebnim poudarkom na sklepnih ugotovitvah Odbora Združenih narodov za pravice invalidov ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju splošne pripombe št. 4 (2016) Odbora Združenih narodov o pravicah invalidov o pravici do vključujočega izobraževanja ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah, Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah ter Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (v nadaljnjem besedilu: direktiva o enakosti pri zaposlovanju) ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2016 o programu Erasmus+ in drugih instrumentih za spodbujanje mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju – pristop do vseživljenjskega učenja ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju strateškega dokumenta Evropskega mladinskega foruma o enakosti in nediskriminaciji ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL C 187, 18.7.1988, str. 236.

⁽²⁾ UL C 379, 7.12.1998, str. 66.

⁽³⁾ UL L 23, 27.1.2010, str. 35.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

⁽⁶⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁽⁷⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf

Sreda, 23. november 2016

- ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2015 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z zahtevami glede dostopnosti proizvodov in storitev (COM(2015)0615),
 - ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2012 o dostopnosti spletišč organov javnega sektorja (COM(2012)0721),
 - ob upoštevanju Direktive 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju publikacij *Learning Outcomes* (Učni izidi) in *Assessment Guidelines* (Smernice za oceno) Evropskega foruma tolmačev znakovnega jezika (EFSLI), v katerih se zavzema za enake možnosti usposabljanja za tolmače znakovnega jezika in kakovostne storitve za gluhe državljane po vsej Uniji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju smernic EFSLI/Evropske zveze gluhih (EUD) za tolmače znakovnega jezika za srečanja na mednarodni/evropski ravni ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju smernic Mednarodnega združenja konferenčnih tolmačev govornega jezika, ki delajo v mešanih skupinah ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju poročila EFSLI o pravicah do storitev tolmačenja znakovnega jezika pri delu ali študiju v tujini ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker imajo vse invalidne osebe, zlasti ženske in otroci, vključno z gluhi in naglušnimi, med katerimi nekateri uporabljajo znakovni jezik, kot polnopravni državljani enake pravice in neodtujljivo pravico do spoštovanja njihovega dostojanstva, enakega obravnavanja ter neodvisnega življenja, samostojnosti in polne udeležbe v družbi;
- B. ker se mora Unija v skladu s PDEU pri opredeljevanju in izvajanju svojih politik in dejavnosti boriti proti diskriminaciji na podlagi invalidnosti (člen 10) ter lahko sprejme zakonodajo proti tovrstni diskriminaciji (člen 19);
- C. ker člena 21 in 26 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah izrecno prepovedujeta diskriminacijo na podlagi invalidnosti ter invalidom zagotavljata enakopravno udeležbo v družbi;
- D. ker je v EU približno milijon gluhih uporabnikov znakovnega jezika ⁽⁶⁾ in 51 milijonov naglušnih državljanov ⁽⁷⁾, med katerimi številni uporabljajo znakovni jezik;
- E. ker so nacionalni in regionalni znakovni jeziki popolnoma razviti naravni jeziki z lastnimi slovničnimi in skladenjskimi pravili, tako kot govorni jeziki ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ UL L 280, 26.10.2010, str. 1.

⁽²⁾ <http://efsli.org/publications>

⁽³⁾ <http://efsli.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>

⁽⁵⁾ <http://efsli.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_en.htm

⁽⁷⁾ Evropska zveza naglušnih (EFHOH), http://www.efhoh.org/about_us.

⁽⁸⁾ Brentari, D., (ur.), *Sign Languages* (Znakovni jeziki), Cambridge University Press, 2010. Pfau, R., Steinbach, M., & Bencie, W., (ur.), *Sign Language: An International Handbook* (Znakovni jezik: mednarodni priročnik), De Gruyter, 2012.

Sreda, 23. november 2016

- F. ker politika EU o večjezičnosti spodbuja učenje tujih jezikov in ker je eden od njenih ciljev, da bi vsak Evropejec poleg maternega jezika govoril še dva; ker bi učenje in uveljavljanje nacionalnih in regionalnih znakovnih jezikov lahko prispevala k temu cilju;
- G. ker je dostopnost pogoj za samostojno življenje invalidov ter njihovo polno in enakopravno sodelovanje v družbi ⁽¹⁾;
- H. ker dostopnost ne pomeni le dostopa do fizičnega okolja, temveč tudi do informacij in komunikacije, tudi v obliki zagotavljanja vsebin v znakovnem jeziku ⁽²⁾;
- I. ker so zadolžitve in naloge poklicnih tolmačev za znakovni jezik enakovredne tistim, ki jih opravljajo tolmači govornega jezika;
- J. ker so tolmači za znakovni jezik v državah članicah v različnem položaju, saj nekateri izvajajo zgolj neformalno družinsko podporo, drugi pa so polno usposobljeni poklicni tolmači z univerzitetno izobrazbo;
- K. ker usposobljenih in poklicnih tolmačev za znakovni jezik v vseh državah članicah primanjkuje in ker se razmerje med uporabniki znakovnega jezika in tolmači giblje med 8:1 in 2 500:1, povprečno pa znaša 160:1 ⁽³⁾;
- L. ker je bila vložena peticija ⁽⁴⁾, v kateri je Parlament pozvan, naj omogoči vlaganje peticij v nacionalnih in regionalnih znakovnih jezikih EU;
- M. ker Bruseljska deklaracija o znakovnih jezikih v Evropski uniji ⁽⁵⁾ spodbuja nediskriminatoren pristop k uporabi naravnega znakovnega jezika, kot zahteva Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov, ki so jo ratificirale EU in vse njene države članice razen ene;
- N. ker se po državah članicah delež in kakovost opremljenosti oddaj s podnapisi na javni in zasebni televiziji precej razlikuje, in sicer sega od manj kot 10 % do skoraj 100 %, standardi kakovosti pa so zelo različni ⁽⁶⁾; ker v večini držav članic primanjkuje podatkov o obsegu tolmačenja znakovnega jezika na televiziji;
- O. ker bi lahko razvoj novih jezikovnih tehnologij koristil uporabnikom znakovnega jezika;
- P. ker v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov odklonitev primerne prilagoditve pomeni diskriminacijo in ker jo je treba zagotoviti tudi v skladu z direktivo o enakosti pri zaposlovanju, da bi zagotovili spoštovanje načela enakega obravnavanja;
- Q. ker gluhi, gluho-slepi ali naglušni državljani trenutno nimajo dostopa do neposrednega komuniciranja s poslanci Evropskega parlamenta in uradniki institucij Evropske unije, institucije EU pa nimajo dostopa do tovrstnega komuniciranja z gluhi ali naglušnimi osebami;

⁽¹⁾ Splošna pripomba št. 2 Odbora Združenih narodov za pravice invalidov, CRPD/C/GC/2.

⁽²⁾ Člen 9 Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov.

⁽³⁾ Wit, M. de, *Sign Language Interpreting in Europe* (Tolmačenje znakovnega jezika v Evropi), 2016 (še ni objavljeno).

⁽⁴⁾ Peticija št. 1056–16.

⁽⁵⁾ Bruseljska deklaracija, Evropska zveza gluhih (EUD), 2010, http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf.

⁽⁶⁾ EFHOH, *State of subtitling access in EU* (Stanje glede dostopnosti podnaslavljanja v EU), 2015. Na voljo na naslovu: http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2ff3648781a3c.pdf

Sreda, 23. november 2016

Kvalificirani in poklicni tolmači za znakovni jezik

1. poudarja, da so potrebni usposobljeni in poklicni tolmači za znakovni jezik, kar je mogoče doseči le z naslednjim pristopom:
 - (a) uradno priznanje nacionalnih in regionalnih znakovnih jezikov v državah članicah in institucijah EU,
 - (b) formalno usposabljanje (univerzitetni ali podoben študij, enakovreden triletnemu dodiplomskemu študiju za tolmače govornih jezikov)⁽¹⁾,
 - (c) registracija (uradna akreditacija in sistem za nadzor kakovosti, na primer stalno poklicno izpopolnjevanje),
 - (d) uradno priznanje poklica;
2. se zaveda, da zagotavljanje visokokakovostnih storitev tolmačenja v znakovni jezik:
 - (a) temelji na objektivni oceni kakovosti, v kateri morajo biti vključeni vsi deležniki,
 - (b) temelji na poklicnih kvalifikacijah,
 - (c) vključuje strokovne predstavnike skupnosti gluhih;
 - (d) temelji na zadostnih sredstvih za usposabljanje in zaposlovanje tolmačev za znakovni jezik;
3. priznava, da je tolmačenje znakovnega jezika poklicna storitev, ki zahteva ustrezno plačilo;

Razlikovanje med dostopnostjo in primerno prilagoditvijo⁽²⁾

4. odobrava, da dostopnost nekaterim skupinam prinaša koristi, opira pa se na nabor standardov, ki se uvajajo postopoma;
5. se zaveda, da nezagotavljanja dostopnosti ne moremo opravičevati z nesorazmernostjo ali nepotrebnim bremenom;
6. se zaveda, da se primerna prilagoditev nanaša na posameznika in dopolnjuje obveznost glede zagotavljanja dostopnosti;
7. nadalje ugotavlja, da lahko posameznik zahteva ukrepe za primerno prilagoditev, čeprav je obveznost glede dostopnosti že izpolnjena;
8. se zaveda, da lahko zagotavljanje tolmačenja za znakovni jezik glede na okoliščine pomeni bodisi ukrep za zagotovitev dostopnosti bodisi za primerno prilagoditev;

Dostopnost

9. poudarja, da morajo gluhi, gluho-slepi in naglušni državljani imeti dostop do enakih informacij in komunikacije kot sliščeči – s tolmačenjem za znakovni jezik, podnaslavljanjem, samodejnim zapisom govora in/ali drugimi oblikami komuniciranja, tudi z govornimi tolmači;

⁽¹⁾ EFSLI, *Learning Outcomes for Graduates of a Three Year Sign Language Interpreting Training Programme* (Učni izidi diplomantov triletnega programa usposabljanja za tolmačenje znakovnega jezika), 2013

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, odst. 28.

Sreda, 23. november 2016

10. poudarja, da morajo biti javne in vladne službe ter njihove spletne vsebine dostopne prek živih posrednikov, na primer tolmačev za znakovni jezik na kraju samem, po možnosti pa tudi na daljavo prek interneta in storitev na daljavo;
11. ponavlja svojo zavezo, da bo poskrbel za čim bolj dostopen politični proces, tudi z zagotavljanjem poklicnih tolmačev za znakovni jezik; pripominja, da to zajema volitve, javne posvete in morebitne druge dogodke;
12. poudarja vedno pomembnejšo vlogo jezikovnih tehnologij pri zagotavljanju enakega dostopa do digitalnega prostora za vse;
13. priznava, da so za zagotavljanje dostopnosti pomembni minimalni standardi, zlasti glede na nove in nastajajoče tehnologije, kot je zagotavljanje storitev tolmačenja za znakovni jezik in podnaslavljanja prek interneta;
14. priznava, da so za zagotavljanje zdravstvenega varstva sicer pristojne države članice, a bi morale biti poskrbljeno tudi za potrebe gluhih, gluho-slepih in naglušnih pacientov, na primer z zagotavljanjem poklicnih tolmačev za znakovni jezik in ozaveščanjem zdravstvenega osebja, pri čemer naj se posebna pozornost nameni ženskam in otrokom;
15. priznava, da se lahko enak dostop do sodnega varstva za gluhe, gluho-slepe in naglušne državljane zagotovi le z ustrežno usposobljenimi in poklicnimi tolmači za znakovni jezik;
16. se zaveda, kako pomembne so zanesljive in natančne storitve tolmačenja in prevajanja, zlasti na sodišču in v drugih pravnih okoljih; zato poudarja, da je pomembno imeti specializirane in visoko usposobljene poklicne tolmače za znakovni jezik, zlasti v tovrstnih okoljih;
17. poudarja, da je treba okrepiti podporo in posebne elemente za invalide v razmerah oboroženih spopadov, humanitarnih kriz in naravnih nesreč – na primer s tolmačenjem znakovnega jezika in dostopnimi pisnimi informacijami o nesrečah v realnem času⁽¹⁾;

Zaposlovanje, izobraževanje in usposabljanje

18. poudarja, da je treba za zagotovljen enak dostop do zaposlovanja, izobraževanja in usposabljanja sprejeti ukrepe za primerno prilagoditev, med katere sodi tudi zagotavljanje poklicnih tolmačev za znakovni jezik;
19. poudarja, da je treba zagotoviti uravnotežene in celostne informacije o znakovnem jeziku in o tem, kaj pomeni gluhot, da bodo lahko starši sprejeli ozaveščene odločitve, ki bodo v najboljšem interesu njihovih otrok;
20. poudarja, da so programi zgodnjega ukrepanja odločilnega pomena za otroke, da pridobijo življenjska znanja in spretnosti, vključno z jezikovnimi kompetencami; poleg tega poudarja, da bi morali ti programi v idealnem primeru vključevati tudi gluhe vzornike;
21. poudarja, da je treba gluhim, gluho-slepim in naglušnim šolarjem ter njihovim staršem dati možnost, da se med predšolsko vzgojo in v šolah seznanijo z nacionalnim ali regionalnim znakovnim jezikom svojega okolja⁽²⁾;

⁽¹⁾ Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov (CRPD), člen 11.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf

Sreda, 23. november 2016

22. poudarja, da bi bilo treba znakovni jezik vključiti v učne načrte, da bi okrepili ozaveščenost o tem jeziku in povečali njegovo uporabo;
23. poudarja, da je treba sprejeti ukrepe za priznanje in spodbujanje jezikovne identitete skupnosti gluhih ⁽¹⁾;
24. poziva države članice, naj spodbujajo učenje znakovnega jezika na enak način kot učenje tujih jezikov;
25. poudarja, da so usposobljeni tolmači znakovnega jezika in učno osebje, usposobljeno za znakovni jezik in učinkovito delo v dvojezičnem vključujočem izobraževalnem okolju bistvena sestavina šolske uspešnosti gluhih otrok in mladih, saj dolgoročno pripomorejo k višji izobrazbi in nižji stopnji brezposelnosti;
26. poudarja, da vsesplošno primanjkuje dvojezičnih učbenikov s kretnjami in učnega gradiva v dostopnih oblikah in jezikih;
27. poziva, da je treba načelo svobode gibanja v EU zagotoviti tudi gluhim, gluho-slepim in naglušnim, zlasti v okviru programa Erasmus+ in sorodnih programov mobilnosti, in poskrbeti, da udeleženci ne bodo nesorazmerno obremenjeni s tem, da bi si morali sami priskrbeti potrebno tolmačenje;
28. pozdravlja pilotni projekt evropske kartice za invalide; obžaluje, da v projekt ni vključeno tolmačenje znakovnega jezika, kar znatno ovira prosto gibanje gluhih, gluho-slepih in naglušnih delavcev, dijakov in študentov v EU;

Institucije Evropske unije

29. se zaveda, da morajo biti institucije EU zgled najboljše prakse glede zagotavljanja primerne prilagoditve in dostopnosti svojemu osebju, izvoljenim uradnikom in praktikantom ter v odnosu do državljanov EU, kar pomeni tudi zagotavljanje tolmačenja znakovnega jezika;
30. pozdravlja, da so institucije EU že poskrbele za (priložnostno) dostopnost javnih dogodkov in sej parlamentarnih odborov; meni, da bi lahko podnaslavljanje in samodejni zapis govora razumeli kot alternativni, a enakovredni in potreben ukrep za naglušne, ki ne uporabljajo znakovnega jezika, to pa velja tudi za zaposlene v institucijah EU z vidika zagotavljanja razumnih prilagoditev v skladu s členom 5 Direktive 2000/78/ES o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu;
31. priznava, da imajo institucije EU prek svojih služb za tolmačenje že vzpostavljen sistem za zagotovitev tolmačenja znakovnega jezika za namene dostopnosti; poziva institucije, naj že obstoječe sisteme uporabijo tudi pri zagotavljanju razumne prilagoditve za osebje in/ali izvoljene uradnike, s tem pa učinkovito zmanjšajo upravno breme za posameznike in institucije;
32. odločno poziva institucije, naj pri storitvah tolmačenja, ki jih zagotavljajo za potrebe institucije in/ali osebja in imenovanih uradnikov, tolmačem za znakovni jezik uradno priznajo enak status kot tolmačem govornega jezika, vključno z dostopom do tehnološke podpore, pripravljalnim gradivom in dokumenti;
33. poziva Eurostat, naj zagotovi, da bodo institucijam EU posredovani statistični podatki o gluhih, gluho-slepim in naglušnih uporabnikih znakovnega jezika, da bodo lahko bolje opredeljevale, izvajale in analizirale svojo politiko na področju invalidnosti in jezikovno politiko;
34. poziva službo Evropskega parlamenta za obiskovalce, naj poskrbi za potrebe gluhih, gluho-slepih in naglušnih ter jim zagotovi neposreden dostop do storitev nacionalnega ali regionalnega znakovnega jezika in samodejnega zapisa govora;

⁽¹⁾ Splošna pripomba Odbora Združenih narodov za pravice invalidov št. 4, CRPD/C/GC/4, na voljo na naslovu: <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

Sreda, 23. november 2016

35. poziva institucije, naj v celoti izvajajo pilotni projekt EU INSIGN, ki je nastal v odziv na odločitev Parlamenta z dne 12. decembra 2012 o uvedbi aplikacije in storitve za znakovni jezik v realnem času, s katerima naj bi izboljšali komuniciranje med gluhi in naglušni ter institucijami EU ⁽¹⁾;

o

o o

36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0443

Obnovitev odobritve aktivne snovi bentazon

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o osnutku izvedbene uredbe Komisije o obnovitvi odobritve aktivne snovi bentazon v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (D047341/00 – 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka izvedbene uredbe Komisije o obnovitvi odobritve aktivne snovi bentazon v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 (D047341/00,
 - ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1107/2009 z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽¹⁾, zlasti člena 20(1) Uredbe,
 - ob upoštevanju členov 11 in 13 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) o strokovnem pregledu ocene tveganja aktivne snovi bentazon ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane,
 - ob upoštevanju člena 106(2) in (3) Poslovnika,
- A. ker aktivna snov bentazon deluje kot selektivni herbicid za zatiranje listnatega plevela pri širokem razponu poljščin po vzniku in se pogosto uporablja v kmetijstvu;
- B. ker ta snov zaradi svoji lastnosti zlahka pronica v podtalnico;
- C. ker podatki okoljske agencije Združenega kraljestva kažejo, da je aktivna snov bentazon odobren pesticid, ki ga v Združenem kraljestvu najpogosteje zaznajo v podtalnici, prisoten pa je tudi v površinskih vodah; ker so razmere podobne v vsej Evropi;
- D. ker je bilo z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/549 z dne 8. aprila 2016 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 obdobje odobritve aktivne snovi bentazon podaljšano do 30. junija 2017, saj se je ocenjevanje te snovi zavleklo;
- E. ker osnutek izvedbene uredbe Komisije o obnovitvi odobritve aktivne snovi bentazon v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (v nadaljnjem besedilu: osnutek izvedbene uredbe) na podlagi znanstvene ocene, ki jo je izvedla Evropska agencija za varnost hrane, določa odobritev bentazona do 31. januarja 2032, kar je najdaljše možno obdobje;

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ EFSA Journal 2015; 13(4):4077.

Sreda, 23. november 2016

- F. ker so bili v osnutku izvedbene uredbe v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 in glede na trenutno znanstveno in tehnično znanje vključeni nekateri pogoji in omejitve, na primer zahteva za predložitev dodatnih podatkov potrditvene narave;
- G. ker je bilo po obravnavi prejetih pripomb k poročilu o oceni obnovitve sklenjeno, da bi bilo treba od vlagateljev zahtevati dodatne informacije;
- H. ker je bilo po obravnavi prejetih pripomb k poročilu o oceni obnovitve sklenjeno, da bi se morala Evropska agencija za varnost hrane glede toksikoloških učinkov na sesalce, ostankov, končnega stanja in obnašanja snovi v okolju ter ekotoksikologije posvetovati s strokovnjaki in sprejeti sklep o tem, ali je mogoče v primeru aktivne snovi bentazon pričakovati izpolnjevanje pogojev iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1107/2009;
- I. ker morajo vlagatelji predložiti podatke potrditvene narave, kar zadeva teste stopnje 2 in 3, ki so navedeni v konceptualnem okviru OECD za obravnavanje morebitnega endokrinega delovanja, v zvezi z učinki na prenatalni razvoj, ugotovljenimi v študiji toksičnosti za prenatalni razvoj pri podganah (povečanje izgube zarodkov po vgnezditvi, zmanjšanje števila živih plodov in zaostajanje razvoja ploda v odsotnosti jasne toksičnosti pri materi, kar pomeni, da bi lahko bila primerna uvrstitev v kategorijo 2 med snovi, ki so strupene za razmnoževanje);
- J. ker ocena tveganja za potrošnike ni bila končana, saj so se predlagane opredelitve ostanka za oceno tveganja pri rastlinah in za uporabo pri živini obravnavale kot začasne, ker je bilo ugotovljeno, da so podatki pomanjkljivi;
- K. ker ocena o izpostavljenosti podtalnice izhodiščnemu bentazonu in metabolitu N-metil-bentazonu ni bila zaključena; ker ni podatkov o morebitni izpostavljenosti podtalnice, če bi stopnja letne uporabe preseгла 960 g aktivne snovi/hektar (vloge vsebujejo prošnjo za reprezentativno uporabo do 1 440 g aktivne snovi/hektar);
- L. ker bi sklep Komisije o odobritvi aktivne snovi ob hkratnem zahtevanju podatkov, ki potrjujejo varnost (postopek s potrditvenimi podatki), omogočil dajanje aktivne snovi v promet, preden bi Komisija pridobila vse potrebne podatke v podporo temu sklepu;
- M. ker je evropska varuhinja človekovih pravic v svoji odločitvi v primeru 12/2013/MDC z dne 18. februarja 2016 o praksah Evropske komisije v zvezi z registracijo in dajanjem fitofarmaceutskih sredstev (pesticidov) v promet Komisijo pozvala, naj postopek s potrditvenimi podatki uporablja omejevalno in strogo v skladu z veljavno zakonodajo ter v dveh letih od njene odločitve predloži poročilo, iz katerega bo razvidno, da se je število sklepov s potrditvenimi podatki v primerjavi s trenutnim pristopom bistveno zmanjšalo;
- N. ker v osnutek izvedbene uredbe Komisije niso vključeni predlogi evropske varuhinje za izboljšanje sistema Komisije za odobritev pesticidov;
- O. ker naj bi se odobritev v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 obnovila za največ 15 let; ker bi morale biti obdobje odobritve sorazmerno z možnimi tveganji pri uporabi teh snovi; ker mora Komisija v skladu s previdnostnim načelom, ki ga je treba uporabljati na podlagi Uredbe (ES) št. 1107/2009, zagotoviti, da ne odobri aktivnih snovi, če lahko ogrožajo javno zdravje ali okolje;
- P. ker Evropska agencija za varnost hrane v strokovnem pregledu predlaga, da se aktivna snov bentazon v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1272/2008 uvrsti v kategorijo 2 med snovi, ki so strupene za razmnoževanje;

Sreda, 23. november 2016

- Q. ker se vprašanje označi za kritično problemsko področje, če je na voljo dovolj podatkov za oceno reprezentativnih uporab v skladu z enotnimi načeli na podlagi člena 29(6) Uredbe (ES) št. 1107/2009 in Uredbe Komisije (EU) št. 546/2011, in ker s to oceno ni mogoče zaključiti, da se lahko pri vsaj eni reprezentativni uporabi pričakuje, da fitofarmacevtsko sredstvo, ki vsebuje aktivno snov, ne bo imelo škodljivih učinkov na zdravje ljudi in živali ali podtalnico ali morebitnega nesprejemljivega vpliva na okolje;
- R. ker so bila glede na sklepe Evropske agencije za varnost hrane opredeljena kritična problemska področja, zlasti dejstvo, da tehnična specifikacija snovi, predlagana za oba vlagatelja, ni primerljiva s snovjo, uporabljeno pri testiranju za pridobitev toksikoloških referenčnih vrednosti, in da ni bilo dokazano, da je tehnična snov, uporabljena pri študiji strupenosti za okolje ustrezno reprezentativna za tehnične specifikacije za oba vlagatelja;
1. meni da osnutek izvedbene uredbe Komisije presega izvedbena pooblastila, določena v uredbi (ES) št. 1107/2009;
 2. meni, da ocena reprezentativnih uporab aktivne snovi bentazon ne zadostuje za to, da bi zaključili, da je mogoče pri fitofarmacevtskem sredstvu, ki vsebuje aktivno snov bentazon, vsaj za eno reprezentativno uporabo pričakovati, da nima morebitnega škodljivega učinka na zdravje ljudi in živali ali na podtalnico ali morebitnega nesprejemljivega vpliva na okolje;
 3. poziva Komisijo in države članice, naj financirajo raziskave in inovacije na področju alternativnih trajnostnih in stroškovno učinkovitih rešitev za proizvode za zatiranje škodljivcev, da bi zagotovile visoko raven varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja;
 4. meni, da je Komisija z uporabo postopka s potrditvenimi podatki za odobritev aktivne snovi bentazon kršila določbe Uredbe (ES) št. 1107/2009 in ravnala v nasprotju s previdnostnim načelom iz člena 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 5. poziva Komisijo, naj najprej zaprosi za morebitne pomembne manjkajoče podatke in jih oceni ter šele nato sprejme sklep o odobritvi;
 6. poziva Komisijo, naj umakne svoj osnutek izvedbene uredbe in odboru predloži nov osnutek;
 7. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0444

Primer Guija Minhaja, zaprtega založnika na Kitajskem

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o primeru Guija Minhaja, zaprtega založnika na Kitajskem (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razmerah na Kitajskem, zlasti z dne 4. februarja 2016 o primeru pograšenih knjižnih založnikov v Hongkongu ⁽¹⁾, 16. decembra 2015 o odnosih med EU in Kitajsko ⁽²⁾ in 13. marca 2014 prednostnih nalogah EU za 25. sejo Sveta Združenih narodov za človekove pravice ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju izjave tiskovne predstavnice Evropske službe za zunanje delovanje z dne 7. januarja 2016 o izginotju oseb, povezanih z založbo *Mighty Current* v Hongkongu,
 - ob upoštevanju 18. letnega poročila Evropske komisije in Evropske službe za zunanje delovanje o posebnem upravnem območju Hongkong iz aprila 2016,
 - ob upoštevanju dialoga o človekovih pravicah med EU in Kitajsko, ki se je začel leta 1995, in 34. kroga tega dialoga, ki je potekal 30. novembra in 1. decembra 2015 v Pekingju,
 - ob upoštevanju izjave visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice z dne 16. februarja 2016,
 - ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in Evropske službe za zunanje delovanje Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 22. junija 2016 o elementih nove strategije EU za Kitajsko,
 - ob upoštevanju temeljnega zakona posebnega upravnega območja Ljudske republike Kitajske Hongkong, zlasti členov o osebnih svoboščinah in svobodi tiska, in odloka o pravicah Hongkonga,
 - ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah z dne 16. decembra 1966,
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju, da je stalni odbor kitajskega nacionalnega ljudskega kongresa 1. julija 2015 sprejel nov zakon o nacionalni varnosti ter da je nacionalni ljudski kongres 28. aprila 2016 sprejel nov zakon o upravljanju tujih nevladnih organizacij, 7. novembra 2016 pa nov zakon o kibernetiki varnosti,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je Gui Minhai, založnik in delničar založbe in knjigarne, v kateri se prodajajo literarna dela, ki se kritično opredeljujejo do vlade v Pekingju, 17. oktobra 2015 v Pattayi na Tajskem izginil brez sledu;
- B. ker so med oktobrom in decembrom 2015 izginili še štirje drugi prebivalci Hongkonga (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee in Lee Bo), zaposleni v isti knjigarni;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0252.

Četrtek, 24. november 2016

- C. ker je Gui Minhai švedski državljan kitajskega porekla, torej državljan EU;
- D. ker naj bi se Gui Minhai 17. januarja 2016 pojavil na kitajski televiziji in priznal, da se je prostovoljno vrnil na celinsko Kitajsko, da bi mu sodili za domnevni zločin, povezan z avtomobilsko nesrečo leta 2003; ker je mogoče upravičeno domnevati, da je bil njegov televizijski nastop zrežiran in da je dobil besedilo, ki ga je moral prebrati;
- E. ker je Gui Minhai že več kot leto pridržan v izolaciji, prav tako pa ni znano, kje se nahaja; ker je Gui Minhai edini iz omenjene skupine knjigarjev, ki je še vedno v priporu;
- F. ker so švedski organi zahtevali popolno podporo kitajskih oblasti pri zaščiti pravic svojega državljana in drugih „izginulih“ posameznikov; ker ne družine Guija Minhaja ne švedske vlade niso seznanili z uradno obtožnico zoper njega ali krajem, kjer je uradno pridržan;
- G. ker sta se lahko Lui Bo in Zhang Zhiping 4. oziroma 8. marca 2016 iz pripora na Kitajskem vrnila v Hongkong; ker sta zaprosila policijo, naj ovrže njuna primera, in se še isti dan vrnila na celinsko Kitajsko; ker se je Lee Bo 24. marca 2016 vrnil v Hongkong in zanikal, da naj bi bil ugrabljen; ker se je Lam Wing-Kee 16. junija 2016 vrnil v Hongkong;
- H. ker se je Lam Wing-Kee, eden od založnikov, junija 2016 vrnil v Hongkong, da bi zaključili preiskavo o njegovem izginotju, a je, namesto da bi se vrnil nazaj na celino, medijem povedal, da so ga ugrabile kitajske varnostne službe, ga zadrževale v izolaciji in prisilile, da je pred televizijskimi kamerami priznal zločine, ki jih ni zagrešil;
- I. ker Hongkong zagotavlja in ščiti svobodo govora, izražanja in objavljanja; ker je v Hongkongu objavljanje prispevkov, ki kritizirajo kitajsko vodstvo, zakonito, na celinskem Kitajskem pa je prepovedano; ker načelo „ena država, dva sistema“ glede teh svoboščin zagotavlja Hongkongu avtonomijo od Pekinga, enako pa je določeno tudi v členu 27 temeljnega zakona;
- J. ker sta ESZD in Komisija v letnem poročilu o posebnem upravnem območju Hongkong za leto 2015 ocenili, da je primer petih založnikov največji izziv za uporabo hongkonške ustave in načelo „ena država, dva sistema“, odkar je bil Hongkong leta 1997 vrnjen Ljudski republiki Kitajski; ker imajo za izvrševanje zakonodaje v Hongkongu pravna pooblastila samo zakoniti organi pregona;
- K. ker je Odbor Združenih narodov proti mučenju poročal o resnih skrbah zaradi nenehnih poročil iz različnih virov o stalni praksi nezakonitega pridržanja v nepriznanih in neuradnih priporih, tako imenovanih „črnih ječah“; ker je izrazil tudi zaskrbljenost zaradi ponavljajočih se poročil, da je v tem kazenskoopravnem sistemu še vedno globoko zakoreninjena praksa mučenja in slabega ravnanja ter da se preveč zanaša na priznanje kot podlago za obsodbe;
- L. ker je Kitajska podpisala mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, vendar ga ni ratificirala, ker Kitajska ni niti podpisala niti ratificirala mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem;
- M. ker so se na 17. vrhu EU in Kitajske 29. junija 2015 dvostranski odnosi povzpeli na novo raven in ker se je EU v strateškem okviru za človekove pravice in demokracijo zavezala, da bo človekove pravice postavila v središče svojih odnosov z vsemi tretjimi državami, tudi s strateškimi partnericami; ker je bil 18. vrh EU in Kitajske 12. in 13. julija 2016 sklenjen z izjavo, da bo pred iztekom leta 2016 organiziran še en krog dialoga o človekovih pravicah med EU in Kitajsko;

Četrtek, 24. november 2016

1. izraža globoko zaskrbljenost, ker ni znano, kje je Gui Minhai; poziva, da se takoj objavijo podrobne informacije o njegovi lokaciji, da se ga nemudoma izpusti na varno in da se mu omogoči komunikacija;
2. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v Hongkongu delujejo organi pregona iz celinske Kitajske; kitajske oblasti opozarja, da delovanje njihovih organov pregona v Hongkongu ni skladno z načelom „ena država, dva sistema“;
3. poziva ustrezne organe Tajske, Kitajske in Hongkonga, naj pojasnijo okoliščine izginotja v skladu s pravno državo;
4. odločno obsoja vse kršitve človekovih pravic, zlasti samovoljne aretacije, izročitve, prisilna priznanja, tajno pridržanje in pripor v samici, ter kršitve svobode objavljanja in izražanja; opozarja, da je treba zagotoviti neodvisnost knjižnih urednikov, novinarjev in piscev spletnih dnevnikov; poziva k takojšnjemu prenehanju kršenja človekovih pravic in političnega ustrahovanja;
5. obsoja omejitve in kriminalizacijo svobode izražanja ter obžaluje, da so te omejitve vse strožje; poziva kitajsko vlado, naj preneha ovirati prost pretok informacij, vključno z omejevanjem uporabe interneta;
6. izraža zaskrbljenost zaradi novega zakona o kibernetiki varnosti, sprejetega 7. novembra 2016, ki bo še utrdil in institucionaliziral cenzuro in nadzor kibernetikega prostora, prav tako pa ga skrbita sprejeti zakon o nacionalni varnosti in osnutek zakona o boju proti terorizmu; je seznanjen z bojaznijo kitajskih reformističnih odvetnikov in zagovornikov državljskih pravic, da bodo ti zakoni še bolj omejili svobodo izražanja in da bo samocenzura še večja;
7. poziva Kitajsko, naj izpusti vse miroljubne vladne kritike, aktiviste, ki se borijo proti korupciji, odvetnike in novinarje ter umakne vse obtožbe zoper njih;
8. je zaskrbljen zaradi skorajšnjega začetka veljavnosti zakona o upravljanju tujih nevladnih organizacij 1. januarja 2017, saj utegne močno ovirati dejavnosti kitajske civilne družbe in občutno omejiti svobodo združevanja in izražanja v državi, vključno s prepovedjo nevladnih organizacij iz tujine, ki niso registrirane pri kitajskem ministrstvu za javno varnost, prepovedjo, da bi pokrajinski oddelki za javno varnost financirali kitajske posameznike ali organizacije, ter prepovedjo kitajskim skupinam, da bi izvajale „dejavnosti“ v imenu neregistriranih tujih nevladnih organizacij, kar vključuje tudi tiste s sedežem v Hongkongu ali Macau; poziva kitajske oblasti, naj poskrbijo za varno in pravično okolje ter transparentne procese, da bodo lahko nevladne organizacije na Kitajskem delovale svobodno in učinkovito;
9. poudarja, da se je Evropska unija zavezala krepitvi demokracije, vključno s pravno državo, neodvisnostjo sodstva, temeljnimi svoboščinami in pravicami, preglednostjo ter svobodo obveščanja in izražanja v Hongkongu;
10. poziva Kitajsko, naj ratificira mednarodni pakt o državljskih in političnih pravicah ter podpiše in ratificira mednarodno konvencijo o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem;
11. poudarja, da se je Evropska unija zavezala krepitvi pravne države, neodvisnosti sodstva ter temeljnih svoboščin in pravic, zlasti preglednosti ter svobode govora in izražanja, v vseh državah, s katerimi ima dvostranske odnose; je prepričan, da je treba vzpostaviti pristen in odprt dialog o človekovih pravicah, ki bo temeljil na vzajemnem spoštovanju; meni, da morajo trdni in stalni odnosi med EU in Kitajsko ponuditi učinkovito platformo za zrel, pristen in odprt dialog o človekovih pravicah, ki bo temeljil na vzajemnem spoštovanju;
12. vztraja, da so trgovinski in gospodarski odnosi pomembni za povečanje blaginje na obeh straneh; opominja, da se lahko takšni odnosi razvijajo samo v ozračju dobre vere in vzajemnega zaupanja; poudarja, da sta spoštovanje človekovih pravic in preglednost del sodobnih trgovinskih sporazumov;
13. poziva ustrezne institucije EU, naj hitro ukrepajo in primer Gui Minhajja uvrstijo na dnevni red naslednjega dialoga o človekovih pravicah med EU in Kitajsko;

Četrtek, 24. november 2016

14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladi in parlamentu Ljudske Republike Kitajske ter izvršnemu predsedniku in svet posebnega upravnega območja Hongkong.

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0445

Položaj ljudstva Guarani Kaiowá v brazilski zvezni državi Mato Grosso do Sul

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o položaju ljudstva Guarani Kaiowá v brazilski zvezni državi Mato Grosso do Sul (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o potrebi po zaščiti avtohtonega prebivalstva Brazilije, zlasti resolucije o kršitvah ustavnih pravic avtohtonih ljudstev v Braziliji z dne 15. februarja 1996 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. oktobra 1995 o položaju avtohtonih ljudstev v Braziliji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Deklaracije Združenih narodov o pravicah domorodnih ljudstev, ki jo je Generalna skupščina sprejela 13. septembra 2007,
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948,
 - ob upoštevanju poročila OZN o ciljih trajnostnega razvoja iz septembra 2015,
 - ob upoštevanju vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter svetovnega pakta OZN,
 - ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela o avtohtonih in plemenskih ljudstvih (konvencija št. 169), sprejete 27. junija 1989, katere podpisnica je tudi Brazilija,
 - ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federice Mogherini z dne 9. avgusta 2016 ob mednarodnem dnevu avtohtonih ljudstev po svetu,
 - ob upoštevanju deklaracije OZN o zagovornikih človekovih pravic iz leta 1998, smernic Evropske unije o zagovornikih človekovih pravic in evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice,
 - ob upoštevanju poročila posebne poročevalke OZN o pravicah avtohtonih ljudstev Victorie Tauli Corpuz o njeni misiji v Braziliji od 7. do 17. marca 2016 (A/HRC/33/42/Add.1),
 - ob upoštevanju poročila misijonarskega sveta avtohtonih ljudstev (CIMI) iz leta 2016;
 - ob upoštevanju izjav posebnega predstavnika EU za človekove pravice, ki jo je podal v okviru dialoga o človekovih pravicah med EU in Brazilijo,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker veljavna brazilaska ustava iz leta 1988, o kateri so potekala pogajanja z avtohtonimi ljudstvi, priznava njihovo pravico do ohranjanja svojih kulturnih tradicij in njihovo izvirno pravico do ozemelj njihovih prednikov; ker je država dolžna to pravico urejati in varovati;

⁽¹⁾ UL C 65, 4.3.1996, str. 164.

⁽²⁾ UL C 287, 30.10.1995, str. 202.

Četrtek, 24. november 2016

- B. ker po poročanju posebne poročevalke OZN o pravicah avtohtonih ljudstev v zadnjih osmih letih ni bil zabeležen nikakršen napredek pri izvajanju priporočil OZN in razrešitvi dolgo trajajočih vprašanj, ki so za avtohtona ljudstva v Braziliji izredno pomembna, kot je homologacija njihovih ozemelj ter zaskrbljujoče nazadovanje na področju varstva njihovih pravic;
- C. ker je bilo v zadnjih 14 letih po uradnih podatkih posebnega sekretariata za zdravje avtohtonih ljudstev (SESAI) in avtohtonega zdravstvenega okrožja Mato Grosso do Sul (DSEI-MS) o umorih pripadnikov avtohtonega ljudstva Guarani-Kaiowá v zvezni državi Mato Grosso do Sul umorjenih vsaj 400 pripadnikov tega ljudstva in 14 njegovih voditeljev, vključno s Simiaojem Vilharvo in Clodiodijem de Souza, ki sta skušala z mirnimi protesti ponovno zavzeti ozemlje svojih prednikov;
- D. ker je po podatkih iz nacionalne raziskave o zdravju in prehrani avtohtonih ljudstev v Braziliji, ki je potekala v letih 2008 in 2009, delež kronično podhranjenih otrok, pripadnikov avtohtonih ljudstev, 26 %, medtem ko pri drugih otrocih znaša 5,9 %; ker iz nedavno opravljene raziskave organizacije FIAN Brazil in misijonarskega sveta avtohtonih ljudstev (CIMI) izhaja, da je 42 % pripadnikov skupnosti Guarani in Kaiowá kronično podhranjenih;
- E. ker neustrezno zagotavljanje zdravstvenega varstva, izobraževanja in socialnih storitev ter nerazmejenost avtohtonih ozemelj vplivata na število samomorov med mladimi in umrljivost dojenčkov; ker je v zadnjih 15 letih vsaj 750 ljudi, večinoma mladih, storilo samomor, umrlo pa je tudi več kot 600 otrok, mlajših od 5 let, večinoma zaradi bolezni, ki bi jih lahko zlahka preprečili in zdravili;
- F. ker več kot 98,33 % avtohtonih ozemelj v Braziliji leži na območju Amazonke, kjer avtohtona ljudstva pogagajo ohraniti biotsko raznovrstnost in s tem prispevajo k preprečevanju podnebnih sprememb; ker po podatkih iz študije „Na poti k splošnemu izhodišču za shranjevanje ogljika na kolektivnih ozemljih: posodobljena analiza prispevka avtohtonih ljudstev in lokalnih skupnosti k blaženju podnebnih sprememb“ („*Toward a Global Baseline of Carbon Storage in Collective Lands: An Updated Analysis of Indigenous Peoples' and Local Communities' Contributions to Climate Change Mitigation*“), ki so jo opravili Rights and Resources Initiative, Woods Hole Research Center in World Resources Institute in je bila objavljena 1. novembra 2016, lahko razširitev pravic, povezanih z avtohtonimi ozemlji, pomembno prispeva k varstvu gozdov, biotske raznovrstnosti in ekosistemov;
- G. ker sta zvezno ministrstvo za državno tožilstvo in nacionalna fundacija za podporo avtohtonih ljudstev (FUNAI) leta 2007 podpisala dogovor o ravnanju, s katerim naj bi do leta 2009 popisali in razmejili 36 ozemelj skupnosti Guarani-Kaiowá v zvezni državi Mato Grosso do Sul;
- H. ker so v teku številne pobude za reformo, razlago in izvajanje brazilske zvezne ustave in ker bi te morebitne spremembe lahko ogrozile pravice avtohtonih ljudstev, priznane v ustavi;
1. potrjuje dolgoletno partnerstvo med EU in Brazilijo, ki temelji na medsebojnem zaupanju in spoštovanju demokratičnih načel in vrednot; izraža pohvalo brazilski vladi za doseženi napredek, pri čemer je treba omeniti konstruktivno vlogo Nacionalne fundacije za Indijance (FUNAI), vrsto sklepov zveznega vrhovnega sodišča za preprečitev izselitev, prizadevanja za uvedbo raznolikih storitev na področju zdravstva in izobraževanja, velik napredek pri razmejevanju ozemelj na območju Amazonke, organizacijo prve nacionalne konference o politiki avtohtonih ljudstev in ustanovitev nacionalnega sveta za politiko avtohtonih ljudstev;
 2. ostro obsoja nasilje nad avtohtonimi skupnostmi v Braziliji; obsoja revščino, v kateri živi ljudstvo Guarani-Kaiowá v državi Mato Grosso do Sul, in razmere na področju človekovih pravic;
 3. poziva brazilske oblasti, naj nemudoma ukrepajo, da bi zaščitile avtohtona ljudstva in zagotovile neodvisne preiskave o umorih avtohtonih prebivalcev in napadih nanje, ko skušajo braniti svoje človekove in ozemeljske pravice, ter storilce privedle pred sodišče;

Četrtek, 24. november 2016

4. želi opomniti brazilske oblasti, da so v zvezi z ljudstvom Guarani-Kaiowá dolžne ohranjati in v celoti izvajati določbe brazilske ustave o varstvu pravic posameznikov in o pravicah manjšin in nezaščitenih etničnih skupin;
 5. želi spomniti brazilske oblasti, da jih zlasti brazilska zvezna ustava in zakon št. 6.001/73 oziroma „indijanski statut“ obvezujeta k spoštovanju mednarodnih standardov na področju človekovih pravic, ki zadevajo avtohtona ljudstva;
 6. priznava vlogo brazilskega zveznega vrhovnega sodišča, ki štiti izvirne in ustavne pravice avtohtonih ljudstev, in poziva nacionalni svet, naj oblikuje mehanizme in ukrepe za večjo zaščito potreb ranljivih skupin prebivalcev;
 7. poziva brazilske oblasti, naj v celoti izvajajo priporočila posebne poročevalke OZN o pravicah avtohtonih ljudstev po njeni misiji v Braziliji marca 2016;
 8. poziva brazilske oblasti, naj pripravijo delovni načrt za prednostno obravnavo dokončne razmejitve vseh ozemelj, ki jih zahteva ljudstvo Guarani-Kaiowá, in za to ustvarijo tehnično-operativne pogoje, saj je veliko pobojev storjenih zaradi povračilnih ukrepov, povezanih s ponovnim naseljevanjem ozemelj prednikov;
 9. priporoča, da brazilske oblasti zagotovijo dovolj proračunskih sredstev za delo fundacije FUNAI in jih okrepijo s sredstvi, ki so potrebna za opravljanje temeljnih storitev, od katerih so avtohtona ljudstva odvisna;
 10. je zaskrbljen zaradi predlagane ustavne spremembe št. 215/2000 (PEC 215), ki ji brazilska avtohtona ljudstva srdito nasprotujejo, saj bi, če bi bila sprejeta, ogrozila njihove zemljiške pravice, in sicer bi omogočila, da protiindijanski interesi, povezani s kmetijsko-živilsko, lesno, rudarsko in energetske industrijo, preprečijo priznanje novih ozemelj avtohtonih ljudstev; je trdno prepričan, da bi morala podjetja odgovarjati za okoljsko škodo in kršitve človekovih pravic, ki so jih povzročile, ter da bi morale EU in države članice to uveljavljati kot temeljno načelo, tako da bi ga vključile kot zavezujočo določbo v vse trgovinske politike;
 11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, visokemu komisarju OZN za človekove pravice, predsedniku in vladi Brazilije, predsedniku brazilskega nacionalnega kongresa, sopredsednikoma Evro-latinskoameriške parlamentarne skupščine in Stalnemu forumu Združenih narodov za domorodne zadeve.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0446

Primer Ildarja Dadina, zapornika vesti v Rusiji**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o primeru Ildarja Dadina, zapornika vesti v Rusiji (2016/2992(RSP))**

(2018/C 224/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih poročil, priporočil in resolucij o Rusiji, zlasti priporočil z dne 23. oktobra 2012 o vzpostavitvi skupnih vizumskih omejitev za ruske uradnike, vpletene v primer Sergeja Magnickega ⁽¹⁾; svojih resolucij z dne 13. junija 2013 o pravni državi v Rusiji ⁽²⁾, z dne 13. marca 2014 o Rusiji: izrekanje kazni protestnikom, ki so bili udeleženi pri dogodkih na trgu Bolotnaja ⁽³⁾; svojega priporočila Svetu z dne 2. aprila 2014 o določitvi skupnih vizumskih omejitev za ruske uradnike, vpletene v primer Sergeja Magnickega ⁽⁴⁾; in resolucij z dne 23. oktobra 2014 o razpustitvi nevladne organizacije Memorial (dobitnice nagrade Saharova 2009) v Rusiji ⁽⁵⁾, z dne 12. marca 2015 o umoru ruskega opozicijskega voditelja Borisa Nemcova in stanju demokracije v Rusiji ⁽⁶⁾, z dne 10. junija 2015 o stanju odnosov med EU in Rusijo ⁽⁷⁾ ter z dne 10. septembra 2015 o Rusiji, zlasti o primerih Estona Kohvera, Olega Sencova in Aleksandra Kolčenka ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju izidov vrhunškega srečanja med EU in Rusijo 3. in 4. junija 2013 ter posvetovanj o človekovih pravicah 19. maja 2013,
- ob upoštevanju ruske ustave, zlasti njenega člena 29, ki štiti svobodo govora, in člena 31, ki vključuje pravico do mirnega zbiranja, s
- ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je bil ruski opozicijski aktivist Ildar Dadin v začetku decembra 2015 obsojen na tri leta zapora, potem ko je organiziral vrsto mirnih protivojnih protestov in zborovanj, s čimer je prva oseba v Rusiji, obsojena na podlagi strogega zakona o javnem zbiranju, sprejetega leta 2014;
- B. ker je bil Ildar Dadin obsojen na tri leta zapora, kar je leto več, kot je predlagalo tožilstvo; ker je bila po pritožbi kazen skrajšana na dve leti in pol;
- C. ker naj bi predstavniki ruskih oblasti v kazenski koloniji št. 7 v Kareliji Ildarja Dadina v zaporu redno mučili, pretepali, z njim nečloveško ravnali in mu grozili z umorom;
- D. ker je Evropsko sodišče za človekove pravice odobrilo prošnjo Dadinovega odvetnika in Ruski federaciji naložilo, naj zagotovi učinkovito preiskavo, Ildarja Dadina preseli v drugo kaznilnico ter mu zagotovi komunikacijo s pravnim zastopnikom;

⁽¹⁾ UL C 68 E, 7.3.2014, str. 13.⁽²⁾ UL C 65, 19.2.2016, str. 150.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0253.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0258.⁽⁵⁾ UL C 274, 27.7.2016, str. 21.⁽⁶⁾ UL C 316, 30.8.2016, str. 126.⁽⁷⁾ UL C 407, 4.11.2016, str. 35.⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0314.

Četrtek, 24. november 2016

- E. ker primer Ildarja Dadina ni osamljen in verodostojna poročila o človekovih pravicah namigujejo na sistemsko uporabo mučenja, zlorab in nečloveškega ravnanja v ruskem kazenskem sistemu; ker mučitelji in tisti, ki so odgovorni za mučenje in zlorabo zapornikov v zaporih ali kazenskih ustanovah in prehodnih zaporih, pogosto niso kaznovani;
- F. ker je generalni sekretar Sveta Evrope Thorbjørn Jagland 3. novembra 2016 izrazil zaskrbljenost zaradi obtožb o grdem ravnanju z Dadinom pravosodnemu ministru Ruske federacije Aleksandru Konovaljevu;
- G. ker se je po poročanju Centra za človekove pravice Memorial število političnih zapornikov v Rusiji v zadnjih letih močno povečalo, trenutno naj bi znašalo 102 osebi, med katerimi so Aleksander Kostenko Fedorovič, Ivan Nepomnjaših, Dmitri Bučenkov, Vladimir Jonov, Maksim Panfilov in drugi; ker je v letu 2015 Rusija 109-krat kršila Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, kar je največ med vsemi državami;
- H. ker je bilo leta 2015 zabeleženih 197 primerov smrti v policijskem priporu, vključno s 109 primeri „nenadnega poslabšanja zdravstvenega stanja“ in 62 samomori, kar namiguje na zelo razširjene zlorabe, mučenje in grdo ravnanje z zaporniki v kazenskem sistemu Ruske federacije;
- I. ker je moskovsko sodišče 26. oktobra 2016 naložilo Analitičnemu centru Jurija Levade, eni od treh glavnih organizacij za analizo javnega mnenja v Rusiji, kazni 300 000 rubljev saj se center ni prijavil kot „tuj agent“;
- J. ker je predsednik Putin nedavno podpisal odlok, s katerim Rusija zavrača sodelovanje v Rimskem statutu Mednarodnega kazenskega sodišča; ker je ruski zunanji minister v javni izjavi Mednarodno kazensko sodišče označil za neučinkovito in enostransko ter izrazil zaskrbljenost zaradi preiskave dogodkov iz avgusta 2008 v Južni Osetiji; ker so tožilci Mednarodnega kazenskega sodišča na spletni strani sodišča objavili poročilo, da je rusko okupacijo spremljalo nadlegovanje in ustrahovanje krimskih Tatarov;
- K. ker se je oktobra 2016 Svet Organizacije združenih narodov za človekove pravice odločil, da Rusije ne bo ponovno izvolil v članstvo, potem ko je več kot 80 organizacij za človekove pravice in mednarodno pomoč podpisalo pismo, v katerem pozivajo članice OZN, naj preprečijo izvolitev Rusije v članstvo tega organa;
1. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi Ildarja Dadina in vseh drugih, ki so pridržani na podlagi lažnih ali neutemeljenih obtožb, ker so uveljavljali pravico do izražanja in zbiranja;
 2. je globoko zaskrbljen, ker je bil v kazenski zakonik Ruske federacije dodan člen, ki nalaga nove omejitve za javna zborovanja in jih opredeljuje kot kaznivo dejanje;
 3. poziva Ruske organe, naj opravijo temeljito in pregledno preiskavo vseh obtožb Ildarja Dadina glede mučenja in grdega ravnanja, pri tem pa naj sodelujejo neodvisni strokovnjaki za človekove pravice; poziva k neodvisni preiskavi obtožb o mučenju, zlorabah in poniževalnem in nečloveškem ravnanju državnih uradnikov v ruskih priporih, delovnih taboriščih in zaporih;
 4. v zvezi s tem poziva Rusko federacijo, naj opravi temeljit pregled svojega kazenskega sistema, da bi izvedla korenito reformo sistema in v celoti izvajala standarde, dogovorjene v okviru ustreznih mednarodnih konvencij;
 5. izraža solidarnost z vsemi, ki so bili na podlagi neutemeljenih obtožb aretirani v Rusiji in na začasno okupiranih ozemljih Ukrajine, vključno s krimskimi Tatari, ter poziva k njihovi takojšnji izpustitvi;

Četrtek, 24. november 2016

6. želi opomniti Rusijo, da je pomembno, da kot članica Sveta Evrope in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi v celoti upošteva svoje mednarodne pravne obveze ter da v celoti spoštuje temeljne človekove pravice in načelo pravne države, zapisane v različnih mednarodnih pogodbah in sporazumih, katerih podpisnica in pogodbenica je; poudarja, da lahko Ruska federacija velja za zanesljivo partnerico na področju mednarodnega sodelovanja samo, če bo spoštovala svoje obveznosti iz mednarodnega prava; v zvezi s tem izraža zaskrbljenost zaradi predsedniškega odloka, s katerim Rusija odstopa od Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča;
 7. poziva rusko vlado, naj sprejme konkretne in takojšnje ukrepe, da bi spoštovala vse sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice zoper Rusijo; v zvezi s tem obžaluje, da je Ruska federacija v novem zakonu, sprejetem decembra 2015, svoje ustavno sodišče pooblastila, da lahko razveljavi sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice;
 8. poziva Svet, naj oblikuje enotno politiko do Rusije, ki bo 28 držav članic in institucije EU zavezovala, da v odnosih med EU in Rusijo odločno in soglasno podprejo vlogo človekovih pravic in spoštovanje mednarodnega prava; poziva visoko predstavnico in podpredsednico, naj skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje oblikuje vsebinsko in konkretno strategijo za podporo ruski civilni družbi in organizacijam, pri tem pa uporabi Evropski instrument za demokracijo in človekove pravice;
 9. poziva Svet, naj sprejme vrsto usmerjenih sankcij, s katerimi bo kaznoval odgovorne za grdo ravnanje z Ildarjem Dadinom in drugimi zagovorniki človekovih pravic;
 10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, Svetu Evrope, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter predsedniku, vladi in parlamentu Ruske federacije.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0449

Razmere v Siriji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o razmerah v Siriji (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Siriji, vključno z resolucijo z dne 6. oktobra 2016 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju načel Ustanovne listine Združenih narodov,
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju ženevskih konvencij iz leta 1949 in njihovih dodatnih protokolov,
 - ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN o Daišu in Fronti Al Nusra ter njegovih resolucij o konfliktu v Sirski arabski republiki, zlasti resolucij 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) in 2268 (2016),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 17. oktobra 2016 in sklepov Evropskega sveta z dne 18. in 19. februarja 2016 ter 20. in 21. oktobra 2016,
 - ob upoštevanju izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federice Mogherini in komisarja za humanitarno pomoč in civilno zaščito Hristosa Stilianidisa z dne 16. septembra 2016 o Siriji, z dne 20. septembra 2016 o zračnih napadih na konvoj humanitarne pomoči OZN/sirskega Rdečega polmeseca, z dne 24. septembra 2016 o razmerah v Alepu, z dne 2. oktobra 2016 o nujni humanitarni pobudi za Alep in z dne 25. oktobra 2016 o nujni dostavi humanitarne pomoči v Alep,
 - ob upoštevanju poročila o Sirski arabski republiki, ki ga je pripravila neodvisna mednarodna preiskovalna komisija pri svetu OZN za človekove pravice, in ob upoštevanju resolucij sveta OZN za človekove pravice o Sirski arabski republiki z dne 27. septembra 2016 in 21. oktobra 2016,
 - ob upoštevanju izjave podpredsednice/visoke predstavnice Federice Mogherini o Rusiji in Mednarodnem kazenskem sodišču z dne 17. novembra 2016,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in (4) Poslovnika,
- A. ker je v šestih letih konflikta, izrednega nasilja in brutalnosti v Siriji umrlo več kot 400 000 ljudi, več kot 13 milijonov pa jih potrebuje humanitarno pomoč; ker naj bi bilo po podatkih za leto 2016 v tej državi 8,7 milijona razseljenih oseb, medtem ko jih je iz države zbežalo 4,8 milijona;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0382.

Četrtek, 24. november 2016

- B. ker se spopadi in bombni napadi v Siriji nadaljujejo v nezmanjšanem obsegu, humanitarne razmere pa so se še poslabšale; ker je Alep še naprej središče sirskega konflikta, boji pa se nadaljujejo tudi v Hami, Idlibu, severozahodni Siriji, predmestjih Damaska in Deir ez-Zura; ker več kot štiri milijone ljudi živi v obleganih mestih in na težko dostopnih območjih, kjer je osnovna vodna in električna infrastruktura uničena; ker kljub enostranskim humanitarnim prekinitvam napadov na Alep, ki sta jih razglasila Asadov režim in Rusija, prebivalci vzhodnega dela mesta, pa tudi drugih obleganih mest, npr. mesta Zabadani, ki je v rokah upornikov, in vasi Kefraja in Fua v provinci Idlib, ki sta pod nadzorom vlade, trpijo hudo pomanjkanje osnovnih živil in zdravstvene oskrbe; ker obleganega vzhodnega dela Alepa že vse od julija 2016 ni dosegla nobena humanitarna pomoč;
- C. ker v Alepu in Siriji vlada stalna zdravstvena kriza; ker je po podatkih Unicefa več kot dve tretjini sirskih državljanov v regiji brez rednega dostopa do vode, skoraj 6 milijonov otrok pa potrebuje nujno življenjsko pomoč;
- D. ker so hude kršitve mednarodnega prava človekovih pravic in humanitarnega prava zakrivile vse strani v konfliktu, a najhujše med njimi Asadov režim ob podpori Rusije in Irana; ker je med temi kršitvami treba posebej omeniti uporabo neselektivnega in zažigalnega orožja, kasetnih bomb in bomb za napade na bunkerje na civilnih območjih ter snovi, ki po Konvenciji o prepovedi razvoja, proizvodnje, kopičenja zalog in uporabe kemičnega orožja in o njegovem uničenju veljajo za kemično orožje; ker nobena stran pri tem ni spoštovala previdnostnega načela in načela sorazmernosti; ker vse strani namerno napadajo civilna območja, šole, bolnišnice, humanitarne delavce in begunska taborišča; ker vojna hudodelstva in hudodelstva zoper človečnost ne smejo ostati nekažnovana;
- E. ker so neodvisna mednarodna preiskovalna komisija o Sirski arabski republiki pri OZN in skupine za človekove pravice zbrale dokaze, da je sirska vlada do danes v priporu in v nečloveških razmerah pridržala najmanj 200 000 ljudi; ker je v zadnjih letih v sirskih vladnih priporih na tisoče Sircev umrlo zaradi mučenja in bolezni; ker so prisilna izginotja in grozljive zlorabe zapornikov splošna praksa; ker si sirske oblasti prizadevajo zakriti informacije o prostorih za pridržanje in so zavrnile dostop priznanim mednarodnim opazovalcem s področja pridržanja; ker je bilo Mednarodnemu odboru Rdečega križa od leta 2011 do danes dovoljeno obiskati le nekaj zaporov;
- F. ker je svetovna javnost vedno znova ogorčena nad grozodejstvi Daiša in drugih džihadističnih skupin, nad brutalnimi usmrtitvami in prikritim spolnim nasiljem, ugrabitvami, mučenjem, prisilnimi spreobrnitvami in zaslužnemanjem žensk in deklet; ker so za izvedbo terorističnih napadov izbrani in uporabljeni otroci; ker Daiš še vedno nadzoruje obsežna območja Sirije in Iraka; ker Daiš vodi genocid nad verskimi in etničnimi manjšinami, izvaja skrajna dejanja mučenja in uničuje kulturno dediščino; ker vlada resna zaskrbljenost nad razmerami, v katerih živijo prebivalci pod nadzorom Daiša, saj je možno, da bodo v bojih za osvoboditev uporabljeni kot živi ščit;
- G. ker je Fronta Fateh Al Šam, prej znana kot Fronta Al Nusra – pridružena skupina Al Kajde v Siriji – teroristična organizacija, ki zavrača pogajanja glede politične tranzicije in vključujoče demokratične prihodnosti za Sirijo;
- H. ker je Sirija podpisala Rimski statut Mednarodnega kazenskega sodišča, ni pa ga ratificirala; ker je generalni sekretar OZN Ban Ki Mun Varnostni svet že večkrat pozval, naj se v zvezi z razmerami v Siriji obrne na Mednarodno kazensko sodišče; ker Rusija in Kitajska onemogočata vsakršen napredek pri ugotavljanju odgovornosti v Siriji, saj z vetom preprečujeta sprejem resolucije Varnostnega sveta, s katero bi temu sodišču podelili mandat za preiskavo grozljivih zločinov, storjenih med konfliktom v Siriji; ker se je Rusija dne 16. novembra 2016 odločila, da z Rimskega statuta umakne svoj podpis; ker prihaja do vedno novih grozodejstev, saj zanje nihče ne odgovarja, trpljenje žrtev pa se le še stopnjuje;

Četrtek, 24. november 2016

- I. ker je treba vse države in strani, ki so vpletene v konflikt, opozoriti na njihove zaveze v skladu z resolucijo varnostnega sveta OZN št. 2254 (2015), zlasti na obvezno prekinitev vseh napadov na civiliste in civilno infrastrukturo ter na obvezno omogočanje dostopa humanitarnim organizacijam po vsej državi; ker mora Evropska unija uporabiti vse instrumente, ki jih ima na voljo, tudi restriktivne ukrepe, za to, da bi vse strani ravnale v skladu s to resolucijo;
- J. ker EU prispeva večji delež humanitarne pomoči za ljudi, ki bežijo pred izjemnim nasiljem in opustošenjem v Siriji; ker bo dogovor o končanju vojne v Siriji še toliko težje doseči, ker si mednarodna skupnost ni enotna;
 1. ponovno izraža globoko zaskrbljenost nad nenehnimi spopadi, bombnimi napadi in vse slabšimi humanitarnimi razmerami v Siriji; ostro obsoja vse napade na civiliste in civilne objekte, obleganje mest in vasi v Siriji in onemogočanje, da bi humanitarna pomoč dosegla tamkajšnje prebivalce, ki jo zelo potrebujejo; poziva vse strani, naj omogočijo neoviran in neprekinjen humanitarni dostop in dostavo nujnega blaga, zlasti do obleganih in težko dostopnih območij; poudarja, da mednarodno humanitarno pravo prepoveduje namerno stradanje prebivalstva, in vse strani odločno poziva, naj takoj dovolijo zdravstveno evakuacijo iz vzhodnega Alepa in drugih obleganih območij;
 2. najostreje obsoja grozodejstva in vsesplošne kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, ki so jih zakrivila Asadove sile ob podpori Rusije in Irana, pa tudi kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, ki so jih zakrivila nedržavne oborožene skupine, zlasti Daiš, Fronta Fatah al Šam / Fronta Al Nusra in druge džihadistične skupine;
 3. zahteva takojšnjo prekinitev bombardiranja in nediskriminatornih napadov na civiliste; poudarja, da morajo vse strani največjo pozornost nameniti zaščiti civilistov ne glede na njihovo narodnost ali versko prepričanje in v ta namen sprejeti vse ustrezne ukrepe; ostro obsoja obsežno neselektivno obstreljevanje z raketami, ki ga izvajajo oborožene opozicijske skupine proti civilnemu prebivalstvu v zahodnem Alepu; poudarja, da je po poročanjih to obstreljevanje terjalo veliko število ranjenih in smrtnih civilnih žrtev, vključno z otroki; vse strani v konfliktu poziva, naj v skladu z mednarodnim pravom sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito civilistov, vključno z zaustavitvijo napadov na civilne objekte, kot so zdravstveni domovi, šole in infrastruktura za oskrbo z vodo, naj te objekte nemudoma demilitarizirajo, naj vojaških položajev ne umeščajo na gosto poseljena območja, obenem pa naj omogočijo evakuacijo ranjenih in vseh civilistov, ki želijo zapustiti oblegana območja; poudarja, da je za zaščito sirskega prebivalstva v prvi vrsti odgovoren sirskega režim;
 4. pozdravlja prizadevanja humanitarnih delavcev za zagotavljanje močno potrebne pomoči, hrane, vode in zdravil tistim, ki so ujeti zaradi konflikta, in vse vpletene strani poziva, naj humanitarnim agencijam zagotovijo varen in neoviran dostop do civilistov, ki jih je prizadela vojna;
 5. poziva institucije EU in države članice, naj zagotovijo celovito podporo OZN in Organizaciji za prepoved kemičnega orožja (OPCW), da bi še naprej pri vseh straneh v Siriji preiskovali uporabo oziroma uničenje kemičnega orožja; odločno vztraja, da morajo osebe, udeležene pri uporabi kemičnega orožja, odgovarjati za svoja dejanja; podpira podaljšanje mandata skupnemu preiskovalnemu mehanizmu Organizacije za prepoved kemičnega orožja (OPCW), da bi ugotovili odgovornost za uporabo kemičnega orožja v Siriji;
 6. je zaskrbljen zaradi nezakonitih pridržanj, mučenja, slabega ravnanja, prisilnih izginotij in usmrtitev zapornikov v zaporih in tajnih centrih za pridržanje pod sirskega režimom, ki pa jih vodijo milice z zunanjo podporo; poziva sirske oblasti, ki upravljajo te centre, naj ustavijo vse usmrtitve in nečloveško ravnanje;
 7. v skladu z resolucijo varnostnega sveta OZN št. 2139 z dne 22. februarja 2014 poziva k takojšnji izpustitvi samovoljno pridržanih oseb ter k odpravi mučenja in slabega ravnanja ter prakse prisilnih izginotij; poziva, naj se mednarodnim opazovalcem s področja pridržanja – kot je mednarodni odbor Rdečega križa – nemudoma omogoči neoviran dostop, da bodo lahko spremljali položaj vseh pridržanih oseb v Siriji, obveščali njihove družine, pridržanim osebam pa zagotavljali podporo;

Četrtek, 24. november 2016

8. ponavlja odločno obsodbo grozodejstev, ki so jih zakrivali Asadov režim, Daiš, Fronta Fateh Al Šam/Fronta Al Nusra in druge teroristične organizacije ter jih je mogoče šteti za resna vojna hudodelstva in hudodelstva zoper človečnost; podpira poziv, ki sta ga peterica držav (ZDA, Francija, Nemčija, Italija in Združeno kraljestvo) in podpredsednica Komisije/visoka predstavnica EU naslovili na vse oborožene skupine v Siriji, naj prekinejo vsakršno sodelovanje s Fronto Fateh Al Šam; opozarja, da je treba dejansko onemogočiti dostop do financiranja in zbiranje sredstev za dejavnosti Daiša, prijeti tuje borbe in prekiniti dobavo orožja džihadističnim skupinam; poziva sirsko opozicijo, naj se jasno distancira od teh ekstremističnih gibanj in njihove ideologije; opozarja, da bi bilo treba prizadevanja osredotočiti na to, da bi premagali Daiš in druge teroristične skupine s seznama OZN; poziva k sprejetju ukrepov za preprečevanje materialne in finančne podpore posameznikom, skupinam, podjetjem in subjektom, povezanim s terorističnimi skupinami s seznama OZN;

9. ponovno poziva k ukrepanju zoper storilce vojnih hudodelstev in hudodelstev zoper človečnost, saj morajo prevzeti odgovornost za svoja dejanja; poudarja, da je treba storilce teh kaznivih dejanj zoper verske, etnične ter druge skupine in manjšine privedi pred sodišče; ostaja prepričan, da dejanske rešitve konflikta in trajnega miru v Siriji ne bo, če ne bodo vse strani odgovarjale za storjena hudodelstva; meni, da vprašanja ugotavljanja odgovornosti za vojna hudodelstva in hudodelstva zoper človečnost ne bi smeli spolitizirati; obveznost spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava v vseh okoliščinah velja za vse strani, ki so vpletene v konflikt, in vsi storilci tovrstnih hudodelstev se morajo zavedati, da bodo morali zanje prej ali slej odgovarjati pred sodiščem;

10. poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da bodo vsi, ki so kršili človekove pravice in mednarodno humanitarno pravo, za svoja dejanja sodno odgovarjali prek ustreznih nepristranskih mednarodnih mehanizmov kazenskega prava ali nacionalnih sodišč in ob uporabi načela splošne sodne pristojnosti; ponovno izraža podporo temu, da bi zadevo glede Sirije predali Mednarodnemu kazenskemu sodišču, vendar glede na to, da Varnostnemu svetu ne uspe sprejeti odločitve o tem vprašanju, ponovno poziva EU in njene države članice, naj v okviru generalne skupščine OZN prevzamejo vodilno vlogo in do odločitve o predaji zadeve Mednarodnemu kazenskemu sodišču pretehtajo možnosti za ustanovitev sodišča za vojne zločine v Siriji; poudarja, da je za spodbujanje sprave pomembno, da po koncu konflikta Sirija prevzame odgovornost v tem procesu;

11. pozdravlja in poudarja ključni pomen delovanja lokalnih in mednarodnih organizacij civilne družbe pri dokumentiranju dokazov o vojnih hudodelstvih, hudodelstvih zoper človečnost in drugih kršitvah, vključno z uničevanjem kulturne dediščine; poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo nadaljnjo in celovito podporo tem akterjem;

12. obžaluje odločitev ruskega predsednika Vladimirja Putina o odstopu od Rimskega statuta, obenem pa ugotavlja, da Ruska federacija statuta ni nikoli ratificirala, kar glede na čas, v katerem je do umika podpisa prišlo, jemlje verodostojnost tej državi in navaja na pomisleke o njeni zavezanosti mednarodnemu pravosodju;

13. pozdravlja sklepe, ki jih je o Siriji sprejel Svet 17. oktobra 2016, Evropski svet pa 20. in 21. oktobra 2016; se pridruže pozivu EU k prekinitvi vseh vojaških preletov nad Alepom; poziva k takojšnji prekinitvi sovražnosti, ki jo je treba nadzirati z močnim in preglednim mehanizmom; poziva še h končanju obleganj ter k popolnemu, neoviranemu in neprekinjenemu dostopu humanitarne pomoči, ki ga morajo omogočiti vse strani po vsej državi;

14. pozdravlja pregled omejevalnih ukrepov EU proti Siriji in posameznikom, ki si delijo odgovornost za zatiranje civilnega prebivalstva v tej državi; poudarja, da bi morala EU preučiti vse razpoložljive možnosti, vključno s prepovedjo preletov nad Alepom, in opredeliti posledice za najbolj grozljive kršitve človekovih pravic z vseh strani, če se bodo grozodejstva in grobo kršenje mednarodnega humanitarnega prava nadaljevala;

15. poziva vse strani k spoštovanju pravice etničnih in verskih manjšin v Siriji, vključno s kristijani, da bodo lahko še naprej v dostojanstvu, enakosti in varno živeli na območjih, ki so zgodovinsko in tradicionalno njihova domovina, in da bodo lahko v celoti in svobodno živeli po svoji veri in prepričanju, ne da bi bili pri tem tarča prisile, nasilja ali diskriminacije; podpira medverski dialog, v okviru katerega naj se spodbuja vzajemno razumevanje v boju proti fundamentalizmu;

Četrtek, 24. november 2016

16. poziva vse člane mednarodne podporne skupine za Sirijo (ISSG), naj obnovijo pogajanja za vzpostavitev trajnega premirja ter okrepijo prizadevanja za trajno politično rešitev v Siriji; poudarja, da posebno odgovornost pri tem nosijo regionalni akterji, zlasti sosednje države;

17. ponovno poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj obnovi prizadevanja za skupno strategijo EU za Sirijo; pozdravlja in v celoti podpira nedavne diplomatske pobude podpredsednice/visoke predstavnice Federice Mogherini, ki si v skladu z mandatom Evropskega sveta prizadeva, da bi se v konflikt vpletene strani vrnile za pogajalsko mizo in bi v Ženevi ponovno stekel politični proces; z zanimanjem se je seznanil s pogovori, ki jih je na regionalni ravni vodila z Iranom in Saudovo Arabijo, in meni, da te dejavnosti pomenijo dodano vrednost in koristno prispevajo k prizadevanjem posebnega odposlanca Združenih narodov Staffana de Misture; poziva vse v konflikt vpletene strani, naj čim prej nadaljujejo in okrepijo politična pogajanja za novo in stabilno premirje; del pogajanj bi morale biti tudi določbe za zagotovitev tranzicijske pravičnosti v pokonfliktni Siriji; poudarja, da bi morala ta mirovna pogajanja privedi do prenehanja sovražnosti in politične tranzicije, s katero bodo upravljali in bodo zanjo odgovorni Sirci; opozarja na vlogo, ki jo ima lahko EU pri obnovi in spravi po koncu konflikta;

18. ponovno poudarja, da v celoti podpira sedanjo humanitarno pobudo EU za Alep, in poziva vse strani, naj prispevajo k njenemu enostavnemu izvajanju;

19. pozdravlja prednostne naloge partnerstva in dogovore z Jordanijo za obdobje 2016–2018 in Libanonom za obdobje 2016–2020; je seznanjen, da so dogovori okvir, s katerim se uresničujejo medsebojne zaveze, sprejete 4. februarja 2016 na londonski konferenci o pomoči Siriji in tamkajšnji regiji; ugotavlja, da finančne potrebe držav v sosedstvu Sirije naraščajo in da se te države soočajo z vztrajno vrzeljo v financiranju humanitarne pomoči; poziva države članice EU, naj izpolnijo svoje zaveze in zagotovijo nujno potrebno pomoč OZN, njenim specializiranim agencijam in drugim humanitarnim akterjem pri zagotavljanju humanitarne pomoči milijonom Sircev, ki so notranje razseljeni in razseljeni po gostujočih državah in skupnostih;

20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, Združenim narodom, članom mednarodne podporne skupine za Sirijo in vsem stranem, udeleženi v konfliktu.

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0450

Odnosi med EU in Turčijo**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o odnosih med EU in Turčijo (2016/2993(RSP))**

(2018/C 224/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti z dne 27. oktobra 2016 o položaju novinarjev v Turčiji ⁽¹⁾ in z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Turčiji za leto 2015 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju letnega poročila o napredku Turčije za leto 2016, ki ga je Komisija objavila 9. novembra 2016 (SWD(2016)0366),
 - ob upoštevanju pogajalskega okvira EU za Turčijo z dne 3. oktobra 2005,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta o Turčiji z dne 18. julija 2016,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 231/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA II) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svobode izražanja, ki je določena v Evropski konvenciji o človekovih pravicah in Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega pogodbenica je tudi Turčija,
 - ob upoštevanju memorandumov komisarja Sveta Evrope za človekove pravice,
 - ob upoštevanju izjave komisarja Sveta Evrope za človekove pravice z dne 26. julija 2016 o ukrepih, sprejetih ob izrednih razmerah v Turčiji,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in (4) Poslovnika,
- A. ker sta Evropska unija in Evropski parlament ostro obsodila spodleteli vojaški udar v Turčiji ter priznala, da imajo turške oblasti legitimno pristojnost, da sodno preganjajo odgovorne za ta poskus in udeležence v njem;
- B. ker je Turčija pomembna partnerica in se od nje kot države kandidatke pričakuje spoštovanje najvišjih standardov demokracije, vključno s spoštovanjem človekovih pravic, pravne države, temeljnih svoboščin in splošne pravice do poštenega sojenja; ker je Turčija članica Sveta Evrope od leta 1950 in je zato zavezana spoštovati Evropsko konvencijo o človekovih pravicah;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0133.

⁽³⁾ UL L 77, 15.3.2014, str. 11.

Četrtek, 24. november 2016

- C. ker so represivni ukrepi, ki jih je v izrednih razmerah sprejela turška vlada, nesorazmerni in v nasprotju s temeljnimi pravicami in svoboščinami, zagotovljenimi s turško ustavo, ter demokratičnimi vrednotami, na katerih temelji Evropska unija, in Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah; ker so oblasti po poskusu državnega udara aretirale deset poslancev turške velike nacionalne skupščine, ki so člani opozicijske stranke HDP, in približno 150 novinarjev, kar je največ na svetu; ker je bilo pridržanih 2 386 sodnikov in tožilcev ter 40 000 drugih, od katerih jih je več kot 31 000 ostalo v priporu; ker je iz poročila Komisije o Turčiji za leto 2016 razvidno, da je 129.000 javnih uslužbencev še vedno suspendiranih (66 000) ali odpuščenih (63 000) 129 000 javnih uslužbencev, proti večini pa še do danes ni bila vložena obtožnica;
- D. ker so predsednik Erdogan in člani turške vlade večkrat izjavili, da nameravajo znova uvesti smrtno kazen; ker je Svet v sklepih o Turčiji, ki jih je sprejel 18. julija 2016, znova poudaril, da je nedvoumno zavračanje smrtne kazni osnovni element pravnega reda Unije;
- E. ker so razmere, v katerih so se znašli ljudje, ki so bili po poskusu državnega udara pridržani in aretirani, množično odpuščanje državnih uradnikov in hudo omejevanje svobode izražanja ter omejevanja tiska in medijev v Turčiji zelo zaskrbljujoči;
- F. ker peti odstavek pogajalskega okvira za pristopna pogajanja s Turčijo določa, da bo Komisija v primeru hudih in vztrajnih kršitev načel svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, na katerih temelji Unija, na lastno pobudo ali na zahtevo tretjine držav članic priporočila prekinitve pogajanj in predlagala pogoje za njihovo morebitno nadaljevanje;
- G. ker bi začasna prekinitve pogajanj pomenila, da bi pogovore ustavili, da ne bi odpirali novih poglavij in da ne bi sprejemali novih pobud v zvezi s pogajalskim okvirom EU za Turčijo;
1. ostro obsoja nesorazmerne represivne ukrepe, ki se izvajajo v Turčiji po spodletelem poskusu vojaškega udara julija 2016; je še vedno zavezan temu, da Turčija ostane tesno povezana z EU; vseeno poziva Komisijo in države članice, naj sprožijo začasno odložitev pristopnih pogajanj s Turčijo;
 2. se zavezuje, da bo ponovno pregledal svoje stališče, če bo Turčija odpravila nesorazmerne ukrepe v izrednih razmerah; pri pregledu bo upošteval, ali sta bila pravna država in spoštovanje temeljnih pravic ponovno vzpostavljena v vsej državi; meni, da je ustrezno ta pregled začeti po tem, ko bo izredno stanje odpravljeno;
 3. znova poudarja, da bo treba proces pristopa formalno prekiniti, če bo turška vlada ponovno uvedla smrtno kazen;
 4. ugotavlja, da Turčija ni izpolnila sedmih izmed 72 referenčnih meril iz načrta za vizumsko liberalizacijo, od tega nekaterih zelo pomembnih;
 5. ugotavlja, da je nadgrajevanje carinske unije za Turčijo pomembno; poudarja, da bo opustitev tega procesa imela za državo hude gospodarske posledice;
 6. je zelo zaskrbljen zaradi izjav o nasprotovanju sporazumu iz Lozane, ki opredeljuje meje sodobne Turčije in ki je skoraj stoletje prispeval k ohranitvi miru in stabilnosti v tej regiji;
 7. poziva Komisijo, naj v poročilu o vmesnem pregledu tega instrumenta, predvidenem v letu 2017, razmisli o nedavnih dogodkih v Turčiji; poziva Komisijo, naj preuči možnost povečanja podpore turški civilni družbi iz evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice;

Četrtek, 24. november 2016

8. spodbuja Komisijo, Svet Evrope in Beneško komisijo, naj turškim oblastem ponudijo dodatno pravosodno pomoč;
 9. opozarja na strateški pomen odnosov med EU in Turčijo za obe strani; priznava, da je Turčija sicer pomembna partnerica EU, vendar morata obe strani partnerstva pokazati politično voljo za sodelovanje; meni, da Turčija ne izkazuje te politične volje, saj se z dejanji svoje vlade vse bolj odmika od evropske poti;
 10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Turčije.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0451

Pristop EU k istanbulski konvenciji o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o pristopu EU k istanbulski konvenciji o preprečevanju nasilja nad ženskami ter o boju proti njemu (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 in drugega pododstavka člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 8, 19, 157 in 216 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju členov 21, 23, 24 in 25 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah 15. septembra 1995, ter poznejših končnih dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih OZN Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005), Peking + 15 (2010) in Peking + 20 (2015),
- ob upoštevanju določb pravnih instrumentov OZN na področju človekovih pravic, zlasti tistih, ki zadevajo pravice žensk, kot so ustanovna listina Organizacije združenih narodov, Splošna deklaracija o človekovih pravicah, mednarodna pakta o državljskih in političnih pravicah ter o gospodarskih, družbenih in kulturnih pravicah, Konvencija o preprečevanju in odpravljanju trgovine z osebami in izkoriščanja prostitutiranja drugih ter Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in njen izbirni protokol, Konvencija proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, Konvencija o statusu beguncev in načelu nevračanja iz leta 1951 ter Konvencija o pravicah invalidov,
- ob upoštevanju člena 11(1)(d) Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, ki jo je z Resolucijo 34/180 z dne 18. decembra 1979 sprejela generalna skupščina OZN,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2015 o strategiji EU za enakost žensk in moških po letu 2015 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o odpravi nasilja nad ženskami ⁽²⁾, resolucije z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami ⁽³⁾ in resolucije z dne 6. februarja 2013 o 57. zasedanju Komisije OZN za položaj žensk o odpravi in preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2014 s priporočili Komisiji o boju proti nasilju nad ženskami ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju evropskega pakta za enakost med spoloma (2011–2020), ki ga je marca 2011 sprejel Svet Evropske unije,

⁽¹⁾ UL C 407, 4.11.2016, str. 2.

⁽²⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 53.

⁽³⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 26.

⁽⁴⁾ UL C 24, 22.1.2016, str. 8.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0126.

Četrtek, 24. november 2016

- ob upoštevanju smernic Evropske unije glede nasilja nad ženskami in dekleti ter boja proti vsem oblikam diskriminacije proti njim,
 - ob upoštevanju ocene evropske dodane vrednosti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju programa za pravice, enakost in državljanstvo 2014–2020,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 3. decembra 2015 z naslovom „Strategic engagement for gender equality 2016-2019“ (Strateška prizadevanja za enakost spolov 2016–2019) (SWD(2015)0278),
 - ob upoštevanju izjave predsedujoče trojice EU (Nizozemske, Slovaške in Malte) z dne 7. decembra 2015 o enakosti spolov,
 - ob upoštevanju poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice o nasilju nad ženskami: raziskava na ravni EU, ki je bilo objavljeno marca leta 2014,
 - ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti ⁽³⁾ in Uredbe (EU) št. 606/2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev ⁽⁵⁾ in Direktive 2011/92/EU o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (istanbulska konvencija),
 - ob upoštevanju načrta Komisije za morebiten pristop EU k Istanbulski konvenciji, objavljenega oktobra 2015,
 - ob upoštevanju predlogov Komisije za sklep Sveta o sklenitvi in podpisu, s strani Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (COM(2016)0111 in COM(2016)0109),
 - ob upoštevanju vprašanj Komisiji in Svetu o pristopu EU h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (O-000121/2016 – B8-1805/2016 in O-000122/2016 – B8-1806/2016),
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je enakost spolov temeljna vrednota EU, kot je priznано v Pogodbah in Listini o temeljnih pravicah, glede katere se je EU zavezala, da jo bo vključila v vse svoje dejavnosti, in ker je enakost spolov kot strateški cilj bistvenega pomena za doseganje splošnih ciljev strategije Evropa 2020 za rast, zaposlovanje in socialno vključenost;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

⁽³⁾ UL L 338, 21.12.2011, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 181, 29.6.2013, str. 4.

⁽⁵⁾ UL L 101, 15.4.2011, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

Četrtek, 24. november 2016

- B. ker je pravica do enakega obravnavanja in nediskriminacije odločilna temeljna pravica, priznana v pogodbah o Evropski uniji, in je globoko zasidrana v evropski družbi ter nujno potrebna za nadaljnji razvoj družbe, veljati pa mora v zakonodaji, praksi, sodni praksi in v vsakdanjem življenju;
- C. ker je v Direktivi 2012/29/EU o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj nasilje na podlagi spola opredeljeno kot nasilje nad osebo zaradi njenega spola, spolne identitete ali spolnega izražanja oziroma nasilje, ki nesorazmerno prizadeva osebe določenega spola; ker lahko to nasilje žrtvam povroči telesno, spolno, čustveno ali psihološko trpljenje oziroma ekonomsko škodo, vpliva pa lahko tudi na njihove družine in sorodnike ter družbo kot celoto; ker je nasilje na podlagi spola skrajna oblika diskriminacije in pomeni kršitev temeljnih pravic in svoboščin žrtve, kar je tako vzrok kot posledica razlik med spoloma; ker nasilje nad ženskami in dekleti zajema nasilje v bližnjih razmerjih, spolno nasilje (denimo posilstvo, spolni napadi in spolno nadlegovanje), trgovino z ljudmi, suženjstvo, vključno z novimi oblikami zlorabe žensk in deklet na spletu, ter različne oblike škodljivih praks, kot so prisilne poroke, pohabljanje ženskih spolovil in tako imenovani zločini iz časti;
- D. ker je v EU še vedno splošno razširjeno nasilje nad ženskami in nasilje na podlagi spola; ker je bila po podatkih iz raziskave Agencije za temeljne pravice o nasilju nad ženskami in drugih raziskav tretjina vseh žensk v Evropi vsaj enkrat v odraslem življenju žrtev telesnega ali spolnega nasilja, 20 % deklet (med 18. in 29. letom) je bilo izpostavljenih spolnemu nadlegovanju na spletu, vsaka peta ženska (18 %) je bila žrtev zasledovanja, vsaka dvajseta je bila posiljena, več kot desetina pa jih je bila žrtev spolnega nasilja z neprivolitvijo ali uporabo sile; ker je bilo v navedeni raziskavi tudi pojasnjeno, da večina primerov nasilja ni prijavljenih organom, kar dokazuje, da so viktimološke raziskave poleg upravnih statističnih podatkov bistvene za pridobitev popolnega pregleda nad različnimi oblikami nasilja nad ženskami; ker so potrebni nadaljnji ukrepi, s katerimi bi ženske, ki so žrtve nasilja, spodbudili k prijavi zlorab in iskanju pomoči ter zagotovili, da lahko ponudniki storitev izpolnijo potrebe žrtev in jih obveščajo o njihovih pravicah ter oblikah pomoči, ki so jim na voljo;
- E. ker so bili v skladu z oceno evropske dodane vrednosti letni stroški nasilja proti ženskam in nasilja na podlagi spola v EU leta 2011 ocenjeni na 228 milijard EUR (tj. 1,8 % BDP EU), pri čemer je bilo 45 milijard EUR na leto porabljenih za javne in državne storitve, 24 milijard EUR pa za kritje izgub zaradi slabših gospodarskih rezultatov;
- F. ker je Komisija v svojih strateških prizadevanjih za enakost spolov 2016–2019 poudarila, da je nasilje nad ženskami in nasilje na podlagi spola, ki ogroža zdravje in dobro počutje, poklicno aktivnost, finančno neodvisnost in finančni položaj žensk, eden od ključnih problemov, ki ga je treba odpraviti, da bi dosegli dejansko enakost spolov;
- G. ker se nasilje nad ženskami prepogosto obravnava kot del zasebnosti in se ga preveč zlahka dopušča; ker gre dejansko za kršitev temeljnih pravic in resno kaznivo dejanje, ki ga je treba kot tako kaznovati; ker je treba odpraviti nekaznovanje storilcev kaznivih dejanj, da bi prekinili začarani krog molka in osamljenosti žensk in deklet, ki so žrtve nasilja;
- H. ker nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola ni mogoče odpraviti z enkratnim posegom, lahko pa bistveno povečamo osveščenost in zmanjšamo nasilje ter njegove posledice s skupkom infrastrukturnih, pravnih, sodnih, izvršilnih, kulturnih, izobraževalnih, socialnih, zdravstvenih in drugih s storitvami povezanih ukrepov;
- I. ker imajo lahko ženske zaradi dejavnikov, kot so etnična pripadnost, vera ali prepričanje, zdravje, civilni status, stanovanjski položaj, status migranta, starost, invalidnost, družbeni razred, spolna usmerjenost, spolna identiteta in spolno izražanje, posebne potrebe in so lahko bolj izpostavljene različnim oblikam diskriminacije, zaradi česar bi morale biti deležne posebne zaščite;

Četrtek, 24. november 2016

- J. ker je sprejetje smernic EU glede nasilja nad ženskami in deklicami ter bojam proti vsem oblikam diskriminacije proti njim ter posebnega poglavja o zaščiti žensk pred nasiljem na podlagi spola v strateškem okviru in akcijskem načrtu EU za človekove pravice dokaz o odločnosti EU, da vprašanje pravic žensk obravnava prednostno in sprejme dolgoročne ukrepe na tem področju; ker lahko soodvisnost med notranjimi in zunanjimi razsežnostmi politik o človekovih pravicah včasih razkrije razlike med teorijo in prakso;
- K. ker državljani in rezidenti v Uniji ne uživajo enakega varstva pred nasiljem na podlagi spola, ker ni usklajenega okvira, politika in zakonodaja v posameznih državah članicah pa se razlikuje, denimo pri opredelitvi kaznivih dejanj in področju uporabe zakonodaje, zato so pred nasiljem manj zaščiteni;
- L. ker je 4. marca 2016 Komisija predlagala, naj EU pristopi k istanbulski konvenciji, ki je prvi mednarodni pravno zavezujoči instrument s tega področja;
- M. ker so to konvencijo podpisale vse države članice EU, ratificiralo pa jo je le štirinajst;
- N. ker z ratifikacijo te konvencije ne bodo doseženi rezultati, če ne bodo zagotovljeni pravilno izvrševanje ter ustrezni finančni in kadrovske viri za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola ter boja proti njemu in za zaščito žrtev;
- O. ker istanbulska konvencija temelji na celovitemu pristopu in obravnava vprašanje nasilja nad ženskami in dekleti in nasilja na podlagi spola z različnih vidikov, kot so preprečevanje, boj proti diskriminaciji, kazenskoopravni ukrepi za boj proti nezakovanju, nudenje zaščite in pomoči žrtvam, zaščita otrok, zaščita prosilk za azil in begunk ter boljše zbiranje podatkov; ker ta pristop predvideva sprejetje celostnih politik z združevanjem ukrepov na raznolikih področjih, ki jih na vseh ravneh upravljanja izvajajo različni deležniki (pravosodni, policijski in socialni organi, nevladne organizacije, lokalna in regionalna združenja itd.);
- P. ker je istanbulska konvencija mešani sporazum, ki omogoča pristop EU vzporedno s pristopom njenih držav članic, saj je EU pristojna na področjih, kot so pravice žrtev in odredbe o zaščiti, azil in migracije ter pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah;
1. želi opomniti, da člen 2 PEU in Listina temeljnih pravic Komisijo obvezujeta, da zagotavlja, spodbuja in sprejema ukrepe za krepitev enakosti spolov;
 2. pozdravlja predlog Komisije o podpisu in sklenitvi pristopa EU k istanbulski konvenciji, vendar obžaluje, da pogajanja v Svetu ne napredujejo enako hitro;
 3. poudarja, da bo s pristopom EU zagotovljen skladen evropski pravni okvir za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola in boj proti njemu ter za zaščito žrtev nasilja; poudarja, da bo s tem zagotovljena večja skladnost in učinkovitost notranje in zunanje politike EU, boljše spremljanje, razumevanje in izvajanje zakonodaje EU, programov in skladov v zvezi s konvencijo, zagotovljeno pa bo tudi ustreznejše in boljše zbiranje primerljivih ločenih podatkov o nasilju nad ženskami in nasilju na podlagi spola na ravni EU ter večja odgovornost EU na mednarodni ravni; poudarja tudi, da pristop EU k tej konvenciji pomeni dodatni pritisk na države članice, da jo ratificirajo;
 4. poziva Svet in Komisijo, naj pospešita potek pogajanj o podpisu in sklenitvi istanbulske konvencije;
 5. podpira vsesplošen pristop EU k istanbulski konvenciji brez pridržkov;
 6. poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da bo Parlament v skladu s členom 218 PDEU po pristopu EU k istanbulski konvenciji v celoti vključen v postopek spremljanja te konvencije;

Četrtek, 24. november 2016

7. želi opomniti, da morajo istanbulske konvencije kljub pristopu EU k tej konvenciji ratificirati tudi države članice; zato poziva vse države članice, ki te konvencije še niso ratificirale, naj to storijo čim prej;
 8. poziva države članice, naj zagotovijo pravilno izvrševanje konvencije ter ustrezne finančne in kadrovske vire za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola ter boja proti njemu in za zaščito žrtev;
 9. meni, da morajo biti prizadevanja EU za odpravo nasilja nad ženskami in dekleti vključena v celoviti načrt za boj proti vsem oblikam neenakosti spolov; poziva k sprejetju strategije za boj proti nasilju nad ženskami in nasilju na podlagi spola;
 10. ponovno poziva Komisijo, kot že v svoji resoluciji z dne 25. februarja 2014 s priporočili o boju proti nasilju nad ženskami, naj predloži pravni akt, s katerim bo vzpostavljen usklajen sistem za zbiranje statističnih podatkov in boljši pristop držav članic k preprečevanju ter pregonu vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti in nasilja na podlagi spola ter omogočen dostop do pravosodja ob manjših zahtevah;
 11. poziva Svet, naj aktivira premostitveno klavzulo, tako da soglasno sprejme sklep o opredelitvi nasilja nad ženskami in dekleti (in drugih oblik nasilja na podlagi spola) kot enega od področij kriminala, ki so naštet v členu 83(1) PDEU;
 12. priznava izredno delo, ki ga opravljajo organizacije civilne družbe na področju preprečevanja nasilja nad ženskami in dekleti ter nudenja zaščite in pomoči žrtvam nasilja;
 13. poziva države članice in deležnike, ki sodelujejo s Komisijo ter nevladnimi organizacijami in organizacijami civilne družbe, ki se ukvarjajo z žensko tematiko, naj širijo informacije o konvenciji ter programih EU in skladih, ki zagotavljajo sredstva za boj proti nasilju nad ženskami in za zaščito žrtev;
 14. poziva Komisijo in Svet, naj sodelujeta s Parlamentom pri ugotavljanju doseženega napredka na področju enakosti spolov, predsedujočo trojico pa poziva, naj si bistveno prizadeva za uresničitev sprejetih zavez na tem področju; poziva k izvedbi vrha EU o enakosti spolov ter pravicah ženske in deklet za potrditev omenjenih zavez;
 15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic in parlamentarni skupščini Sveta Evrope.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0452

Letno poročilo o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2015**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o letnem poročilu o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2015 (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2015,
 - ob upoštevanju člena 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 228 Pogodbe o delovanju Evropske unije
 - ob upoštevanju člena 258 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 43 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov o pravicah invalidov,
 - ob upoštevanju Sklepa 94/262/ESPJ, ES, Euratom Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je Evropski parlament sprejel 6. septembra 2001 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju okvirnega sporazuma o sodelovanju, ki sta ga Evropski parlament in Evropski varuh človekovih pravic sklenila 15. marca 2006 in je začel veljati 1. aprila 2006,
 - ob upoštevanju načel preglednosti in integritete pri lobiranju, ki ju je objavila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD),
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic,
 - ob upoštevanju drugega in tretjega stavka člena 220(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za peticije (A8-0331/2016),
- A. ker je bilo letno poročilo o dejavnostih Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2015 uradno posredovano predsedniku Evropskega parlamenta 3. maja 2016, varuhinja človekovih pravic Emily O'Reilly pa ga je Odboru za peticije predstavila 20. junija 2016 v Bruslju;
- B. ker člen 15 PDEU določa, da institucije, organi, uradi in agencije Unije zaradi spodbujanja dobrega upravljanja in zagotovitve sodelovanja civilne družbe pri svojem delu kar najbolj upoštevajo načelo javnosti delovanja;

⁽¹⁾ UL L 113, 4.5.1994, str. 15.⁽²⁾ UL C 72 E, 21.3.2002, str. 331.

Četrtek, 24. november 2016

- C. ker je v členu 24 PDEU določeno načelo, da ima vsak državljan Unije pravico, da se pritoži pri varuhu človekovih pravic, imenovanem v skladu s členom 228;
- D. ker je Evropski varuh človekovih pravic v skladu s členom 228 PDEU pooblaščen, da sprejema pritožbe glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij, organov, uradov ali agencij Unije razen Sodišča Evropske unije pri opravljanju njegove sodne funkcije;
- E. ker člen 258 PDEU določa vlogo Komisije kot varuhinje Pogodb; ker lahko opustitev ali neizpolnjevanje teh odgovornosti velja za nepravilnost;
- F. ker v skladu s členom 298 PDEU institucije, organe, urade in agencije Unije „pri izvajanju njihovih nalog podpira odprta, učinkovita in neodvisna evropska uprava“ in ker je mogoče na podlagi tega člena v ta namen z uredbami v sekundarno pravo EU vključiti konkretne predpise, ki se nanašajo na celotno upravo Evropske unije;
- G. ker člen 41 Listine o temeljnih pravicah določa, da ima vsakdo pravico, da institucije in organi Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku;
- H. ker je v členu 43 Listine navedeno, da ima vsak državljan Unije in vsaka fizična ali pravna oseba s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic pravico, da se obrne na Evropskega varuha človekovih pravic glede nepravilnosti pri dejavnostih institucij, organov, uradov ali agencij Unije, razen glede Sodišča Evropske unije pri opravljanju njegove sodne funkcije;
- I. ker je urad Evropskega varuha človekovih pravic, ustanovljen z Maastrichtsko pogodbo, leta 2015 praznoval 20. obletnico delovanja, od leta 2005 pa je obravnaval 48 840 pritožb;
- J. ker je raziskava Flash Eurobarometer o državljskih pravicah v EU iz oktobra 2015 pokazala, da se 83 % evropskih državljanov zaveda, da imajo državljani EU pravico pritožiti se Evropski komisiji, Evropskemu parlamentu ali Evropskemu varuhu človekovih pravic;
- K. ker Evropski varuh človekovih pravic nepravilnosti opredeljuje kot slabo ali neuspešno upravljanje, do katerega pride, kadar institucija ali javni organ ne deluje v skladu s pravili, predpisi ali načeli, ki so zanj zavezujoči, ne upošteva načel dobrega upravljanja ali krši človekove pravice;
- L. ker je namen Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev preprečiti nepravilnosti; ker je to orodje zaradi svoje nezavezujoče narave manj uporabno;
- M. ker je visoka raven preglednosti nujna za krepitev legitimnosti in zaupanja v to, da odločitve temeljijo na splošnem javnem interesu;
- N. ker se zaradi nepreglednosti pri dosjehih, ki močno vplivajo na družbenoekonomski model EU ter imajo pogosto pomembne posledice na področju javnega zdravja in okolja, rado krepi nezaupanje med državljani in v javnem mnenju na splošno;
- O. ker imajo žvižgači nenadomestljivo vlogo pri razkrivanju primerov nepravilnosti in v nekaterih primerih celo politične korupcije; ker ti primeri resno ogrožajo kakovost naše demokracije; ker se žvižgači po razkritju sami pogosto soočajo z resnimi težavami ter prepogosto čutijo negativne osebne posledice v številnih pogledih, ne le v osebnem, ampak tudi kazenskem; ker bi lahko znane izkušnje iz preteklosti posameznike v prihodnje odvrnile od etične poti razkrivanja nepravilnosti, če ne bo dodatnih zaščitnih ukrepov;
- P. ker je evropska varuhinja človekovih pravic leta 2014 dosegla, da je bilo upoštevanih 90 % njenih sklepov in/ali priporočil, kar je 10 odstotnih točk več kot leta 2013;

Četrtek, 24. november 2016

- Q. ker med preiskavami varuhinje v letu 2015 najdemo naslednje glavne teme: preglednost znotraj institucij EU, etična vprašanja, sodelovanje javnosti pri sprejemanju odločitev EU, pravila konkurence EU in temeljne pravice;
- R. ker je Odbor za peticije dejaven član Evropske mreže varuhov človekovih pravic; ker je Odbor v tej vlogi od evropske varuhinje človekovih pravic prejel 42 pritožb, da bi jih nadalje obravnaval kot peticije;
1. odobri letno poročilo za leto 2015, ki ga je predložila evropska varuhinja človekovih pravic;
 2. čestita Emily O'Reilly za odlično delo in neutrudna prizadevanja, da bi izboljšala kakovost storitev, ki jih evropska uprava ponuja državljanom; priznava pomen preglednosti kot osrednjega elementa za pridobitev zaupanja in dobro upravo, ki ga izkazuje tudi visok delež pritožb v zvezi s preglednostjo (22,4%), kar to tematiko postavlja na prvo mesto med pritožbami; priznava vlogo strateških preiskav pri zagotavljanju dobrega upravljanja in podpira tiste, ki jih na tem področju doslej izvedel urad Evropskega varuha človekovih pravic;
 3. pozdravlja nenehna prizadevanja evropske varuhinje človekovih pravic za povečanje preglednosti v pogajanjih o čezatlantskem partnerstvu za trgovino in naložbe (TTIP) s podajanjem predlogov Komisiji; pozitivno ocenjuje, da je Komisija zato objavila številne dokumente o TTIP in s tem spodbuja preglednost kot enega od treh stebrov svoje nove trgovinske strategije; ponovno poudarja, da je pri mednarodnih sporazumih, kot so TTIP, CETA in drugi, potrebna okrepljena preglednost, k čemur pozivajo številni zaskrbljeni državljani, ki se obrnejo na Odbor za peticije; v tem pogledu poziva k večjim in širšim prizadevanjem za ohranitev zaupanja evropskih državljanov;
 4. poziva evropsko varuhinjo za človekove pravice, naj preuči, v kolikšni meri je vzpostavljanje varnih sob za branje v skladu s pravico do dostopa do dokumentov in z načeli dobrega upravljanja;
 5. opozarja, da Uredba (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije temelji na načelu čim širšega dostopa; zato poudarja, da morata biti preglednost in popoln dostop do dokumentov institucij EU pravilo, s čimer bi državljani lahko v celoti uveljavljali svoje demokratične pravice; poudarja, da je treba izjeme pri tem pravilu pravilno razlagati, kar je odločilo tudi Sodišče Evropske unije, ter pri tem upoštevati prevladujoči javni interes za razkritje in zahteve demokracije, tesnejše sodelovanje državljanov v postopku odločanja, legitimnost upravljanja, učinkovitost in odgovornost do državljanov;
 6. spodbuja Komisijo in države članice, naj Evropskega varuha človekovih pravic pooblastijo, da lahko poda izjavo, če različne institucije EU ne spoštujejo Uredbe (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, če ti dokumenti ne sodijo na področje člena 4 in člena 9(1) Uredbe; podpira ugotovitev, da je treba evropskega varuha človekovih pravic pooblastiti za sprejemanje odločitev o objavi ustreznih dokumentov po preiskavi o neizpolnjevanju;
 7. obžaluje zastoj pri pregledu Uredbe (ES) št. 1049/2001; meni, da bi bilo treba doseči takojšen napredek, saj uredba ne odraža več sedanjega pravnega položaja in institucionalne prakse;
 8. priznava, da je treba odločitve EU sprejemati pregledno, in podpira preiskavo evropske varuhinje človekovih pravic o neuradnih pogajanjih med tremi glavnimi institucijami EU (trialogih) in začetek javnega posvetovanja o vprašanju; podpira objavo dokumentov s trialogov, ob ustreznem upoštevanju členov 4 in 9 Uredbe (ES) št. 1049/2001;
 9. obžaluje, da je Komisija Preiskovalnemu odboru za meritve emisij v avtomobilskem sektorju (EMIS) predložila samo delno dokumentacijo, ki je bila pripravljena tako, da so manjkale nekatere informacije, za katere je Komisija menila, da niso pomembne; poziva Komisijo, naj zagotovi največjo natančnost pri svojem delu in popolno preglednost pri posredovani dokumentaciji ter tako v celoti spoštuje načelo lojalnega sodelovanja, da bi lahko odbor EMIS v celoti in učinkovito izvrševal svoja pooblastila za preiskavo;

Četrtek, 24. november 2016

10. podpira odločenost evropske varuhinje človekovih pravic, da se poveča preglednost delovanja Evropske centralne banke ter izpolnjevanje visokega standarda upravljanja, zlasti kot članice trojke/čtetvorke, ki nadzira programe fiskalne konsolidacije v državah EU; pozdravlja odločitev Evropske centralne banke, da objavi sezname sej za člane svojega izvršilnega odbora; podpira nove smernice za predavanja in določitev „tihega obdobja“ za tržno občutljive informacije pred sejami Sveta ECB;
11. ugotavlja, da ima ECB status monetarnega organa in svetovalnega člana trojke/čtetvorke ter poziva Evropskega varuha človekovih pravic, naj varuje interese dobrega upravljanja v enem od najpomembnejših finančnih organov;
12. poziva k še večji preglednosti na sestankih Euroskupine kot jo zagotavljajo ukrepi, ki jih je po posredovanju evropske varuhinje človekovih pravic že sprejel njen predsednik;
13. odobrava preiskavo varuhinje človekovih pravic o sestavi in preglednosti dela strokovnih skupin Komisije; je seznanjen s prizadevanji Komisije, da bi te skupine odprla za javnost, in poudarja, da so potrebni nadaljnji ukrepi za zagotavljanje popolne preglednosti; ponovno poziva Svet in njegove pripravljalne organe, naj se čim prej vključijo v register lobistov ter povečajo preglednost pri svojem delu;
14. podpira prizadevanja varuhinje človekovih pravic za večjo preglednost lobiranja; obžaluje, da Komisija ni pripravljena objaviti podrobnih informacij o sestankih z lobisti tobačne industrije; poziva Komisijo, naj bo njeno delovanje popolnoma pregledno, da bi javnost pridobila večje zaupanje v njeno delo;
15. poziva Komisijo, naj bodo vse informacije o vplivu lobistov na voljo brezplačno, popolnoma razumljive in zlahka dostopne javnosti prek ene osrednje spletne baze podatkov;
16. poziva Komisijo, naj v letu 2017 predloži predlog za v celoti obvezen in pravno zavezujoč register lobistov, da bi odpravili vrzeli in vzpostavili popolnoma obvezen register za vse lobiste;
17. podpira prizadevanja za uresničevanje smernic o preglednosti pri lobiranju, ki bi se poleg za institucije EU uporabljale tudi za nacionalne uprave;
18. poudarja, da so državljani zaskrbljeni zaradi obravnave postopkov za ugotavljanje kršitev s strani Komisije pred Sodiščem Evropske unije ter pomanjkanja preglednosti ustreznih ukrepov v okviru tega procesa; poudarja, da pravica do dobrega upravljanja, zapisana v členu 41 Listine o temeljnih pravicah, vključuje obveznost ustrezne utemeljitve v primerih, kjer se Komisija odloči, da ne bo začela postopka za ugotavljanje kršitev pred Sodiščem Evropske unije; pozdravlja strateško preiskavo evropske varuhinje človekovih pravic o sistemskih vprašanjih, ki so bila ugotovljena v sistemu EU Pilot;
19. pozdravlja začetek preiskave varuhinje človekovih pravic (zadeva OI/5/2016/AB) o tem, kako Komisija obravnava pritožbe o kršitvah v postopkih EU Pilot v svoji vlogi varuhinje Pogodb; opozarja na predhodne zahteve Odbora za peticije za omogočanje dostopa do sistema EU Pilot in dokumentov o postopkih za ugotavljanje kršitev, saj so peticije pogosto povod za začetek takih postopkov;
20. pozdravlja nadaljevanje preiskav evropske varuhinje človekovih pravic o pojavu vrtljivih vrat pri zaposlovanju nekdanjih uradnikov Komisije v zasebnem sektorju; je seznanjen z dejstvom, da je Komisija po teh preiskavah posredovala več informacij z imeni višjih uradnikov, ki so Komisijo zapustili zaradi dela v zasebnem sektorju; spodbuja pogostejše objave imen in drugih podatkov o teh osebah; izraža upanje, da bodo enako ravnale tudi druge evropske institucije in agencije; pozdravlja pripravljenost Komisije, da objavi informacije o zaposlitvi nekdanjih komisarjev po izteku njihovega mandata; izraža veliko zaskrbljenost, ker je bil nekdanji predsednik Komisije José Manuel Barroso imenovan za svetovalca in neizvršnega direktorja banke Goldman Sachs International; poziva varuhinjo človekovih pravic, naj sproži strateško preiskavo o obravnavi Barrosovega primera pojava vrtljivih vrat s strani Komisije, vključno s pripravo priporočil o reformi kodeksa ravnanja v skladu z načeli dobrega upravljanja in zahtevami iz člena 245 PDEU;

Četrtek, 24. november 2016

21. opozarja, da navzkrižje interesov sega veliko širše kot pa primeri vrtljivih vrat; poudarja, da je učinkovita obravnava vseh virov navzkrižja interesov bistvena za doseganje dobrega upravljanja in zagotavljanje verodostojnosti pri političnem in tehničnem odločanju; meni, da je treba na podlagi visokih standardov in konkretnih ukrepov, ki ne bodo dopuščala nikakršnega dvoma o kakem navzkrižju interesov, na ravni EU posebno pozornost nameniti imenovanjem kandidatov na mesta v institucijah, agencijah in organih Unije;
22. pozdravlja dejstvo, da so v letu 2015 vse institucije EU v skladu s členom 22(a), (b) in (c) Kadrovskih predpisov uvedle notranja pravila za zaščito žvižgačev, s čimer spodbujajo urejeno razkrivanje nepravilnosti; ugotavlja, da bi lahko bila zaščita žvižgačev pred povračilnimi ukrepi lahko bolj učinkovita; v ta namen poziva k sprejetju skupnih pravil za spodbujanje razkrivanja nepravilnosti in uvedbo minimalnih jamstev in zaščitnih ukrepov za žvižgače;
23. poziva k sprejetju direktive o razkrivanju nepravilnosti, s katero bi opredelili ustrezne poti in postopke za razkrivanje vseh oblik nezakonitega ravnanja ter minimalna ustrezna jamstva in pravne zaščitne ukrepe za prijavitelje nepravilnosti tako v javnem kot v zasebnem sektorju;
24. pozdravlja uvedbo mehanizma za pritožbe o morebitnih kršitvah temeljnih pravic v Frontexu, ki je sledila tekoči preiskavi varuhinje človekovih pravic o praksah, ki jih uporabljajo Frontex in države članice pri skupnem prisilnem vračanju migrantov brez urejenega statusa; pozitivno ocenjuje vključitev tega mehanizma v uredbo o novi evropski mejni in obalni straži;
25. čestita evropski varuhinji za preiskovanje skladnosti držav članic z Listino o temeljnih pravicah pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo iz skladov EU, kot so projekti za nastanitev invalidov v institucijah namesto za njihovo vključevanje v družbo; poziva evropsko varuhinjo človekovih pravic, naj nadaljuje s takšnimi preiskavami, da se zagotovita preglednost in dodana vrednost projektov;
26. pozdravlja sodelovanje varuhinje človekovih pravic in Evropskega parlamenta pri okviru EU za Konvencijo OZN o pravicah invalidov, zlasti pri pozivu k celovitemu izvajanju konvencije na ravni EU ter k dodelitvi zadostnih sredstev v ta namen; ponovno izraža popolno podporo izvajanju te konvencije ter poziva Komisijo in države članice, naj jo celovito izvajajo na ravni EU;
27. podpira prizadevanja varuhinje človekovih pravic pri obravnavi primerov diskriminacije, pravic manjšin ter pravic starejših na seminarju Evropske mreže varuhov človekovih pravic z naslovom varuhi človekovih pravic proti diskriminaciji;
28. podpira prizadevanja varuhinje človekovih pravic za zagotavljanje nepristranskosti pri odločanju Komisije o vprašanih konkurence;
29. priznava, da je pravica državljanov EU do sodelovanja pri oblikovanju politik EU zdaj pomembnejša kot kdaj koli; pozdravlja smernice, ki jih je varuhinja človekovih pravic predlagala za izboljšanje delovanja evropske državljanske pobude, zlasti ko gre za trdne argumente Komisije v zvezi z zavrnitvami evropskih državljanskih pobud; vendar priznava precejšnje pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti in zanje najti ustrezne rešitve, da bi bila ta pobuda bolj učinkovita; potrjuje, da se bo z večjim vključevanjem državljanov v oblikovanje politik EU izboljšala verodostojnost evropskih institucij;
30. kot pozitivno ocenjuje stalni dialog ter tesne odnose varuhinje človekovih pravic s številnimi institucijami EU, tudi Evropskim parlamentom in z drugimi organi, da bi zagotovila upravno sodelovanje in povezanost; pozdravlja tudi prizadevanja varuhinje človekovih pravic za zagotovitev stalne in odprte komunikacije z Odborom za peticije;
31. priznava, da morajo agencije EU upoštevati enake visoke standarde preglednosti, odgovornosti in etike kot vse druge institucije; z zadovoljstvom ugotavlja, da je evropska varuhinja človekovih pravic v več agencijah v EU opravila pomembno delo; podpira predlog Evropski agenciji za kemikalije, da morajo registracijski zavezanci dokazati, da so storili vse, da bi preprečili testiranje na živalih ter predložiti informacije o načinih preprečevanja takega testiranja;

Četrtek, 24. november 2016

32. podpira priporočila varuhinje človekovih pravic, naj Evropska agencija za varnost hrane pregleda svoje predpise in postopke o navzkrižju interesov in postopke, da bi zagotovila ustrezno javno posvetovanje in sodelovanje;
 33. opozarja, da ima varuhinja tudi nalogo in torej dolžnost, da v okviru prizadevanj za dobro upravljanje v korist državljanov EU nadzira delo Parlamenta;
 34. poziva k učinkoviti nadgradnji Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, tako da se v tem zakonodajnem obdobju sprejme zavezujoča uredba o tem področju;
 35. poziva evropsko varuhinjo človekovih pravic, naj naslednjim letnim poročilom doda razvrstitev pritožb, ki so zunaj njenega mandata, saj bi s tem poslanci Evropskega parlamenta dobili pregled nad težavami državljanov EU;
 36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in poročilo Odbora za peticije posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu varuhu človekovih pravic, vladam in parlamentom držav članic ter njihovim varuhom človekovih pravic oziroma podobnim pristojnim organom.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0453

Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju akcijskega načrta Komisije na področju davka na dodano vrednost z dne 7. aprila 2016 (COM(2016)0148),
 - ob upoštevanju posebnega poročila št. 24/2015 Evropskega računskega sodišča z dne 3. marca 2016 z naslovom „Boj proti goljufijam na področju DDV znotraj Skupnosti: potrebnih je več ukrepov“,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. oktobra 2011 o prihodnosti DDV ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju predloga direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (COM(2012)0363),
 - ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva (COM(2013)0534),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2014 o predlogu uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju predloga uredbe o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o predlogu uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenj Odbora za proračunski nadzor ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0307/2016),
- A. ker je enotni trg, vzpostavljen 1. januarja 1993, odpravil mejne kontrole za trgovino znotraj Skupnosti in ker je sistem davka na dodano vrednost v Evropski uniji, ki obstaja od leta 1993, po členih 402 do 404 veljavne direktive o davku na dodano vrednost zgolj začasen in je zasnovan kot prehodna ureditev;
- B. ker Svet v skladu z členom 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) soglasno sprejme direktive za dokončno oblikovanje skupnega sistema davka na dodano vrednost, zlasti za postopno omejitev oziroma odpravo pravil, ki odstopajo od tega sistema;
- C. ker mora Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaka štiri leta predložiti poročilo o delovanju obstoječega sistema davka na dodano vrednost in zlasti o delovanju prehodne ureditve;

⁽¹⁾ UL C 94 E, 3.4.2013, str. 5.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ UL C 346, 21.9.2016, str. 27.

Četrtek, 24. november 2016

- D. ker je davek na dodano vrednost, ki je leta 2014 prinesel skoraj bilijon EUR, pomemben in vedno večji vir prihodkov držav članic in del lastnih sredstev EU in ker so skupni prihodki iz lastnih sredstev iz naslova DDV znašali 17 667 milijonov EUR, kar je 12,27 % skupnih prihodkov EU v letu 2014 ⁽¹⁾;
- E. ker je obstoječi sistem davka na dodano vrednost, zlasti ko se uporablja za čezmejne transakcije velikih družb, izpostavljen goljufijam, strategijam izogibanja davkom, izpadom DDV zaradi nesolventnosti ali napačnim izračunom; ker ocenjeni primanjkljaj DDV letno znaša okrog 170 milijard EUR in so na voljo boljše digitalne tehnologije, ki lahko pomagajo zapolniti to vrzel;
- F. ker so po raziskavi Komisije ⁽²⁾ utaje znotraj Skupnosti z neobstoječim trgovcem odgovorne za izgubo prihodkov iz naslova DDV v višini približno 45 do 53 milijard EUR letno;
- G. ker države članice različno uspešno rešujejo goljufije na področju DDV in utaje DDV, ker primanjkljaj DDV po ocenah znaša od manj kot 5 % do več kot 40 %, odvisno od države;
- H. ker po ocenah Europol organizirane kriminalne združbe povzročijo državam članicam izgube prihodkov iz DDV od 40 do 60 milijard EUR letno in sta 2 % teh združb odgovorna za 80 % goljufij znotraj Skupnosti z neobstoječim gospodarskim subjektom;
- I. ker je izračun izgub iz naslova čezmejnih goljufij na področju DDV velik izziv, saj samo dve državi članici, Združeno kraljestvo in Belgija, zbirata in posredujeta statistične podatke o tem;
- J. ker je več držav članic ob usklajevanju Eurojusta in Europol pred kratkim izvedlo tri zaporedne in uspešne operacije Vertigo, pri katerih so razkrili davčni vrtljak v skupni višini 320 milijonov EUR;
- K. ker obstoječi sistem davka na dodano vrednost zlasti v čezmejnem prometu povzroča visoke upravne stroške, ki bi jih lahko znatno znižali, predvsem za mala in srednja podjetja, tudi z ukrepi za poenostavitev z uporabo digitalnih sistemov poročanja in skupnih podatkovnih zbirk;
- L. ker je mogoče še mnogo storiti za zmanjšanje upravnih in davčnih ovir, ki so še posebej velike za projekte čezmejnega sodelovanja;
- M. ker je davek na dodano vrednost davek na porabo, ki temelji na sistemu obročnih plačil, kar omogoča notranji nadzor zavezancev, njegovo breme pa bi morali nositi samo končni potrošnik, da bi zagotovili nevtralnost za podjetja; ker je v pristojnosti držav članic, da organizirajo praktičen način obračunavanja DDV in zagotovijo, da ga plača končni potrošnik;
- N. ker 23 let po uvedbi direktive o davku na dodano vrednost tako imenovane izjeme o mirovanju niso več v koraku s časom, zlasti v zvezi s sodobno digitalno ekonomijo;
- O. ker je Komisija v zadnjih dveh desetletjih sprožila več kot 40 postopkov za ugotavljanje kršitev proti več kot dvema tretjinama držav članic, ker so kršile določbe te direktive;
- P. ker ni večinske podpore za dokončno ureditev davka na dodano vrednost po načelu obdavčitve v državi porekla, saj bi bila za to potrebna večja harmonizacija davčnih stopenj, da bi preprečili hudo izkrivljanje konkurence;
- Q. ker je boj proti davčnim goljufijam eden od glavnih izzivov na področju davkov, s katerim se srečujejo države članice;

⁽¹⁾ Evropska komisija, finančno poročilo 2014.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

Četrtek, 24. november 2016

- R. ker so goljufije na področju DDV izjemno škodljiva praksa, zaradi katere se izgubijo znatni proračunski prihodki držav članic in ki ovira njihova prizadevanja za konsolidacijo javnih financ;
- S. ker čezmejne goljufije s področja DDV stanejo države članice in evropske davkoplačevalce približno 50 milijard EUR letno;
- T. ker so vrste goljufij na področju DDV raznolike in se razvijajo ter zajemajo številne gospodarske sektorje, zato zahtevajo hitro prilagoditev ustrezne zakonodaje, da bi prešli na vzdržen in enostaven sistem DDV, ki bi omogočal preprečevanje goljufij in morebitne izgube davčnih prihodkov;
- U. ker pilotni projekti na temo obrnjene davčne obveznosti ne smejo povzročiti ali privedi do zamud pri vzpostavljanju dokončnega sistema DDV, kot je določeno v akcijskem načrtu Komisije;
- V. ker je najpogosteje uporabljena metoda goljufije s področja DDV metoda „vrtljaka“; ker pri tej vrsti goljufije, ki je zelo pogosta pri trgovanju na področju elektronskih komponent, mobilne telefonije in tekstila, blago kroži med več podjetji v različnih državah članicah, pri tem pa se izkorišča dejstvo, da se na dobavo blaga znotraj EU ne obračunava davka;
- W. ker je nujno potrebno okrepljeno in stalno sodelovanje med državami članicami, da bi vzpostavili obsežne in celovite strategije v boju proti goljufijam, zlasti ob upoštevanju sedanjih proračunskih omejitev EU ter povečanja obsega e-trgovanja in spletnega poslovanja, zaradi katerega je ozemeljski nadzor nad pobiranjem DDV oslabiljen;
- X. ker je zaščita finančnih interesov Evropske unije in držav članic poglavitni element politične agende Unije za utrditev in povečanje zaupanja državljanov ter za zagotovitev pravilne porabe njihovega denarja;
- Y. ker goljufije na področju DDV povzročajo izpad prihodkov za države članice in s tem za EU, ustvarjajo izkrivljeno davčno okolje, ki je zlasti škodljivo za mala in srednja podjetja, kriminalne združbe pa izkoriščajo vrzeli v zakonodaji držav članic in njihovih pristojnih nadzornih organih;
- Z. ker je Evropsko računsko sodišče v svojem posebnem poročilu št. 24/2015 ugotovilo, da gre pri goljufijah na področju DDV večinoma za kaznive dejavnosti in da jih je treba zaustaviti;
- AA. ker je Sodišče Evropske unije v zadevi Ivo Tarrico in drugi (C105/14) navedlo, da pojem „goljufija“, kot je opredeljen v členu 1 Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, zajema prihodke iz naslova DDV;
1. pozdravlja namero Komisije, da bo do leta 2017 predlagala dokončni sistem davka na dodano vrednost, ki bo preprost, pošten, trden, učinkovit in manj dovzeten za goljufije;
 2. poudarja, da je za pravilno delovanje enotnega digitalnega trga potreben preprost sistem DDV, ki zahteva manj izjem;
 3. meni, da strokovno mnenje, na katerem temeljijo predlogi Komisije za akcijski načrt, vsebuje nekaj pomembnih priporočil; poudarja, da seznam predlogov Komisije za sistem davka na dodano vrednost, ki bo trden, preprost in manj dovzeten za goljufije, ni izčrpen;
 4. pozdravlja nedavno sporočilo Komisije z dne 7. aprila 2016 in njeno namero, da sprejme dodatne ukrepe proti goljufijam in podpre nadaljnji razvoj obstoječega sistema davka na dodano vrednost;
 5. meni, da je prav tako pomembno izboljšati obstoječi sistem, in zahteva temeljite reforme, s katerimi bi odpravili ali vsaj znatno zmanjšali njegove težave, zlasti težavo pri pobiranju DDV v EU;

Četrtek, 24. november 2016

6. meni, da bi morala Komisija brez prejudiciranja izida preučiti vse možnosti in jih vključiti v zakonodajni postopek;
7. ugotavlja, da so za dogovor o dokončni ureditvi davka na dodano vrednost potrebna skupna prizadevanja držav članic;
8. priznava, da je soglasje potreben pogoj za dogovor o bolj delujočem sistemu DDV, in zato poziva k jasni viziji o preprostejšem sistemu z manj izjemami v povezavi s pragmatičnim pristopom, ki bo spoštoval interese hitro razvijajočega se digitalnega gospodarstva;
9. ugotavlja, da je nujno potrebna usklajena davčna politika držav članic ter hitrejša in pogostejša izmenjava informacij v zvezi s trgovanjem znotraj Skupnosti, da bi se učinkoviteje borili proti davčnim utajam in izogibanju davkom in končno odpravili obstoječi primanjkljaj DDV;
10. poziva Komisijo in vladne agencije, naj preučijo in preskusijo nove tehnologije, kot sta tehnologija distribuirane knjige transakcij in nadzor v realnem času v okviru agende RegTech, da bi znatno zmanjšali znatni obstoječi primanjkljaj DDV v Uniji;
11. poudarja, da morajo davčni organi v posameznih državah članicah zagotoviti preprosto plačevanje DDV, ki bo prijazno do malih in srednjih podjetij, kar je mogoče pospešiti z večjim sodelovanjem med nacionalnimi organi;
12. meni, da davčne uprave držav članic v preteklosti niso dovolj sodelovale in si izmenjavale informacij in tudi dejavnosti mreže Eurofisc doslej niso prinesle zadovoljivih rezultatov; meni, da bi morale biti informacije, izmenjane prek mreže Eurofisc, bolj usmerjene v goljufije; z zanimanjem pričakuje prihodnji predlog Komisije za izboljšanje delovanja mreže Eurofisc;
13. ugotavlja, da se je sistem izmenjave podatkov s področja DDV (VIES) izkazal kot koristno orodje za boj proti goljufijam, ker davčnim upravam omogoča usklajevanje podatkov o trgovcih med državami, vendar še naprej ostajajo pomanjkljivosti pri njegovi uporabi, zlasti glede pravočasnosti zagotovljenih informacij, hitrosti odgovorov na poizvedbe in hitrosti odzivanja na opozorila o napakah; zato priporoča, naj države članice ustrezno pozornost posvetijo odpravi teh pomanjkljivosti;
14. ugotavlja, da podatki, ki jih mreži Eurofisc zagotavljajo nacionalni organi, niso ustrezno prečiščeni in ne zajemajo le sumljivih primerov, kar preprečuje optimalno delovanje skupine; podpira pobudo več držav članic za vzpostavitev nacionalnih orodij za analizo tveganja, ki bi omogočili prečiščenje podatkov, brez da bi v kateri od držav članic izbrisali sumljive primere, in mreži Eurofisc omogočili hitro odzivanje na čezmejne goljufije na področju DDV;
15. poudarja, da morajo davčni organi v posameznih državah članicah zagotoviti pravilno in preprosto plačevanje DDV;
16. opozarja, da so države članice v veliki meri odvisne od informacij o trgovini znotraj EU, ki jih prejmejo od drugih držav članic, da lahko poberejo DDV na svojem ozemlju; poziva, naj pristojni organi med seboj avtomatično izmenjajo in primerjajo zlasti podatke o davku na dodano vrednost in carinske podatke ter za evidentiranje čezmejnih dobav blaga in storitev končnemu potrošniku uporabijo zanesljiva in uporabnikom prijazna računalniška orodja, kot so standardni elektronski obrazci; v zvezi s tem meni, da bi bila koristna uporaba številke lokatorja DDV, brez katere stranke ne morejo odbiti vstopnega davka, če je DDV izkazan na računu;
17. meni, da pomanjkanje primerljivih podatkov in ustreznih kazalnikov za merjenje uspešnosti držav članic vpliva na učinkovitost sistema EU pri boju proti goljufijam na področju DDV znotraj EU, in zato poziva davčne organe, naj v sodelovanju s Komisijo vzpostavijo skupni sistem za oceno obsega teh goljufij ter določijo cilje za njegovo zmanjšanje, saj bi na ta način lahko ocenili uspešnost držav članic pri boju proti temu pojavu;

Četrtek, 24. november 2016

18. poziva države članice, naj v skladu s priporočili Računskega sodišča prav tako omogočijo izmenjavo informacij s pravosodnimi organi in organi kazenskega pregona, kot sta Europol in OLAF;
19. ugotavlja, da se je carinski postopek št. 42, ki ureja oprostitev DDV za blago, uvoženo v eno državo članico, ki bo naknadno poslano v drugo državo članico, izkazal za izpostavljenega goljufijam; ugotavlja, da so učinkoviti primerjalni pregledi podatkov davčnih organov in carinskih organov bistvenega pomena za odkrivanje in odpravljanje te vrste goljufij; zato poziva države članice in Komisijo, naj v skladu s priporočili Računskega sodišča ukrepajo, da bi omogočile pretok informacij o uvozu v skladu s carinskim postopkom št. 42 med davčnimi in carinskimi organi;
20. podpira cilj akcijskega načrta za uvedbo enotnega evropskega prostora za davek na dodano vrednost, ki naj bo steber poglobljenega in bolj poštenega notranjega trga in ki naj prispeva k spodbujanju pravičnega obdavčenja, trajnostne potrošnje, zaposlovanja, rasti, naložb in konkurenčnosti, obenem pa naj omeji možnost goljufij v zvezi z DDV;
21. v zvezi s tem poziva, naj se v novi sistem čim hitreje vključijo tudi storitve, predvsem pa naj se DDV obračunava za finančne storitve;
22. soglaša z mnenjem Komisije, da naj dokončni sistem davka na dodano vrednost temelji na načelu obdavčitve blaga in storitev v namembni državi, ker uveljavitev načela države izvora ni bila možna;
23. podpira splošno uporabo načela namembne države pri prodaji posameznikom na daljavo in uvedbo harmoniziranih ukrepov v korist malim podjetjem;
24. poziva, naj se pri uvedbi dokončnega sistema davka na dodano vrednost v obstoječe davčne modele vključi tehnični napredek na digitalnem področju in tako poskrbi, da bo sistem DDV pripravljen za 21. stoletje;
25. ugotavlja, da sedanji soobstoje številnih različnih stopenj DDV pomeni veliko negotovost za podjetja, ki trgujejo čezmejno, predvsem v sektorju storitev, ter za mala in srednja podjetja; ugotavlja, da negotovost povzroča tudi vprašanje, kdo je odgovoren za pobiranje DDV, dokazilo o dobavi blaga znotraj Unije, tveganje udeležbe v utaji z neobstoječim trgovcem, težave glede denarnega toka in različne stopnje DDV za različne kategorije proizvodov znotraj iste države; zato poziva Komisijo, naj do sredine leta 2017 preuči učinek utaj z neobstoječim trgovcem; poziva države članice, naj dosežejo dogovor o večji konvergenci stopenj DDV;
26. poziva Komisijo, naj oceni učinek neharmoniziranih davčnih stopenj na ravni Unije, zlasti za čezmejne dejavnosti, in možnosti za odpravo teh ovir;
27. podpira možnost, ki jo je predlagala Komisija, da se redno pregleda seznam blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje davka, ki ga potrdi Svet; poziva, naj se v tem seznamu upoštevajo politične prednostne naloge, kot so socialni, zdravstveni, prehranski in kulturni vidiki ter vidik enakosti spolov;
28. meni, da lahko popolna odprava minimalnih stopenj davka, kar je alternativni predlog Komisije, povzroči občutno izkrivljanje konkurence in težave na notranjem trgu; meni, da bi bilo treba upoštevati potrebo po večji harmonizaciji, ki je potrebna za dobro delovanje enotnega trga;
29. poziva, naj se preuči, ali bi bilo mogoče sestaviti enoten evropski seznam znižanega blaga in storitev, da bi našli alternativo sedanjemu sistemu znižanih stopenj DDV, kar bi bistveno izboljšalo učinkovitost sistema DDV in omogočilo nastanek bolj strukturiranega sistema, kot obstaja sedaj;
30. meni, da je treba za boj proti goljufijam na področju DDV zmanjšati število izjem ter da je najboljši in najučinkovitejši način za boj proti goljufijam preprost sistem DDV s kar najnižjo možno stopnjo;

Četrtek, 24. november 2016

31. meni, da bi lahko obstoječi zapleteni sistem bistveno poenostavili, če bi zmanjšali število blaga in storitev, za katere veljajo znižane davčne stopnje, in če bi nekatere vrste blaga in storitev, za katere veljajo znižane davčne stopnje, skupaj določile države članice na ravni EU, pri čemer bi države članice odločale o stopnjah davka, če so te v skladu z minimalnimi stopnjami davka v direktivi od DDV in če to ne povzroča tveganj in nepošteno konkurence;
32. zahteva, naj za proizvode v skladu z načelom namembne države velja enaka obdavčitev, ne glede na to, v kakšni obliki in kje so kupljeni in ali so dobavljeni v digitalni ali fizični obliki;
33. ugotavlja, da države članice različno tolmačijo, kaj je proizvod in kaj storitev, zaradi česar imajo MSP velike težave; zato poziva Komisijo, naj bo pri svojih opredelitvah bolj jasna in natančna;
34. poziva države članice, naj zasebna in javna podjetja na področjih, kjer med seboj konkurirajo, pri davku na dodano vrednost obravnavajo enako;
35. želi spomniti, da je bil v okviru projekta OECD o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička (prvi ukrep) sistem obročnih plačil DDV izbran za referenčnega, saj zagotavlja učinkovito pobiranje davkov in že sam po sebi omogoča notranji nadzor izvajalcev dejavnosti;
36. ugotavlja, da člena 199 in 199a direktive o DDV državam članicam omogočata začasno in usmerjeno uporabo obrnjene davčne obveznosti za čezmejne transakcije in nekatere domače sektorje z visokim tveganjem;
37. poziva Komisijo, naj natančno preuči posledice mehanizma obrnjene davčne vrednosti in preveri, ali bo ta postopek prinesel poenostavitve za mala in srednja podjetja ter ali se bodo zmanjšale goljufije pri plačilu DDV;
38. poziva Komisijo, naj oceni učinke sistema obrnjene davčne obveznosti, in to ne le za posamezne sektorje, ki so posebej dovzetni za goljufije, temveč na splošno z vidika koristi, stroškov izvajanja, goljufij, učinkovitosti in težav pri izvajanju ter dolgoročnih prednosti in pomanjkljivosti s pomočjo pilotnih projektov, kot so zahtevale nekatere države članice in kot je vmesnem času izrecno potrdila Komisija, četudi to doslej ni bilo vključeno v njen akcijski načrt; poudarja, da tovrstni pilotni projekti ne smejo povzročiti ali privedi do zamud pri oblikovanju in izvajanju trajnega sistema DDV, kot je določeno v akcijskem načrtu Komisije;
39. meni, da morajo pri splošni uveljavitvi načela namembne države nacionalne davčne uprave prevzeti večjo odgovornost za to, da so davki plačani in da se zmanjšajo možnosti za izogibanje plačilu davkov; se strinja s Komisijo, da je še vedno veliko možnosti za okrepitev boja proti goljufijam pri plačilu DDV prek ustaljenih upravnih ukrepov in izboljšanja inšpekcijskih zmogljivosti držav članic za pobiranje davkov in davčni nadzor; poudarja, da je treba okrepiti davčne inšpekcije in sankcije proti največjim neplačnikom davka; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem zagotovi zadostno finančno in tehnično podporo;
40. meni, da bi morala Komisija pozorno spremljati uspešnost nacionalnih davčnih organov in izboljšati usklajevanje med njimi;
41. pozdravlja napoved Komisije, da bo majhno enotno točko za DDV razširila v pravo enotno točko za DDV; meni, da je nadvse pomembno, da je ta uporabniku prijazna in enako učinkovita v vseh 28 državah članicah; ugotavlja, da bi z oblikovanjem enotne točke zmanjšali upravno breme, ki podjetjem preprečuje čezmejno poslovanje, in stroške za mala in srednja podjetja (COM(2016)0148);

Četrtek, 24. november 2016

42. ugotavlja, da je za uveljavitev načela države izvora in njegovo večjo odpornost na goljufije bistvena vzpostavitev enotne kontaktne točke; poziva k izboljšavam enotne kontaktne točke na podlagi trenutnih izkušenj z mini sistemom tovrstne točke za digitalne proizvode; ugotavlja, da je z novim načelom namembne države celo z majhno enotno kontaktno točko upravno breme za mala in mikro podjetja veliko; zato pozdravlja predlog v akcijskem načrtu Komisije o DDV, da bi uvedli skupni vseevropski poenostavitveni ukrep (prag DDV); zahteva, naj se jasno opredeli, katere države članice so pri čezmejnih transakcijah pristojne za davčni nadzor; pozdravlja namero Komisije za odpravo pomoči za pošiljke nizke vrednosti kot del akcijskega načrta za DDV;
43. ob priznavanju, da je različne ureditve glede DDV po vsej Evropski uniji mogoče dojemati tudi kot netarifno oviro na enotnem trgu, poudarja, da je majhna enotna točka za DDV (VAT MOSS) dober način za odpravljanje te ovire in zlasti za podporo malim in srednjim podjetjem pri njihovi čezmejni dejavnosti; priznava, da so nekatera vprašanja v zvezi s sistemom te kontaktne točke še vedno odprta; poziva Komisijo, naj podjetjem v EU še olajša plačevanje obveznosti DDV;
44. je seznanjen s sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-97/09 (Ingrid Schmelz proti Finanzamt Waldviertel); ugotavlja, da obstaja 28 različnih pragov za oprostitev plačila DDV; se zaveda, da bi imela mala in srednja podjetja ter mikropodjetja, ki bi bila na podlagi njihovih nacionalnih sistemov izvzeta, zaradi tega finančne težave; poziva Komisijo, naj opravi nadaljnje študije o določitvi praga za oprostitev plačila DDV za mikropodjetja;
45. zahteva preučitev vseh predlogov, da bi čim bolj zmanjšali upravno breme prometnega davka za mikropodjetja ter mala in srednja podjetja; v zvezi s tem spodbuja Komisijo, naj preuči tudi dobro prakso na mednarodni ravni, na primer sistem zlate kartice, ki se uporablja v Singapurju in Avstraliji, ob priznavanju, da je tveganje goljufije pri nekaterih dobaviteljih zelo nizko;
46. pozdravlja napoved Komisije, da bo leta 2017 predložila sveženj za mala in srednja podjetja na področju davka za dodano vrednost; vendar priporoča, da bi morale izvajanje novega okvira potekati postopoma, saj bo prineslo dodatne administrativne stroške (kot so infrastruktura IT ali postopki DDV);
47. je seznanjen z zapletenim sistemom evidentiranja, ki nalaga dodatno breme malim in srednjim podjetjem ter jih s tem odvraca od čezmejne trgovine; poziva Komisijo, naj v sveženj o malih in srednjih podjetjih vključi predlog za poenoteno evidentiranje DDV in harmonizirane zahteve za poročanje ter roke;
48. poudarja, da potrebujemo harmonizirano okolje DDV za prodajo na daljavo, ki poteka med podjetji ter med podjetji in potrošnikom; ugotavlja, da se prag DDV ne izvaja enako uspešno v vseh državah članicah zaradi neučinkovitega usklajevanja;
49. poudarja, da je treba nov poenostavljeni sistem za DDV oblikovati tako, da bodo mala in srednja podjetja z lahkoto sledila pravilom za čezmejno trgovino in bodo v vsaki državi članici našla svetovanje o tem, kako se jim prilagoditi, pa tudi kako voditi postopke v zvezi z DDV;
50. zahteva, da se čimprej vzpostavi obsežen spletni portal, dostopen javnosti, na katerem bodo podjetja in končni potrošniki na preprost in pregleden način dobili natančne informacije o veljavnih stopnjah DDV za posamezne proizvode in storitve v državah članicah; poudarja, da bi morala biti jezik in zasnova tega portala lahko razumljiva in enostavna za uporabo; ponovno izraža prepričanje, da bo pomoč podjetjem pri jasnem razumevanju pravil o DDV, ki se uporabljajo v državah članicah, nadalje okrepila ukrepe za preprečevanje goljufij pri plačilu DDV; ugotavlja tudi, da bi potrjena davčna programska oprema pripomogla k omejevanju tveganja nekaterih vrst goljufij in drugih nepravilnosti ter poštenim podjetjem, ki opravljajo domače in čezmejne transakcije, zagotovila pravno varnost; nadalje poziva Komisijo, naj nacionalnim davčnim organom zagotovi smernice o razvrščanju transakcij glede veljavne stopnje DDV, da bi zmanjšali stroške skladnosti in pravne spore; poziva države članice, naj vzpostavijo sisteme javnega obveščanja, kot je spletni portal o DDV, da bi dali na voljo zanesljive informacije;
51. poziva Komisijo, naj pripravi seznam s posodobljenimi podatki o pravilih glede DDV v vseh državah članicah; obenem poudarja, da imajo države članice dolžnost, da Komisiji poročajo o svojih pravilih in stopnjah;

Četrtek, 24. november 2016

52. ugotavlja, da pri prodaji v okviru e-poslovanja pomanjkljiva harmonizacija pragov DDV malim in srednjim podjetjem, ki izvajajo dejavnosti e-poslovanja, nalaga visoke transakcijske stroške, kadar namerno ali nehote prekoračijo prag;
53. poziva države članice, naj Komisiji čim prej zagotovijo informacije o svojih stopnjah DDV, posebnih zahtevah in oprostitvah; poziva Komisijo, naj zbere te informacije in jih da na voljo podjetjem in potrošnikom;
54. meni, da je treba za načrtovane reforme davka na dodano vrednost, ki jih je Komisija napovedala v akcijskem programu, izvesti obsežno in kakovostno ter zanesljivo oceno učinka, pri kateri bodo sodelovali raziskovalci, davčne uprave držav članic EU, mala in srednja podjetja ter podjetja iz EU;
55. poudarja, da je davčna zakonodaja v izključni pristojnosti držav članic; poudarja, da se lahko skupina vsaj devetih držav članic odloči za okrepljeno sodelovanje v skladu s členom 329(1) PDEU; poziva Komisijo, naj podpre predloge za okrepljeno sodelovanje, katerih namen je boj proti goljufijam in zmanjševanje upravnega bremena, povezanega z DDV;
56. meni, da je rešitev v okviru OECD boljša kot posamezni ukrepi, ki jih je treba harmonizirati s priporočili OECD in akcijskim načrtom za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička;
57. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom Evropski akcijski načrt za e-upravo za obdobje 2016–2020: pospešitev digitalne preobrazbe e-uprave (COM(2016)0179);
58. ugotavlja, da novi akcijski načrt vključuje dodatne korake za doseganje učinkovitejše dokončne ureditve, ki bo odporna na goljufije ter prijaznejša do podjetij v obdobju digitalnega gospodarstva in e-trgovanja;
59. podpira predlog Komisije, da bi pri čezmejni prodaji (blaga in storitev) DDV pobiral davčni organ države porekla po davčni stopnji, ki velja v državi porabe, pobrani znesek pa bi se prenesel v državo, kjer se blago in storitve končno porabijo;
60. poudarja, da je treba predstaviti zakonodajni predlog o razširitvi enotnega elektronskega mehanizma (za plačilo DDV podjetjem, ki poslujejo čezmejno, in njegovo registracijo) na spletno prodajo fizičnega blaga, s čimer bi zmanjšali upravno breme, ki je ena glavnih ovir pri čezmejnem poslovanju podjetij;
61. poziva Komisijo, naj obravnava upravno breme za podjetja, ki izhaja iz razdrobljene ureditve DDV, tako da predstavi zakonodajne predloge, na podlagi katerih bi v sedanji sistem enotne točke vključili še fizično blago, ki se prodaja prek spleta, s čimer bi podjetjem omogočili enkratni obračun in plačilo DDV v svoji državi članici;
62. poziva države članice, naj poenostavijo svoje nacionalne davčne sisteme ter poskrbijo, da bodo bolj dosledni in trdni, s čimer bi olajšali skladnost, preprečili davčne goljufije in utaje, od njih odvracali ter jih kaznovali, obenem pa povečali učinkovitost pobiranja DDV;
63. izraža zaskrbljenost, ker cilj poenostavitve sistema odgovornosti za DDV kot lastno sredstvo še ni v celoti dosežen; opozarja, da je potrebna dodatna poenostavitve sistema upravljanja z lastnimi sredstvi, da bi zmanjšali možnosti za nastanek napak in goljufij; obžaluje, da novi akcijski načrt ne obravnava vpliva na lastna sredstva iz naslova DDV;
64. poudarja, da so vrzel in ocenjene izgube pri pobiranju DDV v Uniji leta 2015 znašale 170 milijard EUR in da je v 13 od 26 držav članic, ki so jih pregledali v letu 2014, ocenjena povprečna izguba DDV presegala 15,2 %; poziva Komisijo, naj v celoti izkoristi svoja izvršilna pooblastila za pomoč državam članicam in nadzor nad njimi; poudarja, da učinkovito ukrepanje za zmanjšanje vrzeli pri pobiranju DDV zahteva usklajen večdisciplinarni pristop, saj ta vrzel ni nastala le zaradi goljufij, temveč zaradi kombinacije dejavnikov, ki vključujejo stečaj, plačilno nesposobnost, statistične napake, zamude pri plačilih, davčno utajo in izogibanje davkom; da bi bolje preiskovali in preprečevali goljufije, ponovno poziva Komisijo, naj začne hitro spodbujati zakonodajo o minimalni ravni zaščite za prijavitelje nepravilnosti v EU ter vzpostavi finančno podporo za čezmejno preiskovalno novinarstvo, ki se je v aferah, kot so Luxleaks, Dieselgate in Panamski papirji, izkazalo za izjemno učinkovito;

Četrtek, 24. november 2016

65. obžaluje, da goljufije na področju DDV, zlasti tako imenovani davčni vrtiljak in goljufije z neobstoječim trgovcem, izkrivljajo konkurenco in prikrajšajo nacionalne proračune za precejšnja sredstva, poleg tega pa škodujejo proračunu Unije; je zaskrbljen, ker Komisija nima zanesljivih podatkov o davčnem vrtiljaku na področju DDV; zato poziva Komisijo, naj prične z usklajenimi prizadevanji držav članic za vzpostavitev skupnega sistema zbiranja statističnih podatkov v zvezi z davčnim vrtiljakom na področju DDV; poudarja, da bi omenjeni sistem lahko nadgradil prakse, ki se že uporabljajo v nekaterih državah članicah;

66. poziva Komisijo, naj začne oblikovati skupen sistem za natančnejšo oceno obsega goljufij na področju DDV znotraj EU z zbiranjem statističnih podatkov o goljufijah na področju DDV znotraj Skupnosti, kar bi državam članicam omogočilo, da na podlagi natančnih in zanesljivih kazalnikov o zmanjšanju DDV znotraj EU in povečanju odkrivanja goljufij in s tem povezanih davčnih izterjav ocenijo svojo učinkovitost na tem področju; meni, da bi bilo treba nove revizijske pristope, kot so enotna revizija in skupne revizije, razširiti tudi na čezmejne dejavnosti;

67. poudarja pomen izvajanja novih strategij in učinkovitejše uporabe obstoječih struktur EU za odločnejši boj proti goljufijam na področju DDV; poudarja dejstvo, da sta večja preglednost, ki omogoča ustrezen nadzor, in sprejetje bolj strukturiranega pristopa na podlagi tveganja ključna za odkrivanje ter preprečevanje sistemov goljufij in korupcije;

68. obžaluje, da upravno sodelovanje med državami članicami pri boju proti goljufijam na področju DDV še vedno ni učinkovito pri spopadanju z utajo DDV in mehanizmi goljufij znotraj EU ter pri upravljanju čezmejnih poslov ali trgovanja; poudarja potrebo po poenostavljenem, učinkovitem in dostopnem sistemu DDV, ki bo vsem državam članicam omogočil zmanjšanje bremen, povezanih z DDV, in preprečevanje goljufij na področju DDV; zato poziva Komisijo, naj pri ocenjevanju sporazumov o upravnem sodelovanju izvede več nadzornih obiskov v državah članicah, izbranih na podlagi tveganja; nadalje poziva Komisijo, naj se v okviru ocenjevanja upravnih dogovorov osredotoči na odpravo pravnih ovir, ki preprečujejo izmenjavo informacij med upravnimi in sodnimi organi ter organi kazenskega pregona na nacionalni ravni in na ravni EU; Komisijo tudi poziva, naj državam članicam priporoči, naj uvedejo skupno analizo tveganja, ki naj vključuje uporabo analize socialnih omrežij, s čimer bi zagotovili, da so informacije, ki se izmenjajo prek mreže Eurofisc, ciljno usmerjene na goljufije; poziva države članice, naj predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni ter izboljšajo sistem, ki ga trenutno uporabljajo za izmenjavo informacij;

69. poudarja potrebo po okrepitevi mreže Eurofisc, da bi pospešili izmenjavo informacij; ugotavlja, da še vedno obstajajo težave glede njihove točnosti, popolnosti in pravočasnosti; meni, da je treba združiti ukrepe in uskladiti strategije davčnih, sodnih in policijskih organov držav članic ter evropskih organov, kot so Europol, Eurojust in OLAF, ki se ukvarjajo z bojem proti goljufijam, organiziranemu kriminalu in pranju denarja; spodbuja vse deležnike, naj nadalje preučijo preproste in razumljive modele za izmenjavo informacij v realnem času, da bi omogočili hitro odzivanje ali blažilne ukrepe za boj proti obstoječim ali novo nastajajočim sistemom goljufij;

70. meni, da bi morale biti vse države članice udeležene v mreži Eurofisc na vseh področjih njene dejavnosti, da bi lahko sprejemale učinkovite ukrepe v boju proti goljufijam na področju DDV;

71. poziva Komisijo, naj pripravi predloge, ki bi omogočili učinkovita navzkrižna preverjanja podatkov carinskih in davčnih organov, ter naj se pri spremljanju držav članic osredotoči na ukrepe, ki bodo zagotovile hitrejša odgovora na zahteve za informacije in večjo zanesljivost sistema izmenjave informacij o DDV (VIES);

72. poziva Komisijo, naj spodbudi države članice, ki tega še niso storile, naj vzpostavijo sistem dvojnih identifikacijskih številok za DDV (s številko, dodeljeno trgovcem, ki želijo sodelovati pri trgovanju znotraj Skupnosti, ki se razlikuje od domače identifikacijske številke za DDV) in izvajajo preverjanja, predvidena v členu 22 Uredbe (EU) št. 904/2010, pri tem pa zagotavljajo brezplačne nasvete trgovcem;

Četrtek, 24. november 2016

73. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo elektronski carinski sistemi držav članic zmožni izvajati in da bodo izvajali samodejno preverjanje identifikacijskih števil za DDV;
74. poziva Komisijo, naj predlaga spremembo direktive o DDV, da bi dosegli nadaljnjo harmonizacijo zahtev glede poročanja držav članic o DDV za dobavo blaga in storitev znotraj EU;
75. obžaluje, da Svet ni sprejel predloga Komisije o solidarni odgovornosti v primerih čezmejnega trgovanja; opozarja, da bo zaradi tega učinek odvracanja od poslovanja z goljufivimi trgovci manjši; meni, da izvajanje direktive o DDV, kar zadeva obdobje predložitve rekapitulacijskih poročil, ni enotno za vse države članice, zaradi česar se povečuje upravno breme za trgovce, ki poslujejo v več kot eni državi članici; zato poziva Svet, naj sprejme predlog Komisije o solidarni odgovornosti;
76. spodbuja Komisijo in države članice, naj bodo dejavnejše na mednarodni ravni in okrepijo sodelovanje z državami zunaj EU ter izvršujejo učinkovito pobiranje DDV, da bi vzpostavili standarde in strategije sodelovanja, ki bi temeljili zlasti na načelih preglednosti, dobrega upravljanja in izmenjave informacij; spodbuja države članice, da si medsebojno izmenjajo informacije, prejete od držav, ki niso članice EU, da bi omogočili izvrševanje pobiranja DDV, še posebej na področju e-trgovanja.
77. poziva Svet, naj DDV vključi v področje uporabe direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (direktiva o zaščiti finančnih interesov), da bi čim prej sprejeli dogovor o tej zadevi;
78. poziva Komisijo, naj še naprej ocenjuje prihodke, ki jih kriminalne združbe pridobijo z goljufijami na področju DDV, in naj predstavijo celovito, skupno in multidisciplinarno strategijo za boj proti poslovnim modelom kriminalnih združb, ki temeljijo na goljufijah na področju DDV, vključno s skupnimi preiskovalnimi skupinami;
79. meni, da je bistveno ustanoviti enotno, močno in neodvisno evropsko javno tožilstvo, ki bo lahko preiskovalo, preganjalo in pred sodišče privedlo storilce kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, tudi glede goljufij na področju DDV, kot je opredeljeno v že omenjeni direktivi o zaščiti finančnih interesov, in je prepričan, da bi ohlapnejše rešitve pomenile strošek za proračun Unije; poudarja tudi, da je treba zagotoviti, da razmejitev pristojnosti med evropskim javnim tožilstvom in preiskovalnimi organi držav članic ne bi povzročila, da kazniva dejanja, ki pomembno vplivajo na proračun Unije, izpadejo iz pristojnosti evropskega javnega tožilstva;
80. poziva vse države članice, naj objavijo ocenjene izgube zaradi goljufij na področju DDV znotraj EU, odpravijo slabosti mreže Eurofisc in bolje uskladijo politike o obrnjenih davčnih obveznostih za DDV v zvezi z blagom in storitvami;
81. meni, da je bistvenega pomena, da države članice kot koristno orodje za boj proti goljufijam na področju DDV uporabljajo večstranski nadzor – nadzor davčnih obveznosti ene ali več povezanih obdavčljivih oseb, ki ga usklajujeta najmanj dve državi članici.
82. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0454

Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o akcijskem načrtu EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami (COM(2016)0087),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2014 o kaznivih dejanjih, povezanih s prostoživečimi živalmi in rastlinami ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki se v EU izvaja z Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 o varstvu prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi, ter Uredbe Komisije (ES) št. 865/2006, ki določa podrobna pravila za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 338/97,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2015/451 z dne 6. marca 2015 o pristopu Evropske unije h Konvenciji o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti korupciji iz leta 2003,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov iz leta 2000 proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu,
- ob upoštevanju Konvencije o biološki raznovrstnosti in Konvencije o varstvu prostoživečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njenih naravnih življenjskih prostorov (Bernska konvencija),
- ob upoštevanju poročila o kaznivih dejanjih, povezanih s prostoživečimi vrstami po svetu, ki ga je leta 2016 pripravil Urad Združenih narodov za droge in kriminal (UNODC),
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov št. 69/314 z dne 30. julija 2015 o boju proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami,
- ob upoštevanju resolucije skupščine Združenih narodov za okolje št. 2/14 o nezakoniti trgovini s prostoživečimi živalmi in proizvodi iz njih,
- ob upoštevanju ciljev Združenih narodov glede trajnostnega razvoja za obdobje 2015–2030,
- ob upoštevanju Mednarodnega konzorcija za boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, ki združuje konvencijo CITES, Interpol, Urad ZN za droge in kriminal, Svetovno banko in Svetovno carinsko organizacijo,
- ob upoštevanju izjave, podpisane na konferenci o nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami leta 2014 v Londonu,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0031.⁽²⁾ UL L 75, 19.3.2015, str. 1.

Četrtek, 24. november 2016

- ob upoštevanju izjave o preprečevanju nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami v prometnem sektorju, podpisane leta 2016 v Buckinghamski palači,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode ⁽¹⁾, in poročila Komisije iz leta 2016 o njenem izvajanju,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 605/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1185/2003 o odstranjevanju plavuti morskih psov na krovu plovil ⁽³⁾ in Uredbe Komisije (ES) št. 206/2009 ⁽⁴⁾ z dne 5. marca 2009, ki dovoljuje uvoz 20 kg ribjih izdelkov za osebno porabo,
- ob upoštevanju pomena, ki ga ima v boju proti nezakonitemu ulovu in prodaji vodnih vrst Evropska agencija za nadzor ribištva, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 768/2005,
- ob upoštevanju Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/22/ES z dne 29. marca 1999 o zadrževanju prostoživečih živali v živalskih vrtovih ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju študije o kaznivih dejanjih, povezanih s prostoživečimi vrstami, ki jo je za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane marca 2016 objavil tematski sektor,
- ob upoštevanju omrežja Natura 2000, ki zajema bistvene kraje za počitek in razmnoževanje redkih in ogroženih vrst ter nekatere redke naravne habitatne tipe, ki so kot taki zaščiteni,
- ob upoštevanju poročila o raziskovalnem projektu iz leta 2014 za ukrepe EU za boj proti okoljskemu kriminalu (EFFACE),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. februarja 2016 o boju proti financiranju terorizma,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Komisije Združenih narodov za preprečevanje kriminala in kazensko pravosodje z dne 4. marca 2003 z naslovom Nedovoljena trgovina z ogroženimi prostoživečimi rastlinskimi in živalskimi vrstami ter nezakonit dostop do genskih virov,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. junija 2016 o akcijskem načrtu EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami,

⁽¹⁾ UL L 295, 12.11.2010, str. 23.

⁽²⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

⁽³⁾ UL L 181, 29.6.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 77, 24.3.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 328, 6.12.2008, str. 28.

⁽⁶⁾ UL L 94, 9.4.1999, str. 24.

⁽⁷⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

⁽⁸⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

Četrtek, 24. november 2016

- ob upoštevanju ocene hitrega odzivanja iz leta 2016 o porastu okoljskega kriminala, ki sta jo opravila Program Združenih narodov za okolje (UNEP) in Interpol,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenj Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za ribištvo ter Odbora za pravne zadeve (A8-0303/2016),
- A. ker je nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami oblika organiziranega mednarodnega kriminala, ki naj bi bila vredna približno 20 milijard EUR letno, v zadnjih letih pa po vsem svetu narašča in postaja ena izmed največjih in najbolj dobičkonosnih oblik organiziranega čezmejnega kriminala; ker se z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami financirajo druge oblike hudega in organiziranega kriminala in je z njimi tesno povezana;
- B. ker se biotska raznovrstnost po svetu močno zmanjšuje in predstavlja šesti val množičnega izumiranja vrst;
- C. ker so zaradi sprememb rabe zemljišč, netrajnostne uporabe naravnih virov, onesnaževanja in podnebnih sprememb ogroženi svetovna biotska raznovrstnost in ekosistemske storitve; ker se zaradi hitre urbanizacije, izgube življenjskega prostora in nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami zlasti številne ogrožene vrste soočajo z večjimi izzivi kot prej;
- D. ker nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami zelo negativno učinkuje na biotsko raznovrstnost, obstoječe ekosisteme, naravno dediščino držav izvora, naravne vire in ohranjanje vrst;
- E. ker je nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami resna in vse večja grožnja za svetovno varnost, politično stabilnost, gospodarski razvoj, preživetje lokalnega prebivalstva in pravno državo, zaradi česar je potreben strateški in usklajen pristop EU, ki bo vključeval vse udeležene strani;
- F. ker je za uresničitev ciljev Združenih narodov na področju trajnostnega razvoja odločilnega pomena, da se ustavi nezakonita trgovina z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami in proizvodi iz njih;
- G. ker je konvencija CITES pomemben mednarodni sporazum, ki velja od leta 1975, podpisalo ga je 183 pogodbenic (tudi vse države članice EU, od julija 2015 pa tudi sama EU) ter zajema 35 000 živalskih in rastlinskih vrst;
- H. ker bi morala trgovinska in razvojna politika med drugim služiti kot sredstvo za izboljšanje spoštovanja človekovih pravic, dobrobiti živali in varstva okolja;
- I. ker se z izmenjavo informacij EU o trgovini s prostoživečimi vrstami (EU-TWIX) od leta 2005 spremlja nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami, in sicer z zbirko podatkov o zaplenitvah in komunikacijskimi kanali med uradniki v evropskih državah;
- J. ker slaba ozaveščenost in pomanjkanje politične zavzetosti bistveno ovirata učinkovit boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami;
- K. ker so v agendi EU za varnost za obdobje 2015–2020 kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami, opredeljena kot oblika organiziranega kriminala, ki ga je treba obravnavati na ravni EU, in sicer s preučitvijo dodatnih kazenskih sankcij po vsej EU s pomočjo revizije veljavne zakonodaje o kaznivih dejanjih zoper okolje;
- L. ker je bila operacija COBRA III, izvedena maja 2015, do sedaj največja usklajena mednarodna operacija organov kazenskega pregona proti nezakoniti trgovini z ogroženimi vrstami in je privedla do 139 aretacij in več kot 247 zasegov, med drugim slonovine, zdravilnih rastlin, rogov nosoroga, luskavcev, palisandra, želv in številnih drugih rastlinskih in živalskih vzorcev;

Četrtek, 24. november 2016

- M. ker povpraševanje po nezakonitih izdelkih iz prostoživečih vrst na ciljnih trgih spodbuja korupcijo v dobavni verigi nezakonite trgovine s temi vrstami;
- N. ker je EU pomemben namembni trg in tranzitna pot za nezakonite proizvode iz prostoživečih vrst, pa tudi vir za nezakonito trgovino z določenimi evropskimi ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- O. ker je Komisija Združenih narodov za preprečevanje kriminala in kazensko pravosodje v resoluciji iz aprila 2013, ki jo je 25. julija 2013 podprl Ekonomski in socialni svet Združenih narodov, spodbudila svoje države članice, naj nezakonito trgovino z zaščitnimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, ki jo izvajajo organizirane kriminalne združbe, obravnavajo kot hudo kaznivo dejanje in jo s tem uvrstijo v isto kategorijo kot trgovino z ljudmi in trgovino z drogami;

Splošne opombe

1. pozdravlja akcijski načrt Komisije za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami, v katerem je poudarjena potreba po usklajenem ukrepanju za odpravo vzrokov te trgovine, za učinkovito izvajanje in izvrševanje veljavnih pravil in za okrepitev sodelovanja na svetovni ravni med izvornimi, tranzitnimi in namembnimi državami;
2. poziva Komisijo, države članice, Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje in agenciji EU Europol in Eurojust, naj priznajo, da so kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami, resna in vse večja grožnja, ter naj jih obravnavajo z največjo politično nujnostjo; poudarja, da so potrebni celoviti in usklajeni pristopi na različnih političnih področjih, vključno s trgovino, razvojem, zunanjimi zadevami, prometom, turizmom, pravosodjem in notranjimi zadevami;
3. poudarja, da je opredelitev in dodelitev ustreznih finančnih in človeških virov bistveno za izvedbo akcijskega načrta; poudarja, da je treba v proračunu EU in nacionalnih proračunih zagotoviti ustrezna finančna sredstva za učinkovito izvajanje tega načrta;
4. priznava pomen akcijskega načrta, vendar poudarja, da področje vodnih vrst ni ustrezno urejeno;
5. vztraja, da je treba v celoti in pravočasno izvesti vse dele akcijskega načrta, da bi upoštevali nujnost zaustavitve nezakonitih in nevdržnih praks ter preprečevanja nadaljnjega izginjanja vrst; poziva Komisijo, naj Parlamentu in Svetu vsako leto posreduje najnovejše pisne informacije o izvajanju ter vzpostavi mehanizem za podrobno spremljanje in ocenjevanje za merjenje napredka, vključno z ukrepi držav članic;
6. poziva Komisijo in države članice, naj še izboljšajo zaščito habitatov ciljnih vrst, in poudarja, da je treba zagotoviti večjo zaščito območij, opredeljenih kot občutljivi morski ekosistemi, ekološko ali biološko pomembna morska območja in območja omrežja Natura 2000;
7. poziva Komisijo, naj ustanovi urad koordinatorja za nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami, ki bo temeljil na modelu, uporabljenem pri boju proti trgovini s ljudmi, da bi združili prizadevanja različnih služb Komisije in držav članic;
8. spominja Komisijo, da so tudi številne vodne vrste ogrožene in bi lahko izumrle, kar bo vplivalo na trajnost številnih ekosistemov;
9. poziva Komisijo in države članice, naj izvedejo dodatne znanstvene študije o tehnoloških prilagoditvah ribolovnega orodja, da bi se izognili prilovu, glede na to, da številne vrste, tudi želve, ogrožata tako prilov kot nezakonita trgovina s prostoživečimi živalmi;

Četrtek, 24. november 2016

Preprečevanje nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami in obravnava njenih osnovnih vzrokov

10. poziva, naj EU, tretje države, deležniki in civilna družba pripravijo ciljne in usklajene kampanje za ozaveščanje, da bi z dejansko in dolgoročno spremembo vedenja posameznikov in družbe zmanjšali povpraševanje, povezano z nezakonito trgovino s proizvodi iz prostoživečih vrst; priznava vlogo, ki jo imajo lahko organizacije civilne družbe pri podpiranju akcijskega načrta;

11. poziva EU, naj podpre pobude, ki spodbujajo razvoj nadomestnih trajnih virov dohodka za lokalne skupnosti, tesno povezane s prostoživečimi vrstami, ki izboljšujejo koristi ohranjanja prostoživečih vrst za lokalne skupnosti, zmanjšujejo konflikt med ljudmi in prostoživečimi vrstami ter spodbujajo prostoživeče vrste kot dragocen vir dohodka skupnosti; meni, da bodo take spodbude, ki se sprejemajo v posvetovanju z udeleženiimi skupnostmi, izboljšale podporo za ohranjanje in prispevale k reševanju, ohranjanju in trajnostnemu upravljanju populacij prostoživečih vrst in njihovih habitatov;

12. meni, da mora biti zaščita prostoživečih vrst bistveni element strategij EU za zmanjšanje revščine na svetovni ravni, in poziva, naj se okrepi, s katerimi bodo imele lokalne skupnosti neposredne koristi od sodelovanja pri varstvu prostoživečih vrst, vključijo v številne sporazume o sodelovanju s tretjimi državami;

13. spominja Komisijo, da nezakonita trgovina z vodnimi vrstami škoduje tudi gospodarskemu razvoju obalnih skupnosti ter okoljski sprejemljivosti naših voda;

14. poziva EU, naj nujno obravnava korupcijo in pomanjkljive ukrepe na področju mednarodnega upravljanja v verigi nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami; poziva EU in njene države članice, naj sodelujejo s partnerskimi državami v okviru Konvencije Združenih narodov proti korupciji (UNCAC) in drugih forumov, da bi rešile problem na izvornih, tranzitnih in ciljnih trgih; poziva vse države članice, naj v celoti spoštujejo in učinkovito izvajajo določbe te konvencije; pozdravlja mednarodno zavezo o boju proti korupciji iz člena 10 resolucije generalne skupščine Združenih narodov št. 69/314 iz julija 2015;

15. priznava, da je treba organom v izvornih, tranzitnih in ciljnih državah zagotoviti pomoč, svetovanje in usposabljanje glede preiskovanja, izvrševanja in sodnih postopkov na lokalni, regionalni in nacionalni ravni; poudarja, da je treba ta prizadevanja učinkovito uskladiti med vsemi agencijami, ki delajo na tem področju; poziva EU, naj podpre izmenjavo najboljših praks in povsod, kjer je to potrebno, zagotovi specializirano opremo in strokovno znanje;

16. je seznanjen s sklepi Sveta o akcijskem načrtu EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami z dne 20. junija 2016, kjer je priznana, da so kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami, resna in vse večja grožnja za biotsko raznovrstnost in okolje, pa tudi za svetovno varnost, pravno državo, človekove pravice in trajnostni razvoj; močno obžaluje, da države članice niso sprejele jasnih zavez; poudarja, da imajo države članice odločilno vlogo pri polnem in doslednem izvajanju akcijskega načrta na nacionalni ravni in uresničevanju v njem opredeljenih ciljev;

17. poziva vlade držav dobaviteljic, naj: (i) izboljšajo pravno državo in oblikujejo učinkovita sredstva odvratanja s krepitvijo kazenskih preiskav, pregona in izrekanja kazni; (ii) sprejmejo ostrejša zakona, ki bodo nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami obravnavali kot hudo kaznivo dejanje, ki si zasluži isto raven pozornosti in resne obravnave kot druge oblike nadnacionalnega organiziranega kriminala; (iii) več sredstev dodelijo boju proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, predvsem da bi na tem področju okrepili kazenski pregon, nadzor trgovanja, spremljanje ter zaznavanje in zasege na carini; (iv) se obvežejo k politiki ničelne tolerance do korupcije;

Učinkovitejše izvajanje in izvrševanje

18. poziva države članice, naj zaradi doslednosti in usklajenosti svojih pristopov pripravijo akcijske načrte za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami s podrobnim opisom politik izvrševanja in sankcij ter objavijo in si izmenjujejo informacije o zasegih in aretacijah v zvezi s kaznivimi dejanji, povezanimi s prostoživečimi vrstami; podpira vzpostavitev mehanizma, ki bo Komisiji zagotavljal redne podatke in posodobljene informacije o zasegih in aretacijah v državah članicah ter bo spodbujal izmenjavo najboljših praks;

Četrtek, 24. november 2016

19. vztraja, da je treba v celoti izvesti in izvršiti določbe EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami;
20. predlaga, naj bodo kazni za nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami dovolj stroge, da bodo odvrčale morebitne kršitelje, zlasti za območja z občutljivimi morskimi ekosistemi ali območja, ki spadajo v omrežje Natura 2000;
21. poziva države članice, naj zagotovijo, da organi pregona, državna tožilstva in nacionalni sodni organi razpolagajo s potrebnimi finančnimi sredstvi in človeškimi viri ter ustreznim znanjem za boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami; močno spodbuja Komisijo in države članice, naj si bolj prizadevajo za usposabljanje in ozaveščanje v vseh pomembnih agencijah in ustanovah;
22. pozdravlja prizadevanja Mreže za izvajanje in izvrševanje okoljskega prava Evropske unije (IMPEL), Evropske mreže tožilcev za okolje (ENPE), Foruma sodnikov EU za okolje (EUFJE) ter mreže policistov za boj proti okoljski kriminaliteti (EnviCrimeNet);
23. je seznanjen, da je nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami vključena v agendo EU za varnost 2015–2020, v kateri se priznava, da nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami ogroža biotsko raznovrstnost v izvornih regijah, trajnostni razvoj in regionalno stabilnost;
24. predlaga državam članicam, naj prihodke od kazni za nezakonito trgovino namenijo za varstvo in ohranjanje prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst;
25. poziva k bistveni spremembi zbiranja obveščevalnih podatkov, priprave zakonodaje, kazenskega pregona in boja proti korupciji v zvezi z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami v državah članicah ter v drugih namembnih in tranzitnih državah; zato poziva Komisijo, naj bo zelo pozorna na te vidike upravljanja in spremljanje izvrševanja mednarodnih standardov v zvezi z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami;
26. poudarja, da je za preprečevanje „migracij“ kriminalnih mrež, ki tihotapijo prostoživeče vrste, še posebej pomembno usklajevanje politik in pravnih okvirov glede kaznivih dejanj, povezanih s prostoživečimi vrstami;
27. poudarja, da je treba izboljšati sodelovanje med agencijami, pa tudi zagotoviti delujočo in pravočasno izmenjavo podatkov med nacionalnimi izvajalskimi in izvršilnimi agencijami ter agencijami na ravni EU; poziva, naj se oblikujejo strateške mreže izvrševanja na ravni EU in držav članic, da bi olajšali in izboljšali to sodelovanje; poziva države članice, naj vzpostavijo enote za boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, da bi se olajšalo izvajanje v različnih službah na nacionalni ravni;
28. poziva države članice, naj Europolu zagotovijo stalne in ustrezne obveščevalne informacije in podatke; poziva Europol, naj v naslednjo oceno ogroženosti zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala (SOCTA) vključi kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami; poziva, naj se v Europolu oblikuje specializirana enota za kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami, ki bo imela nadnacionalna pooblastila in pristojnosti ter zadostna finančna sredstva in človeške vire za centralizirane informacije in analize ter usklajene strategije izvrševanja in preiskav;
29. poziva Komisijo, naj spodbuja sistem EU-TWIX kot preizkušeno in dobro delujoče orodje, prek katerega lahko države članice izmenjujejo podatke in informacije, ter naj se dolgoročno zaveže k financiranju tega sistema; meni, da imajo lahko organizacije civilne družbe pomembno vlogo pri spremljanju izvrševanja in poročanju o kaznivih dejanjih, povezanih s prostoživečimi vrstami; poziva, naj EU in države članice še bolj sodelujejo, da bi podprle ta prizadevanja nevladnih organizacij;
30. je seznanjen s povezavami med kaznivimi dejanji, povezanimi s prostoživečimi vrstami, in drugimi oblikami organiziranega kriminala, vključno s pranjem denarja in financiranjem milic in terorističnih skupin, ter meni, da je boj proti nezakonitim finančnim tokovom prednostna naloga; poziva EU in države članice, naj uporabijo vse ustrezne instrumente, vključno s sodelovanjem s finančnim sektorjem, ter spremljajo učinke novih finančnih proizvodov in praks, ki so vključene v to dejavnost, ter izvajajo raziskave o njih;

Četrtek, 24. november 2016

31. poziva države članice, naj v celoti izvajajo določbe Direktive 2008/99/ES o kazenskopravnem varstvu okolja in oblikujejo ustrezne sankcije za kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami; je zaskrbljen, ker nekatere države članice še niso v celoti izvedle direktive, in poziva Komisijo, naj oceni izvajanje v vsaki državi članici, zlasti na področju kazni, ter zagotovi svetovanje; poziva Komisijo, naj pregleda Direktivo 2008/99/ES, zlasti glede njene učinkovitosti pri boju proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, v časovnem okviru, ki ga določa agenda EU za varnost, ter naj po potrebi predlaga spremembe; poziva Komisijo, naj v skladu s členom 83(1) PDEU o posebno hudih kaznivih dejanjih s čezmejnimi posledicami sprejme ukrepe za uvedbo in izvajanje skupnih minimalnih pravil glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij v zvezi z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami;
32. meni, da je treba zaradi sodelovanja s partnerskimi državami ter boljšega in učinkovitejšega izvajanja v Uniji še bolj poudariti carinsko razsežnost akcijskega načrta; zato z zanimanjem pričakuje, da bo Komisija leta 2016 pregledala izvajanje in izvrševanje sedanjega pravnega okvira EU in poziva, naj v pregled vključi oceno carinskih postopkov;
33. poziva države članice, naj pri ukrepanju na mednarodni ravni in medsebojni pravni pomoči učinkovito izvajajo in spoštujejo Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (UNTOC) ter naj bo to ključni korak k skupnemu usklajenemu pristopu k boju proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami; v zvezi s tem globoko obžaluje, da enajst držav članic še ni začelo izvajati te konvencije; poziva te države članice, naj jo čim prej začnejo izvajati;
34. meni, da boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, zahteva dosledne, učinkovite in odvračilne kazenske sankcije; poziva države članice, naj nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami v skladu s členom 2 (b) konvencije UNTOC opredelijo kot hudo kaznivo dejanje;
35. priznava, da je treba za pravosodne organe in tožilstva držav članic pripraviti smernice o pregonu in izrekanju kazni ter organizirati usposabljanje za carinske uradnike in izvršitelje na vstopnih točkah v EU; meni, da sta pri tem lahko za zgled globalni program UNEP za sodnike in pobuda zelena carina;
36. poziva Komisijo, pomembne agencije EU in države članice, naj prepoznajo obseg nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami na spletu ter povečajo zmogljivosti v enotah za boj proti okoljski kriminaliteti in carinskih enotah ter tesneje sodelujejo z enotami za boj proti kibernetiki kriminaliteti in organizacijami civilne družbe, da bodo zagotovile kanale za aktiviranje pomoči čezmejnih enot, specializiranih za kibernetiko kriminaliteto;
37. poziva države članice in Komisijo, naj v zvezi z nezakonito spletno trgovino s prostoživečimi vrstami sodelujejo z operaterji platform družbenih medijev, spletnih iskalnikov in spletnih platform za elektronsko trgovanje; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo nadzorne ukrepe in oblikujejo politike za obravnavo potencialnih nezakonitih dejavnosti na spletu; glede tega poziva Komisijo, naj na ravni EU pripravi smernice za reševanje problema spletnih kaznivih dejanj, povezanih s prostoživečimi vrstami;
38. poziva organe pregona EU in držav članic, naj ugotovijo in spremljajo vzorce drugih oblik hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala, kot je trgovina z ljudmi, da bi prispevali k dejavnostim preprečevanja in preiskovanja nepravilnosti v dobavni verigi v okviru boja proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami, na primer sumljive pošiljke in finančne transakcije;
39. pozdravlja, da je EU v CoP17 prvič sodelovala kot pogodbenica konvencije CITES, in pozdravlja, da EU in države članice kažejo odločno zavezanost tej konvenciji in ji zagotavljajo znatno finančno podporo;
40. pozdravlja postopek strokovnega pregleda v okviru programa Združenih narodov za okolje, katerega namen je oblikovati splošno sprejeto opredelitev kaznivih dejanj zoper okolje; v zvezi s tem ugotavlja, da je pravna meja med različnimi vrstami kaznivih dejanj zoper okolje včasih nejasna, zaradi česar je lahko manj možnosti za učinkovit pregon in kaznovanje;

Četrtek, 24. november 2016

Krepitev globalnega partnerstva

41. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo dialog in sodelovanje z izvornimi, tranzitnimi in namembnimi državami iz dobavne verige v nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami ter naj jim priskrbijo tehnično in ekonomsko pomoč in diplomatsko podporo; meni, da mora EU ravnati na mednarodni ravni, da bi podprla tretje države v boju proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami, in da mora prek dvostranskih in večstranskih sporazumov prispevati k nadaljnjemu razvoju nujnih pravnih okvirov;

42. poudarja, da so razširjena korupcija, institucionalne šibkosti, erozija države, slabo upravljanje in nizke kazni za kazniva dejanja, povezana s prostoživečimi vrstami, velik izziv, ki ga je treba obravnavati, da bi se lahko uspešno borili proti nezakoniti mednarodni trgovini s prostoživečimi vrstami; poziva EU, naj podpre države v razvoju pri prizadevanjih za zmanjšanje spodbud za divji lov, in sicer z izboljšanjem gospodarskih priložnosti ter spodbujanjem dobrega upravljanja in pravne države;

43. poziva institucije EU, države članice in vse zadevne države, naj bolj sistematično preiskujejo povezave med nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami ter regionalnimi konflikti in terorizmom;

44. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo skrbniški sklad ali podoben instrument v skladu s členom 187 revidirane finančne uredbe, ki se uporablja za splošni proračun Unije, da bi v okviru akcijskega načrta za boj proti trgovini s prostoživečimi vrstami obvarovali zaščitena območja in se borili proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami ter divjemu lovu;

45. poziva EU, naj okrepi finančno in tehnično pomoč, ki jo zagotavljata instrument za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropski razvojni sklad, namenjeno državam v razvoju za pomoč pri izvajanju nacionalne zakonodaje o prostoživečih vrstah, v skladu s priporočili konvencije CITES, predvsem tistim, ki nimajo dovolj sredstev za izvrševanje zakonodaje in pregon tihotapcev;

46. poziva Komisijo, naj v skladu s prednostno nalogo 1 akcijskega načrta preuči možnost, da se v okviru instrumenta partnerstva financirajo pobude, s katerimi bi se zmanjšalo povpraševanje po nezakonitih proizvodih iz prostoživečih vrst na ključnih trgih; poudarja, da lahko k temu veliko prispeva vključitev civilne družbe v nadzorne strukture v sklopu poglavja o trgovini in trajnostnem razvoju v trgovinskih sporazumih EU;

47. poudarja, da je pri strateškem partnerstvu med EU in Kitajsko pomembno obravnavati občutljivo vprašanje vse večjega povpraševanja po proizvodih iz prostoživečih vrst, kot so slonovina, rogovi nosorogov in tigrove kosti, ki resnično ogroža ohranjanje teh vrst in biotsko raznovrstnost v splošnem;

48. poziva Komisijo, naj v vse trgovinske sporazume EU in pogajanja vključi obvezna in izvršljiva poglavja o trajnostnem razvoju, s posebnim poudarkom na odpravi nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami v vseh gospodarskih sektorjih, Komisijo pa poziva, naj v svoja izvedbena poročila vključi analize teh določb; poziva Komisijo, naj v okviru sheme GSP+ poudari izvajanje konvencije CITES in ukrepe proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami;

49. ugotavlja, da je korupcija eden izmed glavnih dejavnikov, ki omogočajo in prispevajo k nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami in proizvodi iz njih; pozdravlja zavezo iz strategije Komisije z naslovom „Trgovina za vse“, da bodo v vse prihodnje trgovinske sporazume vključene daljnosežne protikorupcijske določbe za boj proti neposrednim in posrednim učinkom korupcije in trgovine s prostoživečimi vrstami; zato poziva Komisijo, naj nameni izjemno pozornost vidikom upravljanja in spremljanju izvrševanja mednarodnih standardov v zvezi z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami;

50. poziva EU, naj predvsem glede na tekoča prizadevanja za večjo usklajenost sporazumov Svetovne trgovinske organizacije in večstranskih okoljskih sporazumov ter glede na sporazum o olajševanju trgovine, s katerim se zlasti v državah v razvoju odpirajo nove možnosti sodelovanja med organi na področju carine in prostoživečih vrst in trgovine, v okviru Svetovne trgovinske organizacije razišče, kako bi se lahko svetovni in okoljski sistemi bolje medsebojno podpirali; meni, da bi bilo treba raziskati nadaljnje možnosti sodelovanja med Svetovno trgovinsko organizacijo in konvencijo CITES, zlasti v smislu nujenja tehnične pomoči in izgradnje zmogljivosti na področju trgovine in okoljskih zadev za uradnike iz držav v razvoju;

Četrtek, 24. november 2016

51. poudarja, da ima mednarodno sodelovanje organizacij v verigi izvrševanja ključno vlogo; poziva EU in države članice, naj še naprej podpirajo Mednarodni konzorcij za boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami (ICCWC); pozdravlja vsakršno povečanje te pomoči za omogočanje gradnje zmogljivosti, izmenjavo informacij in zaupnih podatkov ter za podporo izvrševanja in spoštovanja predpisov, in sicer tudi z zagotavljanjem finančnih sredstev in strokovnega znanja; poziva Komisijo, naj uporabi kazalnike Mednarodnega konzorcija za boj proti kaznivim dejanjem, povezanim s prostoživečimi vrstami, za oceno uspešnosti finančne podpore EU tretjim državam za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami ter enotno in verodostojno oceno financiranja za razvoj;

52. pozdravlja mednarodne operacije kazenskega pregona, kot je operacija COBRA III, ki je pripeljala do zaplenitve večje količine nezakonitih izdelkov iz prostoživečih vrst in aretacije nezakonitih trgovcev, poskrbela pa je tudi za večjo javno prepoznavnost nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami kot hude oblike organiziranega kriminala;

53. poziva države članice, naj povečajo proračun konvencije CITES, da bi lahko organizacija razširila svojo dejavnost spremljanja in razvrščanja vrst; v zvezi s tem obžaluje, da šest držav članic še vedno ni poravnalo plačil do organizacije za obdobje od leta 1992 do 2015;

54. pozdravlja tudi, da akcijski načrt EU veliko prispeva k doseganju ciljev trajnostnega razvoja iz agende za trajnostni razvoj do leta 2030, o kateri so se voditelji držav in vlad dogovorili na vrhunskem srečanju Združenih narodov septembra 2015;

EU kot ciljni trg ter izvorna in tranzitna točka

55. ugotavlja, da so konvencija CITES, uredba EU o lesu ter regulativni okvir EU o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu pomembna orodja za ureditev mednarodne trgovine s prostoživečimi vrstami; vendar je zaskrbljen, ker manjkata ustrezno izvrševanje in izvajanje, ter poziva države članice, naj okrepijo skupna in usklajena prizadevanja za učinkovito izvajanje; poleg tega je zaskrbljen zaradi vrzeli v veljavnem regulativnem okviru v zvezi z vrstami in akterji; zato poziva EU, naj pregleda veljavni zakonodajni okvir, da bo vseboval prepoved glede dostopnosti na trgu in dajanje nanj, prevoza, nabave ter posedovanja prostoživečih vrst, ki so bile nezakonito pridobljene ali prodane v tretjih državah; meni, da bi lahko ta zakonodaja uskladila veljavni okvir EU in da bi lahko njen nadnacionalni vpliv bistveno prispeval k zmanjšanju svetovne nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami; glede tega poudarja, da mora ta zakonodaja zagotoviti polno preglednost glede prepovedi trgovanja z vrstami na podlagi njihovega nezakonitega statusa v tretji državi, da bi tistim, ki so udeleženi v zakonito trgovino, zagotovili pravno gotovost;

56. poudarja, da je trofejni lov prispeval k obsežnemu upadu ogroženih vrst, navedenih v prilogah I in II h konvenciji CITES, ter poziva Komisijo in države članice, naj privzamejo previdnostni pristop za uvoz lovskih trofej iz vrst, zaščiteneh v skladu z uredbami EU o trgovini s prostoživečimi vrstami, poleg tega pa naj podpre nadaljnjo krepitev pravnih določb EU o uvozu lovskih trofej v države članice EU in zahteva dovoljenja za uvoz trofej vrst, navedenih v Prilogi B Uredbe (ES) št. 338/97;

57. pozdravlja deklaracijo, podpisano leta 2016 v Buckinghamski palači, v kateri so se podpisniki iz letalskih in ladijskih družb, upravljavcev pristanišč, carinskih organov, medvladnih organizacij in varstvenih dobrodelnih organizacij zavezali povišanju standardov v prometnem sektorju s poudarkom na izmenjavi informacij, usposabljanju osebja, tehnoloških izboljšavah in souporabi virov med podjetji in organizacijami po svetu; poziva vse strani, naj zaveže iz deklaracije v celoti izpolnijo; poziva države članice, naj tudi na drugih področjih spodbujajo prostovoljne zaveze, kot je deklaracija iz Buckinghamске palače, zlasti v finančnem sektorju in sektorju elektronskega trgovanja;

58. poziva, da je treba na evropski ravni popolnoma in nemudoma prepovedati trgovino s slonovino, tudi s slonovino, pridobljeno pred konvencijo, in z rogovi nosorogov, pa tudi njihov izvoz in ponovni izvoz v EU in zunaj nje; poziva k uvedbi mehanizma, s katerim bi ocenjevali potrebo po podobnih omejitvah za druge ogrožene vrste;

Četrtek, 24. november 2016

59. ugotavlja, da je uredba EU za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvrčanje od njega in njegovo odpravljanje imela učinek, a vztraja, da jo je treba odločneje izvajati, da na evropski trg ne pride nobena nezakonito ulovljena riba; meni, da bi morale biti države članice EU doslednejše in učinkovitejše pri pregledovanju dokumentacije o ulovu (potrdila o ulovu) in pošiljk (zlasti iz držav z visokim tveganjem), da bo zagotovljeno, da so bile ribe ulovljene na zakonit način;

60. poudarja pomen sodelovanja zasebnega sektorja v boju proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami prek samourejanja in družbene odgovornosti podjetij; meni, da je sledljivost v dobavni verigi bistvenega pomena za zakonito in trajnostno trgovino komercialne ali nekomercialne narave; poudarja, da sta potrebna sodelovanje in usklajevanje na mednarodni ravni, pa tudi med javnim in zasebnim sektorjem; poziva EU, naj okrepi obstoječe nadzorne instrumente, vključno z uporabo mehanizmov za sledljivost; meni, da bi moral imeti prometni sektor osrednjo vlogo, na primer z izvajanjem sistema zgodnjega opozarjanja in odkrivanja; opozarja, da imajo lahko javno-zasebna partnerstva pri tem pomembno vlogo;

61. poziva, naj države članice poleg mejnih kontrol, ki jih zahteva Uredba (ES) št. 338/97, uvedejo spremljanje skladnosti v državi, in sicer z rednim preverjanjem trgovcev in imetnikov dovoljenj, kot so trgovine s hišnimi živalmi, rejci, raziskovalni centri in vzgajališča, pa tudi s preverjanjem sektorjev, kot so modna industrija, umetniški sektor, medicina in gostinske storitve, pri katerih se lahko uporabljajo nezakonito pridobljeni deli rastlin in živali;

62. poziva države članice, naj poskrbijo za takojšen odvzem zaseženih primerkov ter za varstvo in ponovno nastanitev zaseženih ali odvzetih živih primerkov v primernih društvih za zaščito živali; poziva Komisijo, naj pripravi smernice, da bodo vsi centri za reševanje prostoživečih vrst, ki jih uporabljajo države članice, izpolnjevali ustrezne standarde; poleg tega poziva EU in države članice, naj tem centrom namenijo ustrezno finančno podporo;

63. poziva države članice, naj sprejmejo nacionalne načrte za ravnanje z živimi odvzetimi primerki v skladu s Prilogo 3 resolucije konference CITES 10.7 (CoP15); poudarja, da bi morale države članice poročati o vseh zaseženih živih primerkih sistemu EU-TWIX in objaviti povzetke letnih poročil ter zagotoviti, da bo usposabljanje uslužbencev v organih pregona vključevalo navodila za varno ravnanje z živimi živalmi; poziva EU in države članice, naj centrom za reševanje prostoživečih vrst namenijo ustrezno finančno podporo;

64. poziva države članice, naj razmislijo o pozitivnem seznamu vrst, kjer bodo eksotične vrste objektivno in na podlagi znanstvenih meril ocenjene z vidika njihove varnosti in primernosti za trgovanje in domače živali;

o

o o

65. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0455

Nove priložnosti za mala prevozna podjetja**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o novih priložnostih za mala prevozna podjetja, tudi sodelovalnih poslovnih modelih (2015/2349(INI))**

(2018/C 224/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, zlasti člena 5(3) Pogodbe,
- ob upoštevanju Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije z naslovom Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu (COM(2011)0144),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. septembra 2015 o izvajanju bele knjige o prometu iz leta 2011: ocena in pot naprej proti trajnostni mobilnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Priporočila Komisije 2003/361/ES o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij,
- ob upoštevanju Letnega poročila o evropskih MSP 2014/2015,
- ob upoštevanju sporočil Komisije z naslovom Najprej pomisli na male – Akt za mala podjetja za Evropo (COM(2008)0394) in Pregled „Akta za mala podjetja“ za Evropo (COM(2011)0078),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska agenda za sodelovalno gospodarstvo (COM(2016)0356),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska strategija za mobilnost z nizkimi emisijami (COM(2016)0501),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. februarja 2013 o boljšem dostopu do finančnih sredstev za mala in srednja podjetja ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. maja 2015 o priložnostih za zeleno rast MSP ⁽³⁾,
- ob upoštevanju instrumenta za MSP in programa za krepitev inovacijskih zmogljivosti MSP (INNOSUP) v okviru programa Obzorje 2020, programa za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME), portala Tvoja Evropa – podjetništvo, pilotnega ukrepa Hitra pot do inovacij (FTI) in priložnosti za mreženje,
- ob upoštevanju direktive o elektronskem poslovanju (2000/31/ES) in direktive o storitvah (2006/123/ES),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Strategija za enotni digitalni trg za Evropo (COM(2015)0192),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0310.⁽²⁾ UL C 24, 22.1.2016, str. 2.⁽³⁾ UL C 353, 27.9.2016, str. 27.

Četrtek, 24. november 2016

- ob upoštevanju Instrumenta za povezovanje Evrope (IPE), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A8-0304/2016),
- A. ker so mala in srednja podjetja glavno gonilo evropskega gospodarstva in so leta 2014 predstavljala 99,8 % vseh podjetij v nefinančnem sektorju in dve tretjini vseh delovnih mest;
- B. ker so mala in srednja podjetja, ki ustvarjajo delovna mesta v zadnjih letih, predvsem iz terciarnega sektorja;
- C. ker imajo mala prevozna podjetja ključno vlogo pri učinkovitem delovanju mobilnosti v Evropi, vendar se pogosto srečujejo s težavami pri dostopu do trga prevoznih storitev ali pri tem, da na njem ostanejo, zlasti zaradi monopolov na trgu;
- D. ker mala podjetja pomenijo dodano vrednost, zlasti v najbolj oddaljenih regijah in na gosto poseljenih območjih, in sicer zaradi odličnega poznavanja lokalnega trga, bližine uporabnikom in/ali prilagodljivosti ter inovacijske zmogljivosti; ker poleg tega lahko zagotavljajo prilagojene storitve ter prispevajo k boju proti socialni izključenosti, ustvarjanju delovnih mest in gospodarske dejavnosti, boljšemu upravljanju mobilnosti in razvoju turizma (kjer so storitve mobilnosti neposredno povezane s tem, da obiskovalci iščejo nove proizvode in izkušnje);
- E. ker se tako povpraševanje po storitvah prevoza oseb in blaga kot pogoji opravljanja teh storitev zelo razlikujejo in ker zmanjšanje mobilnosti ne pride v poštev;
- F. ker zaradi organizacije prometa v velikih mestih in na mestnih vpadnicah nastajajo prometni zastoji in gneča, ki zelo bremenijo gospodarstvo, ker mala in srednja podjetja v prometnem sektorju pomembno dopolnjujejo omrežje javnega prevoza v urbanih vozliščih, zlasti ob urah, ko je frekvenca javnega prevoza zelo nizka, pa tudi na obrobni območjih brez širokega omrežja javnega primestnega prevoza;
- G. ker je nedavna študija Evropske komisije pokazala, da je 17 % evropskih potrošnikov uporabilo storitve, ki jih zagotavlja ekonomija delitve, 52 % pa jih je seznanjenih s ponudbo storitev; ker potrošniki pričakujejo lahko dostopne in prilagodljive oblike prevoznih storitev (za ceno, ki ustreza dejanskim stroškom opravljanja storitve) ter enostaven dostop do rezervacije prevoza in varen način plačevanja za opravljene storitve;
- H. ker lahko sodelovalno gospodarstvo v prometnem sektorju polno prispeva k razvoju trajnostne mobilnosti; ker samoregulacija ni vedno primerna rešitev in je potreben ustrezen regulativni okvir;
- I. ker sta potreba po trajnostnem razvoju ter revolucija na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij za podjetja vseh velikosti ustvarili priložnosti in izzive, kot jih doslej še ni bilo, da bi se odzvala na vse večje povpraševanje po trajnostni mobilnosti v okviru omejene infrastrukture;
- J. ker sta eksponentna rast uporabe pametnih mobilnih naprav in obsežna pokritost s širokopasovnim omrežjem visoke hitrosti zagotovili nova digitalna orodja za ponudnike prevoznih storitev in stranke, ki so zmanjšala stroške poslovanja in pomembnost fizične lokacije ponudnikov storitev, zaradi česar so lahko prek digitalnih omrežij široko povezani, da lahko zagotavljajo storitve ne le regionalno, temveč tudi globalno in iz oddaljenih regij;

⁽¹⁾ UL L 348, 20.12.2013, str. 129.

Četrtek, 24. november 2016

- K. ker se je prometni sektor v preteklih letih bistveno spremenil zaradi tehnološkega napredka, novih poslovnih modelov in digitalizacije, ki so precej vplivali na tradicionalne poslovne modele, delovne pogoje in zaposlovanje v tem sektorju; ker se na eni strani prometni sektor odpira, na drugi pa so se delovni pogoji zaradi gospodarske krize in v nekaterih primerih zaradi nezadostnega izvajanja veljavnih predpisov marsikje poslabšali;
- L. ker prometni sektor ne vključuje le ponudnikov neposrednih prevoznih storitev, temveč tudi mala in srednja podjetja, ki zagotavljajo vzdrževanje prevoznih sredstev, prodajo rezervnih delov, usposabljanje osebja ter izposajo vozil; ker imajo te storitve velik zaposlitveni potencial, vključno z zaposlovanjem visokokvalificiranih delavcev; ker bi morala politika prometnega sektorja upoštevati interese vse vrednostne verige;
- M. ker samo 1,7 % podjetij v EU dejansko v celoti uporablja sodobne digitalne tehnologije, kar 41 % podjetij pa jih sploh ne uporablja; ker je pomembno, da se digitalizirajo vsi sektorji, če želi EU ostati konkurenčna in svojo konkurenčnost še izboljšati;
- N. ker lahko prožnost in lahek dostop v sodelovalnem gospodarstvu zagotovita zaposlitvene možnosti za skupine, ki so tradicionalno izključene s trga dela, zlasti za ženske, mlade in migrante;
- O. ker so lahko prevozne storitve ustrezno področje za začetek samostojne dejavnosti in spodbujanja podjetniške kulture;
- P. ker lahko spletne platforme za prevozne storitve omogočijo hitro usklajevanje potreb po storitvah med strankami na eni strani in ponudniki delovne sile, ki so lahko registrirane družbe ali delavci, na drugi;
- Q. ker je Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) mnenja, da so kakovostna delovna mesta ključni dejavnik za odpravo velikih neenakosti in spodbujanje socialne kohezije;

I. Izzivi za mala prevozna podjetja

1. meni, da se prevozna podjetja srečujejo z velikimi izzivi pri odzivanju na naraščajoče potrebe po mobilnosti ob omejeni infrastrukturi in vse večjih okoljskih zahtevah; poudarja, da so vsa prevozna podjetja pod pritiskom, da zagotovijo varne, trajnostne in zelo konkurenčne rešitve, ki bodo prijazne do okolja v skladu s konferenco pogodbenic COP 21 in bodo hkrati zmanjšale zastoje, ter da je za mala podjetja težje in dražje izpolniti ta pričakovanja;
2. poudarja, da lahko prepogoste spremembe standardov za emisije vozil zaradi amortizacijske dobe voznih parkov povzročijo posebne težave za mala prevozna podjetja;
3. opozarja na zapleteno naravo prometnega sektorja, ki ga zaznamuje upravljanje na več ravneh (lokalni, nacionalni, evropski in svetovni), večinoma še vedno razdrobljeno po načinih prevoza; ugotavlja, da je ta sektor zelo reguliran, zlasti glede dostopnosti poklicev, povezanih dejavnosti, razvoja, uporabe in trženja storitev prevoza (izključne pravice, omejeno število licenc) ter subvencioniranja; poudarja, da sta zanesljivost in varnost ključni za prometni sektor, vendar obžaluje, da se včasih, poleg drugih dejavnikov, neupravičeno uporabljajo kot umetne ovire;
4. poziva države članice, naj odpravijo pretirano regulacijo, ki je pogosto povezana s protekcionističnimi in korporativističnimi nagnjenji in povzroča razdrobljenost, zapletenost in togost enotnega trga ter s tem povečuje neenakosti; meni, da je za države članice bolje, če se na vprašanja glede zakonitosti spletnih platform ne odzivajo različno, da bi se izognile neutemeljenim in omejevalnim enostranskim ukrepom; poziva države članice, naj dosledno upoštevajo in izvajajo Direktivo 2000/31/ES o elektronskem poslovanju in Direktivo 2006/123/ES o storitvah; meni, da sta prosti pretok ponudnikov storitev in svoboda ustanavljanja iz členov 56 in 49 PDEU ključna za doseganje evropske razsežnosti storitev in posledično notranjega trga;

Četrtek, 24. november 2016

5. poudarja, da sedanja pravna negotovost glede opredelitve ponudnikov storitev v prometnem sektorju preprečuje vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev, in obžaluje težave, ki jih imajo mnoga mala podjetja pri dostopu do domačega in mednarodnega trga ter razvijanju in ponujanju novih storitev; poudarja, da zgoraj navedeno ovira dostop malih in srednjih podjetij do tega sektorja;
6. meni, da je treba izboljšati Uredbo (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, da bi odpravili resno motnjo, ki je po njeni uvedbi nastala na nacionalnih trgih prevoznih storitev v več državah članicah;
7. pozdravlja nove priložnosti, ki jih zagotavljajo majhna prevozna podjetja, in nove sodelovalne poslovne modele, hkrati pa obžaluje protikonkurenčne prakse, ki jih povzročata neenaka uporaba predpisov EU med državami članicam, zlasti pri plačilih in v sistemih socialne varnosti, kar lahko povzroči resna izkrivljanja, kot je socialni damping, in varnostne izzive;
8. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo izvajanje zakonodaje; meni, da je treba pri vseh spremembah zakonodaje glede socialnih in delovnih razmer spoštovati vse temeljne svoboščine EU, z njimi pa se ne bi smela omejevati poštena konkurenca, ki temelji na objektivnih konkurenčnih prednostih, oziroma te spremembe ne bi smele pomeniti še večjega upravnega bremena ali dodatnih stroškov za majhna prevozna podjetja;
9. ugotavlja, da so za majhna prevozna podjetja nujne naložbe, ne le zaradi skladnosti z zakonodajo, temveč tudi zaradi ohranjanja konkurenčnosti (npr. z osredotočanjem na nove tehnologije); obžaluje, da je po eni strani (nasprotno od velikih podjetij) njihov dostop do posojil in financiranja na denarnih trgih še vedno omejen, in to navkljub ukrepom kvantitativnega rahljanja, po drugi strani pa so redko med prejemniki javne finančne pomoči, zlasti evropske, ker so upravni postopki preveč zapleteni in dolgotrajni; poudarja, da je treba zagotavljati širjenje znanja in pomoč malim podjetjem, ki se potegujejo za sredstva v okviru Evropskega investicijskega sklada;
10. ugotavlja, da bi morali prevoz zaradi vse večje urbanizacije organizirati vse bolj integrirano, digitalizirano in multimodalno ter da imajo urbana vozlišča vse pomembnejšo vlogo pri organizaciji trajnostne mobilnosti; poudarja, da imajo aplikacije za multimodalno načrtovanje potovanj vse večji vpliv in da je za mala podjetja pomembno, da se uvrstijo na seznam teh aplikacij in v razpoložljivo ponudbo prevoznih storitev; poudarja, da bi univerzalni dostop do interneta spodbudil delitev prevoza in boljše načrtovanje potovanj;
11. ugotavlja, da se zaradi gospodarskih težav in pomanjkanja sredstev za vzdrževanje razvejanega prometnega omrežja mnoge manj pomembne linije v številnih, zlasti slabše povezanih in manj poseljenih regijah, zapirajo; meni, da opuščanja storitev javnega prevoza v omenjenih regijah nikakor ne smemo upravičevati z nastankom sodelovalnih poslovnih modelov;
12. poudarja, da je za mobilnost v mestih posebno pomembna izposoja lahkih prevoznih sredstev, kot so kolesa ali skuterji; ugotavlja, da velika večina teh subjektov posluje v sektorju malih in srednjih podjetij; poziva, da se pri povečevanju mobilnosti v mestih in pri vzpostavitvi energetsko učinkovitega in z viri gospodarnega mestnega prometa pogosteje upošteva potencial teh subjektov;
13. poziva države članice in Komisijo, naj preučijo možnost združevanja majhnih prevoznih podjetij, ki bi jim omogočilo razvoj partnerstev in pomagalo strankam, da v skladu s svojimi potrebami najdejo zelene storitve malega prevoznega podjetja;
14. poziva Komisijo, naj pri določanju smernic na tem področju upošteva težave pri uveljavljanju novih sodelovalnih poslovnih modelov na podeželju in zunaj urbanih okolij;

Četrtek, 24. november 2016

15. ugotavlja, da se z razvojem sodelovalnih poslovnih modelov lahko optimizira uporaba vozil in infrastrukture, s čimer se bodo potrebe po mobilnosti reševale bolj trajnostno; opozarja, da bi lahko vse večje izkoriščanje podatkov, ki jih ustvarijo uporabniki, sčasoma ustvarilo dodano vrednost v prevoznih verigi; vendar poudarja, da lahko koncentracija podatkov v rokah zgolj nekaj posredniških platform negativno vpliva na pravično porazdelitev dohodkov, uravnoteženo udeležbo v infrastrukturnih naložbah in druge stroške, vse to pa neposredno vpliva na mala in srednja podjetja;

16. pozdravlja dejstvo, da so posredniške platforme uvedle idejo medsebojne tekmovalnosti, nasprotovanja uveljavljenim akterjem in korporativističnim strukturam ter spodkopavanja obstoječih monopolov in preprečevanja novih; poudarja, da se tako spodbuja trg, ki se bistveno bolj osredotoča na povpraševanje potrošnikov in ki spodbuja države članice k ponovnemu razmisleku o strukturi trga; vendar ugotavlja, da bodo brez ustreznega pravnega okvira te platforme, po načelu, da zmagovalcu pripade vse, vzpostavile prevladujoč položaj na trgu in škodile raznolikosti gospodarstva;

17. opozarja na priložnosti in izzive (na primer da bi se lahko na teh novih področjih pojavila tudi majhna podjetja), ki jih bo prinesel razvoj povezanih vozil in vozil brez voznika (avtomobili, ladje, droni, samodejna vožnja vozil v koloni); zato Komisijo poziva, naj pripravi načrt za povezana in avtomatizirana vozila ter analizira vplive, ki bi jih lahko imela splošna uporaba te tehnologije na evropski prometni sektor, zlasti na mala in srednja podjetja;

II. Priporočila: kako spremeniti izzive v priložnosti

18. poziva k nadaljnjim prizadevanjem za dokončno oblikovanje enotnega evropskega prometnega prostora; meni, da mora biti vsa zakonodaja, ki določa nove zahteve za mala podjetja, zlasti ukrepe na davčnem, socialnem in okoljskem področju, sorazmerna, enostavna in jasna, ne sme zavirati njihovega razvoja in mora po potrebi odražati regionalne in nacionalne značilnosti različnih držav članic; meni, da jo morajo spremljati potrebne (regulativne in/ali finančne) spodbude;

19. meni, da je prizadevanje za usklajen in integriran evropski sistem mobilnosti najboljši način za ustrezno vključitev vseh podjetij za vse načine prevoza v skupen dinamični proces, kjer bosta digitalizacija in spodbujanje k inovacijam v prometnem sektorju uporabnikom najboljše zagotovila enoten, skladen sistem, zaposlenim v prometu pa boljše razmere za ustvarjanje dodane vrednosti;

20. ugotavlja, da se potrebe invalidov in starejših oseb pogosto ne upoštevajo dovolj pri prilagajanju storitev, ki jih mala in srednja podjetja ponujajo v prevoznem sektorju; poziva, naj se pri vseh orodjih in programih, namenjenih podpori teh subjektov, upošteva, da je treba zagotoviti čim boljše prilagoditev prevoznih storitev potrebam oseb z omejeno mobilnostjo;

21. ugotavlja, da morajo za potrebe infrastrukture, zaradi pomanjkanja naložb vanjo, prispevati vsi subjekti, ki imajo koristi od njene uporabe, pri tem pa je treba v celoti upoštevati vse že obstoječe prometne davke in prispevke ter negativne okoljske in zdravstvene vplive; poudarja, da je nujno internalizirati negativne zunanje učinke v cestnem prometu, sredstva pa nameniti za prometno infrastrukturo, tudi čezmejno; vendar priznava, da lahko to predstavlja poseben izziv za mala podjetja, tudi tista v najbolj oddaljenih regijah, ki ga je treba upoštevati kot prednostno nalogo;

22. opozarja, da je bil Evropski sklad za strateške naložbe ustanovljen, da bi prispeval k zelo inovativnim projektom, ki temeljijo na trgu, in zato meni, da je bistven instrument za pomoč malim in srednjim podjetjem v prometnem sektorju za razvijanje novih rešitev na področju mobilnosti; poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo njegovo izvajanje in povečajo pomoč malim in srednjim ter zagonskim podjetjem pri pripravi takih projektov;

23. poziva Komisijo in države članice, naj se ustrezno spoprimejo s protikonkurenčnimi praksami velikih povezanih skupin, da bi preprečile diskriminacijo in omejitve dostopa do trga ne glede na velikost podjetij, zlasti v zvezi z novimi poslovnimi modeli; poziva k dialogu in boljšim odnosom, zlasti na novih in potencialnih trgih, med prevozniki in naročniki ter rešitev za problem navideznega samozaposlovanja;

Četrtek, 24. november 2016

24. poziva k vključitvi malih in srednjih podjetij v projekt izgradnje povezanega evropskega sistema za izdajanje vozovnic; opozarja, da bo učinkovitost tega sistema odvisna od vključitve čim večjega števila podjetij in gospodarskih subjektov, ki ponujajo prevozne storitve, vanj; ugotavlja, da lahko postopek izmenjave informacij in izkušenj med velikimi subjekti ter malimi in srednjimi podjetji privede do sinergij, ki so zelo koristne za oblikovanje učinkovitega prometnega omrežja v Evropi;

25. poziva, zaradi večje preglednosti, k pregledu ter uskladitvi pravil glede dostopa do reguliranih poklicev in dejavnosti v Evropi in nadzora v zvezi z njimi, da bi se lahko novi ponudniki in storitve, povezani z digitalnimi platformami in sodelovalnim gospodarstvom, razvijali v podjetjem prijaznem okolju, vključno z večjo preglednostjo glede zakonodajnih sprememb, in da bi z obstoječimi ponudniki lahko sočasno delovali v zdravem konkurenčnem okolju; opozarja, da imajo gospodarski subjekti, ki delujejo na podlagi ekonomije delitve, pozitiven vpliv na ustvarjanje novih delovnih mest za mlade, ki vstopajo na trg dela, in samozaposlene;

26. poziva Komisijo, naj takoj objavi načrt za objavo podatkov o javno financiranem prevozu in usklajene standarde za podatke o prevozu in programske vmesnike, da bi se spodbudile podatkovno intenzivne inovacije in zagotavljanje novih prevoznih storitev;

27. meni, da glede na razvoj sodelovalnega gospodarstva rešitev ni samo v sektorski zakonodaji ali samo v regulaciji platform in da je treba v prihodnje sistem mobilnosti obravnavati kot celoto; poziva k vzpostavitvi posodobljenega, multimodalnega ureditvenega okvira, ki bo spodbujal inovacije, konkurenčnost ter varstvo potrošnikov in njihovih podatkov, različnim subjektom pa zagotavljal enake konkurenčne pogoje; v ta namen opozarja, da je v prometnem sektorju pomembna interoperabilnost, saj malim podjetjem ponuja enotne rešitve;

28. poziva države članice, naj ocenijo potrebo po prilagoditvi nacionalne delovne zakonodaje digitalni dobi ob upoštevanju značilnosti modelov sodelovalnega gospodarstva in delovne zakonodaje posamezne države članice;

29. meni, da je za doseganje tega cilja potrebno zblíževanje modelov, ki bo temeljilo na jasnih, usklajenih in neprekrivajočih se opredelitvah posrednikov in ponudnikov storitev; poziva k razlikovanju med posredniškimi platformami, ki uporabnikom ne prinašajo gospodarske koristi, in posredniškimi platformami, ki (pridobitnega) ponudnika storitev povežejo s stranko, ne glede na obstoj razmerja delodajalec–delojemalec med ponudnikom storitev in platformo; predlaga, naj se nacionalnim organom omogoči, da od posredniških platform zahtevajo informacije, ki so po njihovem mnenju potrebne, da bi vse strani lažje izpolnjevale davčne obveznosti in obveznosti glede socialne varnosti ter da bi zagotovili ustrezno usposobljenost ponudnikov storitev, ki uporabljajo platforme (kar bo zagotovilo varstvo potrošnikov); poudarja, da že obstoječi sistemi povratnih informacij in ocenjevanja posrednikom tudi pomagajo vzpostaviti odnos zaupanja s potrošniki in da je treba tako pridobljene podatke obravnavati v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta;

30. meni, da velika potencialna preglednost sodelovalnega gospodarstva omogoča dobro sledljivost prevoznih storitev, kar je v skladu z namenom, da se okrepi veljavna zakonodaja; poziva Komisijo, naj izda smernice o tem, kako se pravo EU uporablja za različne oblike sodelovalnih poslovnih modelov, da se ob spoštovanju nacionalnih pristojnosti po potrebi odpravijo regulativne pomanjkljivosti na področju zaposlovanja in socialne varnosti;

31. poudarja, da med prevozna podjetja, ki poslujejo v prevoznem sektorju, sodijo tudi subjekti, ki ne zagotavljajo neposrednih prevoznih storitev, kot so subjekti, ki ponujajo usposabljanje, podjetja za izposojilo vozil ter delavnice in servisi; ugotavlja, da je velika večina teh subjektov malih in srednjih podjetij; poziva, da se pri oblikovanju pravnih predpisov in naloženih programov, katerih cilj je spodbujanje razvoja malih in srednjih podjetij, upoštevajo potrebe teh subjektov;

32. spodbuja Komisijo, naj podpira mala in srednja podjetja v prometnem sektorju, da bodo oblikovala grozde na tem področju, ki se jim lahko pridružijo tako potrošniki kot drugi deležniki;

Četrtek, 24. november 2016

33. ugotavlja, da večina ponudnikov v sodelovalnem gospodarstvu ni iz EU; meni, da mora EU razviti več inovativnih zagonskih podjetij v prometnem sektorju in spodbuja več podpore za taka podjetja, zlasti za usposabljanje mladih podjetnikov na tem področju;

34. obžaluje, da je bil do zdaj odziv držav članic na razvoj sodelovalnih poslovnih modelov zelo razdrobljen in v nekaterih primerih popolnoma neustrezen glede na možnosti in koristi, ki jih prinaša razvoj tega sektorja, pa tudi v nasprotju s pričakovanji potrošnikov, ter meni, da je zaželen usklajen in celovit pristop na evropski ravni, ki bo pokrival vprašanja o trajnostnih sodelovalnih poslovnih modelih; je seznanjen z razumnim pristopom Komisije do tega novega poslovnega modela, ki ga je predstavila v nedavnem sporočilu, v katerem je poudarila, da je sodelovalno gospodarstvo pomembno za prihodnjo rast (COM(2016)0356);

35. opozarja na velik potencial novih tehnologij za nastanek novih oblik opravljanja storitev v sektorju tovarnega prometa; zlasti poudarja velike možnosti dronov, ki so že zdaj zelo učinkovito orodje za delo v težkih razmerah; poudarja, da mora Evropska unija podpirati potencial malih in srednjih podjetij, ki se ukvarjajo z načrtovanjem, proizvodnjo in uporabo dronov;

36. meni, da so sodelovalni poslovni modeli pomemben vir za trajnostni razvoj povezljivosti v oddaljenih, gorskih in podeželskih regijah, s posrednimi koristmi tudi za turistični sektor;

37. meni, da bi morale biti zakonodajne zahteve sorazmerne z naravo poslovanja in velikostjo podjetja; vendar se sprašuje, ali je izvezje, ki ga za lahka tovorna vozila določajo številni evropski predpisi, še vedno utemeljeno, ob upoštevanju znatnega povečanja njihove uporabe na področju mednarodnega prevoza blaga, ter zahteva, da Komisija predstavi diagnostično poročilo o posledicah za gospodarstvo, okolje in varnost;

38. poziva k vzpostavitvi struktur za sodelovanje med malimi prevoznimi podjetji, znanstvenimi raziskovalnimi instituti in lokalnimi ter regionalnimi javnimi organi za boljšo organizacijo trajnostne mobilnosti v mestih in med mesti, ki se bodo učinkovito odzivala na pojav novih storitev in proizvodov, tudi tistih, ki jih ponujajo mala in srednja podjetja (npr. v prvi in zadnji fazi prevoza od vrat do vrat), ter obstoječa omrežja javnega prevoza bolje prilagodile potrebam in pričakovanjem potnikov; poziva k vključitvi informacij o storitvah v zvezi z mobilnostjo, ki jih ponujajo mala podjetja, v storitve v zvezi s potovalnimi informacijami in načrtovanjem potovanj;

39. poziva k vzpostavitvi projektних skupin za inovacije, ki bodo omogočale celovito izvajanje koncepta skupnih mest (shareable cities) in prispevale k učinkovitemu odzivanju lokalnih, regionalnih in nacionalnih institucij na pojav novih storitev in proizvodov;

40. poudarja pomen usmerjenega usposabljanja (npr. o masovnih podatkih, integriranih storitvah itd.), da se prevoznim podjetjem pomaga ustvariti povečanje vrednosti v digitalnem okolju; zato poziva, naj se usposabljanje strokovnjakov uskladi z znanji, spretnostmi in kvalifikacijami, ki bodo potrebni v okviru novih poslovnih modelov, zlasti zaradi pomanjkanja osebja, posebej še voznikov;

41. poudarja, da se mala in srednja podjetja v prometnem sektorju pogosto ne odločijo za širitev zaradi večjih tveganj pri čezmejnem poslovanju, ki so posledica razlik med pravnimi sistemi različnih držav (članic); poziva Komisijo, naj v sodelovanju z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi v državah članicah razvije platforme za sodelovanje in komunikacijske platforme, da bi malim in srednjim podjetjem svetovali in jih usposabljali o različnih shemah financiranja, nepovratnih sredstvih in internacionalizaciji; poziva Komisijo, naj v večji meri izkoristi obstoječe programe za podporo malim in srednjim podjetjem in naj jim v okviru sinergij med različnimi skladi EU omogoči večjo prepoznavnost med akterji v prometnem sektorju;

42. spodbuja lokalne organe, naj se dejavno vključijo v spoštovanje načel razoglivenja mestnega prevoza, ki so določena v beli knjigi o prometu, izvajalce pa, naj si izborijo položaj v novem okviru konkurence in dejavnosti ter izkoristijo konkurenčne prednosti, ki bodo vključevale storitve brez emisij ter progresivno digitalizacijo upravljanja, delovanja in prodaje;

Četrtek, 24. november 2016

43. poziva Evropsko komisijo, države članice in lokalne oblasti, naj podpirajo inovacije na področju ekonomije delitve, ki jih spodbuja tudi razvoj sodelovalnega gospodarstva, kot so souporaba avtomobilov, souporaba koles, skupni prevoz tovora, souporaba taksijev, skupni avtomobilski prevoz, avtobusi po naročilu in njihove povezave z javnim prevozom;
44. poziva Komisijo, naj z večjim sodelovanjem svojih generalnih direktoratsv podrobno spremlja razvoj digitalnega gospodarstva in učinke zakonodajnih pobud digitalne agende na prometni sektor;
45. poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju s socialnimi partnerji redno ocenjujejo vpliv digitalizacije na število in vrsto delovnih mest v prometnem sektorju ter naj zagotovijo, da bosta politika zaposlovanja in socialna politika v koraku z digitalizacijo trga dela na področju prevoznih storitev;
46. priporoča, naj podjetja v okviru sodelovalnega gospodarstva ter ljudje, ki so zaposleni v prevoznem sektorju, najdejo način, kako skupaj delati in zastopati skupne interese, na primer na področju zavarovalništva;
47. pozdravlja prožne modele delovnega časa, ki so rezultat pogajanj socialnih partnerjev v prometnem sektorju, ki delavcem omogočajo boljše usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja; vendar poudarja, da je pomembno spremljati spoštovanje predpisov o delovnem času ter času vožnje in počitka, kar bi morala olajšati digitalizacija v prometnem sektorju;

o

o o

48. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0456

Razmere v Belorusiji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o razmerah v Belorusiji (2016/2934(RSP))

(2018/C 224/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij in priporočil o Belorusiji,
 - ob upoštevanju parlamentarnih volitev z dne 11. septembra 2016 in predsedniških volitev z dne 11. oktobra 2015,
 - ob upoštevanje izjave vodje delegacije za odnose z Belorusijo z dne 13. septembra 2016 o nedavnih parlamentarnih volitvah v Belorusiji,
 - ob upoštevanje izjave tiskovne predstavnice Evropske službe za zunanje delovanje z dne 12. septembra 2016 o parlamentarnih volitvah v Belorusiji,
 - ob upoštevanju predhodnih ugotovitev Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE)/Urada za demokratične institucije in človekove pravice (ODIHR), parlamentarne skupščine OVSE in parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 12. septembra 2016 o parlamentarnih volitvah v Belorusiji,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta o Belorusiji, zlasti tistih z dne 16. februarja 2016 o odpravi omejevalnih ukrepov zoper 170 posameznikov in tri beloruske družbe,
 - ob upoštevanju končnega poročila OVSE z dne 28. januarja 2016 o predsedniških volitvah v Belorusiji 11. oktobra 2015,
 - ob upoštevanju številnih izjav beloruskih oblasti, da se bodo nekatera priporočila OVSE/ODIHR po predsedniških volitvah leta 2015 izvajala pred parlamentarnimi volitvami leta 2016,
 - ob upoštevanju dejstva, da so beloruske oblasti 22. avgusta 2015 izpustile na prostost šest političnih zapornikov, ter izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federice Mogherini in komisarja za evropsko sosedsko politiko in širitvena pogajanja Johannes Hahna o izpustitvi političnih zapornikov v Belorusiji 22. avgusta 2015,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je OVSE/ODIHR skupaj z Beneško komisijo Sveta Evrope v svojem končnem poročilu o predsedniških volitvah leta 2015 v Belorusiji pripravil sklop priporočil, ki naj bi jih Belorusija uresničila pred parlamentarnimi volitvami leta 2016;
- B. ker so beloruske oblasti v želji, da bi izboljšale odnose z Zahodom, izvedle več oklevajočih korakov, da bi strankam demokratične opozicije omogočile lažjo registracijo kot pri prejšnjih volitvah in tujim opazovalcem dovolile večji dostop do štetja glasov;
- C. ker je predsednik Belorusije 6. junija 2016 sklical volitve v poslansko zbornico; ker so te volitve potekale 11. septembra 2016; ker je bilo za volitve akreditiranih več kot 827 mednarodnih opazovalcev in 32 100 državljanov v vlogi opazovalcev; ker OVSE/ODIHR v svojih sklepih navajata, da je večina državljanov v vlogi opazovalcev zastopala javna združenja, ki jih subvencionira država in ki se dejavno zavzemajo tudi za kampanje za provladne kandidate; ker je bila misija OVSE/ODIHR za opazovanje volitev napotena na opazovanje volitev na povabilo beloruskega ministrstva za zunanje zadeve;

Četrtek, 24. november 2016

- D. ker so bile po ocenah OVSE/ODIHR parlamentarne volitve leta 2016 organizirane učinkovito, vendar še vedno obstajajo številne dolgotrajne sistemske pomanjkljivosti, tudi omejevanje političnih pravic in temeljnih svoboščin v pravnem okviru; ker se je pri štetju in tabelarnem prikazu pokazalo precejšnje število postopkovnih nepravilnosti in pomanjkanje preglednosti;
- E. ker bo v beloruskem parlamentu prvič po dolgem času zastopana demokratična opozicija; ker po informacijah posebnega poročevalca OZN o človekovih pravicah v Belorusiji pravni in upravni sistemi, ki so podlaga za omejevanje človekovih pravic, ostajajo nespremenjeni; ker naj bi dva neodvisna poslanca parlamenta imela predvidoma vlogo resnične opozicije;
- F. ker od leta 1994 v Belorusiji ni bilo svobodnih in poštenih volitev po volilni zakonodaji, ki bi bila v skladu z mednarodno priznanimi standardi OVSE/ODIHR;
- G. ker je EU februarja 2016 kot znamenje dobre volje, da bi Belorusijo spodbudila k izboljšanju stanja na področju človekovih pravic, demokracije in pravne države, odpravila večino omejevalnih ukrepov proti beloruskim uradnikom in pravnim osebam; ker je Svet v svojih sklepih o Belorusiji z dne 15. februarja 2016 poudaril, da je treba okrepiti sodelovanje med EU in Belorusijo na številnih gospodarskih in trgovinskih področjih ter pri nujenju pomoči, kar bi Belorusiji omogočilo vložitev prošnje za sredstva Evropske investicijske banke (EIB) in Evropske banke za obnovo in razvoj (EBRD); ker je bilo pred volitvami leta 2016 opaziti prizadevanja za rešitev nekaterih dolgotrajnih problemov, hkrati pa ostajajo odprta še mnoga druga vprašanja v pravnem in postopkovnem volilnem okviru;
- H. ker sta beloruski skupini za spremljanje volitev Zagovorniki človekovih pravic za svobodne volitve (HRD) ter Pravica do izbire – 2016 (R2C) obsodili zadnje volitve, ker niso izpolnjevale več bistvenih mednarodnih standardov, hkrati pa niso verodostojno odražale volje beloruskih državljanov;
- I. ker so beloruske skupine opazovalcev zbrale konkretne dokaze o obsežnih vsedravnih prizadevanjih, da bi napihili volilno udeležbo med petdnevnimi predčasnimi volitvami (od 6. do 10. septembra 2016) in na volilni dan (11. septembra 2016), in ker je edini inštitut za javnomnenjske raziskave v Belorusiji (NISEPI) zaradi pritiska vlade prekinil svoje dejavnosti, to pa je močno otežilo ocenjevanje dejanskih političnih preferenc Belorusov;
- J. ker je del beloruske opozicije 18. novembra 2015 prvič predstavil sporazum o sodelovanju, po katerem naj bi na parlamentarnih volitvah leta 2016 nastopila enotno;
- K. ker je prvi obisk parlamentarne delegacije za odnose z Belorusijo po letu 2002 potekal v Minsku 18. in 19. junija 2015; ker Evropski parlament trenutno nima uradnih odnosov z beloruskim parlamentom;
- L. ker je imela Belorusija konstruktivno vlogo pri sklenitvi dogovora o prekinitvi ognja v Ukrajini;
- M. ker sta ruski napad na Ukrajino in nezakonita priključitev Krima v beloruski družbi povečala strah pred destabilizacijo notranjih razmer zaradi spremembe oblasti; ker pa Belorusi kljub temu niso opustili svojih upov za obsežne reforme in mirno preobrazbo države;
- N. ker belorusko gospodarstvo že več kot 20 let stagnira, osrednji sektorji pa so še vedno v lasti države ter pod vodstvom in nadzorom državne uprave; ker je beloruska gospodarska odvisnost od ruske ekonomske pomoči vse večja, gospodarska uspešnost Belorusije pa je med najslabšimi v Evrazijski gospodarski uniji – njen BDP se je na primer v obdobju 2015–2016 zmanjšal za več kot 30 milijard USD;
- O. ker je Belorusija edina država v Evropi, ki še vedno izvaja smrtno kazen; ker je belorusko vrhovno sodišče 4. oktobra 2016 potrdilo smrtno obsodbo Sjarheja Vostrikava – to je bila četrta smrtna kazen, ki jo je to sodišče potrdilo v letu 2016;

Četrtek, 24. november 2016

- P. ker organizacije za človekove pravice opozarjajo na nove oblike nadlegovanja opozicije; ker beloruske oblasti niso opustile represivnega ravnanja proti političnim nasprotnikom: ker za miroljubne protestnike še vedno velja upravna odgovornost, omejene so druge državljanske in politične pravice, država pa ima nove politične zapornike; ker beloruske oblasti niso sprejele ukrepov za sistemske in kakovostne spremembe na področju človekovih pravic, zlasti na zakonodajni ravni;
- Q. ker so boljši odnosi med EU in Belorusijo mogoči samo pod pogojem, da se občutno izboljša stanje na področju svobode govora in medijev, spoštovanje političnih pravic navadnih državljanov in opozicijskih aktivistov ter spoštovanje načela pravne države in temeljnih pravic; ker je Evropska unija še vedno trdno zavezana nadaljnjemu zagovarjanju človekovih pravic v Belorusiji, vključno s svobodo govora in medijev;
- R. ker je Belorusija 25. oktobra 2016 sprejela prvi nacionalni akcijski načrt za človekove pravice, ki ga je z resolucijo odobril svet ministrov; ker po navedbah beloruskih oblasti ta načrt opredeljuje glavne smernice ukrepanja za izvajanje zavez države na področju človekovih pravic;
- S. ker je eden od ciljev sodelovanja Belorusije v vzhodnem partnerstvu in njegovi parlamentarni veji Euronest okrepiti sodelovanje med to državo in EU; ker beloruski parlament nima uradnega položaja v parlamentarni skupščini Euronest;
- T. ker Belorusija na meji z EU v Ostrovcu gradi svojo prvo jedrsko elektrarno; ker mora vsaka država, ki uporablja jedrsko energijo, dosledno spoštovati mednarodne zahteve in standarde na področju jedrske in okoljske varnosti; ker mora beloruska vlada, ki nosi izključno odgovornost za varnost in varovanje jedrskih objektov na svojem ozemlju, spoštovati svoje obveze do lastnih državljanov in sosednjih držav; ker morata biti temeljni načeli za gradnjo, delovanje in razgradnjo vseh jedrskih objektov načeli odprtosti in preglednosti;
- U. ker je Belorusija članica Organizacije pogodbe o kolektivni varnosti in sodeluje z Rusijo pri skupnih vojaških manevrih „Zapad“, ki zajemajo scenarije napadov na njene zahodne sosedne, med katerimi je tudi simulacija uporabe jedrskega orožja proti Poljski; ker naj bi Belorusija naslednje leto sodelovala pri manevrih „Zapad-2017“ z morebitnimi nadaljnjimi agresivnimi scenariji;
1. je še vedno zelo zaskrbljen zaradi pomanjkljivosti, ki so jih neodvisni mednarodni opazovalci zaznali med predsedniškimi volitvami leta 2015 in parlamentarnimi volitvami leta 2016; ve za poskuse za izboljšanje stanja, ki pa ne zadostujejo; je seznanjen, da bo v novoizvoljenem parlamentu en predstavnik opozicijske stranke in en predstavnik nevladnega sektorja; vendar meni, da gre za politično imenovanje in ne za izid volitev; ugotavlja, da bo upoštevanje prihodnjih zakonodajnih predlogov, ki jih bosta vložila ta poslanca, dejanski preizkus političnih namer oblasti, ki stojijo za njunim imenovanjem;
 2. poziva beloruske oblasti, naj brez odlašanja nadaljujejo celovito reformo volilnega sistema kot del širšega demokratičnega procesa in v sodelovanju z mednarodnimi partnerji; poudarja, da je treba še pravočasno za občinske volitve marca 2018 začeti izvajati priporočila OVSE/ODIHR, ki jih bodo morali spoštovati domači in mednarodni opazovalci; poudarja, da je to ključ za doseg zelenega napredka v odnosih med EU in Belorusijo;
 3. ponovno poziva beloruske oblasti, naj v skladu s splošno deklaracijo o človekovih pravicah ter mednarodnimi in regionalnimi instrumenti o človekovih pravicah, ki jih je ratificirala Belorusija, v vseh okoliščinah zagotovijo spoštovanje demokratičnih načel, človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
 4. poziva belorusko vlado, naj rehabilitira izpuščene politične zapornike ter naj jim v celoti povrne državljanske in politične pravice;

Četrtek, 24. november 2016

5. izraža zaskrbljenost, ker v Belorusiji od leta 2000 ni bila registrirana nobena nova politična stranka; poziva, naj se opustijo vse omejitve v zvezi s tem; poudarja, da je treba vsem političnim strankam omogočiti neomejeno politično delovanje, zlasti v času volilne kampanje;
6. pričakuje, da bodo oblasti nehale nadlegovati neodvisne medije iz političnih razlogov; poziva k odpravi prakse upravnega pregona in samovoljne rabe člena 22.9(2) zakona o upravnem postopku proti neodvisnim novinarjem, ki brez akreditacije sodelujejo s tujimi mediji, saj se tako omejuje pravica do svobode izražanja in širjenja informacij;
7. poziva belorusko vlado, naj nemudoma razveljavi člen 193/1 kazenskega zakonika, ki določa kazni za organizacijo in udeležbo v dejavnostih neregistriranih javnih združenj in organizacij, ter jim dovoli polno, svobodno in nemoteno pravno delovanje; Komisijo zlasti opozarja, da je sedaj zaradi uporabe tega člena in drugih omejevalnih ukrepov več kot 150 beloruskih nevladnih organizacij registriranih v Litvi, na Poljskem, Češkem in drugje;
8. poziva beloruske oblasti, naj preučijo svojo politiko, pa kateri je mednarodna finančna pomoč nevladnemu sektorju v Belorusiji močno obdavčena;
9. ostro obsoja politiko beloruske vlade, ki uporablja posebne sile za posredovanje v notranjih zadevah civilnodružbenih organizacij, tudi tistih, ki zastopajo narodne manjšine, kot je neodvisna nevladna organizacija Zveza Poljakov v Belorusiji;
10. poziva Belorusijo kot edino državo v Evropi, ki še vedno izvaja smrtno kazen in ki je nedavno znova začela izvajati usmrtnitve, naj se pridruži svetovnemu moratoriju za izvrševanje smrtnih kazni, kar bo prvi korak k njeni dokončni odpravi; ponovno opozarja, da je smrtna kazen nehumano in ponižujoče ravnanje in da ni dokazov, da odvrta od kaznivih dejanj, z njenim izvajanjem pa postanejo sodne napake nepopravljive; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in Komisijo, naj ta vprašanja prednostno obravnavata v potekajočem dialogu o človekovih pravicah med EU in Belorusijo; pri tem pozdravlja, da je beloruski svet ministrov sprejel akcijski načrt za izvajanje priporočil iz splošnega rednega pregleda delovne skupine Sveta OZN za človekove pravice, ter pričakuje, da se bodo ta priporočila v celoti izvajala;
11. poziva EU, naj ohrani zagon za nadaljnjo normalizacijo odnosov z Belorusijo; ponavlja svoje stališče, da je mogoče obstoječe razlike najbolje odpraviti z boljšo komunikacijo in da lahko nadaljnje sodelovanje EU, zlasti Evropskega parlamenta, pri dialogu z Belorusijo in zlasti njenimi državljani in civilno družbo ter s parlamentom in različnimi političnimi strankami prinese oprijemljive rezultate in prispeva k neodvisnosti, suverenosti in blaginji države;
12. poziva ESZD in Komisijo, naj nadaljujeta in povečata podporo organizacijam civilne družbe v Belorusiji in v tujini; v zvezi s tem poudarja, da je treba pomagati vsem neodvisnim virom informacij v beloruski družbi in v tujini, tudi medijem, ki oddajajo v beloruskem jeziku;
13. ugotavlja, da so se januarja 2014 začela pogajanja za lažjo pridobitev vizumov, s čimer bi se izboljšali stiki med ljudmi in spodbudil nastanek civilne družbe; poudarja, da bi morali Komisija in ESZD sprejeti potrebne ukrepe za pospešitev napredka na tem področju;
14. podpira EU in njeno politiko „kritičnega sodelovanja“ z beloruskimi oblastmi in izraža pripravljenost, da k njej prispeva tudi prek svoje delegacije za odnose z Belorusijo; poziva Komisijo, naj skrbno spremlja zakonodajne pobude in nadzoruje njihovo izvajanje; opozarja, da se mora EU prepričati, da se njena sredstva ne bodo uporabljala za zatiranje organizacij civilne družbe, zagovornikov človekovih pravic, neodvisnih novinarjev in vodij opozicije;

Četrtek, 24. november 2016

15. je zaskrbljen zaradi varnostnih pomislekov, ki so se pojavili zaradi gradnje beloruske jedrske elektrarne v Ostrovcu, manj kot 50 kilometrov od litovske prestolnice Vilne in blizu poljske meje; poudarja, da potrebujemo celosten mednarodni nadzor nad izvajanjem tega projekta, da bi zagotovili njegovo skladnost z mednarodnimi jedrskimi in okoljskimi varnostnimi zahtevami in standardi, vključno s konvencijama OZN iz Espooja in Aarhusa; poziva Komisijo, naj v svoj dialog z Belorusijo in Rusijo vključi vprašanje varnosti in preglednosti v zvezi z belorusko jedrsko elektrarno, ki se gradi, saj jo financira Rusija in temelji na tehnologiji Rosatom, Parlamentu in državam članicam, zlasti tistim, ki mejijo na Belorusijo, pa naj redno poroča; poziva Svet in Komisijo, naj uporabita svoje vzvode, vključno s pogojevanjem makrofinančne pomoči EU, da bi zagotovila, da Belorusija spoštuje mednarodne varnostne standarde glede jedrske elektrarne v Ostrovcu, zlasti kar zadeva izvajanje stresnih testov, kot je bilo dogovorjeno s Komisijo 23. junija 2011;
16. pripisuje velik pomen pristopu Belorusije k parlamentarni skupščini Euronest ter ga z veseljem pričakuje, in sicer v skladu z ustanovno listino in kakor hitro bodo izpolnjeni politični pogoji, saj bi bil logična razširitev sodelovanja z Belorusijo v okviru večstranskega sodelovanja vzhodnega partnerstva;
17. poudarja svojo zavezanost delovanju v korist beloruskega prebivalstva tako, da podpira njihove demokratične težnje in pobude ter prispeva k stabilni, demokratični in uspešni prihodnosti države;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje, Svetu, Komisiji, državam članicam, OVSE/ODIHR, Svetu Evrope in beloruskim oblastem.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0464

Solidarnostni sklad Evropske unije: ocena

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o Solidarnostnem skladu Evropske unije: ocena (2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 175 in 212(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2013 o Solidarnostnem skladu Evropske unije, izvajanju in uporabi ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 661/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽³⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije (COM(2013)0522) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom „Solidarnostni sklad Evropske unije – Letno poročilo 2014“ (COM(2015)0502),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. septembra 2002 o katastrofalnih poplavah v srednji Evropi ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. septembra 2005 o naravnih nesrečah (požarih in poplavah) tisto poletje v Evropi ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Prihodnost Solidarnostnega sklada Evropske unije“ (COM(2011)0613),
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 28. novembra 2013 o Solidarnostnem skladu Evropske unije ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,

⁽¹⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL C 440, 30.12.2015, str. 13.

⁽³⁾ UL L 189, 27.6.2014, str. 143.

⁽⁴⁾ UL C 170, 5.6.2014, str. 45.

⁽⁵⁾ UL C 272 E, 13.11.2003, str. 471.

⁽⁶⁾ UL C 193 E, 17.8.2006, str. 322.

⁽⁷⁾ UL C 114, 15.4.2014, str. 48.

⁽⁸⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Četrtek, 1. december 2016

- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenj Odbora za proračun in Odbora za nadzor proračuna (A8-0341/2016),
- A. ker je Solidarnostni sklad Evropske unije instrument, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 2012/2002 kot odgovor na katastrofalne poplave poleti 2002 v srednji Evropi, da bi se lahko EU s pomočjo tega dragocenega instrumenta odzvala na velike naravne in izredne regionalne nesreče v Uniji in državah, ki se pogajajo o pristopu, ter izrazila solidarnost s prizadetimi regijami in državami; ker je podpora namenjena le nujnim ukrepom in ukrepom za okrevanje, ki jih po naravnih nesrečah izvajajo vlade, ki neposredno vplivajo na življenje ljudi, naravno okolje ali gospodarstvo v prizadeti regiji (čeprav je treba omeniti, da je Komisija leta 2005 predstavila predlog za dodatno razširitev prvotnega področja uporabe);
- B. ker je bil Solidarnostni sklad od svoje ustanovitve zelo koristen, sredstva iz njega pa so se uporabila v skupni višini 3,8 milijarde EU za 70 naravnih nesreč v 24 upravičenih državah članicah in državah pristopnicah za odziv na vrsto naravnih pojavov, kot so potresi, poplave, gozdni požari, neurja in v zadnjem času suše; ker je ta sklad eden od najbolj prepoznavnih simbolov solidarnosti v času stiske;
- C. ker je bil instrument leta 2014 v celoti revidiran, da bi: izboljšali in poenostavili postopke ter zagotovili hitrejši odziv v šestih tednih po vložitvi zahtevka; ponovno opredelili področje uporabe; določili jasna merila za regionalno nesrečo; ter okrepili preprečevanje nesreč in strategije za obvladovanje tveganj, s čimer bi izboljšali učinkovitost pomoči v skladu s številnimi pozivi Parlamenta ter lokalnih in regionalnih oblasti v zadnjih letih; ker je s predlagano uredbo omnibus (COM(2016)0605 – 2016/0282(COD)), ki jo je predlagala Komisija 14. septembra 2016, predviden nov pregled tega sklada, da bi izboljšali pripravljenost in učinkovitost financiranja izrednih operacij;
- D. ker Evropski parlament odločno podpira predlagane spremembe, večino katerih je vključil že v svoje predhodne resolucije;
- E. ker so bile vloge, prejete pred junijem 2014 (ko je začela veljati spremenjena uredba), obravnavane v okviru prvotne uredbe, poznejše vloge pa v skladu s spremenjeno uredbo;
- F. ker so naložbe v preprečevanje naravnih nesreč izjemno pomembne pri odzivanju na podnebne spremembe; ker je Unija za naložbe v preprečevanje naravnih nesreč in strategije za obvladovanje tveganj namenila precejšnja sredstva, zlasti iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov;
- G. ker je mogoče izjemoma, če v danem letu ni na voljo dovolj sredstev, uporabiti sredstva za naslednje leto, pri čemer se upošteva letna proračunska zgoranja meja sklada za leto, v katerem se je naravna nesreča zgodila, in za naslednje leto;
1. opozarja, da sklad od svoje ustanovitve leta 2002 predstavlja pomemben vir financiranja za lokalne in regionalne vlade ter blaži posledice naravnih nesreč po vsej Evropi, od poplav do potresov in gozdnih požarov, s čimer izraža evropsko solidarnost s prizadetimi območji; poudarja, da je v očeh javnosti Solidarnostni sklad Evropske unije eden najbolj konkretnih in otipljivih izrazov podpore, ki jo Unija lahko nudi lokalnim skupnostim;
 2. poudarja, da se je od ustanovitve sklada v Evropski uniji močno povečalo število naravnih nesreč, ki so postale tudi hujše in intenzivnejše, kar je posledica podnebnih sprememb; zato poudarja dodano vrednost stabilnega in prožnega instrumenta kot načina za izražanje solidarnosti ter zagotavljanja ustrezne in hitre pomoči ljudem, ki so jih prizadele hude naravne nesreče;
 3. opozarja, da je sklad instrument, ki se ne financira iz proračuna Evropske unije, njegova maksimalna dodeljena sredstva pa znašajo 500 milijonov EUR (v cenah iz leta 2011), kljub vgrajeni prilagodljivosti (prenos N+1) pa lahko vsako leto ostane neporabljenih precej sredstev; pri tem je seznanjen z delno vključitvijo letnih dodeljenih sredstev v proračun na podlagi predlagane uredbe omnibus, da bi pospešili postopek uporabe sredstev ter se prej in učinkoviteje odzvali državljanom, prizadetim v nesreči;

Četrtek, 1. december 2016

4. poudarja, da uporaba letnih pragov dokazuje, da je letna raven odobritev po novem programskem obdobju večletnega finančnega okvira ustrezna;
5. poudarja pomen pregleda leta 2014, pri katerem je uspelo odpraviti blokado v Svetu, hkrati pa je pomenil zapoznili odgovor na ponavljajoče se zahteve Parlamenta za večjo odzivnost in učinkovitost pomoči, da bi zagotovili hiter in pregleden odziv in pomagali ljudem, ki so jih prizadele naravne nesreče; poleg tega pozdravlja nedavni predlog omnibus, ki uvaja nove določbe za poenostavitev in lažjo uporabo sredstev;
6. poudarja glavne sestavne dele reforme, kot so: uvedba predplačil, pri čemer je 10 % predvidenega finančnega prispevka na zahtevo na voljo kmalu potem, ko Komisija prejme vlogo za finančni prispevek iz sklada (prispevek je omejen na 30 milijonov EUR); upravičenost do kritja stroškov pri pripravi in izvedbi nujnih ukrepov in ukrepov za okrevanje (ena glavnih zahtev Evropskega parlamenta); podaljšanje roka, v katerem morajo upravičene države članice predložiti vlogo (12 tednov od nastanka prve škode) in pripraviti projekt (18 mesecev); uvedba šesttedenskega roka, v katerem mora Komisija odgovoriti na vlogo; nove določbe o preprečevanju naravnih nesreč ter izboljšanje postopkov za dobro finančno poslovanje;
7. opozarja, da imajo upravičenci kljub uvedbi mehanizma predplačil pred standardnim postopkom še vedno težave zaradi dolgotrajnosti celotnega procesa od vloge do izplačila končnega prispevka; pri tem poudarja, da je treba vloge predložiti čim prej po nesreči ter da je treba še izboljšati fazo ocenjevanja, v nadaljnjih fazah pa pospešiti izvrševanje plačil; meni, da lahko na novo predlagane določbe omnibus o Solidarnostnem skladu EU prispevajo k hitrejši uporabi sredstev, da bi lahko odgovorili na dejanske potrebe na terenu; ravno tako poudarja, da morajo tudi države članice analizirati svoje upravne postopke, da bi pospešile uporabo pomoči za prizadeta območja in države; poleg tega pri možnih izboljšavah v prihodnji reformi predlaga uvedbo zahteve za obvezno posodobitev nacionalnih načrtov za obvladovanje nesreč ter zahtevo za posredovanje informacij o pripravi sporazumov o pogodbah ob izrednih razmerah;
8. poziva države članice, naj izboljšajo načine komuniciranja in sodelovanja z lokalnimi in regionalnimi organi pri ocenjevanju dopustne škode, za katero se zaprosi finančna podpora iz Solidarnostnega sklada EU, ter pri izvajanju projektov za odpravo posledic naravnih nesreč, s čimer zagotovijo učinkovitost pomoči Unije na terenu ter spodbujanje trajnostnih rešitev; poleg tega meni, da bi bilo treba o podpori iz Solidarnostnega sklada EU obveščati širšo javnost; poziva zadevne organe, naj izboljšajo komuniciranje ter zagotavljajo informacije o podpori iz Solidarnostnega sklada EU, ne da bi s tem ustvarili dodatno upravno breme;
9. poudarja, kako pomembno je, da države članice spoštujejo postopke oddaje javnega naročila pri odzivu na naravne nesreče, da bi opredelili in širili najboljše prakse in pridobljene izkušnje pri pogodbah ob izrednih razmerah;
10. pozdravlja, da je Komisija pojasnila pravila o pragu upravičenosti do sredstev za regionalne naravne nesreče, vendar opozarja, da je v končnem dogovoru med Parlamentom in Svetom ohranjen prag 1,5 % regionalnega BDP v skladu s predlogom Komisije, čeprav si je Parlament prizadeval za njegovo znižanje na 1 % BDP; ugotavlja, da se upošteva ranljivost najbolj oddaljenih regij, saj je prag znižan na 1 %;
11. priznava, da je pomoč iz sklada na voljo za škodo, ki je ni mogoče zavarovati, in ni namenjena poplačilu zasebnih izgub; poudarja, da so dolgoročni ukrepi, kot so trajnostna obnova ali dejavnosti gospodarskega razvoja in preprečevanja, upravičeni do financiranja iz drugih instrumentov Unije, zlasti evropskih strukturnih in investicijskih skladov;
12. poziva države članice, naj optimizirajo uporabo obstoječega financiranja EU, zlasti iz petih evropskih strukturnih in investicijskih skladov, pri naložbah za preprečevanje naravnih nesreč, ter opozarja, kako pomembno je razviti sinergije med različnimi skladi in politikami Unije, da se v največji možni meri preprečijo posledice naravnih nesreč ter da se v primerih, ko se uporabijo sredstva iz Solidarnostnega sklada Evropske unije, zagotovita okrepitev in dolgoročni trajnostni razvoj projektov obnove; vztraja, da se v primeru uporabe sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije zadevna država članica formalno zaveže, da bo izvajala vse ukrepe, potrebne za preprečevanje nesreč ter trajnostno obnovo prizadetih območij; poziva, naj se v primeru sinergijskega delovanja čim bolj poenostavi postopek za kombinirano uporabo sredstev v upravnem pogledu;

Četrtek, 1. december 2016

13. zato poudarja, da je treba okrepiti prizadevanja za naložbe v blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, hkrati pa je treba pri podpori obnove in ponovnega pogozdovanja v okviru Solidarnostnega sklada Evropske unije upoštevati preventivne ukrepe; meni, da bi moralo preprečevanje postati horizontalna naloga, ter predlaga, naj se pri blažitvi posledic nesreč s sredstvi Solidarnostnega sklada EU uvedejo preventivni ukrepi na podlagi ekosistemskega pristopa; poleg tega poziva države članice, naj pripravijo strategije za preprečevanje in obvladovanje tveganj glede na to, da je danes veliko naravnih nesreč neposredna posledica človekove dejavnosti;

14. poudarja, da je pomembno pri dodeljevanju, upravljanju in izvajanju Solidarnostnega sklada Evropske unije zagotoviti čim večjo preglednost; meni, da je pomembno opredeliti, ali so bile subvencije Solidarnostnega sklada uporabljene v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, da bi se opredelile, razvijale in izmenjevale najboljše prakse in pridobljene izkušnje; zato poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo preglednost in zagotovijo, da bo javnost imela dostop do informacij skozi celoten proces uporabe, pomoči od oddaje vloge za pomoč do zaključka projekta; ravno tako poziva k pripravi posebnega poročila Evropskega računsko sodišča o delovanju Solidarnostnega sklada Evropske unije, še zlasti, ker je zadnje poročilo, ki je na voljo, iz časa pred pregledom uredbe o Solidarnostnem skladu Evropske unije leta 2014;

15. ugotavlja, da je bilo leta 2014 prejetih trinajst novih vlog, in opozarja na posebne razmere v tem letu, ko je bilo šest vlog obravnavanih v skladu s staro uredbo, preostalih sedem pa skladno z določbami spremenjene uredbe;

16. opozarja, da sta bili leta 2014 dve vlogi zavrnjeni na podlagi stare uredbe o Solidarnostnem skladu EU, ker se naravni nesreči nista šteli za „hudi“ naravni nesreči, čeprav sta povzročili veliko škodo z neposrednimi posledicami za ekonomski in socialni razvoj prizadetih območij, ter pozdravlja pojasnila na tem področju v spremenjeni uredbi o Solidarnostnem skladu EU; vendar predlaga, naj se pri naslednjih reformah upošteva možnost nove opredelitve regionalnih naravnih nesreč, da bi lahko eno vlogo skupaj predložilo več upravičenih držav, prizadetih v naravni nesreči na čezmejnih ravni, pri čemer je vzrok nesreče isti in je do posledic prišlo sočasno, pri oceni vlog pa je treba upoštevati posredno škodo;

17. poziva Komisijo, naj pri naslednjih reformah upošteva možnost povišanja praga za predplačila z 10 na 15 % ter skrajšanje roka za obravnavo vloge s šestih tednov na štiri; ravno tako poziva Komisijo, naj preuči možnost, da se prag upravičenosti za regionalne naravne nesreče določi pri 1 % regionalnega BDP ter da se pri ocenjevanju vlog upošteva raven socialno-ekonomskega razvoja prizadetih območij;

18. poudarja, da je treba razmisliti o morebitni uporabi novih kazalnikov, ki presegajo BDP, kot so indeks človekovega razvoja in indeks regionalnega družbenega napredka;

19. pozdravlja, da je Komisija sprejela sedem vlog za pomoč, prejetih po spremenjenih pravilih, tudi štiri vloge, odobrene konec leta 2014, pri katerih pa je bilo treba odobrena sredstva prenesti v leto 2015, kar je navedeno tudi v letnem poročilu Solidarnostnega sklada EU za leto 2015; pri tem opozarja, da je bilo leto 2015 prvo celotno leto izvajanja po spremenjenih pravilih ter da analize kažejo, da so s pravnimi pojasnili, uvedenimi z reformo, vloge uspešne, kar pa ni veljalo za stare določbe, na podlagi katerih sta bili približno dve tretjini zahtevkov za pomoč ob regionalnih nesrečah ocenjeni kot neupravičeni;

20. obžaluje dolgotrajnost postopkov za ocenjevanje poročil o izvajanju in zaključevanju projektov v skladu s staro uredbo ter pričakuje, da bodo ti postopki na podlagi spremenjene uredbe potekali bolj učinkovito in pregledno ter tako, da bodo zaščiteni finančni interesi Unije;

21. poleg tega poudarja, da sta na podlagi člena 11 spremenjene uredbe Komisija in Evropsko računsko sodišče pooblaščen za revizijo, Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pa lahko opravlja preiskave, kadarkoli je to potrebno;

Četrtek, 1. december 2016

22. poziva Komisijo in Evropsko računsko sodišče, naj ocenita delovanje Solidarnostnega sklada EU pred koncem sedanjega obdobja večletnega finančnega obdobja;
 23. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam ter regionalnim organom.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0476

Razmere v Italiji po potresih

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o razmerah v Italiji po potresih (2016/2988(RSP))

(2018/C 224/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 174, člena 175(3) in člena 212 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2016/369 z dne 15. marca 2016 o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽³⁾ in Uredbe (EU) št. 661/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 ⁽⁴⁾ o spremembi te uredbe,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 375/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o ustanovitvi Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (pobuda „Prostovoljci EU za humanitarno pomoč“) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 11. aprila 2011 o nadaljnjem razvoju ocene tveganja na področju obvladovanja nesreč v Evropski uniji,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 28. novembra 2008 o krepitvi zmogljivosti civilne zaščite prek evropskega sistema medsebojne pomoči na podlagi modularnega pristopa k civilni zaščiti (16474/08),
- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom Letno poročilo Solidarnostnega sklada Evropske unije za leto 2014 (COM(2015)0502),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. novembra 2007 o regionalnem vplivu potresov ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

⁽²⁾ UL L 70, 16.3.2016, str. 1.

⁽³⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

⁽⁴⁾ UL L 189, 27.6.2014, str. 143.

⁽⁵⁾ UL L 122, 24.4.2014, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 269.

Četrtek, 1. december 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. junija 2008 o krepitvi zmogljivosti odzivanja Unije na nesreče ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. oktobra 2009 ⁽²⁾ o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije: Italija – potres v Abrucih,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2013 o Solidarnostnem skladu Evropske unije, izvajanju in uporabi ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 28. novembra 2013 o Solidarnostnem skladu Evropske unije ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju vprašanj Komisiji o razmerah v Italiji po potresih (O-000139/2016 – B8-1812/2016, O-000140/2016 – B8-1813/2016 in O-000141/2016 – B8-1814/2016),
 - ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 24/2012 o odzivu Solidarnostnega sklada Evropske unije na potres v Abrucih leta 2009: ustreznost in stroški ukrepov,
 - ob upoštevanju členov 128(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je osrednjo Italijo 24. avgusta 2016 prizadel uničujoč potres, ob večkratnem tresenju tal pa so regije osrednje Italije prizadeli še trije močnejši potresi, in sicer 26. oktobra 2016 z magnitudo 5,5 in 6,1 ter 30. oktobra 2016 z magnitudo 6,5;
- B. ker so osrednjo Italijo v zadnjih mesecih še naprej stresali potresi in popotresni sunki; ker je bilo tresenje tal ob zadnjem potresu 30. oktobra 2016 najmočnejše v tej državi v več kot treh desetletjih, pri čemer so bile popolnoma porušene celotne vasi, kar je številne prebivalce prizadetih območij pripeljalo na rob obupa in povzročilo veliko posredno škodo v okoliških območjih;
- C. ker je bilo po poročilih v nedavnih potresih ranjenih več kot 400 ljudi, 290 pa jih je umrlo;
- D. ker imajo uničujoči potresi verižni učinek in so povzročili razseljenost do 100 000 prebivalcev;
- E. ker so sunki zadnjih potresov uničili mesta, močno poškodovali lokalno in regionalno infrastrukturo, uničili zgodovinsko in kulturno dediščino ter škodovali gospodarskim dejavnostim, zlasti malim in srednjim podjetjem, kmetijstvu, pokrajini, pa tudi zmogljivostim turističnih in gostinskih dejavnosti;
- F. ker prizadeta območja ležijo na prelomnici, ki zajema približno 130 kvadratnih kilometrov, njen največji premik pa je v potresih znašal vsaj 70 centimetrov, poleg tega pa se soočajo z nepredvidljivimi hidrogeološkimi učinki, ki bi lahko v prihajajočih hudih zimskih razmerah povzročili dodatne naravne nesreče, kot so poplave in plazovi, in kumulativno škodo;
- G. ker so nekatera ozemlja v Evropski uniji občutljivejša in potresno bolj ogrožena; ker so celo izpostavljena različnim ponavljajočim se naravnim nesrečam, do katerih lahko pride tudi večkrat na leto, kot se je pred kratkim zgodilo v Italiji, na Portugalskem, v Grčiji in na Cipru;

⁽¹⁾ UL C 286 E, 27.11.2009, str. 15.

⁽²⁾ UL C 230 E, 26.8.2010, str. 13.

⁽³⁾ UL C 440, 30.12.2015, str. 13.

⁽⁴⁾ UL C 114, 15.4.2014, str. 48.

Četrtek, 1. december 2016

- H. ker morajo biti prizadevanja za trajnostno obnovo ustrezno usklajena, da bi odpravili gospodarske in socialne izgube, in ker bi bilo treba posebno pozornost nameniti tudi neprecenljivi italijanski kulturni dediščini ter spodbujati mednarodne in evropske projekte za zaščito zgodovinskih stavb in krajev;
- I. ker je bil Solidarnostni sklad Evropske unije (solidarnostni sklad) ustanovljen z Uredbo št. 2012/2002 kot odziv na katastrofalne poplave, ki so poleti 2002 prizadele srednjo Evropo;
- J. ker se za okrepitev preventivnih ukrepov za obvladovanje potresov in ukrepov za obnovo lahko uporabijo različni instrumenti Unije, kot so evropski strukturni in investicijski skladi ali mehanizem Unije na področju civilne zaščite in finančni instrument za civilno zaščito;
- K. ker reforma solidarnostnega sklada iz leta 2014 državam članicam omogoča, da zaprosijo za predplačila, ki jih Komisija odobri glede na razpoložljiva sredstva; ker predplačilo ne sme preseči 10 % skupnega pričakovanega finančnega prispevka iz tega sklada, najvišji možni znesek pa je 30 milijonov evrov;
- L. ker mora prizadeta država vlogo za pomoč iz Solidarnostnega sklada Evropske unije predložiti Komisiji najpozneje v dvanajstih tednih od prve ugotovljene škode zaradi nesreče; ker je za uporabo nepovratnih sredstev in nadzor nad načinom njihove uporabe pristojna država prejemnica, vendar lahko Komisija pri ukrepih, ki jih financira solidarnostni sklad, opravi preglede na kraju samem;
- M. ker je treba pri procesu obnove upoštevati prejšnje izkušnje in ker bi morala trajnostna obnova temeljiti na zelo hitrem ukrepanju, ustreznih sredstvih, poenostavitvi birokratskih zahtev in preglednosti, pa tudi zagotavljanju varnosti in stabilnosti za prizadete prebivalce, s čimer bi jim omogočili, da bi lahko še naprej prebivali v prizadetih regijah;
- N. ker bi moralo preprečevanje postati pomembnejša faza v ciklusu obvladovanja nesreč in pridobiti večji družbeni pomen, zanj pa je potreben tudi natančen akcijski program, namenjen obveščanju, ozaveščanju in izobraževanju;
- O. ker bi bilo treba v skladu s prejšnjimi predlogi Parlamenta okrepiti ukrepe za preprečevanje nesreč, da bi na ravni EU uskladili strategijo za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek;
1. izraža najglobljo solidarnost in sočustvovanje z vsemi posamezniki in družinami, ki so jih prizadeli potresi, ter z italijanskimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi, ki po teh nesrečah sodelujejo v prizadevanjih za pomoč;
 2. izraža zaskrbljenost zaradi velikega števila razseljenih oseb, izpostavljenih slabim vremenskim razmeram v prihajajoči zimi; zato poziva Komisijo, naj opredeli vse možne načine za pomoč italijanskim oblastem, da bi ljudem, ki so izgubili svoje domove, zagotovili dostojne življenjske razmere;
 3. ceni neutrudna prizadevanja reševalnih enot, civilne zaščite, prostovoljcev, organizacij civilne družbe ter lokalnih, regionalnih in nacionalnih organov na prizadetih območjih, da bi rešili življenja, omejili škodo ter zagotovili osnovne skupne dejavnosti za ohranitev dostojnega življenjskega standarda;
 4. poudarja resne gospodarske in družbene učinke zaporednih potresov ter uničenje, ki so ga povzročili;
 5. poudarja resnost razmer na terenu, ki so veliko finančno breme za italijanske nacionalne, regionalne in lokalne javne organe;

Četrtek, 1. december 2016

6. pozdravlja večjo raven prožnosti pri računanju primanjkljaja pri porabi v zvezi s potresi, ki je bila v skladu s pogodbama odobrena Italiji, da bi ta učinkovito in hitro obravnavala sedanje izredne razmere ter prihodnje posege, ki bodo potrebni za zaščito prizadetih območij; prav tako poziva italijansko vlado, naj zagotovi, da bodo dodatna sredstva dejansko uporabljena v ta namen;
7. glede na izredne in zelo resne razmere poziva Evropsko komisijo, naj preuči možnost, da bi trajnostno obnovo in vse protipotresne naložbe, vključno z naložbami, ki se sofinancirajo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov in spadajo v tematski cilj 5 („spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj“), izključili iz izračuna nacionalnih primanjkljajev v okviru pakta za stabilnost in rast;
8. pozdravlja solidarnost, ki so jo izrazili institucije EU, ostale države članice, evropske regije in mednarodni akterji, izkazujejo pa jo z medsebojno pomočjo v izrednih razmerah;
9. poziva Komisijo, naj razmisli o nadgraditvi sedanje metode izračuna prispevka iz Solidarnostnega sklada Evropske unije, pri kateri se upošteva škoda, nastala pri posamezni hudi nesreči, na kumulativen izračun škode, ki jo povzroči več naravnih nesreč v enem letu v isti regiji;
10. poudarja težave seizmoloških sistemov, povezane z napovedovanjem potresov, in pogostost potresov v Sredozemlju in jugovzhodni Evropi; poziva države članice, naj pospešijo raziskave za preprečevanje škode, obvladovanje kriz in zmanjševanje učinka nesreč v zvezi z ukrepi v okviru pobude Obzorje 2020; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je v zadnjih petnajstih letih zaradi uničujočih potresov, ki so prizadeli Evropo, umrlo več tisoč ljudi, več sto tisoč pa jih je izgubilo svoje domove;
11. opozarja, da je treba izpolnjevati zahteve glede potresno odpornih stavb in infrastrukture; poziva nacionalne, regionalne in lokalne organe, naj okrepijo svoja prizadevanja za uskladitev zgradb z veljavnimi standardi potresno odporne gradnje in to ustrezno upoštevajo pri izdaji gradbenih dovoljenj;
12. poudarja, kako pomemben je mehanizem Evropske unije na področju civilne zaščite za spodbujanje sodelovanja med nacionalnimi organi civilne zaščite po vsej Evropi v neugodnih razmerah in zmanjševanje učinkov izjemnih dogodkov; poziva Komisijo in države članice, naj dodatno poenostavijo postopke za aktiviranje mehanizma, da bi bil ta hitro in učinkovito na razpolago takoj po nesreči;
13. je seznanjen z vlogo italijanske vlade za uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije in poziva Komisijo, naj sprejme vse potrebne ukrepe za takojšnjo obravnavo prošelj za pomoč iz tega sklada, da bi zagotovila njegovo hitro uporabo; v zvezi s tem poudarja, da bi morali predplačila čim prej dati na voljo nacionalnim organom, da se bodo lahko odzvali na nujne potrebe v danih razmerah;
14. meni, da bi lahko z delno vključitvijo letne dodelitve finančnih sredstev za solidarnostni sklad v proračun, kot je predvideno v predlagani uredbi „omnibus“, v prihodnosti prispevali k hitrejšemu postopku mobilizacije z namenom, da bi ljudem, ki jih je prizadela nesreča, zagotovili hitrejši in učinkovitejši odziv; poziva Komisijo, naj poleg tega v okviru morebitnih prihodnjih reform analizira, ali bi bilo izvedljivo zvišati pragove predplačil in skrajšati roke za obravnavanje vlog;
15. poudarja, da je pomembno ustvarjati sinergijo med vsemi razpoložljivimi instrumenti, vključno z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi, ter zagotavljati dejansko uporabo sredstev za dejavnosti obnove in vse ostale potrebne ukrepe v polnem sodelovanju z italijanskimi nacionalnimi in regionalnimi organi; poziva Komisijo, naj bo pripravljena tovrstne spremembe programov in operativnih programov sprejeti čim hitreje po tem, ko država članica vloži prošnjo zanje; poudarja tudi možnost uporabe Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, da bi ohranili podeželska območja in kmetijske dejavnosti, prizadete v potresih;

Četrtek, 1. december 2016

16. poleg tega poudarja, da je treba optimizirati uporabo obstoječega financiranja EU za naložbe za preprečevanje naravnih nesreč ter zagotoviti krepitev in dolgoročni trajnostni razvoj projektov obnove, in opozarja, da je treba poenostaviti upravne postopke za usklajevanje sredstev; poudarja, da bi morale zadevne države članice, potem ko prejmejo pomoč v okviru Solidarnostnega sklada Evropske unije, povečati prizadevanja za razvoj ustreznih strategij za obvladovanje tveganja in okrepiti mehanizme za preprečevanje nesreč;
 17. ugotavlja, da je bila na zahtevo italijanske vlade aktivirana storitev za obvladovanje izrednih razmer v okviru programa EU Copernicus, da bi s satelitsko tehnologijo ocenili škodo na prizadetih območjih; spodbuja sodelovanje med mednarodnimi raziskovalnimi središči in pozdravlja uporabo sintetično odprtinskega radarja, s katerim se lahko skozi oblake podnevi in ponoči ocenijo in merijo centimetrski premiki tal tudi za preprečevanje in obvladovanje tveganja;
 18. poudarja pomen javnih raziskav in razvoja pri preprečevanju in ravnanju v primeru nesreč ter poziva k večjemu usklajevanju in sodelovanju med ustanovami za raziskave in razvoj držav članic, še zlasti tistih, ki se spopadajo s podobnimi nevarnostmi; poziva h krepitvi sistemov za zgodnje obveščanje v državah članicah ter vzpostavitvi in krepitvi obstoječih povezav med različnimi sistemi zgodnjega obveščanja;
 19. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladi Italije ter regionalnim in lokalnim organom na prizadetih območjih.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0477

Izjave komisarjev o interesih – smernice

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o izjavah o interesih komisarjev – smernice (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti člena 17(3),
 - ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti člena 245,
 - ob upoštevanju Priloge XVI Poslovnika (Smernice za potrditev Komisije), zlasti tretjega pododstavka odstavka 1(a),
 - ob upoštevanju Sklepa Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2015 o postopku pregleda izjave o finančnih interesih kandidata za komisarja (razlaga odstavka 1(a) Priloge XVI Poslovnika) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ⁽²⁾, zlasti točk oddelka II – Politična odgovornost,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. septembra 2015 o postopkih in praksah v zvezi s predstavitvami komisarjev: pridobljene izkušnje v sklopu postopkov leta 2014 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Kodeksa ravnanja komisarjev z dne 20. aprila 2011 ⁽⁴⁾, zlasti točk 1.3, 1.4, 1.5 in 1.6,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenja Odbora za proračunski nadzor (A8-0315/2016),
- A. ker se lahko v skladu z odstavkom 1(a) Priloge XVI Poslovnika (Smernice za potrditev Komisije) Parlament izreče o razporeditvi odgovornosti za posamezna delovna področja, ki jo določi novoizvoljeni predsednik Komisije, in poišče vse informacije, pomembne za sprejetje odločitve glede sposobnosti kandidata za komisarja; ker Parlament pričakuje popolno razkritje podatkov, ki se nanašajo na finančne interese kandidatov za komisarje, in ker se njihove izjave o interesih pošljejo v pregled odboru, pristojnemu za pravne zadeve;
- B. ker v skladu s točko 3 oddelka II (Politična odgovornost) Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo kandidati za člane Komisije zagotovijo popolno razkritje vseh pomembnih podatkov v skladu z načelom neodvisnosti, ki jih zavezuje v skladu s pogodbama; ker se ti podatki razkrijejo v skladu s postopki, ki so zasnovani tako, da zagotavljajo odprto, pošteno in dosledno oceno predlagane Komisije kot celote;
- C. ker v skladu s svojim zgoraj navedenim sklepom z dne 28. aprila 2015 pregled izjave o finančnih interesih kandidata za komisarja s strani odbora, pristojnega za pravne zadeve, ne vključuje samo preverjanja, ali je izjava pravilno izpolnjena, temveč tudi oceno, ali je vsebina izjave točna in ali je mogoče na njeni podlagi sklepati o navzkrižju interesov;

⁽¹⁾ UL C 346, 21.9.2016, str. 110.

⁽²⁾ UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

Četrtek, 1. december 2016

- D. ker v skladu z odstavkom 1(a) Priloge XVI Poslovnika Parlament kandidate za komisarje med drugim oceni na podlagi njihove osebne neodvisnosti, zlasti z vidika posebne vloge varuhinje skupnega interesa Unije, ki sta jo Evropski komisiji določili pogodbi;
- E. ker je Parlament v zgoraj omenjeni resoluciji z dne 8. septembra 2015 zapisal, da je neobstoj navzkrižja interesov, ki ga potrdi Odbor za pravne zadeve, pomemben pogoj za izvedbo predstavitve komisarjev, zlasti ker je bil politični mandat Komisije okrepljen z Lizbonsko pogodbo;
- F. ker je Parlament v zgoraj omenjeni resoluciji z dne 8. septembra 2015 ocenil, da bi moral Odbor za pravne zadeve izdati smernice v obliki priporočila ali samoiniciativnega poročila, da se omogoči reforma postopkov, povezanih z izjavami komisarjev o interesih, in hkrati pozval Komisijo, naj revidira svoja pravila;
- G. ker morajo komisarji v skladu s točko 1.3 Kodeksa ravnanja komisarjev o nesebičnosti, integriteti, preglednosti, poštenosti, odgovornosti in ohranjanju dostojanstva Parlamenta prijaviti vse finančne interese in premoženje, ki bi pri opravljanju njihove funkcije lahko povzročili navzkrižje interesov, in navesti tudi finančne udeležbe zakonca ali partnerja člana Komisije, kakor je opredeljen v veljavnih pravilih⁽¹⁾, ki bi lahko povzročile navzkrižje interesov;
- H. ker morajo finančni interesi, ki jih je treba prijaviti, zajemati vse oblike posamične finančne udeležbe v kapitalu podjetij;
- I. ker morajo člani Komisije v skladu s točko 1.4 Kodeksa ravnanja komisarjev navesti poklicne dejavnosti svojega zakonca ali partnerja, da se prepreči vsakršno navzkrižje interesov, in v izjavi navesti naravo dejavnosti, naziv funkcije, ki jo opravlja partner, in, kadar je primerno, ime delodajalca;
- J. ker se v skladu s točko 1.5 Kodeksa ravnanja komisarjev izjava o finančnih interesih predloži v obliki obrazca, ki je priložen kodeksu ravnanja, in ker je treba ta obrazec izpolniti in dati na voljo pred predstavitvijo kandidata za komisarja pred Evropskim parlamentom ter ga posodobiti, če se podatki med mandatom spremenijo, in sicer vsaj enkrat letno;
- K. ker so podatki, ki so zajeti v tem obrazcu, omejeni in nezadostni ter ne vključujejo podrobne opredelitve, kaj pomeni navzkrižje interesov, in zato Parlamentu ne omogočajo, da bi pravilno, pošteno in dosledno ocenil obstoj že prisotnega ali možnega navzkrižja interesov kandidata za komisarja ali njegovo sposobnost za opravljanje funkcije v skladu s Kodeksom ravnanja komisarjev;
- L. ker se v skladu s točko 1.6 Kodeksa ravnanja komisarjev član Komisije ne sme ukvarjati z nobenimi pomembnimi vprašanji v zvezi s svojim delovnim področjem, ki bi lahko vplivala na njegovo neodvisnost, če ima osebni interes, zlasti družinski ali finančni;
- M. ker je Komisija navsezadnje odgovorna za opredelitev vrste in obsega podatkov, ki jih je treba vključiti v izjave o interesih njenih članov; ker je posledično dolžnost Komisije, da natančno zagotovi potrebno raven preglednosti za pravičen potek postopka imenovanja kandidatov za komisarje;
- N. ker lahko Parlament v skladu s točko 5 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo predsednika Komisije pozove, naj izreče svoje nezaupanje posameznemu članu Komisije; ker mora predsednik Komisije v skladu s točko 7 tega sporazuma obvestiti Parlament, če želi prerazporediti pristojnosti med člani Komisije, da se lahko opravi parlamentarno posvetovanje o teh spremembah;

⁽¹⁾ Stalni partner, s katerim član živi v registrirani zunajzakonski skupnosti, kakor je opredeljen v Uredbi (Euratom, ESPJ, EGS) št. 2278/69 (UL L 289, 17.11.1969, str. 1) in členu 1(2)(c) Priloge VII h kadrovskim predpisom.

Četrtek, 1. december 2016

- O. ker je mogoče sedanje izjave o finančnih interesih komisarjev v splošnem šteti za izboljšanje v primerjavi z obravnavo izjav v letih 2008 in 2009, vendar jih je bilo treba v mnogih primerih vseeno dodatno pojasniti;
- P. ker Kodeks ravnanja komisarjev, ki je bil sprejet leta 2011, žal ne upošteva več v zadostni meri priporočil Parlamenta za izboljšave, zlasti v zvezi z izjavami o finančnih interesih komisarjev, omejitvami glede zaposlitve po koncu mandata in okrepitvijo ad hoc odbora za etiko, ki je odgovoren za presojo navzkrižja interesov; ker je v zvezi s tem treba upoštevati tudi stališča Parlamenta glede sprememb in izboljšanja postopka za predstavitev kandidatov za komisarje;
- Q. ker je krepitev etike in preglednosti v institucijah EU eden od stebrov evropskega upravljanja, da bi povečali zaupanje državljanov vanje, zlasti ob upoštevanju okrepljenega političnega mandata Komisije na podlagi Lizbonske pogodbe;

Splošne pripombe

1. opozarja, da je cilj pregleda izjav o finančnih interesih komisarjev zagotoviti sposobnost kandidatov za komisarje, da svojo funkcijo opravljajo popolnoma neodvisno, ter zagotoviti čim večjo preglednost in odgovornost Komisije, kot je določeno v členu 17(3) PEU, členu 245 PDEU in Kodeksu ravnanja komisarjev; v skladu s tem opozarja, da se pregled ne bi smel izvajati le v primeru imenovanja nove Komisije, ampak tudi v primeru prostega mesta, ki se je izpraznilo zaradi odstopa, razrešitve ali smrti komisarja, v primeru pristopa nove države članice ali v primeru bistvene prerazporeditve delovnih področij komisarja oziroma bistvene spremembe njegovih finančnih interesov;
2. meni, da mora ocena možnega navzkrižja interesov temeljiti na prepričljivih, objektivnih in ustreznih dejstvih ter se navezovati na delovno področje kandidata za komisarja;
3. poudarja, da je navzkrižje interesov opredeljeno kot „vsake okoliščine prepletanja javnega interesa ter javnih in zasebnih interesov, ki lahko vplivajo ali bi lahko vplivale na neodvisno, nepristransko in objektivno opravljanje nalog“;
4. potrjuje, da je Odbor za pravne zadeve pristojen in odgovoren za izvedbo vsebinskega pregleda izjave o finančnih interesih na podlagi poglobljenega preverjanja, s katerim oceni, ali je vsebina izjave, ki jo je predložil kandidat za komisarja, točna ter skladna z merili in načeli, določenimi v Pogodbah in kodeksu ravnanja, oziroma ali morda obstaja navzkrižje interesov, ter da mora imeti možnost predsedniku Komisije predlagati morebitno zamenjavo zadevnega komisarja; zato poziva Komisijo, naj zagotovi vsa ustrezna orodja in informacije, na podlagi katerih bo lahko Odbor za pravne zadeve izvedel celovito in objektivno analizo;
5. meni, da je bistveno, da ima Odbor za pravne zadeve dovolj časa, da pripravi učinkovito podrobno oceno;
6. opozarja, da Odbor za pravne zadeve vprašanja v zvezi z izjavami o interesih kandidatov za komisarje obravnava strogo zaupno, hkrati pa v skladu z načelom preglednosti zagotovi tudi javno objavo svojih ugotovitev, takoj ko so podane;
7. meni, da bi bilo treba v primeru suma morebitnega navzkrižja interesov Odboru za pravne zadeve poleg časa, ki ga ima za vprašanja, ki jih želi zastaviti kandidatu za komisarja, zagotoviti pravico do nadaljevanja predstavitve in pridobitve zahtevanih pojasnil;

Četrtek, 1. december 2016

Postopek pregleda izjav o finančnih interesih pred predstavitvijo kandidatov za komisarje

8. meni, da je neobstoj navzkrižja interesov, ki ga Odbor za pravne zadeve potrdi na podlagi vsebinskega pregleda izjave o finančnih interesih, pomemben pogoj za izvedbo predstavitve pred pristojnim odborom ⁽¹⁾;
9. zato meni, da je treba postopek imenovanja kandidata za komisarja ustaviti, če Odbor za pravne zadeve ne potrdi neobstoja navzkrižja interesov ali ugotovi njegov obstoj;
10. meni, da bi moral Odbor za pravne zadeve pri pregledu izjav o finančnih interesih uporabljati naslednje smernice:
- (a) če Odbor za pravne zadeve pri pregledu izjave o finančnih interesih na podlagi predloženih dokumentov ugotovi, da je izjava o finančnih interesih točna, popolna in ne vsebuje podatkov, ki bi lahko nakazovali obstoj že prisotnega ali možnega navzkrižja interesov v zvezi z delovnim področjem kandidata za komisarja, njegov predsednik pošlje potrdilo o neobstoju navzkrižja interesov odboru, pristojnim za predstavitev, oziroma ustreznim odborom v primeru postopka med mandatom;
- (b) če meni, da izjava o interesih kandidata za komisarja vsebuje nepopolne oziroma protislovne informacije ali da so potrebna dodatna pojasnila, od kandidata za komisarja v skladu s Poslovnikom ⁽²⁾ in Okvirnim sporazumom o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ⁽³⁾ zahteva, da brez nepotrebne odlašanja predloži potrebne dodatne informacije, ter te informacije pred sprejetjem svoje odločitve prouči in ustrezno analizira; Odbor za pravne zadeve se lahko po potrebi odloči, da kandidata za komisarja povabi na predstavitev;
- (c) če na podlagi izjave o finančnih interesih ali dodatnih informacij, ki jih predloži kandidat za komisarja, ugotovi, da obstaja navzkrižje interesov, pripravi priporočila za njegovo odpravo; ta priporočila lahko vključujejo odpoved tem finančnim interesom ali menjavo delovnega področja kandidata za komisarja, ki jo določi predsednik Komisije; v resnejših primerih, če nobeno drugo priporočilo ni primerno za odpravo navzkrižja interesov, lahko Odbor za pravne zadeve uporabi zadnjo možnost, tj. sklene, da kandidat za komisarja ni sposoben opravljati svoje funkcije v skladu s Pogodbo in kodeksom ravnanja; predsednik Parlamenta pozove predsednika Komisije, naj pojasni, kakšne nadaljnje ukrepe namerava sprejeti;

Postopek pregleda izjav o finančnih interesih med mandatom

11. poudarja, da bi morali vsi člani Komisije poskrbeti za takojšnjo posodobitev svojih izjav o interesih, takoj ko se pojavi sprememba v njihovih finančnih interesih, in poziva Komisijo, naj Parlament takoj obvesti o pojavu morebitnih sprememb ali okoliščin, ki povzročajo ali bi lahko povzročile navzkrižje interesov;
12. zato meni, da bi morala izjava o finančnih interesih vključevati sedanje ali pretekle interese ali dejavnosti iz zadnjih dveh let, ki so v lastniškem, poklicnem, osebnem ali družinskem smislu povezane s ponujenim delovnim področjem; prav tako bi morala upoštevati dejstvo, da se interes lahko nanaša tudi na prednost za zadevno osebo ali tretjo stran in da je lahko tudi moralne, materialne ali finančne narave;
13. meni, da lahko pri vsaki spremembi finančnih interesov komisarja med mandatom ali prerazporeditvi pristojnosti med člani Komisije nastane navzkrižje interesov; zato meni, da bi moral Parlament v zvezi s takimi okoliščinami izvesti pregled v skladu z odstavkom 10 te resolucije in odstavkom 2 Priloge XVI (Smernice za potrditev Komisije) Poslovnika Evropskega parlamenta;

⁽¹⁾ Glej resolucijo Evropskega parlamenta z dne 8. septembra 2015 o postopkih in praksah v zvezi s predstavitvami komisarjev: pridobljene izkušnje v sklopu postopkov leta 2014.

⁽²⁾ Glej točko 1(a) Priloge XVI Poslovnika Evropskega parlamenta.

⁽³⁾ Glej oddelek II(3) Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo.

Četrtek, 1. december 2016

14. opozarja, da se je treba v skladu z drugim pododstavkom člena 246 PDEU v primeru zamenjave komisarja med mandatom posvetovati s Parlamentom; meni, da je to posvetovanje med drugim potrebno zaradi preverjanja obstoja navzkrižja interesov v skladu z odstavkom 10 te resolucije in določbami Priloge XVI (Smernice za potrditev Komisije) Poslovnika ⁽¹⁾ o pristojnostih Evropskega parlamenta v primeru spremembe sestave ali bistvene spremembe razporeditve delovnih področij Komisije v času njenega mandata;

15. meni, da lahko Odbor za pravne zadeve v primeru, ko se med mandatom komisarja ugotovi navzkrižje interesov, predsednik Komisije pa ne upošteva priporočil Parlamenta za odpravo navzkrižja interesov v skladu z odstavkom 10 te resolucije, priporoči, naj Parlament pozove predsednika Komisije, naj izreče svoje nezaupanje temu komisarju v skladu s členom 17(6) PEU in, če je primerno, naj Parlament pozove predsednika Komisije, naj ravna v skladu z drugim pododstavkom člena 245 PDEU, na podlagi katerega se lahko zadevnemu komisarju odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti;

Kodeks ravnanja komisarjev

16. ugotavlja, da je Kodeks ravnanja komisarjev, sprejet 20. aprila 2011, v zvezi z nepristranskostjo, poštenostjo, preglednostjo, vestnostjo, krepostjo, odgovornostjo in diskretnostjo boljši kot stari kodeks iz leta 2004, kar zadeva izjave o finančnih interesih, saj zahteve za razkritje veljajo tudi za partnerje komisarjev, izjave pa je treba posodabljeti, kadar pride do sprememb oziroma vsaj enkrat letno;

17. poudarja, da je verodostojnost izjave o finančnih interesih odvisna od natančnosti obrazca, ki se ga predloži kandidatu za komisarja; meni, da je sedanji obseg izjav o interesih komisarjev preveč omejen, njihovi razlagalni deli pa dvoumni; zato poziva Komisijo, naj čim prej pregleda kodeks ravnanja in tako zagotovi, da bo Odbor za pravne zadeve z izjavami o interesih dobil točne informacije, na podlagi katerih bo lahko svojo odločitev nedvoumno utemeljil;

18. meni, da bi za pridobitev popolnejšega vpogleda v finančni položaj komisarja, ki je izjavo predložil, izjave o finančnih interesih iz točk 1.3 do 1.5 Kodeksa ravnanja komisarjev morale vključevati vse finančne interese in dejavnosti kandidata za komisarja in njegovega zakonca/partnerja ter nikakor ne bi smele biti omejene na dejanja, „ki bi lahko pomenila navzkrižje interesov“;

19. meni, da je treba v izjave o finančnih interesih vključiti družinske interese iz točke 1.6 Kodeksa ravnanja komisarjev; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj določi poštene načine za opredelitev družinskih interesov, ki bi lahko povzročili navzkrižje interesov;

20. meni, da bi morale zaradi razširitve in izboljšanja pravil o navzkrižju interesov izjave o interesih vključevati tudi podrobne podatke o morebitnih pogodbenih odnosih kandidata za komisarja, ki bi lahko povzročili navzkrižje interesov pri opravljanju njegovih nalog;

21. obžaluje dejstvo, da v kodeksu ravnanja ni ustrezno kodificirana zahteva iz člena 245 PDEU, da „bodo [komisarji] med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno“;

22. obžaluje dejstvo, da kodeks ravnanja ni uspel določiti zahtev glede odprodaje premoženja, čeprav morajo biti te zahteve standardne v vsakem etičnem režimu; meni, da je treba prednostno urediti ta vidik;

23. ugotavlja, da v kodeksu ravnanja ni določen konkreten časovni okvir za predložitev izjave pred predstavitvijo kandidata za komisarja v Parlamentu; meni, da je ta zahteva temeljni vidik, ki ga je treba upoštevati pri reviziji postopka predstavitve kandidatov za komisarje;

⁽¹⁾ Glej odstavek 2 Priloge XVI Poslovnika Evropskega parlamenta.

Četrtek, 1. december 2016

24. obžaluje dejstvo, da Komisija ne redno poroča o izvajanju Kodeksa ravnanja komisarjev, zlasti v zvezi z izjavami o interesih, ter meni, da je treba kodeks ravnanja spremeniti in vanj vključiti možnost pritožb ali sankcij za kršitve, razen za hujšo kršitev iz členov 245 in 247 PDEU;

25. zlasti obžaluje, da je predsednik Komisije zavrnil zahtevo evropske varuhinje človekovih pravic o proaktivnem objavljanju odločitev o odobritvi dejavnosti nekdanjih komisarjev po izteku mandata in mnenj ad hoc odbora za etiko; poudarja, da zgolj objava zapisnikov sej Komisije ni dovolj, da bi imela Parlament in civilna družba vpogled v dejansko razlaganje t. i. morebitnega navzkrižja interesov ter politik za neoporečnost, ki jih je v zvezi s tem pripravil ad hoc odbor za etiko;

26. poudarja, da je vsem nekdanjim komisarjem 18 mesecev prepovedano, da bi izvajali pritisk „za svoje podjetje, stranko ali delodajalca pri članih Komisije ali njihovih zaposlenih glede vprašanj, za katera so bili kot člani Komisije med mandatom odgovorni“, so pa tri leta po koncu mandata upravičeni do zelo velikodušnega prehodnega nadomestila v višini 40–65 % njihove zadnje osnovne plače;

27. pozdravlja dejstvo, da je bila v kodeks ravnanja vključena določba v zvezi s prerazporejanjem zadev med komisarji v primeru morebitnega navzkrižja interesov, vendar obžaluje dejstvo, da:

- (a) ni natančne opredelitve navzkrižja interesov;
- (b) je določba omejena na vprašanja v okviru delovnega področja zadevnega komisarja in s tem zanemarja dolžnosti komisarja kot člana kolegija;
- (c) niso opredeljena merila, na podlagi katerih bi se predsednik lahko odločil za prerazporeditev, poleg tega pa ni vzpostavljen zavezujoč okvir za obveščanje Parlamenta ali postopek, ki bi se uporabljal, kadar komisar ne bi priglasil navzkrižja interesov ali bi opravljal dejavnosti, ki so nezdružljive z naravo njegovih dolžnosti;

28. poziva Komisijo, naj nujno revidira Kodeks ravnanja komisarjev iz leta 2011, da bi se upoštevala priporočila, ki jih je podal Evropski parlament v svojih nedavnih resolucijah, ter splošni razvoj standardov etike in preglednosti, ki se uporabljajo za vse institucije EU; priporoča, naj Komisija spremeni Kodeks ravnanja komisarjev, da bo zagotovila:

- (a) da bodo komisarji prijavili vse finančne interese, vključno s premoženjem in dolgovi, ki presegajo 10 000 EUR;
- (b) da bodo komisarji prijavili vse svoje finančne interese (kot so lastništvo delnic, članstvo v upravnih odborih, svetovanje, članstvo v povezanih fundacijah itd.) v vseh podjetjih, s katerimi so sodelovali, tudi finančne interese ožjih družinskih članov, kot tudi vse spremembe, ki so se zgodile od začetka njihove kandidature;
- (c) da bodo vzdrževani in/ali neposredni družinski člani komisarjev razkrili enake informacije kot zakonci ali partnerji komisarjev;
- (d) da bodo komisarji popolnoma pojasnili cilje organizacij, v katerih delujejo sami in/ali v njih delujejo njihovi zakonci in/ali njihovi vzdrževani otroci, da bo mogoče ugotoviti, ali obstaja navzkrižje interesov;
- (e) da bodo komisarji razkrili članstvo v nevladnih organizacijah, tajnih združenjih ali združenjih, ki prikrivajo svoj obstoj, a opravljajo dejavnost, ki vpliva na delovanje javnih organov;
- (f) da bodo komisarji in njihovi vzdrževani družinski člani razkrili članstvo v nevladnih organizacijah in vse donacije tem organizacijam, ki presegajo 500 EUR;

Četrtek, 1. december 2016

- (g) da se v skladu s členom 245 PDEU kodeks ravnanja spremeni tako, da se omejitev glede zaposlitve komisarjev po koncu mandata podaljša na obdobje najmanj treh let, ki ni nikakor krajše kot obdobje, v katerem so nekdanji komisarji upravičeni do prehodnega nadomestila iz Uredbe št. 422/67/EGS;
 - (h) da bo kodeks ravnanja vključeval posebne zahteve glede odprodaje premoženja;
 - (i) da bodo kandidati za komisarje predložili izjave v določenem časovnem okviru in pravočasno, da bo lahko ad hoc odbor za etiko Parlamentu pravočasno pred predstavitvami predložil svoje mnenje o morebitnih navzkrižjih interesov;
 - (j) da se bodo komisarji sestajali le s predstavniki lobističnih skupin, vpisanih v register za preglednost, ki vsebuje informacije o osebah, ki skušajo vplivati na politično odločanje v institucijah EU;
 - (k) komisarji ob imenovanju predložijo podpisano izjavo, da se bodo osebno zglasili pred katerim koli odborom Evropskega parlamenta v zvezi z dejavnostmi med svojim mandatom;
 - (l) da bo izjava objavljena v obliki, ki bo združljiva z odprtimi podatki, tako da jo bo mogoče enostavno obdelati z zbirkami podatkov;
 - (m) da se bo izboljšal postopek za prerazporejanje zadev v primeru navzkrižja interesov, tako da se bodo upoštevale dolžnosti komisarja kot člana kolegija, uvedla merila glede poštenosti in diskretnosti, na podlagi katerih se bo lahko predsednik odločil za prerazporeditev zadev, da se bodo uporabljali zavezujoč postopek in sankcije, kadar komisar ne bo predložil informacij o morebitnem navzkrižju interesov, in uvedel zavezujoč postopek za obveščanje Parlamenta o zgoraj omenjenih primerih;
 - (n) da bo Komisija vsako leto poročala o izvajanju Kodeksa ravnanja komisarjev in določila pritožbene postopke in sankcije za hujše kršitve, pa tudi za neizpolnjevanje zahtev, zlasti v zvezi s prijavo finančnih interesov;
 - (o) da bo določila merila za upoštevanje člena 245 PDEU, ki za komisarje določa, „da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno“;
 - (p) da se odločitve o odobritvi dejavnosti nekdanjih komisarjev po koncu mandata in mnenja ad hoc odbora za etiko objavljajo proaktivno;
 - (q) da bodo ad hoc odbor za etiko sestavljali neodvisni strokovnjaki, ki sami niso bili komisarji;
 - (r) da bo ad hoc odbor za etiko pripravljal in objavljajal letna poročila o svojih dejavnostih, po lastni presoji tudi z morebitnimi priporočili o izboljšanju kodeksa ravnanja ali njegovega izvajanja;
29. poziva Komisijo, naj začne pogajanja s Parlamentom, da bi v Okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo vključili potrebne spremembe;
30. poziva Odbor za ustavne zadeve, naj za Poslovnik, zlasti Prilogo XVI, predlaga spremembe, ki so potrebne za izvajanje te resolucije;

o

o o

31. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0478

Odgovornost, odškodnine in finančno jamstvo za naftne in plinske dejavnosti na morju**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o odgovornosti, odškodninah in finančnem jamstvu za naftne in plinske dejavnosti na morju (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o odgovornosti, odškodnini in finančnem jamstvu za naftne in plinske dejavnosti na morju v skladu s členom 39 Direktive 2013/30/EU (COM(2015)0422),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o odgovornosti, odškodnini in finančnem jamstvu pri nesrečah na morju v Evropskem gospodarskem prostoru in priloženega poročila Komisije o tej zadevi (SWD(2015)0167),
- ob upoštevanju Direktive 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES ⁽¹⁾ (direktiva o varnosti na morju),
- ob upoštevanju ocene učinka, spremnega dokumenta k Predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti dejavnosti iskanja, raziskovanja in izkoriščanja nafte in zemeljskega plina na morju (SEC(2011)1293),
- ob upoštevanju Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode ⁽³⁾ (direktiva o okoljski odgovornosti),
- ob upoštevanju mednarodnega in regionalnega pravnega reda za odškodninske zahteve v primeru nesreč pri naftnih ali plinskih dejavnostih na morju in zlasti Mednarodne konvencije z dne 27. novembra 1992 o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z nafto (konvencija o civilni odgovornosti), Mednarodne konvencije z dne 27. novembra 1992 o ustanovitvi Mednarodnega sklada za povrnitev škode, povzročene z onesnaženjem z nafto (konvencija o skladu), Mednarodne konvencije z dne 23. marca 2001 o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z gorivom, Nordijske konvencije o varstvu okolja med Dansko, Finsko, Norveško in Švedsko ter protokola o dejavnostih na morju k Barcelonski konvenciji o varstvu morskega okolja in obalnih območij Sredozemlja (protokol o dejavnostih na morju),
- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2005 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju člena 83(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

⁽¹⁾ UL L 178, 28.6.2013, str. 66.⁽²⁾ UL L 328, 6.12.2008, str. 28.⁽³⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.⁽⁴⁾ Zadeva C-176/03, Komisija proti Svetu, ECLI:EU:C:2005:542.

Četrtek, 1. december 2016

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovljena uredba Bruselj I) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽²⁾ (Luganska konvencija iz leta 2007),
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti ⁽³⁾ (uredba Rim II),
 - ob upoštevanju končnega poročila o civilni odgovornosti, finančnem jamstvu in odškodninskih zahtevkih za naftne in plinske dejavnosti na morju v Evropskem gospodarskem prostoru, ki ga je za Komisijo pripravila družba BIO (Deloitte) ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2011 o obvladovanju izzivov glede varnosti pri pridobivanju nafte in plina na odprtem morju ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju hude nesreče, do katere je aprila 2010 prišlo na naftni ploščadi Deepwater Horizon v Mehškem zalivu,
 - ob upoštevanju incidentov, povezanih s platformo Castor, ob obalah provinc Castello in Tarragona v Španiji, med katerimi je 500 potresov, ki so neposredno prizadeli več tisoč evropskih državljanov,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A8-0308/2016),
- A. ker je v členu 194 PDEU izrecno ohranjena pravica držav članic, da določijo pogoje za izkoriščanje svojih energetskih virov ob spoštovanju načela solidarnosti in varstva okolja;
- B. ker lahko domači viri nafte in plina precej prispevajo h kritju sedanjih evropskih energetskih potreb in so zlasti pomembni za energetsko varnost in raznolikost virov energije;
- C. ker se naftne in plinske dejavnosti na morju vse pogosteje izvajajo v vedno bolj ekstremnih okoljih, kar utegne imeti velike in katastrofalne posledice za okolje ter gospodarstvo morskih in obalnih območij;
- D. ker proizvodnja nafte in plina na območju Severnega morja zadnjih nekaj let sicer upada, kljub temu pa se bo verjetno v prihodnje povečalo število objektov na morju v Evropi, zlasti v Sredozemlju in Črnem morju;
- E. ker imajo nesreče na naftnih in plinskih ploščadah čezmejne negativne posledice in je zato ukrepanje EU za preprečevanje in blaženje posledic teh nesreč nujno in sorazmerno;
- F. ker se je pomembno spominjati tragične izgube 167 naftnih delavcev, ki so 6. julija 1988 umrli v nesreči na naftni ploščadi Piper Alpha ob obali blizu mesta Aberdeen na Škotskem;

⁽¹⁾ UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 339, 21.12.2007, str. 3.

⁽³⁾ UL L 199, 31.7.2007, str. 40.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte, Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area (Civilna odgovornost, finančno jamstvo in odškodninski zahtevki za naftne in plinske dejavnosti na morju v Evropskem gospodarskem prostoru), končno poročilo pripravljeno za Evropsko komisijo – GD za energetiko.

⁽⁵⁾ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 43.

Četrtek, 1. december 2016

- G. ker je po ocenah različnih študij, vključno s študijo službe Evropskega parlamenta za raziskovalne storitve in študijo Skupnega raziskovalnega središča, v sektorju nafte in plina v Evropski uniji prišlo do več tisoč nesreč, natančneje do 9 700 med letoma 1990 in 2007; ker ima kumulativni učinek teh nesreč, tudi tistih, ki so manjše, hude trajne posledice za morsko okolje in bi ga bilo treba upoštevati v ustreznih direktivah;
- H. ker mora biti v skladu s členom 191 PDEU cilj vsega delovanja EU na tem področju doseči visoko raven varstva, med drugim na podlagi previdnostnega načela ter načel preventivnega ukrepanja, „onesnaževalec plača“ in trajnosti;
- I. ker v EU že od leta 1988 ni bilo večje nesreče na morju, poleg tega pa se 73 % nafte in plina v EU proizvede v državah članicah, ki ležijo ob Severnem morju in za katere že velja, da imajo najučinkovitejše sisteme varnosti na morju na svetu. ker je pomembno, da ima Evropska unija približno 68 000 km obale in da se bo število objektov na morju v prihodnje verjetno precej povečalo, zlasti v Sredozemskem in Črnem morju, zato je še toliko bolj nujno, da se Direktiva 2013/30/EU v celoti izvaja in izvršuje ter se zagotovi ustrezní pravni okvir za upravljanje vseh dejavnosti na morju, še preden se zgodijo hude nesreče; ker mora okoljska politika Unije v skladu s členom 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije temeljiti na previdnostnem načelu in načelu preventivnega ukrepanja;
- J. ker je ureditev odgovornosti najpomembnejše sredstvo za uporabo načela „onesnaževalec plača“, ki zagotavlja, da podjetja odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo pri izvajanju svojih dejavnosti, kar jih spodbuja k temu, da sprejmejo preventivne ukrepe, razvijejo prakse in izvedejo ukrepe, s katerimi čim bolj zmanjšajo tveganje za povzročitev škode;
- K. ker so na podlagi direktive o varnosti na morju imetniki dovoljenja sicer v celoti odgovorni za preprečevanje in sanacijo okoljske škode, ki nastane zaradi njihovih dejavnosti (člen 7 skupaj s členom 38, ki širi področje uporabe direktive o okoljski odgovornosti na epikontinentalni pas držav članic), a direktiva ne omogoča uvedbe celovitega okvira EU glede odgovornosti;
- L. ker je nadvse pomembno, da so na razpolago učinkoviti in ustrezni mehanizmi odškodnin in ustrezni mehanizmi hitrega obravnavanja zahtevkov v primeru škode, ki jo naftne in plinske dejavnosti povzročijo ljudem, živalim in okolju, prav tako je nadvse pomembno, da je na razpolago dovolj virov za obnovitev glavnih ekosistemov;
- M. ker direktiva o varnosti na morju ni zagotovila harmonizacije na področju civilne škode zaradi nesreč na morju, v veljavnem mednarodnem pravnem okviru pa je težko uspešno uveljavljati čezmejne odškodninske zahtevke v civilnih zadevah;
- N. ker direktiva o varnosti na morju določa osnovne pogoje za izdajo dovoljenj, kar preprečuje, da bi se imetniki dovoljenja znašli v položaju, da se tehnično ali finančno ne bi bili sposobni spopasti s posledicami svojih dejavnosti na morju, poleg tega pa od držav članic zahteva, da uvedejo postopke za hitro in ustrezno obravnavanje odškodninskih zahtevkov, tudi v čezmejnih primerih, in da omogočijo uporabo vzdržnih finančnih instrumentov (člen 4);
1. pozdravlja sprejetje Direktive 2013/30/EU o varnosti na morju, ki dopolnjuje Direktivo 2004/35/ES o okoljski odgovornosti in Direktivo 2011/92/EU o presoji vplivov na okolje, ter ratifikacijo Protokola o dejavnostih na morju k Barcelonski konvenciji v Svetu, saj gre za prve korake v smeri varstva okolja, urejanja človekovih dejavnosti in varnosti delavcev; poziva države članice, ki teh direktiv še niso prenesle v nacionalno pravo, naj to čim prej storijo; poziva države članice, naj zagotovijo neodvisnost pristojnih organov, kot je določeno v členu 8 direktive o varnosti na morju, in poziva Komisijo, naj oceni, ali je primerno uvesti dodatna harmonizirana pravila o odgovornosti, odškodnini in finančni varnosti, da se preprečijo morebitne nadaljnje nesreče s čezmejnimi posledicami;

Četrtek, 1. december 2016

2. obžaluje, da so v direktivah 2013/30/EU in 2004/35/EU nesreče opredeljene kot „večje“ le, če pride do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb, posledice za okolje pa niso omenjene; poudarja, da lahko nesreča, tudi če ne pride do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb, zaradi svojega obsega ali pa ker na primer prizadene zaščitena območja, zaščitene vrste ali posebej občutljive habitate, močno vpliva na okolje;
3. poudarja, da učinkovita uporaba načela „onesnaževalec plača“ za naftne in plinske dejavnosti na morju v skladu s previdnostnim načelom in načelom trajnostnega razvoja ne bi smela zajemati le stroškov preprečevanja in sanacije okoljske škode – kot se zaenkrat v določeni meri uveljavlja z direktivama o varnosti na morju in o okoljski odgovornosti – temveč bi morala zajemati tudi stroške za poravnavo običajnih odškodninskih zahtevkov; zato poziva Komisijo, naj preuči uvedbo zakonodajnega mehanizma za odškodnine za nesreče na morju, podobnega mehanizmu iz zakona o dejavnostih v zvezi z nafto na Norveškem, vsaj za sektorje, ki bi lahko bili huje prizadeti, kot so ribištvo in obalni turizem ter drugi sektorji modrega gospodarstva; v zvezi s tem priporoča, da se zlorabe in nesreče, ki se zgodijo pri dejavnostih družb, kvantitativno in kvalitativno ocenijo, in sicer tako da se zajamejo vsi sekundarni učinki na skupnosti; poleg tega v zvezi z okoljsko odgovornostjo poudarja razlike in pomanjkljivosti pri prenosu in uporabi direktive o okoljski odgovornosti, ki jih je izpostavila tudi Komisija v drugem poročilu o izvajanju; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se direktiva o okoljski odgovornosti učinkovito izvaja in se odgovornost za okoljsko škodo zaradi nesreč na morju v ustrezni meri uporablja v vsej EU;
4. v zvezi s tem obžaluje, da direktiva o varnosti na morju ne obravnava odgovornosti za civilno škodo fizični ali pravni osebi, bodisi v obliki telesne poškodbe, materialne škode ali ekonomske izgube, ne glede na to ali gre za posredno ali neposredno škodo;
5. obžaluje tudi dejstvo, da se obravnavanje civilne odgovornosti zelo razlikuje med državami članicami; poudarja, da v številnih državah članicah, v katerih se izvajajo plinske dejavnosti na morju, ne priznavajo odgovornosti za večino odškodninskih zahtevkov tretjih strank v primeru škode zaradi nesreče, v veliki večini držav članic nimajo sistema za plačilo odškodnine, v mnogih državah članicah pa nimajo zavarovanja, da bi imeli izvajalci dejavnosti ali odgovorne osebe dovolj finančnih sredstev, s katerimi bi poravnali zahtevke; poleg tega poudarja, da pogosto obstaja negotovost glede tega, kako se bodo pravni sistemi držav članic spopadli z različnimi civilnimi zahtevki, ki so lahko posledica nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju; zato meni, da je potreben evropskih okvir, ki naj temelji na zakonodaji najnaprednejših držav članic in naj ne zajema le telesnih poškodb ali materialne škode, temveč tudi čisto gospodarsko izgubo, ter naj zagotavlja učinkovit mehanizem odškodnin za žrtve in sektorje, ki utegnejo biti zelo prizadeti (na primer ribištvo in obalni turizem); v zvezi s tem poziva Komisijo, naj oceni, ali bi bila možna rešitev vzpostavitve horizontalnega evropskega okvira za kolektivne odškodnine, in naj temu nameni posebno pozornost pri pripravi poročila o izvajanju direktive o varnosti na morju;
6. v zvezi s tem poudarja, da pravila o civilnem postopku, ki določajo roke, finančne stroške, nedopustnost sporov v javnem interesu in skupinskih odškodninskih tožb, ter določbe o dokazih, ki se znatno razlikujejo med državami članicami, še bolj ovirajo uveljavljanje običajnih odškodninskih zahtevkov in zahtevkov za sanacijo škode;
7. poudarja, da mora biti v odškodninskih sistemih mogoče čezmejne zahtevke obravnavati učinkovito, hitro in v razumnem roku, brez diskriminacije med tožniki različnih držav Evropskega gospodarskega prostora; priporoča, naj ti sistemi krijejo povzročeno primarno in sekundarno škodo na vseh prizadetih območjih, saj te nesreče prizadenejo širša območja in lahko imajo dolgoročne posledice; poudarja, da morajo sosednje države, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, spoštovati mednarodno pravo;
8. meni, da je treba uvesti stroge predpise o odgovornosti pri nesrečah na morju, ki bodo žrtvam teh nesreč olajšali dostop do pravnega varstva (tako pravnim kot fizičnim osebam), saj lahko to izvajalce dejavnosti na morju spodbudi k ustreznemu upravljanju tveganj v teh dejavnostih; meni, da bi se morali izogniti omejitvam finančne odgovornosti;

Četrtek, 1. december 2016

9. poziva države članice in Komisijo, naj preučijo poseben položaj delavcev in uslužbencev v naftni in plinski industriji na morju, zlasti v malih in srednjih podjetjih; opozarja, da lahko nesreče pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju še posebej hudo prizadenejo ribištvo in turizem, pa tudi druge sektorje, katerih dejavnosti so odvisne od dobrih pogojev v skupnem morskem okolju, saj lahko ti sektorji, v katerih je veliko malih in srednjih podjetij, v primeru večje nesreče na morju utrpijo precejšnjo ekonomsko izgubo;
10. zato poudarja, da je nadvse pomembno posodobiti obstoječe sisteme odgovornosti v državah članicah in zagotoviti, da morebitne nesreče v njihovih vodah ne bodo škodile prihodnjim naftnim ali plinskim dejavnostim na morju v posamezni državi članici ali EU kot celoti, če bi se nesreča zgodila na območju, katerega prihodki so v glavnem odvisni od turizma; zato poziva Komisijo, naj ponovno preuči potrebo po uvedbi skupnih evropskih standardov za sistem zahtevkov za sanacijo in odškodninskih zahtevkov;
11. poudarja, da je treba upoštevati tudi žrtve nenamerne škode, povezane z raziskavami, študijami in dejavnostmi na morju, pa tudi osebe, ki bodo verjetno upravičene do predvidene odškodnine;
12. ugotavlja, da namerava Komisija prek skupine organov EU, pristojnih za dejavnosti na morju, sistematično zbrati podatke, da bo lahko izčrpnje preučila učinkovitost in obseg nacionalnih določb o odgovornosti;
13. poudarja, da mora Komisija redno preverjati, ali so nacionalni pravni sistemi skladni z ustreznimi določbami o odgovornosti in odškodnini iz direktive o varnosti na morju in ali podjetja spoštujejo te določbe, vključno s preverjanjem računovodskih izkazov podjetij, ki se ukvarjajo z dejavnostmi na morju, in v primeru neskladnosti ukrepati, da bi preprečila hude nesreče in omejila njihove posledice za ljudi in okolje; priporoča vzpostavitev skupnega mehanizma na evropski ravni za obravnavanje nesreč in zlorab;
14. poudarja, da je treba poiskati ravnovesje med hitrim in ustreznim izplačevanjem odškodnin žrtvam in preprečevanjem izplačil v primeru nelegitimnih zahtevkov (oziroma problema zlorab), zato je treba povečati gotovost, kar zadeva stopnjo finančne odgovornosti številnih podjetij, ki svojo dejavnost opravljajo na morju, in preprečiti dolgotrajne in drage postopke pred sodiščem;
15. obžaluje dejstvo, da v nobeni državi članici nimajo izrecno določenega širokega sklopa instrumentov finančnega jamstva za odškodninske zahteve v primeru običajne škode zaradi nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju; v zvezi s tem poudarja, da se utegne zaradi pretiranega zanašanja na zavarovanje trg za instrumente finančnega jamstva zapreti, kar bi lahko privedlo do pomanjkanja konkurence in višjih stroškov;
16. obžaluje slabo uporabo instrumentov finančnega jamstva v Evropski uniji pri kritju škode, ki jo povzročijo najdražje nesreče na morju; ugotavlja, da je eden od možnih vzrokov ta, da glede na obseg odgovornosti za škodo v nekaterih državah članicah takšni instrumenti morda niso potrebni;
17. poziva države članice, naj zagotovijo podrobne podatke o uporabi finančnih instrumentov in zadostno kritje pri nesrečah na morju, tudi tistih najdražjih;
18. meni, da bi bilo treba objaviti vse primere dokazane odgovornosti in podrobnosti o uporabljenih sankcijah, da bi bila resnična cena okoljske škode pregledna za vse;
19. poziva Komisijo, naj spodbuja države članice, da razvijejo instrumente finančnega jamstva za običajne odškodninske zahteve v primeru nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju ter transportu nafte in plina po morju, tudi v primerih insolventnosti; meni, da bi s tem lahko omejili prenašanje odgovornosti izvajalcev za naključno onesnaženje na javni proračun, iz katerega se bodo sicer morali kriti odškodninski stroški, če se pravila ne bodo spremenila; meni, da bi bilo treba v tem kontekstu oceniti tudi uvedbo sklada, ki bi temeljil na pristojbinah, ki bi jih plačevala priobalna industrija;

Četrtek, 1. december 2016

20. meni, da je treba analizirati, v kolikšni meri bo imela uvedba kazenske odgovornosti na ravni EU večji odvračilni učinek kot zgolj civilne kazni, s čimer se bosta izboljšali varstvo okolja in spoštovanje varnostnih ukrepov; zato pozdravlja uvedbo Direktive 2008/99/ES o kazenskopravnem varstvu okolja na ravni EU, s katero so se kazni za nekatere kršitve okoljske zakonodaje harmonizirale; vseeno obžaluje, da v področje uporabe te direktive niso zajete vse dejavnosti iz direktive o varnosti na morju; obžaluje tudi, da opredelitve kaznivih dejanj in minimalnih sankcij v primerih kršitve varnosti na morju niso harmonizirane v EU; poziva Komisijo, naj večje nesreče pri naftnih dejavnostih vključi v področje uporabe direktive o kazenskopravnem varstvu okolja in naj Parlamentu prvo poročilo o izvajanju direktive o varnosti na morju predloži pravočasno, torej najpozneje do 19. julija 2019;
21. poziva Komisijo, naj pripravi potrebne študije za oceno ekonomskega tveganja, ki mu utegnejo biti izpostavljene države članice in njihove obalne regije, pri čemer naj upošteva panožno usmerjenost posameznih regij, stopnjo koncentracije naftnih in plinskih dejavnosti na morju na posameznih območjih, pogoje delovanja, podnebne dejavnosti, kot so oceanski toki in vetrovi, in uporabljene ekonomske standarde; zato priporoča, da se uvedejo zaščitni mehanizmi in varnostni obseg v primeru prenehanja dejavnosti, in pozdravlja, da industrija gradi štiri naprave za zamašitev naftnih vrtin (t. i. capping stacks), s katerimi se lahko v primeru nesreče na morju omeji razlitje nafte;
22. poziva, naj se pripravi posebej prilagojena presoja vpliva na okolje za vse dejavnosti v arktični regiji, kjer so ekosistemi še posebno ranljivi in tesno povezani s svetovno biosfero;
23. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnost uvedbe dodatnih ukrepov, s katerimi bi učinkovito varovali naftne in plinske dejavnosti na morju, preden bi se zgodila huda nesreča;
24. v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj še naprej preučujejo možnost za mednarodno rešitev, saj je veliko podjetij, ki izvajajo naftne in plinske dejavnosti v EU, dejavnih po vsem svetu, tako da bi globalna rešitev s strožjim nadzorom gospodarskih družb, ki se ukvarjajo s pridobivanjem nafte in plina zunaj meja EU, zagotovila globalno konkurenčne pogoje; poziva države članice, naj hitro ratificirajo pariški sporazum o podnebnih spremembah iz decembra 2015;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0479

Razmere v Demokratični republiki Kongo

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o razmerah v Demokratični republiki Kongo (2016/3001(RSP))

(2018/C 224/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Demokratični republiki Kongo, zlasti tistih z dne 10. marca 2016 ⁽¹⁾ in 23. junija 2016 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju izjav delegacije EU v Demokratični republiki Kongo o razmerah na področju človekovih pravic v državi, zlasti izjav z dne 23. novembra 2016 in 24. avgusta 2016,
- ob upoštevanju resolucije skupne parlamentarne skupščine AKP-EU z dne 15. junija 2016 o predvolilnih in varnostnih razmerah v Demokratični republiki Kongo,
- ob upoštevanju lokalnih izjav EU z dne 25. junija 2016 o razmerah na področju človekovih pravic v Demokratični republiki Kongo ter z dne 2. avgusta 2016 in 24. avgusta 2016 o volilnem procesu v Demokratični republiki Kongo po začetku nacionalnega dialoga,
- ob upoštevanju letnega poročila visokega komisarja OZN za človekove pravice z dne 27. julija 2015 o razmerah na področju človekovih pravic in dejavnostih skupnega urada OZN za človekove pravice v Demokratični republiki Kongo,
- ob upoštevanju skupnih sporočil za javnost Afriške unije, Združenih narodov, Evropske unije in Mednarodne organizacije za frankofonijo z dne 16. februarja 2016 in 5. junija 2016 o nujnosti vključujočega političnega dialoga v Demokratični republiki Kongo in njihove zaveze, da bodo podprli kongovske akterje pri prizadevanjih za utrjevanje demokracije v državi,
- ob upoštevanju izjav predstavnice za stike z javnostjo podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 15. avgusta 2016 o nasilju v Demokratični republiki Kongo,
- ob upoštevanju sklepov Sveta EU o Demokratični republiki Kongo z dne 23. maja 2016 in 17. oktobra 2016,
- ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN o Demokratični republiki Kongo, zlasti resolucij št. 2293 (2016) o podalšanju režima sankcij za Demokratično republiko Kongo in mandatu skupine strokovnjakov in št. 2277 (2016), s katero je bil podaljšan mandat misije OZN za stabilizacijo Demokratične republike Kongo (MONUSCO),
- ob upoštevanju izjav za javnost varnostnega sveta OZN o razmerah v Demokratični republiki Kongo z dne 15. julija 2016 in 21. septembra 2016,
- ob upoštevanju izjave sopredsednikov skupne parlamentarne skupščine AKP-EU z dne 20. septembra 2016, v kateri sta pozvala k miru, da bi krizo rešili z dialogom in ob spoštovanju ustave,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu iz Cotonouja, podpisanega 23. junija 2000 ter spremenjenega 25. junija 2005 in 22. junija 2010,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0290.

Četrtek, 1. december 2016

- ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz junija 1981,
 - ob upoštevanju Afriške listine o demokraciji, volitvah in upravljanju,
 - ob upoštevanju ustave Demokratične republike Kongo, sprejete 18. februarja 2006,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in (4) Poslovnika,
- A. ker je predsednik Demokratične republike Kongo od leta 2001 Joseph Kabila; ker se bo mandat predsednika Kabile končal 20. decembra 2016 in ker je predsednik Demokratične republike Kongo po ustavi lahko izvoljen za največ dva mandata, naslednje predsedniške in parlamentarne volitve pa naj bi bile sprva izvedene konec leta 2016;
- B. ker je predsednik Kabila v zadnjih dveh letih poskušal z upravnimi in tehničnimi sredstvi odložiti volitve ter tako ostati na oblasti po izteku svojega z ustavo omejenega mandata;
- C. ker je prvi poskus, da bi spremenili ustavo Demokratične republike Kongo in s tem dovolili predsedniku Kabili, da bi se potegoval za tretji mandat, leta 2015 ni uspel zaradi močnega nasprotovanja in mobilizacije civilne družbe; ker so zaradi tovrstnih poskusov začeli naraščati politična napetost, nemiri in nasilje po državi, volilni postopek pa se je, kot kaže, znašel na mrtvi točki;
- D. ker je predsednik Kabila novembra 2015 napovedal začetek nacionalnega dialoga; ker je Afriška unija nato imenovala Edema Kodja, nekdanjega togovskega predsednika vlade, za posrednika pri nacionalnem političnem dialogu; ker sta dve veliki opozicijski skupini zavrnila sodelovanje v dialogu, ki ga označujeta za ne vključujočega in nedemokratskega ter kot taktiko zavlačevanja;
- E. ker so Afriška unija, Združeni narodi, Evropska unija in Mednarodna organizacija za frankofonijo skupaj poudarili, kako pomembna sta dialog in iskanje dogovora med političnimi akterji ob spoštovanju demokracije in pravne države, ter pozvali vse kongovske politične akterje, naj v celoti sodelujejo z Edemom Kodjem;
- F. ker so predsednik Kabila in del opozicije 18. oktobra 2016 podpisali sporazum o preložitvi predsedniških volitev na april 2018; ker je predsednik Kabila, ki bo tako lahko ostal na oblasti tudi po letu 2016, v skladu s tem sporazumom imenoval novega začasnega predsednika vlade iz opozicijskih vrst, Samyja Badibango, naj vodi oblikovanje nove vlade;
- G. ker kongovske varnostne in obveščevalne službe od januarja 2015 zatirajo miroljubne aktiviste ter pripadnike opozicije in civilne družbe, ki nasprotujejo poskusom, da bi predsednik Kabila ostal na oblasti tudi po preteku z ustavo omejenih dveh mandatov;
- H. ker skupine za človekove pravice redno poročajo o slabšanju razmer na področju človekovih pravic, svobode izražanja in združevanja ter svobode do protestiranja v državi v obdobju pred volitvami, vključno z uporabo prekomerne sile proti miroljubnim demonstrantom, novinarjem, političnim voditeljem in drugim;
- I. ker vse višja stopnja nasilja, kršitev in neupoštevanja človekovih pravic in mednarodnega prava, zlasti ciljno usmerjeni ukrepi in samovoljne aretacije, negativno vplivajo na prizadevanja za ureditev in stabilizacijo razmer v Demokratični republiki Kongo;
- J. predvsem ker je bilo med protesti 19. in 20. septembra 2016 v Kinšasi domnevno ubitih več kot 50 ljudi, številni pa so pogošani; ker so pripadniki gibanj LUCHA in Filimbi še vedno nezakonito pridržani; ker so novinarske postaje, kot sta RFI in Radio Okapi, zaprli ali pa je njihovo delovanje moteno; ker poročilo skupnega urada OZN za človekove pravice navaja, da so policisti in pripadniki varnostnih sil med protesti med 19. in 21. septembrom 2016 v 422 primerih kršili človekove pravice;

Četrtek, 1. december 2016

- K. ker humanitarne organizacije menijo, da se zaradi politične nestabilnosti v državi širi kaos, zaradi različnih preteklih in sedanjih kriz oslABLjeno prebivalstvo pa se pogreza v skrajno revščino in negotovost, pri čemer več kot 5 milijonov ljudi trenutno potrebuje pomoč v hrani;
- L. ker je Evropska unija poudarila, da morajo kongovski deležniki vse odločitve o preložitvi volitev sprejeti v okviru vključujočega, nepristranskega in preglednega političnega dialoga in preden se predsedniku Kabili decembra 2016 izteče mandat;
- M. ker je nacionalni okvirni program za Demokratično republiko Kongo za obdobje 2014–2020, ki je iz 11. evropskega razvojnega sklada prejel 620 milijonov EUR, na prvo mesto postavil krepitev upravljanja in pravne države, vključno z reformami v sodstvu, policiji in vojski;
1. obžaluje izgubo življenj med protesti v zadnjih nekaj tednih ter družinam žrtev in prebivalcem Demokratične republike Kongo izraža iskreno sožalje;
 2. je globoko zaskrbljen zaradi vse bolj nestabilnih razmer v Demokratični republici Kongo v napetem predvolilnem obdobju; opozarja oblasti Demokratične republike Kongo, predvsem pa predsednika države, da je njihova dolžnost ščititi državljane na vsem nacionalnem ozemlju, zlasti pred zlorabami in kaznivimi dejanji, ter da morajo naloge upravljanja izvajati v najstrožjem spoštovanju pravne države;
 3. obžaluje, da vlada in neodvisna nacionalna volilna komisija nista uspeli izvesti predsedniških volitev v ustavno določenem roku; ponovno poziva, naj se pravočasno in uspešno izvedejo volitve, ki bodo povsem v skladu s kongovsko ustavo in Afriško listino o demokraciji, volitvah in upravljanju, ter vztraja, da je kongovska vlada dolžna karseda hitro zagotoviti spodbudno okolje za izvedbo preglednih, verodostojnih in vključujočih volitev;
 4. želi spomniti, da se je Demokratična republika Kongo v okviru Sporazuma iz Cotonouja zavezala spoštovanju načel demokracije, pravne države in človekovih pravic, med katerimi so svoboda izražanja in medijska svoboda pa tudi načelo dobrega upravljanja in preglednosti političnih funkcij; ugotavlja, da dialog, ki v okviru člena 8 Sporazuma iz Cotonouja poteka z oblastmi Demokratične republike Kongo, da bi pridobili nedvoumna pojasnila o volilnem procesu, ni uspešen;
 5. poziva EU, naj konkretno ukrepa in naj nemudoma sproži postopek v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja in sprejme ciljno usmerjene sankcije, tudi prepoved izdajanja vizumov in zamrznitev sredstev, zoper višje uradnike in agente oboroženih sil, odgovorne za nasilno zatrtje protestov in politično mrtvo točko, ki onemogoča miren in ustaven prenos oblasti, zlasti zoper Kaleva Mutonda, generalmajorja Johna Numbija, generala Ilungo Kampeteja, generala Gabriela Amisija Kumbo in generala Célestina Kanyamo;
 6. poziva vse politične akterje, naj sodelujejo v mirnem in konstruktivnem dialogu, da bi preprečili poslabšanje te politične krize, in naj se vzdržijo nadaljnega nasilja in provokacij; pozdravlja prizadevanja kongovske nacionalne škofovske konference za oblikovanje širšega soglasja glede politične tranzicije; poziva oblasti in opozicijo, naj se vzdržita vseh dejanj ali izjav, zaradi katerih bi se lahko še bolj širili nemiri; obenem priznava, da je potrebno prehodno obdobje, v katerem se bo lahko predsedovanje izvajalo le pod vodstvom prehodnega sveta, v katerem bo imela pomembno vlogo opozicija;
 7. je globoko zaskrbljen zaradi vse slabših razmer na področju človekovih pravic in vse večjega omejevanja političnega prostora v Demokratični republici Kongo, zlasti pa zaradi izkoriščanja sodnega sistema v ta namen in ustrahovanja zagovornikov človekovih pravic, političnih nasprotnikov in novinarjev ter nasilja nad njimi; poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi vseh političnih zapornikov; poziva oblasti, naj takoj odpravijo vse omejitve za medije;
 8. je globoko zaskrbljen zaradi dejanske vloge neodvisne nacionalne volilne komisije, na kateri bo v veliki meri temeljila legitimnost volilnega postopka; opozarja, da bi morala to biti nepristranska in vključujoča institucija z dovolj sredstvi za zagotovitev celovitega in preglednega postopka;

Četrtek, 1. december 2016

9. poziva k popolni, temeljiti in pregledni preiskavi kršitev človekovih pravic, do katerih naj bi prišlo med protesti, da bi odkrili odgovorne zanje in jih kazensko preganjali;
 10. poziva delegacijo EU, naj še naprej podrobno spremlja razvoj dogodkov v Demokratični republiki Kongo ter uporabi vsa ustrezna sredstva in instrumente, da bi podprla zagovornike človekovih pravic in gibanja za demokracijo; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj razmisli o povečanju zmogljivosti delegacije EU za mediacijo, da bi sodelovala z Afriško unijo pri podpiranju bolj vključujočega političnega dialoga in preprečevanju nadaljnega slabšanja politične krize in širjenja nasilja;
 11. poziva k tesnejši vključitvi Afriške unije v zagotavljanje popolnega spoštovanja kongovske ustave; poziva k stalnemu političnemu dialogu med državami območja Velikih jezer, da bi preprečili nadaljnjo destabilizacijo; v zvezi s tem pozdravlja Mednarodno konferenco za območje Velikih jezer, ki je potekala oktobra 2016 v Luandi in na kateri so ocenili razmere v Demokratični republiki Kongo;
 12. opominja, da sta mir in varnost temeljna pogoja za uspešno izvedbo volitev in stabilno politično okolje; ob tem pozdravlja, da so podaljšali mandat misije OZN za stabilizacijo Demokratične republike Kongo ter okrepili njena pooblastila pri zaščiti civilistov in varstvu človekovih pravic v okviru volitev;
 13. ponovno izraža globoko zaskrbljenost zaradi kritičnih humanitarnih razmer v Demokratični republiki Kongo; poziva EU in njene države članice, naj še naprej pomagajo prebivalcem Demokratični republiki Kongo, da bi izboljšali življenjske razmere najbolj ranljivih skupin in odpravili posledice razseljevanja, neustrezne prehranske varnosti in naravnih nesreč;
 14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladi in parlamentu Demokratične republike Kongo, Afriški uniji, svetu AKP-EU, generalnemu sekretarju OZN in Svetu OZN za človekove pravice.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0480

Dostop do energije v državah v razvoju**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o dostopu do energije v državah v razvoju (2016/2885(RSP))**

(2018/C 224/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja, predvsem cilja št. 7 o dostopu do energije ter ciljev št. 12 in 13 o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter podnebnih spremembah,
- ob upoštevanju pobude „trajnostna energija za vse“ (SE4ALL), ki jo je leta 2011 začela izvajati OZN,
- ob upoštevanju pobude „energija za razvoj“, ki jo je začela leta 2012 izvajati Evropska komisija, da bi do leta 2030 zagotovila dostop do trajnostne energije dodatnim 500 milijonom prebivalcev držav v razvoju,
- ob upoštevanju člena 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki zmanjševanje in – na dolgi rok – izkoreninjenje revščine opredeljuje kot osrednji cilj razvojne politike EU,
- ob upoštevanju člena 191 PDEU in podnebne politike EU,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja⁽¹⁾, zlasti njene priloge I, ki vključuje določbe o trajnostni energiji v geografskih programih, in priloge II, ki zajema določbe o komponenti trajnostne energije v programu za svetovne javne dobrine in izzive v okviru tega instrumenta,
- ob upoštevanju ustreznih programskih dokumentov v sklopu instrumenta za razvojno sodelovanje in Evropskega razvojnega sklada, vključno z nacionalnimi okvirnimi programi, ki vključujejo prednostni sektor za energijo, pa tudi letnih akcijskih programov, s katerimi se izvajajo nacionalni okvirni programi,
- ob upoštevanju pobude o koridorju čiste energije v Afriki iz leta 2014, katere cilj je spodbujati pospešeno uvedbo energije iz obnovljivih virov v Afriki ter zmanjšati emisije ogljika in odvisnost od uvoženih fosilnih goriv,
- ob upoštevanju pregleda ustreznih osnutkov programskih dokumentov instrumenta za razvojno sodelovanje in Evropskega razvojnega sklada pred odobritvijo v ustreznih odborih,
- ob upoštevanju 21. konference pogodbenic (COP 21) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je potekala decembra 2015 v Parizu, in sprejetja Pariškega sporazuma, prvega splošnega, pravno zavezujočega svetovnega podnebnega sporazuma,
- ob upoštevanju 22. konference pogodbenic (COP 22) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki je potekala od 7. do 18. novembra 2016 v Marakešu,

⁽¹⁾ UL L 77, 15.3.2014, str. 44.

Četrtek, 1. december 2016

- ob upoštevanju srečanja na visoki ravni o pobudi za obnovljive vire energije in partnerstvu med EU in Afriško unijo, ki je potekalo 21. septembra 2016 ob robu zasedanja generalne skupščine Združenih narodov v New Yorku, pod predsedovanjem Idrissa Débyja, predsednika Afriške unije, Alphe Condéja, predsednika Republike Gvineje, Nkosazane Dlamini-Zuma, predsednice Komisije Afriške unije, Akinwumija Adesine, predsednika Afriške razvojne banke, ter v navzočnosti predstavnikov Evropske unije, Stefana Manservisija, generalnega direktorja GD Komisije za mednarodno sodelovanje in razvoj, Feliceja Zaccchea, namestnika vodje enote C6 za energijo in podnebne spremembe, in Ségolène Royal, francoske ministrice za ekologijo, trajnostni razvoj in energijo,
 - ob upoštevanju poročila Svetovne komisije za jezove z dne 16. novembra 2000: „nov okvir za odločanje“,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 27. septembra 2011 o financiranju krepitve infrastrukture jezov v državah v razvoju ⁽¹⁾, z dne 2. februarja 2012 o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030 ⁽²⁾ in z dne 12. junija 2012 o sodelovanju na področju energetske politike s partnerji izven naših meja: strateški pristop k zanesljivi, trajnostni in konkurenčni oskrbi z energijo ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 15/2015 z dne 6. oktobra 2015 o podpori Energetskega sklada AKP-EU za energijo iz obnovljivih virov v vzhodni Afriki,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji o dostopu do energije v državah v razvoju (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za razvoj,
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je trajnostni dostop do cenovno dostopne, zanesljive in varne energije izjemno pomemben za potešitev osnovnih človekovih potreb in pravic, vključno z dostopom do čiste vode, komunalne infrastrukture, varnega in zaščenega okolja, zdravstvene nege, ogrevanja in izobraževanja, bistven tako rekoč za vse gospodarske dejavnosti in osrednje gonilo razvoja; ker ima dostop do energije tudi varnostne in geopolitične vidike in ker utegnejo energetska vprašanja spodbujati nastanek konfliktov;
- B. ker 1,2 milijarde ljudi nima dostopa do električne energije, še več pa se jih spopada z nezanesljivim dostopom; ker polovica ljudi brez dostopa do električne energije živi v Afriki; ker se njihovo število povečuje, saj je rast prebivalstva na tej celini hitrejša od širjenja dostopa do električne energije;
- C. ker so razmere z vidika dostopa do električne energije v svetovnem merilu najslabše v podsaharski Afriki, vendar je zaradi razvoja energetskega sektorja v tej regiji verjetno, da bo imela podsaharska Afrika leta 2040 takšne potrebe po električni energiji, kot sta jih imeli leta 2010 Indija in Latinska Amerika skupaj;
- D. ker več kot 70 % skupne energetske porabe v Afriki prihaja iz obnovljivih virov, ki pa so skoraj vsi pridobljeni iz tradicionalne rabe biomase; ker se še vedno ponujajo izjemne priložnosti za vključevanje drugih virov, zlasti ko gre za sončno in vetrno energijo;
- E. ker bodo demografski trendi v Afriki občutno vplivali na zahteve glede rabe zemljišč za pridelavo rastlin, pa tudi na potrebe po lesu za ogrevanje;
- F. ker je svetovno krčenje gozdov odgovorno za skoraj 20 % vseh emisij CO₂; in ker so močno zanašanje na tradicionalno biomaso in neučinkoviti kuhlalniki ogrozili gozdne in grmičaste površine v številnih regijah afriške celine;

⁽¹⁾ UL C 56 E, 26.2.2013, str. 67.

⁽²⁾ UL C 239 E, 20.8.2013, str. 83.

⁽³⁾ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 28.

Četrtek, 1. december 2016

- G. ker 2,3 milijarde ljudi za kuhanje uporablja tradicionalno biomaso, na primer oglje, to pa ima pogosto resnično škodljive posledice za zdravje in okolje; ker ženske nosijo nesorazmerno velik del bremena pri uporabi teh snovi, na primer pri nabiranju lesa za ogrevanje, to pa je lahko zamudno in tudi nevarno; ker je po zaslugi izboljšanih kuhalnikov za pripravo obrokov potrebno manj časa in truda;
- H. ker je Afrika celina z največjim potencialom, ko gre za energijo iz obnovljivih virov, a tudi celina, ki najbolj zaostaja za drugimi v smislu elektrifikacije;
- I. ker je energetska revščina najbolj razširjena na podeželju, a glede na zemljepisno lego, povezljivost in pomanjkanje infrastrukture velik izziv predstavlja tudi zagotavljanje dostopa do energije v čedalje večjih območjih hitro rastočih mest, in ker je električna energija v najrevnejših afriških državah najdražja;
- J. ker je treba mlade trge elektrifikacije podeželja obvezno razvijati naprej, dokler ne bodo zreli in sposobni preživetja, prav tako pa je treba še naprej spodbujati programe, ki se osredotočajo na obnovljive, energetske učinkovite, majhne in decentralizirane energetske rešitve;
- K. ker je pri energetski revščini opaziti tudi razsežnost spola, saj so posledice hujše za ženske;
- L. ker je splošni cilj trajnostnega razvoja št. 7 do leta 2030 vsem zagotoviti dostop do cenovno dostopne, zanesljive, trajnostne in sodobne energije; ker spoštovanje zavez na področju podnebnih ukrepov zahteva tudi odločna in preudarna prizadevanja na energetskem področju in ker se zaradi tega Afrika sooča z dvojnimi izzivom, saj mora korenito povečati dostop državljanov do osnovnih energetskih storitev, hkrati pa izpolniti zaveze v sklopu sporazuma o boju proti podnebnim spremembam;
- M. ker poročilo okoljskega programa OZN z naslovom „Svetovni trendi pri naložbah v energijo iz obnovljivih virov za leto 2016“ priča o tem, da so bile letne svetovne naložbe v nove možnosti obnovljivih virov energije v letu 2015 več kot dvakrat tolikšne kot naložbe v termoelektrarne in elektrarne na zemeljski plin; ker sta leta 2015 na trgu energije iz obnovljivih virov prevladovali sončna in vetrna energija; in ker so bile naložbe v energijo iz obnovljivih virov v državah v razvoju leta 2015 prvič višje kot v razvitih državah;
- N. ker se v poročilu Svetovne komisije za jezove z dne 16. novembra 2000 ugotavlja, da veliki jezovi ne proizvedejo toliko električne energije, ne zagotovijo toliko vode ali obvladajo toliko škode zaradi poplav, kot je bilo predvideno, da pa imajo velik družbeni vpliv in vpliv na okolje ter da so bila prizadevanja za ublažitev teh vplivov v veliki meri neuspešna;
- O. ker je cilj uresničitve splošnega dostopa do energije prepleten s ciljem uresničitve podnebne pravičnosti;
- P. ker se podnebna pravičnost navezuje na človekove pravice in razvoj, da bi dosegla pristop, osredotočen na ljudi, varovala pravice najranjlivejših skupin ter enakomerno in pravično razdelila breme in koristi podnebnih sprememb ter njihovih posledic;
- Q. ker bi utegnili nedosledni tokovi podnebnega financiranja in prenosa tehnologije v zvezi s podnebnimi spremembami omajati pripravljenost afriških voditeljev za razvoj energije iz obnovljivih virov ter izpolnitev industrializacijskega načrta celine;
- R. ker Pariški sporazum poudarja, da je treba spodbujati univerzalni dostop do trajnostne energije v državah v razvoju, zlasti v Afriki, s krepitvijo razvoja energije iz obnovljivih virov;

Četrtek, 1. december 2016

- S. ker je na voljo dovolj dokazov in tudi v splošnem prevladuje mnenje, da so majhna in decentralizirana proizvodnja obnovljive energije, lokalne mreže in ločeni sistemi pogosto najučinkovitejše rešitve, ki v največji meri prispevajo k splošnemu razvojnemu napredku in najbolj zmanjšujejo ali preprečujejo negativne posledice za okolje;
- T. ker uredba o vzpostavitvi instrumenta za razvojno sodelovanje poudarja lokalno proizvodnjo električne energije, programe in projekte v sklopu tega instrumenta in Evropskega razvojnega sklada pa bi bilo treba oblikovati tako, da bodo ponujali vpogled v prednosti decentralizirane proizvodnje energije iz obnovljivih virov;
- U. ker se je razvojna pomoč EU na energetskega področju naglo povečevala, odhodki zanjo pa bodo v obdobju 2014–2020 predvidoma dosegli 3,5 milijarde EUR; ker 30 nacionalnih okvirnih programov, od katerih je polovica namenjena afriškim državam, vključuje prednostni sektor za energijo;
- V. ker je cilj energetskega sklada AKP-EU, oblikovanega junija 2005, spodbujati dostop do sodobnih energetskih storitev za revnejše prebivalce podeželskih in primestnih območij, pri čemer se močan poudarek namenja podsaharski Afriki in energiji iz obnovljivih virov; ker je s tem povezano posebno poročilo Računskega sodišča št. 15/2015 vsebovalo vrsto priporočil Komisiji, naj bo strožja pri izbiri projektov, naj okrepi njihovo spremljanje ter naj poveča trajnostne obete;
- W. ker se je pred kratkim začela izvajati pobuda EU za financiranje elektrifikacije (ElectriFI), druge finančne rešitve pa vključujejo pripomočke za združevanje nepovratnih sredstev EU s posojili ali kapitalom javnih in zasebnih vlagateljev (mehanizmi kombiniranega financiranja) za različne dele sveta, dejavnosti Evropske investicijske banke na področju energije v sklopu mandata za zunanja posojila ter dejavnosti, ki jih v energetskega sektorju izvaja Skrbniški sklad EU za infrastrukturo za Afriko;
- X. ker je za uresničitev cilja trajnostnega razvoja št. 7 potreben večji prispevek iz zasebnih naložb; ker bi morala vsaka odločitev za spodbujanje uporabe javno-zasebnih partnerstev s kombiniranjem v državah v razvoju temeljiti na natančni oceni zadevnih mehanizmov in spoznanjih iz preteklih izkušenj; ker se je treba pri tem na vsak način izogibati zagotavljanju nepovratnih sredstev za projekte, ki so že sami po sebi poslovno privlačni;
- Y. ker mora biti prednostna naloga usposabljanje lokalnega specializiranega in ozko specializiranega osebja, da bi zagotovili dostop do energije v državah v razvoju, in ker je treba temu cilju nameniti precejšen delež sredstev;
- Z. ker svetovne subvencije za fosilna goriva, ki znašajo približno 500 milijard USD letno, prej povečujejo kakor zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, od njih pa imajo bolj kot revni koristi bogatejši ljudje; ker bi bilo treba postopoma odpraviti te subvencije, s čimer bi lahko vlade sprostile znatna sredstva za precej učinkovitejše socialne politike ter razširitev dostopa do cenovno ugodne, zanesljive, trajnostne in sodobne energije, s tem pa zmanjšale neenakost in izboljšale kakovost življenja;
1. opominja, da dostop do energije pospešuje razvoj; opozarja na obseg in posledice energetske revščine v državah v razvoju, pa tudi na tesno vključenost EU pri prizadevanjih za zmanjšanje te revščine; poudarja, da so potrebna odločna in usklajena prizadevanja vlad, civilne družbe in drugih deležnikov v ustreznih državah, pa tudi mednarodnih partnerjev, da bi zmanjšali energetske revščine in uresničili cilj trajnostnega razvoja št. 7, ki zahteva posebna prizadevanja v odročnih podeželskih območjih, zlasti v regijah, ločenih od energetskega omrežja; opozarja, da bi se morale politike boja proti podnebnim spremembam in trgovinske politike vzajemno podpirati pri uresničevanju trajnostnega razvoja in izkoreninjenja revščine v skladu z Agendo 2030 in Pariškim sporazumom;
 2. izpostavlja tesno povezavo med energijo in morebitnimi varnostnimi vprašanji ter meni, da je energetskega upravljanje, ki ga je sicer težko začeti izvajati, v državah v razvoju bistvenega pomena za gospodarski in človeški razvoj;
 3. poudarja, da je elektrifikacija dosežena po zaslugi podpore javnih organov, ki pa je po drugi strani odvisna od dobrega upravljanja storitev distribucije električne energije in od tega, ali so države zmožne opravljati svoje suverene funkcije;

Četrtek, 1. december 2016

4. poziva EU, naj vključi razsežnost spola v vse energetske politike, pri tem pa poseben poudarek nameni ženskam, ki imajo posebne potrebe;
5. podpira pobudo „energija za razvoj“, s katero želi Komisija do leta 2030 zagotoviti dostop do trajnostne energije dodatnim 500 milijonom prebivalcev držav v razvoju, pri čemer se želi opirati na elemente programa, kot je oblikovanje tehnične pomoči, s pomočjo strokovnjakov EU vzpostaviti tehnično strokovno znanje v državah v razvoju ter spodbujati krepitev zmogljivosti in prenos tehnologije; poudarja, da energija spodbuja razvoj na številnih drugih področjih, kot so zdravstvo, izobraževanje, čista voda, kmetijstvo, pa tudi telekomunikacije in internetna povezanost; poudarja, da mora biti pobuda „energija za razvoj“ povsem usklajena s cilji razvojne politike EU, navedenimi v Lizbonski pogodbi;
6. meni, da so ustrezne določbe v uredbi o vzpostavitvi instrumenta za razvojno sodelovanje, ki sta jih v postopku soodločanja določila Parlament in Svet, sicer kratke, vendar pomenijo trdno podlago za razvojno pomoč EU na področju energije; opozarja, da se določbe osredotočajo na dostop do energije ter namenljajo poudarek lokalnim in regionalnim virom obnovljive energije in zagotavljanju dostopa revnim prebivalcem odročnih regij;
7. pozdravlja pobudo ElectricFI, ki ponuja prilagodljivo in vključujočo strukturo ter omogoča sodelovanje različnih partnerjev, na primer zasebnega sektorja, javnih ustanov in lokalnih organov, ki lahko v enaki meri izkoriščajo prednosti enakih tržnih pogojev, pri čemer se ustrezno upoštevajo potrebe in priložnosti v vseh ciljnih državah/regijah; opominja, da bo sodelovanje partnerjev iz lokalnega zasebnega sektorja in organizacij civilne družbe bistveno za izboljševanje učinkovitosti in odgovornosti za sprejete ukrepe;
8. poziva Komisijo, naj na spletnem mestu redno poroča o doseženem napredku v zvezi s ciljem pobude „energija za razvoj“, naj navede, kolikšen delež skupnih sredstev za energijo v državah v razvoju je bil namenjen energiji iz obnovljivih virov, oddaljenim regijam, usposabljanju osebja, ustvarjanju lokalnega znanja in veščin ter lokalnim in od omrežja ločenim rešitvam, in naj na kratko – a kolikor natančno mogoče – opiše sodelovanje različnih deležnikov pri zaključenih in potekajočih ukrepih;
9. poudarja, da imajo obnovljivi viri energije v Afriki izjemen potencial, predvsem ko gre za proizvodnjo sončne in vetrne energije in zagotavljanje dostopa vsem, zlasti na podeželju; poudarja, da cena fotovoltaične opreme pomembno vpliva na dejansko izkoriščanje potenciala, ki ga ponuja sončna energija v Afriki; zato poziva EU in države članice, naj poenostavijo prenos tehnologije za začetek uporabe v državah v razvoju;
10. ugotavlja, da ima Afrika približno 10 % svetovnega teoretičnega hidroenergetskega potenciala; opozarja, da bo globalno segrevanje vplivalo na padavinske vzorce, zato pomeni čedalje večje tveganje v smislu dostopa do vode in prehranske varnosti; opozarja tudi, da Svetovna komisija za jezove navaja, da bodo revni, druge ranljive skupine ter prihodnje generacije nosili nesorazmeren delež socialnih in okoljskih stroškov zaradi projektov velikih jezov, ne da bi dobili ustrezen delež gospodarskih dobičkov; poudarja, da so majhni jezovi na hidroelektrarnah bolj trajnostni in ekonomsko izvedljivi od velikih jezov;
11. priporoča, naj agencije za financiranje (agencije za dvostransko pomoč, večstranske razvojne banke, agencije za izvozna posojila, Evropska investicijska banka) zagotovijo, da bo vsaka vrsta jezu, za katero se odobri financiranje, spoštovala smernice Svetovne komisije za jezove; zlasti poudarja, da je treba vsako načrtovanje jezov oceniti v skladu s petimi vrednotami: pravičnostjo, učinkovitostjo, udeležbo pri postopkih odločanja, trajnostjo in odgovornostjo; zlasti opozarja, da je treba tam, kjer projekti vplivajo na avtohtone prebivalce in plemenska ljudstva, take postopke voditi ob njihovem predhodnem prostovoljnem in informiranem soglasju;
12. opozarja, da je bioenergija kompleksen vir energije, povezan s kmetijstvom, gozdarstvom in industrijo, prav tako pa vpliva na ekosisteme in biotsko raznovrstnost; zlasti ugotavlja, da razvoj biomase za energijo prinaša nove grožnje, na primer v smislu prehranske varnosti, varnosti zemljiške posesti, krčenja gozdov in degradacije zemljišč; opozarja, da bi bilo treba upoštevati tudi vodni odtis bioenergije, saj se številni deli Afrike že spopadajo s pomanjkanjem vode in je približno tretjina pridelovalnih površin v Afriki že opredeljena kot sušno območje; zato poudarja, da je treba tako v EU kot v državah v razvoju za proizvodnjo biomase oblikovati stroga in zavezujoča merila glede okolja in socialne trajnosti, da bo mogoče na področju energije izpolniti cilj trajnostnega razvoja št. 7;

Četrtek, 1. december 2016

13. poudarja, da je treba spodbujati uporabo izjemno učinkovitih kuhalnikov in podpirati prehod k sodobnim gorivom za kuhanje, da bi se zoperstavili hitremu krčenju gozdnih virov;
14. je navdušen nad različnimi pobudami na mednarodni ravni, s katerimi se želi spodbujati dostop do trajnostne energije v državah v razvoju, zlasti v Afriki, a vztraja, da jih je treba bolje usklajevati, s čimer bi povečali njihovo učinkovitost; poziva EU in države članice, naj zagotovijo podporo in tehnično pomoč pri izvajanju akcijskega načrta za pobudo o koridorju čiste energije v Afriki, katere cilj je do leta 2030 polovico skupnih potreb po električni energiji zagotoviti iz čistih, domačih, stroškovno učinkovitih in obnovljivih virov, s čimer bi se zmanjšale emisije ogljikovega dioksida; poziva k tesnejšemu sodelovanju med organi za financiranje, zasebnim sektorjem in vladami držav v razvoju, da bi pospešili uresničevanje ciljev; poudarja, da sta potrebna podpora pri vzdrževanju in zadosten dostop do dobave nadomestnih delov in lokalno usposobljenih tehničnih strokovnjakov;
15. podpira uporabo kombiniranja, kadar to pomeni najučinkovitejšo uporabo sredstev za razvojno pomoč pri izpolnjevanju cilja trajnostnega razvoja št. 7, kadar je poudarek namenjen projektom majhnega obsega in kadar se od sodelujočih podjetij zahteva socialna odgovornost gospodarskih družb; poziva Komisijo, naj se skrbno izogiba dodeljevanju sredstev projektom, ki bi jih bilo mogoče izpeljati tudi brez nepovratnih sredstev, tudi kadar zanje zaprosi zasebni vlagatelj; meni, da bi bilo treba načela učinkovitosti razvoja upoštevati tudi pri dejavnostih kombiniranega financiranja, in ugotavlja, da so pomembni usklajevanje z razvojnimi načrti držav upravičenk, obsežno sodelovanje deležnikov, preglednost in odgovornost, usklajevanje in učinkovitost, pa tudi izmerljivi in oprijemljivi rezultati;
16. poziva k postopni odpravi subvencij za fosilna goriva in spodbuja, naj se na ta način sproščena sredstva namenijo socialnim politikam in ukrepom za izkoreninjenje energetske revščine v državah v razvoju;
17. poudarja, da je obseg prispevka, namenjenega uresničevanju splošnega dostopa do energije s kolikor mogoče nizkimi emisijami toplogrednih plinov in ob upoštevanju načela „skupne, vendar različne odgovornosti“ edino končno merilo za uspeh ukrepov EU;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Združenih narodov ter generalnemu sekretarju skupine afriških, karibskih in pacifiških držav.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0481

Izvajanje postopka za evropski plačilni nalog**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o izvajanju postopka za evropski plačilni nalog (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zelene knjige Komisije o postopku za evropski plačilni nalog ter ukrepih za poenostavitev in pospešitev sodnih postopkov v sporih majhne vrednosti (COM(2002)0746),
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Komisije (EU) št. 936/2012 z dne 4. oktobra 2012 o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju poročila Komisije o uporabi Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (COM(2015)0495),
 - ob upoštevanju ocene izvajanja postopka za evropski plačilni nalog na evropski ravni, ki jo je izvedla služba Evropskega parlamenta za raziskave,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A8-0299/2016),
- A. ker je Komisija predložila poročilo o pregledu delovanja postopka za evropski plačilni nalog v skladu s členom 32 Uredbe (ES) št. 1896/2006;
- B. ker poročilo zamuja skoraj dve leti in ne vključuje podrobne ocene učinka za vsako državo članico, kot je bilo določeno glede na različne pravne določbe v vsaki državi članici in njihovo medobratovalnost, temveč le nepopolno statistično razporednico s podatki, ki so pretežno iz leta 2012; ker je evropski plačilni nalog neobvezni postopek, ki se lahko uporablja v čezmejnih zadevah kot alternativa domačim plačilnim nalogom;
- C. ker je bil postopek uveden, da bi omogočili hitro, preprosto in poceni izterjavo zneskov, ki izhajajo iz dolgov, ki so določeni, v fiksnem znesku in zapadli, tožena stran pa jih ne izpodbija; ker se na podlagi statističnih podatkov zdi, da se postopek večinoma izvaja zadovoljivo, vendar pa deluje znatno pod svoj polnimi zmoglostmi, saj se večinoma uporablja v državah članicah, katerih zakonodaja vsebuje podoben nacionalni postopek;
- D. ker postopek za evropski plačilni nalog spada v kategorijo ukrepov na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi elementi, ki so potrebni za delovanje notranjega trga;
- E. ker so zamude pri plačilih glavni razlog za plačilno nesposobnost, ki ogroža preživetje podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij, ter povzročajo izgube številnih delovnih mest;

⁽¹⁾ UL L 399, 30.12.2006, str. 1.⁽²⁾ UL L 283, 16.10.2012, str. 1.

Četrtek, 1. december 2016

- F. ker bi bilo treba sprejeti konkretne ukrepe, vključno s ciljno usmerjenimi kampanjami ozaveščanja, za obveščanje državljanov, podjetij, pravnih strokovnjakov in drugih ustreznih strani o obstoju, delovanju, uporabi in prednostih tega postopka;
- G. ker bi bilo treba v nekaterih državah članicah, kjer se postopek za evropski plačilni nalog ne uporablja skladno s sedanjo uredbo, naloge izdati hitreje, v vsakem primeru pa bi bilo treba spoštovati 30-dnevni rok iz uredbe, pri čemer se upošteva, da je izvršba naloga možna le takrat, kadar je zahtevek nesporen;
- H. ker je treba spodbuditi razvoj sistema e-Codex, da bi omogočili vložitev zahtevkov na spletu, tudi z nadaljnjimi ukrepi za bolj učinkovito uporabo postopka;
- I. ker bi morale več držav članic slediti zgledu Francije, Češke, Estonije, Cipra in Švedske ter omogočiti upnikom, da svojo prijavo predložijo v dodatnih jezikih, ter na splošno sprejeti podporne ukrepe za zmanjšanje možnosti napak zaradi uporabe tujega jezika;
- J. ker poenostavljeni postopek ne pomeni, da ga je mogoče zlorabiti za uveljavljanje nepoštenih pogodbenih pogojev, saj člen 8 Uredbe (ES) št. 1896/2006 določa, da sodišče na podlagi informacij, ki so mu na voljo, preveri utemeljenost zahtevka ter s tem zagotovi skladnost z ustrežno sodno prakso Sodišča o tej temi; ker morajo biti razen tega vse ustrezne strani obveščene o pravicah in postopkih;
- K. ker je treba popraviti in dopolniti standardne obrazce in jih v prihodnje periodično pregledovati zaradi posodabljanja seznama držav članic in valut, da bi ustvarili boljše pogoje za plačilo obresti na terjatve, vključno z ustreznim opisom zahtevanih obresti;
- L. ker bi morala Komisija razmisliti o predlogu revizije določb o področju uporabe postopka in o izrednem pregledu nalogov;
1. pozdravlja uspešno delovanje postopka za evropski plačilni nalog v vseh državah članicah kot postopka, ki se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah v zvezi z izvršbo nespornih zahtevkov in katerega glavni cilj je poenostaviti in pospešiti postopek čezmejnega priznavanja in izvrševanja pravic upnikov v Evropski uniji;
 2. obžaluje znatno zamudo skoraj dveh let pri predložitvi poročila Komisije s pregledom izvajanja Uredbe (ES) št. 1896/2006;
 3. obžaluje dejstvo, da v poročilu Komisije ni podrobne ocene učinka za vsako državo članico, kakor je določeno v členu 32 Uredbe (ES) št. 1896/2006; obžaluje pomanjkanje posodobljenih podatkov v tem poročilu o stanju v državah članicah v zvezi z delovanjem in izvajanjem postopka za evropski plačilni nalog; zato poziva Komisijo, naj izdela obširno, posodobljeno in natančno oceno učinka;
 4. enako obžaluje, da se uporaba postopka za evropski plačilni nalog med državami članicami znatno razlikuje; v zvezi s tem poudarja, da zaradi razlik v izvajanju v državah članicah in zaželenosti, da uporabijo nacionalno zakonodaja namesto postopka za evropski plačilni nalog, kljub poenostavljenemu modernemu postopku, ki ga ponuja zakonodaja EU, najboljši rezultati izvajanja Uredbe (ES) št. 1896/2006 niso doseženi, evropski državljani pa zato ne morejo uveljavljati svoje pravice na čezmejni ravni, zaradi česar bi se lahko zmanjšalo zaupanje v zakonodajo EU;
 5. poudarja, da državljani postopek najpogosteje uporabljajo in so o njem obveščeni v državah članicah s podobnimi instrumenti na nacionalni ravni;

Četrtek, 1. december 2016

6. meni, da je treba sprejeti praktične ukrepe za dodatno obveščanje državljanov, podjetij, pravnih strokovnjakov in vseh drugih ustreznih strani o obstoju, delovanju, uporabi in prednostih postopka za evropski plačilni nalog v čezmejnih primerih; nadalje poudarja, da je potrebna pomoč državljanom, zlasti pa malim in srednjim podjetjem, da bi izboljšali njihovo uporabo, razumevanje in poznavanje veljavnih pravnih instrumentov za izterjavo terjatev na čezmejni ravni v skladu z ustrežno zakonodajo EU;
 7. poudarja, da morajo države članice Komisiji posredovati točne, popolne in sveže podatke za učinkovito spremljanje in ocenjevanje;
 8. spodbuja države članice, naj se prizadevajo za izdajo nalogov v roku 30 dni in sprejmejo vloge v tujih jezikih, kjer je mogoče, ob upoštevanju dejstva, da potrebe po prevodu negativno vplivajo na stroške in trajanje obravnave v postopku;
 9. v celoti podpira prizadevanja, ki bodo v prihodnosti omogočila elektronsko predložitev vloge za evropski plačilni nalog; zato poziva Komisijo, naj v zvezi s tem spodbujajo uporabo e-Codex pilotnega projekta in ga razširi na vse države članice, potem ko izvede študijo o izvedljivosti elektronske predložitve vloge za evropski plačilni nalog;
 10. poziva Komisijo, naj po potrebi posodobi standardne obrazce, da bodo med drugim omogočali ustrežnejši opis obresti, ki jih je treba plačati za terjatev;
 11. meni, da bi morali v prihodnjem pregledu uredbe preučiti odpravo nekaterih izjem na področju uporabe postopka in pregled določb o reviziji evropskih plačilnih nalogov;
 12. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.
-

Torek, 22. november 2016

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0429

Zahteva za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu

Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu, ki jo je dne 14. aprila 2016 posredoval francoski minister za pravosodje v zvezi s sodno preiskavo (dokument št. 14142000183), ki jo je odredilo okrožno sodišče v Nanterre na podlagi zahtevka združenja Maison des potes – Maison de l'égalité za združitev sodnih postopkov v zvezi z javnim spodbujanjem rasne ali verske diskriminacije, in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 8. junija 2016,
 - po zagovoru Jean-Françoisu Jalkha v skladu s členom 9(5) Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 8 in 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011 in 17. januarja 2013 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 26 ustave Francoske republike, kakor je bila spremenjena z ustavnim zakonom št. 95-880 z dne 4. avgusta 1995,
 - ob upoštevanju člena 5(2), člena 6(1) in člena 9 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A8-0318/2016),
- A. ker državni tožilec pritožbenega sodišča v Versaillesu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja;

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; sodba Sodišča z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; sodba Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente, C-200/07 in C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; sodba Sodišča z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; sodba Splošnega sodišča z dne 17. januarja 2013 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-346/11 in T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torek, 22. november 2016

- B. ker je zahteva za odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu povezana z domnevnim kaznivim dejanjem neznanе osebe ali oseb zaradi javnega spodbujanja diskriminacije na podlagi državljanstva, rase ali vere v govornjeni ali pisni obliki ali s pomočjo podob ali javne elektronske korespondence, to kaznivo dejanje pa je opredeljeno v francoski zakonodaji v členih 24(8), 23(1) in 42 zakona z dne 29. julija 1881 in členu 93(3) zakona št. 82-652 z dne 29. julija 1982, kazni za to kaznivo dejanje pa so določene v členu 24(8), (10), (11) in (12) zakona z dne 29. julija 1881 in členu 131-26(2) in (3) kazenskega zakonika;
- C. ker je združenje Maison des potes – Maison de l'égalité dne 22. maja 2014 vložilo tožbo zoper Jean-Françoisu Jalkha pri regionalnem sodišču v Nanterre;
- D. ker se tožba navezuje na izjave iz letaka z naslovom „Priročnik za lokalne svetnike Nacionalne fronte“, izdanega 19. septembra 2013 in objavljenega 30. novembra 2013 na uradi spletni strani federacije Nacionalne fronte, ki je spodbujal kandidate te stranke, izvoljene za lokalne svetnike na volitvah 23. in 30. marca 2014, naj na prvi seji novega lokalnega sveta priporočajo prednostno obravnavo Francozov (t. i. *priorité nationale*) pri dodeljevanju socialnih stanovanj; ker je bil Jean-François Jalkh vodja publikacij pri Nacionalni fronti in je imel uredniški nadzor nad vsemi spletnimi stranmi federacije;
- E. ker člen 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije določa, da poslanci Evropskega parlamenta uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane poslancem parlamenta te države;
- F. ker se v skladu s členom 26 francoske ustave zoper poslanca francoskega parlamenta ne sme odrediti sodnega postopka ali preiskave, niti se ga ne sme aretirati, pridržati ali mu soditi zaradi mnenja ali glasu, izraženega pri opravljanju dolžnosti;
- G. ker je obseg imunitete poslancev francoskega parlamenta pravzaprav enak obsegu imunitete poslancev Evropskega parlamenta iz člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije; ker je Sodišče razsodilo, da mora poslanec Evropskega parlamenta, da bi zanj veljala imuniteta, mnenje izraziti pri opravljanju svojih dolžnosti, s čimer se zahteva povezava med izraženim mnenjem in parlamentarnimi dolžnostmi; ker mora biti ta povezava neposredna in očitna;
- H. ker Jean-François Jalkh v času domnevnih kaznivih dejanj, torej 19. septembra in 30. novembra 2013, ni bil poslanec Evropskega parlamenta, vendar je bilo domnevno žaljivo gradivo 23. junija in 2. oktobra 2014 še vedno na voljo vsakomur, ki bi želel dostopati do njega;
- I. ker obtožbe očitno niso povezane s položajem Jean-Françoisu Jalkha kot poslanca Evropskega parlamenta in se pravzaprav navezujejo na dejavnosti, ki so povsem nacionalnega ali regionalnega značaja, saj so bile izjave namenjene kandidatom za lokalne svetnike pred lokalnimi volitvami 23. in 30. marca 2014 in so povezane s položajem Jean-Françoisu Jalkha kot vodje publikacij pri Nacionalni fronti z uredniškim nadzorom nad vsemi spletnimi stranmi federacije;
- J. ker se domnevna dejanja ne nanašajo na mnenje ali glas, ki bi ga ta poslanec izrazil pri opravljanju svojih dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije;
- K. ker ni suma o tem, da bi šlo pri sodni preiskavi, ki se je začela na podlagi vloženega zahtevka združenja Maison des potes – Maison de l'égalité, za poskus oviranja parlamentarnega dela Jean-Françoisu Jalkha (*fumus persecutionis*), saj je bil zahtevek vložen preden je postal poslanec Evropskega parlamenta;
1. sklene, da se Jean-Françoisu Jalkhu odvzame imuniteta;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje pravosodnemu ministru Francoske republike in Jean-Françoisu Jalkhu.

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0430

Zahteva za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu

Sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu, ki jo je dne 14. aprila 2016 posredoval francoski minister za pravosodje v zvezi s sodno preiskavo (dokument št. 1422400530) zoper Jean-Françoisu Jalkhu, ki jo je okrožno sodišče v Parizu začelo na podlagi zahtevka združenja Bureau National de Vigilance Contre l'Antisémitisme (BNVCA) za združitev sodnih postopkov zaradi javnega spodbujanja diskriminacije, sovraštva ali nasilja, in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 8. junija 2016,
 - po zagovoru Jean-Françoisu Jalkhu v skladu s členom 9(5) Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 8 in 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,
 - ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011 in 17. januarja 2013 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 26 ustave Francoske republike, kakor je bila spremenjena z ustavnim zakonom št. 95-880 z dne 4. avgusta 1995,
 - ob upoštevanju člena 5(2), člena 6(1) in člena 9 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A8-0319/2016),
- A. ker državni tožilec pritožbenega sodišča v Parizu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja;
- B. ker je zahteva za odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu povezana z domnevnim kaznivim dejanjem javnega spodbujanja diskriminacije, sovraštva ali nasilja nad osebo ali skupino oseb zaradi njihovega porekla ali pripadnosti ali neprispadnosti določeni etnični skupini, narodnosti, rasi ali veri, to kaznivo dejanje pa je opredeljeno v francoski zakonodaji v členih 24(8) in 23(1) zakona z dne 29. julija 1881;
- C. ker je združenje Bureau National de Vigilance Contre l'Antisémitisme (BNVCA) dne 12. avgusta 2014 vložilo tožbo zoper Jean-Françoisu Jalkhu pri višjem preiskovalnem sodniku v Parizu;
- D. ker se pritožba nanaša na izjave Jean-Marie Le Pena v intervjuju, objavljenem 6. junija 2014 na spletni strani www.frontnational.com in na blogu www.jeanmarielepen.com, kjer je ta v odgovor na vprašanje iz občinstva o pevcu Patricku Bruelu, ki je dejal, da ne more več nastopati v mestih, kjer so bili izvoljeni župani iz Nacionalne fronte, dejal: „To me ne preseneča. Poslušajte, naslednjic jih bomo vse skupaj dali v pečico.“; ker je bil Jean-François Jalkh vodja publikacij za uradno spletno stran Nacionalne fronte;

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; sodba Sodišča z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; sodba Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente, C-200/07 in C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; sodba Sodišča z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; sodba Splošnega sodišča z dne 17. januarja 2013 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-346/11 in T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torek, 22. november 2016

- E. ker člen 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije določa, da poslanci Evropskega parlamenta uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane poslancem parlamenta te države;
- F. ker se v skladu s členom 26 francoske ustave zoper poslanca parlamenta ne sme odrediti sodnega postopka ali preiskave, niti se ga ne sme aretirati, pridržati ali mu soditi zaradi mnenja ali glasu, izraženega pri opravljanju dolžnosti;
- G. ker je obseg imunitete poslancev francoskega parlamenta pravzaprav enak obsegu imunitete poslancev Evropskega parlamenta iz člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije; ker je Sodišče razsodilo, da mora poslanec Evropskega parlamenta, da bi zanj veljala imuniteta, mnenje izraziti pri opravljanju svojih dolžnosti, s čimer se zahteva povezava med izraženim mnenjem in parlamentarnimi dolžnostmi; ker mora biti ta povezava neposredna in očitna;
- H. ker Jean-François Jalkh v času domnevnega kaznivega dejanja, torej 6. junija 2014, še ni nastopil svojih dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta, kar se je zgodilo šele 1. julija 2014;
- I. ker obtožbe očitno niso povezane s položajem Jean-Françoisa Jalkha kot poslanca Evropskega parlamenta in se pravzaprav navezujejo na dejavnosti, ki so povsem nacionalnega ali regionalnega značaja, saj so izjave povezane z lokalnimi volitvami v Franciji 23. in 30. marca 2014 in s položajem Jean-Françoisa Jalkha kot vodje publikacij pri Nacionalni fronti z uredniškim nadzorom nad spletnimi stranmi federacije;
- J. ker se domnevna dejanja ne nanašajo na mnenje ali glas, ki bi ga ta poslanec izrazil pri opravljanju svojih dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije;
- K. ker ni suma o tem, da bi šlo pri sodni preiskavi, ki se je začela na podlagi vložene tožbe združenja Bureau National de Vigilance Contre l'Antisémitisme (BNVCA), za poskus oviranja parlamentarnega dela Jean-Françoisa Jalkha (*fumus persecutionis*);
1. sklene, da se Jean-Françoisu Jalkhu odvzame imuniteta;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje pravosodnemu ministru Francoske republike in Jean-Françoisu Jalkhu.
-

Torek, 22. november 2016

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0428

Sporazum o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol) *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Europol (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))

(Posvetovanje)

(2018/C 224/31)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka Sveta (10345/2016),
- ob upoštevanju člena 39(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, kakor je bila spremenjena z Amsterdamsko pogodbo, in člena 9 Protokola št. 36 o prehodni ureditvi, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0267/2016),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) ⁽¹⁾, zlasti člena 23(2),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/934/PNZ z dne 30. novembra 2009 o sprejetju izvedbenih pravil, ki urejajo odnose Europol s partnerji, vključno z izmenjavo osebnih podatkov in tajnih informacij ⁽²⁾, zlasti členov 5 in 6,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/935/PNZ z dne 30. novembra 2009 o določitvi seznama tretjih držav in organizacij, s katerimi Europol sklene sporazume ⁽³⁾,
- ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0342/2016),

1. odobri osnutek Sveta;
2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobrila Parlament;

⁽¹⁾ UL L 121, 15.5.2009, str. 37.

⁽²⁾ UL L 325, 11.12.2009, str. 6.

⁽³⁾ UL L 325, 11.12.2009, str. 12.

Torek, 22. november 2016

3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti besedilo, ki ga je odobril Parlament;
 4. poziva Komisijo, naj po začetku veljavnosti nove uredbe o Europolu ⁽¹⁾ oceni določbe iz sporazuma o sodelovanju; poziva Komisijo, naj obvesti Parlament in Svet o izidu te ocene in po potrebi predloži priporočilo za odobritev začetka ponovnih mednarodnih pogajanj o sporazumu;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter Europolu.
-

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0431

Dolgoročni načrt za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže *II**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))

(Redni zakonodajni postopek: druga obravnava)

(2018/C 224/32)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju stališča Sveta v prvi obravnavi (11309/1/2016 – C8-0403/2016),
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 13. decembra 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojega stališča v prvi obravnavi ⁽²⁾ o predlogu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0498),
 - ob upoštevanju člena 294(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 76 Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila za drugo obravnavo Odbora za ribištvo (A8-0325/2016)
1. odobri stališče Sveta v prvi obravnavi;
 2. ugotavlja, da je akt sprejet v skladu s stališčem Sveta;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj skupaj s predsednikom Sveta podpiše akt na podlagi člena 297(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 4. naroči svojemu generalnemu sekretarju, naj, potem ko je bilo preverjeno, da so bili vsi postopki pravilno zaključeni, podpiše akt in ga v soglasju z generalnim sekretarjem Sveta da objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 44, 15.2.2013, str. 125.

⁽²⁾ UL C 65, 19.2.2016, str. 193.

Torek, 22. november 2016

P8_TA(2016)0432

Dostop davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))

(Posebni zakonodajni postopek – posvetovanje)

(2018/C 224/33)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (COM(2016)0452),
 - ob upoštevanju členov 113 in 115 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerimi se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0333/2016),
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0326/2016),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog na podlagi člena 293(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 3. poziva Svet, naj ga obvesti, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti predlog Komisije;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

Sprememba 1**Predlog direktive****Uvodna izjava - 1 (novo)**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (-1) *Vloga instrumentov, računov in podjetij s sedežem v davčnih oazah in v nekooperativnih jurisdikcijah je skupni imenovalec obsežne skupine operacij, ki so na splošno odkrite naknadno in skrivajo prakse davčne goljufije, bega kapitala ali pranja denarja. To dejstvo bi moralo samo po sebi sprožiti politično in diplomatsko ukrepanje, katerega namen bi bila odprava offshore centrov po celem svetu.*

Torek, 22. november 2016

Sprememba 2
Predlog direktive
Uvodna izjava 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (1) Direktiva Sveta 2011/16/EU⁽¹¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/107/EU⁽¹²⁾, se uporablja od 1. januarja 2016 v 27 državah članicah in od 1. januarja 2017 v Avstriji. Ta Direktiva izvaja svetovni standard za avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih za namene obdavčenja (v nadaljevanju: svetovni standard) znotraj Unije. S tem zagotavlja, da se informacije o imetnikih finančnih računov sporočajo državi članici, v kateri je imetnik računa rezident.

⁽¹¹⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁽¹²⁾ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

Sprememba

- (1) Direktiva Sveta 2011/16/EU⁽¹¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo **Sveta** 2014/107/EU⁽¹²⁾, se uporablja od 1. januarja 2016 v 27 državah članicah in od 1. januarja 2017 v Avstriji. Ta Direktiva izvaja svetovni standard za avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih za namene obdavčenja (v nadaljevanju: svetovni standard) znotraj Unije. S tem zagotavlja, da se informacije o imetnikih finančnih računov sporočajo državi članici, v kateri je imetnik računa rezident, **to pa zaradi preprečevanja davčnih utaj, izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja.**

⁽¹¹⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁽¹²⁾ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

Sprememba 3
Predlog direktive
Uvodna izjava 1 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (1a) **Preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom, tudi v povezavi s pranjem denarja, je absolutna prednostna naloga Unije.**

Torek, 22. november 2016

Sprememba 4
Predlog direktive
Uvodna izjava 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (3) **Davčni organi potrebujejo dostop do informacij o preprečevanju pranja denarja za zagotovitev učinkovitega spremljanja uporabe postopkov skrbnega preverjanja s strani finančnih institucij, ki so bili določeni v Direktivi 2011/16/EU. Če tak dostop ne bo zagotovljen, ti organi ne bodo mogli spremljati, potrditi in presojeti, da finančne institucije ustrezno uporabljajo Direktivo 2011/16/EU ter pravilno identificirajo dejanske lastnike iz posredniških struktur in o njih poročajo.**

Sprememba

- (3) **Za zagotovitev učinkovitega spremljanja uporabe postopkov skrbnega preverjanja s strani finančnih institucij, ki so bili določeni v Direktivi 2011/16/EU, potrebujejo davčni organi hiter in popoln dostop do informacij o preprečevanju pranja denarja, razpolagati pa morajo tudi z ustreznim številom usposobljenega osebja, da bodo lahko opravljali to nalogo in izmenjali te informacije. Ta dostop bi moral biti rezultat obvezne avtomatične izmenjave informacij. Če tak dostop ne bo zagotovljen in ne bo na voljo primerne osebja, ti organi ne bodo mogli spremljati, potrditi in presojeti, da finančne institucije ustrezno uporabljajo Direktivo 2011/16/EU ter pravilno identificirajo dejanske lastnike iz posredniških struktur in o njih poročajo.**

Sprememba 5
Predlog direktive
Uvodna izjava 3 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (3a) **Zaradi ugotovljenih povezav med davčnimi utajami, izogibanjem davkom in pranjem denarja je treba v največji možni meri izkoristiti sinergije iz nacionalnega, evropskega in mednarodnega sodelovanja različnih organov, vključenih v boj proti tem kaznivim dejanjem in zlorabam. Vprašanja, kot je preglednost dejanskega lastništva ali v kolikšni meri so subjekti, kot so pravni poklici, predmet okvira za preprečevanje pranja denarja v tretjih državah, so bistvenega pomena za okrepitev sposobnosti organov Unije v boju proti izogibanju davkom in pranju denarja.**

Sprememba

Torek, 22. november 2016

Sprememba 6
Predlog direktive
Uvodna izjava 3 b (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (3b) *Razkritja Swissleaks, Luxleaks, dokumentov iz Paname in Bahamov, ki so le posamezni primeri globalnega pojava, so potrdila, da je nujno potrebna večja davčna preglednost ter tesnejše usklajevanje in sodelovanje med pravosodnimi organi.*

Sprememba 7
Predlog direktive
Uvodna izjava 3 c (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (3c) *Obvezna avtomatična izmenjava informacij na področju obdavčitve je na ravni skupine G20, OECD in Unije priznana kot najučinkovitejše orodje za doseg mednarodne davčne preglednosti. Komisija je v sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 5. julija 2016 o nadaljnjih ukrepih za povečanje preglednosti in boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom ^(1a) izjavila, da „obstaja zadosti razlogov, da se upravno sodelovanje med davčnimi organi razširi dlje, tako da bo obsegalo informacije o dejanskem lastništvu“, in da bi bilo mogoče „avtomatično izmenjavo informacij o dejanskem lastništvu [...] vključiti v zavezujoči okvir davčne preglednosti, ki je že v veljavi v EU“. Poleg tega vse države članice že sodelujejo v pilotnem projektu za izmenjavo informacij končnih dejanskih lastnikov podjetij in skladov.*

^(1a) COM(2016)0451.

Torek, 22. november 2016

Sprememba 8
Predlog direktive
Uvodna izjava 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (4) **Zato** je pomembno, da se davčnim organom zagotovi dostop do informacij, postopkov, dokumentov in mehanizmov o preprečevanju pranja denarja za izvajanje njihovih nalog pri spremljanju ustrezne uporabe Direktive 2011/16/EU.

Sprememba

- (4) **Pravila Unije na področju preprečevanje pranja denarja in boja proti njemu je sproti vključevala spremembe mednarodnih standardov, s ciljem okrepiti usklajevanje med državami članicami ter odgovoriti na izzive, ki se pojavljajo na svetovni ravni, zlasti zaradi povezanosti med pranjem denarja, financiranjem terorizma, organiziranim kriminalom, davčnimi utajami in izogibanjem davkom. Zato** je pomembno, da se davčnim organom zagotovi **neposreden in lažji** dostop do informacij, postopkov, dokumentov in mehanizmov o preprečevanju pranja denarja za izvajanje njihovih nalog pri spremljanju ustrezne uporabe Direktive 2011/16/EU **in za delovanje vseh oblik upravnega sodelovanja iz navedene direktive, in da se te informacije po potrebi vključijo v avtomatično izmenjavo med državami članicami, Komisiji pa zagotovi zaupen dostop.**

Sprememba 10
Predlog direktive
Uvodna izjava 4 b (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4b) **Poleg tega je pomembno, da imajo davčni organi na voljo ustrezne informacije in sisteme komunikacijske tehnologije (IKT), s katerimi je mogoče dejavnosti pranja denarja izslediti v zgodnji fazi. V zvezi s tem bi morali imeti davčni organi ustrezne vire IKT in kadrovske vire, da se bodo lahko spoprijeli z veliko količino informacij o preprečevanju pranja denarja, ki se izmenjujejo med državami članicami.**

Torek, 22. november 2016

Sprememba 11
Predlog direktive
Uvodna izjava 4 c (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4c) *Glede na to, da sta se s posodobljeno izmenjavo informacij in z razkritji informacij izboljšali izmenjava na lastno pobudo in dostopnost informacij, je zelo pomembno, da države članice preiščejo vsa potencialna nepravilna ravnanja in ustrezno ukrepajo.*

Sprememba 12
Predlog direktive
Uvodna izjava 4 d (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4d) *Ker so informacije o preprečevanju pranja denarja pogosto čezmejne narave, bi morale biti po potrebi vključene v avtomatično izmenjavo med državami članicami in biti na zahtevo na voljo Komisiji v okviru pristojnosti za uveljavljanje pravil o državni pomoči. Glede na zapletenost in potrebo po preverjanju zanesljivosti teh informacij, kot v primeru podatkov o dejanskem lastništvu, bi morali davčni organi sodelovati pri čezmejnih preiskavah.*

Sprememba 13
Predlog direktive
Uvodna izjava 4 e (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4e) *Uvedba avtomatične, obvezne in stalne izmenjave informacij o fiskalnih zadevah med različnimi pristojnimi organi, je bistvenega pomena za zagotovitev čim večje preglednosti in vzpostavitev temeljnega instrumenta za preprečevanje goljufivih ravnanj vseh vrst ter boj proti njim.*

Torek, 22. november 2016

Sprememba 14
Predlog direktive
Uvodna izjava 4 f (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (4f) *Glede na globalni značaj dejavnosti pranja denarja je mednarodno sodelovanje ključno za učinkovit in uspešen boj proti tem dejavnostim.*

Sprememba 15
Predlog direktive
Uvodna izjava 6

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (6) Ker cilja te Direktive, tj. učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami in njegovega učinkovitega spremljanja pod pogoji, ki so skladni s pravilnim delovanjem notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in je ta cilj zaradi zahtevane enotnosti in učinkovitosti lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta Direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.

- (6) Ker cilja te Direktive, tj. učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami in njegovega učinkovitega spremljanja pod pogoji, ki so skladni s pravilnim delovanjem notranjega trga, **za preprečevanje davčnih goljufij**, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in je ta cilj zaradi zahtevane enotnosti in učinkovitosti lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta Direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.

Sprememba 16
Predlog direktive
Uvodna izjava 7

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (7) Finančne institucije so v okviru Direktive 2011/16/EU že začele izvajati skrbno preverjanje strank in prve izmenjave se bodo zaključile septembra 2017. Da torej ne bi zadrževali učinkovitega spremljanja uporabe, bi morala ta sprememba Direktive začeti veljati in biti prenesena do 1. januarja **2017**.

- (7) Finančne institucije so v okviru Direktive 2011/16/EU že začele izvajati skrbno preverjanje strank in prve izmenjave se bodo zaključile septembra 2017. Da torej ne bi zadrževali učinkovitega spremljanja uporabe, bi morala ta sprememba Direktive začeti veljati in biti prenesena do 1. januarja **2018**.

Torek, 22. november 2016

Sprememba 17

Predlog direktive

Člen 1 – odstavek 1 – točka - 1 (novo)

Direktiva 2011/16/EU

Člen 2 – odstavek 1

Veljavno besedilo

Sprememba

(-1) v členu 2 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste davkov, ki jih pobira država članica ali teritorialni oziroma upravni deli države članice, vključno z lokalnimi organi, ali ki se pobirajo v njihovem imenu.

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste davkov, ki jih pobira država članica ali teritorialni oziroma upravni deli države članice, vključno z lokalnimi organi, ali ki se pobirajo v njihovem imenu, **pa tudi za storitve menjave virtualnih valut ter ponudnike skrbniških denarnic.**

Sprememba 18

Predlog direktive

Člen 1 – odstavek 1 – točka - 1 a (novo)

Direktiva 2011/16/EU

Člen 8 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

(-1a) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

V roku treh mesecev po prejemu dokumentov davčni organi vseh držav članic avtomatično izmenjujejo dokumente in informacije iz člena 22 te direktive z vsemi državami članicami, v katerih je dejanski lastnik podjetja ali v primeru skladov ustanovitelj, eden od skrbnikov, zaščitnik (po potrebi), lastnik ali druga oseba, ki izvaja dejanski nadzor nad skladom ali lastnik računa v smislu člena 32a Direktive (EU) 2015/849, davkoplačevalec te države članice. Da bi Komisija lahko izpolnila svoje naloge, bi morala imeti zaupen dostop do teh dokumentov.“

Torek, 22. november 2016

Sprememba 19**Predlog direktive****Člen 1 – odstavek 1**

Direktiva 2011/16/EU

Člen 22 – odstavek 1 a

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(1a) Za namen izvedbe in izvršitve zakonodaj držav članic, ki uveljavljajo to direktivo, ter za zagotovitev delovanja upravnega sodelovanja, ki ga vzpostavlja, države članice z zakonodajo zagotovijo dostop davčnim organom do mehanizmov, postopkov, dokumentov in informacij iz členov 13, 30, 31, 32a **in 40** Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Sprememba

1a. Za namen izvedbe in izvršitve zakonodaj držav članic, ki uveljavljajo to direktivo, ter za zagotovitev delovanja upravnega sodelovanja, ki ga vzpostavlja, države članice z zakonodajo zagotovijo dostop davčnim organom do **centralnih registrov**, mehanizmov, postopkov, dokumentov in informacij iz členov 7, 13, **18, 18a, 19, 27,** 30, 31, 32a, **40, 44 in 48** Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*). **Ta dostop je rezultat obvezne avtomatične izmenjave informacij. Države članice dostop do teh informacij zagotovijo tudi tako, da jih vključijo v centraliziran javni register podjetij, skladov in drugih struktur, podobnih ali enakovrednih po naravi ali namenu.**

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Torek, 22. november 2016

Sprememba 20

Predlog direktive

Člen 1 – odstavek 1 – točka 1 a (novo)

Direktiva 2011/16/EU

Člen 22 – odstavek 1 b (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

(1a) v členu 22 se doda naslednji odstavek:

„1b. Za učinkovito uporabo izmenjanih podatkov države članice zagotovijo, da se vse izmenjane in pridobljene informacije pravočasno preverijo, ne glede na to, ali so jih organi pridobili na zahtevo, od druge države članice prek izmenjave na lastno pobudo ali z javnim razkritjem. Če država članica tega ne naredi v časovnem okviru, ki ga določa nacionalno pravo, razloge za to javno sporoči Komisiji.“

Sprememba 21

Predlog direktive

Člen 2 – odstavek 1 – pododstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra **2016**. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra **2017**. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Sprememba 22

Predlog direktive

Člen 2 – odstavek 1 – pododstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja **2017**.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja **2018**.

Sreda, 23. november 2016

P8_TA(2016)0438

Emisije za nekatera onesnaževala zraka *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka in o spremembi Direktive 2003/35/ES (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 224/34)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2013)0920),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0004/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. julija 2014 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 7. oktobra 2014 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 30. junija 2016, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenj Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A8-0249/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju ⁽³⁾;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2013)0443

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 23. novembra 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi (EU) 2016/2284).

⁽¹⁾ UL C 451, 16.12.2014, str. 134.

⁽²⁾ UL C 415, 20.11.2014, str. 23.

⁽³⁾ To stališče nadomešča spremembe, sprejete dne 28. oktobra 2015 (Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0381).

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0447

Makrofinančna pomoč Jordaniji *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o zagotovitvi nadaljnje makrofinančne pomoči Hašemitski kraljevini Jordaniji (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 224/35)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0431),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 212 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0242/2016),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju skupne izjave Evropskega parlamenta in Sveta, sprejete skupaj s Sklepom št. 778/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zunanje zadeve in pisma Odbora za proračun,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 4. novembra 2016, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A8-0296/2016),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. odobri skupno izjavo Parlamenta, Sveta in Komisije, priloženo tej resoluciji;
 3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2016)0197

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2016 z namenom sprejetja Sklepa (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Hašemitski kraljevini Jordaniji

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Sklepu (EU) 2016/2371.)

⁽¹⁾ UL L 218, 14.8.2013, str. 15.

Četrtek, 24. november 2016

PRILOGA K ZAKONODAJNI RESOLUCIJI

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Ob upoštevanju fiskalnih izzivov in izrednih okoliščin, s katerimi se Jordanija sooča zaradi sprejema več kot 1,3 milijona Sircev, bo Komisija leta 2017 po potrebi predložila nov predlog za podaljšanje in povečanje makrofinančne pomoči Jordaniji, če bo drugi ukrep makrofinančne pomoči uspešno zaključen in če bodo izpolnjeni običajni predpogoji za to vrsto pomoči, vključno s posodobljeno oceno Komisije o potrebah Jordanije po zunanjem financiranju. Ta pomoč, ki je za Jordanijo ključnega pomena, bi ji pomagala ohraniti makroekonomsko stabilnost, pa tudi razvojne dosežke in nadaljevanje izvajanja programa reform v državi.

Četrtek, 24. november 2016

P8_TA(2016)0448

Dejavnosti in nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (prenovitev) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

(2018/C 224/36)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0167),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 53, 62 in 114(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0112/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju obrazloženega mnenja nizozemske poslanske zbornice v skladu s Protokolom št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, v katerem izjavlja, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. julija 2014 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 4. septembra 2014, naslovljenega na Odbor za ekonomske in monetarne zadeve v skladu s členom 104(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 30. junija 2016, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 104 in 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0011/2016),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog Komisije ne vključuje bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb;
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju in kakor je bilo prilagojeno v skladu s predlogi posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;

⁽¹⁾ UL C 451, 16.12.2014, str. 109.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Četrtek, 24. november 2016

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2014)0091

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi (EU) 2016/2341.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0457

Carinski zakonik Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije, kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 224/37)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0477),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0328/2016),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0329/2016),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2016)0229

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 1. decembra 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/2339.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0458

Datum začetka uporabe: dokumenti s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 224/38)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0709),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0457/2016),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2016 o delegirani uredbi Komisije z dne 30. junija 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) z določitvijo regulativnih tehničnih standardov glede prikaza, vsebine, pregleda in revizije dokumentov s ključnimi informacijami ter pogojev za izpolnitev zahteve po posredovanju takih dokumentov (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)), zlasti odstavka 4 resolucije ⁽¹⁾,
 - po posvetovanju z Evropsko centralno banko,
 - po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 23. novembra 2016, da bo v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije odobril stališče Parlamenta,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0356/2016),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0347.

Četrtek, 1. december 2016

3. naroči svojemu predsedniku naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.
-

P8_TC1-COD(2016)0355

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 1. decembra 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/2340.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0459

Sporazum med EU in Kiribatijem o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje *****Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Kiribati o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje, v imenu Evropske unije (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))****(Odobritev)**

(2018/C 224/39)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (12092/2015),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Kiribati o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (12091/2015),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s točko (a) člena 77(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0253/2016),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0334/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Republike Kiribati.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0460

Sporazum med EU in Salomonovimi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Salomonovimi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje, v imenu Unije (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 224/40)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (09785/2016),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Salomonovimi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09783/2016),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s točko (a) člena 77(2)(a) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0422/2016),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0336/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Salomonovih otokov.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0461

Sporazum med EU in Mikronezijo o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje
*********Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Federativnimi državami Mikronezije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))****(Odobritev)**

(2018/C 224/41)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (09780/2016),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Federativnimi državami Mikronezije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09779/2016),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s točko (a) člena 77(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0388/2016),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0337/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Federativnih držav Mikronezije.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0462

Sporazum med EU in Tuvalujem o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Tuvalujem o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 224/42)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (09764/2016),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Tuvalujem o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09760/2016),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s točko (a) člena 77(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0268/2016),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0333/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Tuvaluja.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0463

Sporazum med EU in Marshallovimi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Marshallovi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 224/43)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (09775/2016),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Marshallovi otoki o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje (09774/2016),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s točko (a) člena 77(2) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0252/2016),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0335/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Republike Marshallovi otoki.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0465

Sporazum med ZDA in EU o varstvu osebnih podatkov v zvezi s kaznivimi dejanji ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo o varstvu osebnih podatkov pri preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju in pregonu kaznivih dejanj, v imenu Evropske unije (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 224/44)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (08523/2016),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo o varstvu osebnih podatkov pri preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju in pregonu kaznivih dejanj (08557/2016),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 16 in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0329/2016),
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zunanje zadeve,
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za zunanje zadeve (A8-0354/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Združenih držav Amerike.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0466

Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Gano *****Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi vmesnega Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))****(Odobritev)**

(2018/C 224/45)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (12396/2016),
 - ob upoštevanju osnutka vmesnega Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (12130/2008),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 207(3), prvim pododstavkom člena 207(4), členom 209(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0406/2016),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2009 o vmesnem Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A8-0328/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Gane.

⁽¹⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 112.

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0467

Sprostitev varnostne rezerve v letu 2016

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2016 (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0624 – C8-0399/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽¹⁾, zlasti člena 13,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾, zlasti točke 14,
 - ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dokončno sprejet 25. novembra 2015 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 4/2016, ki ga je Komisija podala 30. septembra 2016 (COM(2016)0623),
 - ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 4/2016, ki ga je Svet sprejel 8. novembra 2016 (13583/2016 – C8-0459/2016),
 - ob upoštevanju svojega stališča glede predloga spremembe proračuna št. 4/2016, ki je bilo sprejeto 1. decembra 2016 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0347/2016),
- A. ker je Komisija poleg spremembe proračuna št. 4/2016 predlagala uporabo varnostne rezerve za leto 2016 v višini 240,1 milijona EUR za povečanje sredstev za prevzem obveznosti, povezanih z odhodki v razdelku 3 „Varnost in državljanstvo“ splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016;
1. odobri sklep, priložen k tej resoluciji;
 2. naroči svojemu predsedniku, da ta sklep podpiše skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogο posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽³⁾ UL L 48, 24.2.2016, str. 1.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0468.

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA**SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA****o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2016**

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2017/339.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0468

Predlog spremembe proračuna št. 4/2016: Posodobitev odobritev, da se odrazijo najnovejše dogajanje na področjih migracij in varnosti, zmanjšanje odobritev plačil in odobritev za prevzem obveznosti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 4/2016 za proračunsko leto 2016: posodobitev odobritev, da se odrazijo najnovejše dogajanje na področjih migracij in varnosti, zmanjšanje odobritev plačil in odobritev za prevzem obveznosti zaradi globalne prerazporeditve, podaljšanje EFSI, sprememba kadrovskega načrta agencije Frontex in posodobitev odobritev iz prihodkov (lastna sredstva) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾, zlasti člena 41 Uredbe,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dokončno sprejet 25. novembra 2015 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 4/2016, ki ga je Komisija sprejela 30. septembra 2016 (COM(2016)0623),
- ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 4/2016, ki ga je Svet sprejel 8. novembra 2016 in ga posredoval Parlamentu isti dan (13583/2016 – C8-0459/2016),
- ob upoštevanju pisma Odbora za regionalni razvoj,
- ob upoštevanju pisma Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,
- ob upoštevanju člena 88 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0350/2016),

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 168, 7.6.2014, str. 105.

Četrtek, 1. december 2016

- A. ker je v predlogu spremembe proračuna št. 4/2016 raven odobrenih plačil zmanjšana za 7 284,3 milijona EUR, večinoma v proračunskih vrsticah v podrazdelku 1b – *Ekonomska, socialna in teritorialna kohezija*, zato so ustrezno zmanjšani tudi nacionalni prispevki;
- B. ker je v predlogu spremembe proračuna št. 4/2016 raven odobrenih sredstev za prevzem obveznosti v razdelku 3 – *Varnost in državljanstvo* povečana za 50 milijonov EUR za instrument za zagotavljanje nujne pomoči v Uniji, za 130 milijonov EUR za Sklad za azil, migracije in vključevanje (AMIF) ter za 70 milijonov EUR za Sklad za notranjo varnost (ISF), zato je treba sprostiti varnostno rezervo v skupnem znesku 240,1 milijona EUR po upoštevanju prerazporeditve 9,9 milijona EUR;
- C. ker predlog spremembe proračuna št. 4/2016 predvideva dodelitev sredstev za Evropski sklad za strateške naložbe (EFSI) v začetku obdobja, zaradi česar odobrena sredstva za obveznosti v višini 73,9 milijona EUR prerazporedijo iz energetskega dela instrumenta za povezovanje Evrope (IPE-Energetika), nadomeščena pa bodo v letu 2018;
- D. ker je v predlogu spremembe proračuna št. 4/2016 spremenjen kadrovski načrt agencije Frontex zaradi začetka veljavnosti Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- E. ker je zaradi zmanjšanja v več proračunskih vrsticah v razdelku 2 – *Trajnostna rast: naravni viri* za 14,7 milijona EUR neto finančni učinek predloga spremembe proračuna št. 4/2016 na odhodkovni strani proračuna za leto 2016 povečanje sredstev za prevzem obveznosti za 225,4 milijona EUR;
- F. ker na strani prihodkov predlog spremembe proračuna št. 4/2016 vsebuje tudi prilagoditve v zvezi s popravkom napovedi tradicionalnih lastnih sredstev (tj. carin in prelevmanov na sladkor), davka na dodano vrednost (DDV) in osnov za bruto nacionalni dohodek (BND) ter vključitev ustreznih popravkov za Združeno kraljestvo in njihovega financiranja v proračun;
1. je izjemno zaskrbljen zaradi presežka plačil v višini 7 284,3 milijona EUR, ki je posledica večjih zamud pri izvajanju programov EU v okviru deljenega upravljanja in bi lahko vodil h kopičenju zahtevkov za izplačilo proti koncu sedanjega večletnega finančnega okvira; opozarja na ugotovitev Komisije, da bo mogoče po trenutnih napovedih posodobljene potrebe po plačilih do leta 2020 ob sedanjih zgornjih mejah zadovoljiti le, če se v celoti porabijo skupne razlike do zgornje meje za plačila (in se kot previdnostni ukrep odpravijo njihove letne omejitve) in če plačila za posebne instrumente ne bodo šteta k zgornjim mejam; zato poziva k dokončni in nedvoumni rešitvi te težave pri reviziji večletnega finančnega okvira;
2. se strinja z dodatnimi sredstvi v razdelku 3 s sprostitvijo varnostne rezerve, pa tudi s z izplačilom dodatnih sredstev za kadrovski načrt agencije Frontex v začetku obdobja; pozdravlja zlasti delno povečanje Sklada za azil, migracije in vključevanje, vendar je zaskrbljen, ker je bilo kljub visoki stopnji izvrševanja proračuna na podlagi nacionalnih programov držav članic do danes premeščenih le nekaj beguncev;
3. se strinja z izplačilom sredstev za Evropski sklad za strateške naložbe v začetku obdobja, če bo prerazporeditev iz instrumenta za povezovanje Evrope v letu 2018 ustrezno nadomeščena; pojasnjuje, da ta prenos na začetek obdobja ne vpliva na končni finančni načrt novega predloga za podaljšanje veljavnosti Evropskega sklada za strateške naložbe, o katerem se bo odločalo po rednem zakonodajnem postopku;
4. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je zaradi zmanjšanja vrednosti britanskega funta v razmerju do evra prišlo do pričakovanega primanjkljaja prihodkov, ocenjenega na 1,8 milijarde EUR; je seznanjen, da namerava Komisija ta primanjkljaj pokriti s prihodki od dodatnih glob;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

Četrtek, 1. december 2016

5. odobri stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 4/2016;
 6. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 4/2016 dokončno sprejeta, in poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 7. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču in nacionalnim parlamentom.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0469

Predlog spremembe proračuna št. 5/2016: Izvajanje sklepa o lastnih sredstvih

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 5/2016 za proračunsko leto 2016: Izvajanje Sklepa 2014/335/EU, Euratom o lastnih sredstvih po zaključku postopka njegove ratifikacije in začetku veljavnosti 1. oktobra 2016 (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))

(2018/C 224/48)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 41,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dokončno sprejet 25. novembra 2015 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 5/2016, ki ga je Komisija sprejela 7. oktobra 2016 (COM(2016)0660),
- ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 5/2016, ki ga je Svet sprejel 8. novembra 2016 in ga istega dne posredoval Evropskemu parlamentu, (13584/2016 – C8-0462/2016),
- ob upoštevanju členov 88 in 91 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0348/2016),

A. ker je predlog spremembe proračuna št. 5/2016 posledica zaključitve postopka ratifikacije in začetka veljavnosti Sklepa 2014/335/EU, Euratom, ki vsebuje omejene spremembe, kot so zmanjšanje stroškov zbiranja tradicionalnih lastnih sredstev, novo, nižjo vpoklicno stopnjo sredstev iz naslova DDV za nekatere države članice ter bruto znižanje prispevkov na podlagi BND za nekatere države članice;

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 168, 7.6.2014, str. 105.

Četrtek, 1. december 2016

- B. ker je cilj predloga spremembe proračuna št. 5/2016 na prihodkovno stran proračuna Unije za leto 2016 vključiti posledice prilagoditev lastnih sredstev, ki so bile sprejete na podlagi izvajanja Sklepa 2014/335/EU, Euratom, in imajo retroaktivni učinek za proračunska leta 2014, 2015 in 2016;
- C. ker predlog spremembe proračuna št. 5/2016 tako sicer spreminja posamezne prispevke vseh držav članic, ne vpliva pa niti na skupno prihodkovno niti na odhodkovno stran proračuna Unije;
1. odobri stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 5/2016;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 5/2015 dokončno sprejeta, in poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču in nacionalnim parlamentom.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0470

Uporaba Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))

(2018/C 224/49)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0681 – C8-0423/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti člena 10,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 11,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0352/2016),
1. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2017/340.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0471

Predlog spremembe proračuna št. 6/2016, ki spremlja predlog za uporabo sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 6/2016 za proračunsko leto 2016, ki spremlja predlog za uporabo sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))**

(2018/C 224/50)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾, zlasti člena 41,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dokončno sprejet dne 25. novembra 2015 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Medinstitucionalni sporazum),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju predloga sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za zagotovitev pomoči Nemčiji, ki ga je Komisija sprejela 19. oktobra 2016 (COM(2016)0681),
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 6/2016, ki ga je Komisija sprejela 19. oktobra 2016 (COM(2016)0680),
- ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 6/2016, ki ga je Svet sprejel 15. novembra 2016 in ga istega dne posredoval Evropskemu parlamentu (13852/2016 – C8-0473/2016),
- ob upoštevanju člena 88 in 91 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0349/2016),

A. ker predlog spremembe proračuna št. 6/2016 zajema predlagano uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije v zvezi s poplavi v Nemčiji maja in junija 2016;

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 168, 7.6.2014, str. 105.

Četrtek, 1. december 2016

- B. ker Komisija posledično predlaga, da se proračun za leto 2016 spremeni, sredstva za prevzem obveznosti in sredstva za plačila v proračunskem členu 13 06 01 „Pomoč državam članicam v primeru večje naravne nesreče, ki ima resne posledice za življenjske razmere, naravno okolje ali gospodarstvo“ pa povečajo za 31 475 125 EUR;
- C. ker je Solidarnostni sklad Evropske unije v skladu z opredelitvijo v uredbi o večletnem finančnem okviru poseben instrument, bi bilo treba ustrezna sredstva za prevzem obveznosti in plačila vključiti v proračun brez upoštevanja ustreznih zgornjih meja večletnega finančnega okvira;
1. odobri stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 6/2016;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 6/2016 dokončno sprejeta, in poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču in nacionalnim parlamentom.
-

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0472

Sprostitev varnostne rezerve v letu 2017**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2017 (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))**

(2018/C 224/51)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0678 – C8-0420/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽¹⁾, zlasti točke 13,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾, zlasti točke 14,
 - ob upoštevanju predloga splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Komisija sprejela 18. julija 2016 (COM(2016)0300), kakor je bil spremenjen s pisnim predlogom spremembe št. 1/2017 (COM(2016)0679),
 - ob upoštevanju stališča o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Svet sprejel 12. septembra 2016 in posredoval Evropskemu parlamentu 14. septembra 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
 - ob upoštevanju svojega stališča, sprejetega 26. oktobra 2016, o predlogu splošnega proračuna za leto 2017 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju skupnega besedila, ki ga je potrdil Spravni odbor 17. novembra 2016 (14635/2016 – C8-0470/2016),
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun ter mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0346/2016),
- A. ker je Komisija po preučitvi vseh možnosti za financiranje dodatnih in nepredvidenih potreb po sredstvih predlagala uporabo varnostne rezerve za leto 2017 v višini 1 164,4 milijona EUR, da bi dopolnili odobritve za prevzem obveznosti, povezane z odhodki v razdelku 3 splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, nad zgornjo mejo obveznosti v višini 2 578 milijonov EUR v tekočih cenah;
- B. ker se bodo v letu 2017 verjetno pojavile nove finančne potrebe v zvezi z notranjimi varnostnimi krizami in sedanjimi humanitarnimi izzivi ter izzivi na področju migracij in beguncev; je seznanjen, da bi te potrebe lahko občutno presegle finančna sredstva, ki so na voljo v razdelku 3; opozarja, da v razdelku 3 ni več razpoložljive rezerve do zgornje meje; zato poziva Komisijo, naj pojasni, ali in kako bi bilo mogoče uporabiti dodatna sredstva iz varnostne rezerve za odziv na morebitne dodatne finančne potrebe za razdelek 3 med letom 2017;
- C. ker je Komisija spremenila ta predlog za uporabo sredstev v okviru pisma o dopolnitvi št. 1/2017 tako, da zajema tudi izdatke iz razdelka 4;

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0411.

Četrtek, 1. december 2016

D. ker se je Spravni odbor, ki je bil sklican za proračun za leto 2016, dogovoril o uporabi varnostne rezerve v višini 1 906,2 milijona EUR za razdelek 3 in razdelek 4 ter o izravnavi 575 milijonov EUR z nedodeljenimi rezervnimi sredstvi iz razdelka 2 *Trajnostna rast: naravni viri* v letu 2016, 507,3 milijona EUR v letu 2017, 570 milijoni EUR v letu 2018 in 253,9 milijona EUR v letu 2019 z nedodeljenimi rezervnimi sredstvi iz razdelka 5 *Uprava*;

1. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA**SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA****o sprostitvi varnostne rezerve leta 2017**

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2017/344.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0473

Uporaba instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obravnavo trenutne migracijske, begunske in varnostne krize

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obravnavo trenutne migracijske, begunske in varnostne krize (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0313 – C8-0246/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽¹⁾, zlasti točke 11,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2015/623 z dne 21. aprila 2015 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 12,
 - ob upoštevanju predloga splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Komisija sprejela 18. julija 2016 (COM(2016)0300), kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017 (COM(2016)0679),
 - ob upoštevanju stališča o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Svet sprejel 12. septembra 2016 in posredoval Evropskemu parlamentu 14. septembra 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
 - ob upoštevanju svojega stališča z dne 26. oktobra 2016 o predlogu splošnega proračuna za leto 2017 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju skupnega besedila, ki ga je potrdil Spravni odbor 17. novembra 2016 (14635/2016 – C8-0470/2016),
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun ter mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0351/2016),
- A. ker se po preučitvi vseh možnosti za prerazporeditev odobritev za prevzem obveznosti v okviru razdelka 3 zdi potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti za te odobritve;
- B. ker je Komisija predlagala uporabo instrumenta prilagodljivosti, da bi dopolnila financiranje iz splošnega proračuna Unije za proračunsko leto 2017, ki presega zgornjo mejo razdelka 3 v znesku 530 milijonov EUR za financiranje ukrepov na področju migracij, beguncev in varnosti;

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽²⁾ UL L 103, 22.4.2015, str. 1.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0411.

Četrtek, 1. december 2016

C. ker je tako v celoti izkoriščen skupni znesek instrumenta prilagodljivosti za proračunsko leto 2017;

1. ugotavlja, da zgornje meje razdelka 3 za leto 2017 ne dopuščajo ustreznega financiranja nujnih ukrepov na področju migracij, beguncev in varnosti;
2. zato soglaša s tem, da se iz instrumenta prilagodljivosti uporabijo sredstva za prevzem obveznosti v višini 530 milijonov EUR;
3. prav tako soglaša s predlagano razporeditvijo ustreznih odobritev plačil v višini 238,3 milijona EUR v letu 2017, 91 milijonov EUR v letu 2018, 141,9 milijona EUR v letu 2019 in 58,8 milijona EUR v letu 2020;
4. poudarja, da je uporaba tega instrumenta, kot je določena v členu 11 uredbe o večletnem finančnem okviru, znova pokazala na veliko potrebo po večji prilagodljivosti proračuna Unije, ter ponavlja svoje stališče, ki ga je izrazil v okviru vmesnega pregleda/revizije večletnega finančnega okvira, da bi bilo treba letni znesek instrumenta prilagodljivosti povečati na dve milijardi EUR;
5. ponovno izraža svoje dolgoletno mnenje, da se lahko plačila, ki izhajajo iz obveznosti, ki so bile predhodno opravljene prek instrumenta prilagodljivosti, upoštevajo zgolj nad zgornjo mejo, pri čemer se ne posega v možnost, da se odobritve plačil uporabijo za specifične proračunske vrstice prek instrumenta prilagodljivosti, ne da bi se pred tem prevzele obveznosti;
6. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
7. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
8. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obravnavo trenutne migracijske, begunske in varnostne krize

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2017/342.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0474

Uporaba Solidarnostnega sklada EU za predplačila v okviru proračuna za leto 2017**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za plačilo predplačil v okviru splošnega proračuna Unije za leto 2017 (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))**

(2018/C 224/53)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0312 – C8-0245/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2012 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti člena 10,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 11,
 - ob upoštevanju rezultatov trialoga z dne 17. novembra 2016,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0323/2016),
- A. ker se v skladu z Uredbo (EU) št. 661/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ v splošnem proračunu Unije da na voljo znesek v višini 50 000 000 EUR za izplačilo predplačil prek odobritev v splošnem proračunu Unije;
1. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 2. naroči svojemu predsedniku, da podpiše sklep skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 661/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije (UL L 189, 27.6.2014, str. 143).

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za plačilo predplačil v okviru splošnega proračuna Unije za leto 2017

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2017/343.)

Četrtek, 1. december 2016

P8_TA(2016)0475

Proračunski postopek za leto 2017: skupni predlog**Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 o skupnem predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je odobril spravni odbor v proračunskem postopku (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))**

(2018/C 224/54)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnega predloga, ki ga je odobril spravni odbor, in ustreznih izjav Parlamenta, Sveta in Komisije (14635/2016 – C8-0470/2016),
- ob upoštevanju predloga splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Komisija sprejela 18. julija 2016 (COM(2016)0300),
- ob upoštevanju stališča o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Svet sprejel 12. septembra 2016 in ga 14. septembra 2016 posredoval Evropskemu parlamentu (11900/2016 – C8-0373/2016),
- ob upoštevanju pisnega predloga spremembe št. 1/2017 k predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017, ki ga je Komisija predstavila 17. oktobra 2016,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2016 o stališču Sveta o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2017 ⁽¹⁾ in proračunskih sprememb, ki jih vsebuje,
- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju člena 90 in člena 91 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila delegacije Parlamenta v spravnem odboru (A8-0353/2016),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila s tega dne, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ UL L 168, 7.6.2014, str. 105.

⁽³⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁵⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Četrtek, 1. december 2016

1. odobri skupno besedilo, ki ga je potrdil spravni odbor in je sestavljeno iz naslednjih dokumentov:
 - seznama proračunskih vrstic, ki niso spremenjene v primerjavi s predlogom proračuna ali stališčem Sveta;
 - skupnih zneskov po razdelkih finančnega okvira;
 - zneskov po vrsticah za vse proračunske postavke;
 - konsolidiranega dokumenta, v katerem so navedeni zneski in končno besedilo vseh vrstic, spremenjenih med spravnim postopkom;
 2. potrdi skupne izjave Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, priložene tej resoluciji;
 3. ugotavlja, da je bilo število osebja Parlamenta ena izmed glavnih točk tega spravnega postopka; opozarja, da ima na podlagi prijateljskega dogovora vsaka veja proračunskega organa izključno pristojnost za svoj oddelek proračuna; poudarja tudi svojo politično odločitev, da se politične skupine izvzamejo od načrtovanega pet-odstotnega zmanjšanja osebja, kakor je izpostavljeno v njegovih resolucijah o proračunih za leta 2014, 2015, 2016 in 2017; bo ocenil posledice proračunskih odločitev na delovanje institucije;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je splošni proračun Evropske unije za proračunsko leto 2017 dokončno sprejet, in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj to zakonodajno resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, drugim zadevnim institucijam in organom ter nacionalnim parlamentom.
-

Četrtek, 1. december 2016

PRILOGA

17.11.2016

KONČNA RAZLIČICA

Proračun 2017 – Elementi za skupne sklepe

Ti skupni sklepi vključujejo naslednja poglavja:

1. Proračun 2017
2. Proračun 2016 – predlogi sprememb proračuna 4, 5 in 6/2016
3. Skupni izjavi

Kratek pregled**A. Proračun 2017**

V skladu z elementi za skupne sklepe:

- Splošna raven sredstev za prevzem obveznosti v proračunu za leto 2017 znaša 157 857,8 milijona EUR. Tako razlika do zgornje meje v večletnem finančnem okviru za leto 2017 znaša 1 100,1 milijona EUR v sredstvih za prevzem obveznosti.
- Splošna raven sredstev za plačila v proračunu za leto 2017 znaša 134 490,4 milijona EUR.
- V letu 2017 bo uporabljen instrument prilagodljivosti v znesku 530 milijonov EUR v sredstvih za prevzem obveznosti v razdelku 3 (*Varnost in državljanstvo*).
- Skupna razlika do zgornje meje za sredstva za prevzem obveznosti bo v razdelku 1a (*Konkurenčnost za rast in delovna mesta*) uporabljena v znesku 1 439,1 milijona EUR.
- V sklopu varnostne rezerve se za razdelka 3 in 4 aktivira znesek 1 906,2 milijona EUR. Ta znesek se izravna z nedodeljeno razliko do zgornje meje v višini 575,0 milijona EUR v razdelku 2 (*Trajnostna rast: naravni viri* v letu 2017 ter z nedodeljeno razliko do zgornje meje v višini 507,3 milijona EUR v letu 2017, 570 milijonov EUR v letu 2018 in 253,9 milijona EUR v letu 2019 v razdelku 5 *Uprava*).
- Po ocenah Komisije naj bi plačila, povezana z uporabo instrumenta prilagodljivosti v letih 2014, 2015 in 2016, v letu 2017 znašala 981,1 milijona EUR.

B. Proračun 2016

V skladu z elementi za skupne sklepe:

- Predlog spremembe proračuna št. 4/2016, v katerem se predlaga uporaba varnostne rezerve, je sprejet v takšni obliki, kot ga je predlagala Komisija.
- Predlog spremembe proračuna št. 5/2016 je sprejet v takšni obliki, kot ga je predlagala Komisija.
- Predlog spremembe proračuna št. 6/2016, v katerem se predlaga uporaba solidarnostnega sklada Evropske unije, je sprejet v takšni obliki, kot ga je predlagala Komisija.

Četrtek, 1. december 2016

1. Proračun 2017

1.1. „Zaprte“ vrstice

Če v teh sklepih ni navedeno drugače, so vse proračunske vrstice, ki jih ni spremenil niti Svet niti Parlament, in tiste, za katere je Parlament med obravnavo sprejel spremembe Sveta, potrjene.

Za vse druge proračunske postavke se je spravni odbor strinjal o sklepih v spodnjih razdelkih od 1.2 do 1.8.

1.2. Horizontalna vprašanja

Decentralizirane agencije

Prispevek EU (v sredstvih za prevzem obveznosti in plačila) in število delovnih mest za vse decentralizirane agencije bosta takšna kot v predlogu proračuna, kakor ga je pripravila Komisija in kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, z izjemo naslednjih agencij:

- Evropski policijski urad (EUROPOL, proračunski člen 18 02 04), za katerega je bilo dodeljenih 10 dodatnih delovnih mest ter sredstva za prevzem obveznosti in plačila v znesku 675 000 EUR.
- Urad Evropske unije za pravosodno sodelovanje (EUROJUST, proračunski člen 33 03 04), za katerega je bilo dodeljenih 10 dodatnih delovnih mest ter sredstva za prevzem obveznosti in plačila v znesku 675 000 EUR.
- Evropski bančni organ (EBA, proračunski člen 12 02 04), za katerega so se sredstva za prevzem obveznosti in plačila zmanjšala za 500 000 EUR.
- Evropski azilni podporni urad (EASO, proračunski člen 18 03 02), za katerega so se sredstva za prevzem obveznosti in plačila zmanjšala za 3 000 000 EUR.
- Evropska agencija za zdravila (EMA, proračunska postavka 12 02 04), za katero so se sredstva za prevzem obveznosti in plačila zmanjšala za 8 350 000 EUR.

Izvajalske agencije

Prispevek EU (v sredstvih za prevzem obveznosti in plačila) in število delovnih mest za izvajalske agencije sta na ravni, ki jo je v predlogu proračuna za leto 2017 predlagala Komisija.

Pilotni projekti in pripravljalni ukrepi

Na predlog Parlamenta je bil sprejet dogovor, da se poleg pripravljalnih ukrepov, ki jih je v predlogu proračuna za leto 2017 predlagala Komisija, sprejme tudi celovit sveženj 78 pilotnih projektov in pripravljalnih ukrepov, za katere je namenjenih 76,9 milijona EUR v sredstvih za prevzem obveznosti.

Če je pilotni projekt ali pripravljalni ukrep krit z obstoječo pravno podlago, lahko Komisija predlaga prerazporeditev odobrenih proračunskih sredstev v vrstico te pravne podlage, da bi pospešila izvajanje ukrepa.

Pri tem svežnju so v celoti upoštewane zgornje meje za pilotne projekte in pripravljalne ukrepe, določene v finančni uredbi.

1.3. Razdelki odhodkov v finančnem okviru – sredstva za prevzem obveznosti

Po upoštevanju zgornjih sklepov o „zaprtih“ proračunskih vrsticah, agencijah, pilotnih projektih in pripravljalnih ukrepih se je spravni odbor dogovoril o naslednjem:

Četrtek, 1. december 2016

Podrazdelek 1a – Konkurenčnost za rast in delovna mesta

Sredstva za prevzem obveznosti za naslednje vrstice so določena na ravni iz predloga proračuna Komisije za leto 2017, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017.

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017	Proračun 2017	Razlika
02 02 02	Izboljšanje dostopa malih in srednjih podjetij (MSP) do financiranja v obliki lastniških in dolžniških instrumentov	167 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	Optimizacija vključevanja in medsebojnega povezovanja načinov prevoza ter spodbujanje interoperabilnosti	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	Krepitev pionirskih raziskav v Evropskem raziskovalnem svetu	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	Spodbujanje odličnosti in povečevanje udeležbe	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Vodilni položaj na področju informacijske in komunikacijske tehnologije	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	Spodbujanje odličnosti in sodelovanja na področju evropskega izobraževanja in usposabljanja ter njun pomen za trg dela	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	Spodbujanje odličnosti in sodelovanja na področju evropske mladine in udeležba mladih v evropskem demokratičnem življenju	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	Skupaj			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Navedeni zneski so del skupnega povečanja za podrazdelek 1a do leta 2020 v sklopu vmesnega pregleda/revizije večletnega finančnega okvira.

Svet in Parlament potrjujeta, da dogovorjena povečanja v podrazdelku 1a v proračunu za leto 2017 v celoti spoštujejo prejšnje dogovore in ne posegajo v tekoče zakonodajne postopke.

Četrtek, 1. december 2016

Vsa druga sredstva za prevzem obveznosti v podrazdelku 1a so takšna kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru in navedenimi v spodnji preglednici. Za „posebne dogodke“ se v skladu z zahtevo Parlamenta oblikuje poseben proračunski člen.

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
32 02 01 01	Nadaljnje povezovanje notranjega energetskega trga ter čezmejna interoperabilnost elektroenergetskih in plinskih omrežij	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Izboljšanje zanesljivosti oskrbe Unije z energijo	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Prispevanje k trajnostnemu razvoju in varstvu okolja	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Vzpostavitev okolja, ki bo bolj spodbudno za zasebne naložbe za energetske projekte	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Posebne letne prireditve		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	PROGRESS – Podpora razvoju, izvajanju, spremljanju in vrednotenju zaposlitvene in socialne politike Unije ter zakonodaje Unije o delovnih pogojih	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	EURES – spodbujanje prostovoljne geografske mobilnosti delavcev in povečanje zaposlitvenih priložnosti	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	Skupaj			- 27 687 129

Glede na navedeno in ob upoštevanju agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 21 312,2 milijona EUR, pri čemer razlika do zgornje meje podrazdelka 1a znaša 51,9 milijona EUR, skupna razlika do zgornje meje za obveznosti pa 1 439,1 milijona EUR.

Podrazdelek 1b – Ekonomska, socialna in teritorialna kohezija

Sredstva za prevzem obveznosti so določena na ravni iz predloga proračuna za leto 2017.

Ob upoštevanju pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 53 586,5 milijona EUR, pri čemer ostaja razlika do zgornje meje podrazdelka 1b v višini 0,4 milijona EUR.

Četrtek, 1. december 2016

Razdelek 2 – Trajnostna rast: naravni viri

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, le da so se, kakor je 7. novembra 2016 sporočila Komisija, zaradi večjih namenskih prejemkov EKJS še dodatno zmanjšale za 325,0 milijona EUR. Glede na to se je spravni odbor dogovoril o naslednjem:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
05 03 01 10	Shema osnovnega plačila	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Glede na navedeno in ob upoštevanju agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 58.584,4 milijona EUR, pri čemer razlika do zgornje meje razdelka 2 ob upoštevanju dejstva, da se 575,0 milijona EUR nameni izravnavi uporabe varnostne rezerve, znaša 1.031,6 milijona EUR.

Razdelek 3 – Varnost in državljanstvo

Znesek sredstev za prevzem obveznosti je tak kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, vendar z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru in navedenimi v spodnji preglednici:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
09 05 05	Multimedijske dejavnosti	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Podprogram Kultura – Podpiranje čezmejnih ukrepov ter spodbujanje nadnacionalnega kroženja in mobilnosti	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	Skupaj			4 000 000

Proračunska opomba v členu 09 05 05 je spremenjena, in sicer ji je bil dodan naslednji stavek: „Postopki javnega naročanja in dodeljevanja nepovratnih sredstev lahko v primerih, ko je to ustrezno, vključujejo sklepanje okvirnih partnerstev, da se spodbudi stabilno financiranje vseevropskih mrež, ki so upravičene do prejetanja teh proračunskih sredstev.“

Proračunska opomba v členu 15 04 02 je spremenjena, in sicer ji je bil dodan naslednji stavek: „Iz teh sredstev se lahko financirajo tudi priprave na evropsko leto kulturne dediščine.“

Zaradi tega in ob upoštevanju agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 4 284,0 milijona EUR, pri čemer je uporabljena vsa razlika do zgornje meje razdelka 3, pa tudi 530 milijonov EUR iz instrumenta prilagodljivosti in 1 176,0 milijona EUR iz varnostne rezerve.

Četrtek, 1. december 2016

Razdelek 4 – Evropa v svetu

Znesek sredstev za prevzem obveznosti je tak kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, vendar z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru in navedenimi v spodnji preglednici:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
01 03 02	Makrofinančna pomoč	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	Oblikovanje rezervacij jamstvenega sklada za EFSD	275 000 000	p.m.	- 275 000 000
13 07 01	Finančna podpora za spodbujanje gospodarskega razvoja turške ciprske skupnosti	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Izredni ukrepi	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Migracije in azil	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	Podpora mirovnemu procesu ter finančna pomoč Palestini in Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev (UNRWA)	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Sredozemske države – Krepitev zaupanja, varnost ter preprečevanje in reševanje sporov	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Vzhodno partnerstvo – Zmanjšanje revščine in trajnostni razvoj	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	Skupaj			- 278 630 000

Znesek odobrenih sredstev v proračunski postavki 19 03 01 07 – *Posebni predstavniki Evropske unije* je tak kot v predlogu proračuna za leto 2017.

Zaradi tega in ob upoštevanju agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 10 162,1 milijona EUR, pri čemer je uporabljena vsa razlika do zgornje meje razdelka 4, pa tudi 730,1 milijona EUR varnostne rezerve.

Četrtek, 1. december 2016

Razdelek 5 – Uprava

Število delovnih mest v kadrovskih načrtih institucij in proračunska sredstva, ki jih je Komisija predvidela v predlogu proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, je spraven odbor potrdil z naslednjimi izjemami:

- Proračun Parlamenta je bil odobren z eno izjemo, in sicer da je treba 76 delovnih mest za politične skupine na proračunsko nevtralen način uravnati z zmanjšanjem števila delovnih mest v kadrovskem načrtu uprave Parlamenta. Spraven odbor se je tudi strinjal, da je treba v proračunu za leto 2017 predvideti samodejno indeksacijo plač od 1. julija 2016 dalje (8 717 000 EUR).
- Proračun Sveta za leto 2017 je bil odobren, vendar je treba vanj vključiti samodejno indeksacijo plač od 1. julija 2016 dalje (3 301 000 EUR).
- Proračun Računskega sodišča je bil zmanjšan glede na predlog proračuna za leto 2017, kot je predlagal Parlament med obravnavo.
- Vrstica pogodbenih delavcev Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) (proračunska postavka 1200) se poveča za 560 250 EUR, za isti znesek pa se zmanjša proračunska postavka 3003 – *Nepremičnine in s tem povezani stroški*. Proračunska opomba v postavki 1200 bo spremenjena, in sicer ji bo dodan ta stavek: „*Ta sredstva so namenjena tudi kritju stroškov pogodbenih uslužbencev, ki sodelujejo pri dejavnostih strateškega komuniciranja.*“ Poleg tega bodo proračunske vrstice oddelka ESZD prilagojene, da se izniči prerazporeditev za posebne predstavnike, ki opravljajo dvojno funkcijo, predlagana v dopolnilnem pismu št. 1.

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Razlika
3001	Zunanji sodelavci in zunanje storitve	- 3 645 000
3002	Drugi odhodki za osebje	- 1 980 000
3003	Nepremičnine in z njimi povezani stroški	- 3 636 000
3004	Drugi odhodki za upravno delovanje	- 815 000
	Skupaj	- 10 076 000

Zaradi tega in ob upoštevanju pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 9 394,5 milijona EUR, pri čemer končna razlika do zgornje meje razdelka 5 ob upoštevanju, da bo 507,3 milijona EUR namenjenih izravnavi uporabe varnostne rezerve, znaša 16,2 milijona EUR.

Posebni instrumenti

Znesek obveznosti za posebne instrumente je tak kot v predlogu proračuna za leto 2017, ki ga je pripravila Komisija, razen rezerve za Solidarnostni sklad Evropske unije (proračunski člen 40 02 44), ki se odpravi.

Četrtek, 1. december 2016

Izravnava varnostne rezerve v letih 2018 in 2019

V letu 2017 bo iz varnostne rezerve 1 176,0 milijona EUR uporabljeno v razdelku 3 in 730,1 milijona EUR v razdelku 4, kar skupaj znaša 1 906,2 milijona EUR. Ta znesek bo izravnano z neuporabljenimi razlikami do zgornje meje v višini 575,0 milijona EUR v razdelku 2 v letu 2017 in z neuporabljenimi razlikami do zgornje meje v razdelku 5 v višini 507,3 milijona EUR v letu 2017, 570,0 milijona EUR v letu 2018 ter 253,9 milijona EUR v letu 2019. Sklep o uporabi varnostne rezerve v letu 2017, sprejet skupaj z dopolnilnim pismom št. 1/2017, bo ustrezno prilagojen.

1.4. Sredstva za plačila

Skupni znesek sredstev za plačila v proračunu za leto 2017 je tak kot v predlogu proračuna v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru:

1. Upoštevana je bila dogovorjena raven obveznosti za nediferencirane odhodke, za katere je znesek plačil praviloma enak znesku obveznosti. To zajema zmanjšanje kmetijskih odhodkov za 325 milijonov EUR ter prilagoditev upravnih odhodkov v oddelkih I, II, III, IV, V, VI, VII, IX in X (13,4 milijona EUR) in za decentralizirane agencije (zanje prispevek EU v sredstvih za plačila znaša toliko, ko je predlagano v zgornjem razdelku 1.2). Končni učinek je zmanjšanje za 332,3 milijona EUR.
2. Sredstva za plačila za vse nove pilotne projekte in pripravljalne ukrepe, ki jih je predlagal Parlament, znašajo 50 % ustrežajočih obveznosti ali toliko, kot je predlagal Parlament, če je slednji znesek nižji. Raven plačil za podaljšane obstoječe pilotne projekte in pripravljalne ukrepe je takšna kot v predlogu proračuna plus 50 % ustrežajočih novih obveznosti ali takšna, kot je predlagal Parlament, če je slednji znesek nižji. Končni učinek je povečanje za 35,2 milijona EUR.
3. Odobrena plačila za posebne prireditve (proračunski člen 15 02 10) znašajo toliko, kot je določil Parlament med obravnavo (6 milijonov EUR);
4. Sredstvom za plačila (proračunski člen 01 03 08 – *Oblikovanje rezervacij jamstvenega sklada za EFSD*) se doda opomba p.m.
5. Prilagoditve naslednjih proračunskih vrstic so bile dogovorjene zaradi spremembe obveznosti za diferencirane odhodke:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
01 03 02	Makrofinančna pomoč	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	PROGRESS – Podpora razvoju, izvajanju, spremljanju in vrednotenju zaposlitvene in socialne politike Unije ter zakonodaje Unije o delovnih pogojih	38 000 000	41 167 000	3 167 000

Četrtek, 1. december 2016

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
04 03 02 02	EURES – Spodbujanje prostovoljne geografske mobilnosti delavcev in povečanje zaposlitvenih priložnosti	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Multimedijske dejavnosti	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Finančna podpora za spodbujanje gospodarskega razvoja turške ciprske skupnosti	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Podprogram Kultura – Podpiranje čezmejnih ukrepov ter spodbujanje nadnacionalnega kroženja in mobilnosti	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	Podpora mirovnemu procesu ter finančna pomoč Palestini in Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev (UNRWA)	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Vzhodno partnerstvo – Zmanjšanje revščine in trajnostni razvoj	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Izredni ukrepi	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Migracije in azil	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Sredozemske države – Krepitev zaupanja, varnost ter preprečevanje in reševanje sporov	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	Nadaljnje povezovanje notranjega energetskega trga ter čezmejna interoperabilnost elektroenergetskih in plinskih omrežij	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Izboljšanje zanesljivosti oskrbe Unije z energijo	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Prispevanje k trajnostnemu razvoju in varstvu okolja	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

Četrtek, 1. december 2016

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
32 02 01 04	Vzpostavitev okolja, ki bo bolj spodbudno za zasebne naložbe za energetske projekte	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	Skupaj			5 003 000

6. Sredstva za plačila za Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (proračunski člen 40 02 43) znašajo nič (zmanjšanje za 30 milijonov EUR), saj se ocenjuje, da bodo plačila, ki bodo na voljo z namenski prejemki, zadostovala za celotno leto 2017.

7. Rezerva za Solidarnostni sklad Evropske unije se odpravi (proračunski člen 40 02 44).

8. Plačila se nadalje zmanjšajo v naslednjih vrsticah:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	PP 2017 (vključno z DP št. 1)	Proračun 2017	Razlika
04 02 62	Evropski socialni sklad (ESS) – Bolj razvite regije – Naložbe za rast in delovna mesta	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Regije v prehodu – Naložbe za rast in delovna mesta	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Bolj razvite regije – Naložbe za rast in delovna mesta	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Evropsko teritorialno sodelovanje	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	Skupaj			- 154 000 000

Končni znesek plačil bo tako znašal 1 34 490,4 milijona EUR, kar je 931,4 milijona EUR manj kot v predlogu proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017.

Četrtek, 1. december 2016

1.5. Rezerva

Poleg rezerv iz predloga proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, niso predvidene dodatne rezerve, razen:

- Proračunska postavka 13 01 04 04 – *Odhodki za podporo programu za podporo strukturnim reformam* in proračunski člen 13 08 01 – *Program za podporo strukturnim reformam – Operativna tehnična pomoč, prerazporejena iz H1b (ESS, ESRR in KS)*, kjer se celotni znesek obveznosti in plačil prenese v rezervo, dokler ne bo sprejeta pravna podlaga za ta program.
- Proračunski člen 13 08 02 – *Program za podporo strukturnim reformam – Operativna tehnična pomoč, prerazporejena iz H2 (EKSRP)*, kjer se celotni znesek obveznosti in plačil prenese v rezervo, dokler ne bo sprejeta pravna podlaga za ta program.
- Proračunska postavka 18 02 01 03 – *Vzpostavitev novih informacijskih sistemov za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja Unije*, kjer se 40 000 000 EUR obveznosti in 28 000 000 EUR plačil prenese v rezervo, dokler ne bo dokončan zakonodajni postopek o vzpostavitvi sistema vstopa in izstopa.

1.6. Opombe k proračunu

Če v prejšnjih odstavkih ni navedeno drugače, so osnutki dopolnitev Evropskega parlamenta in Sveta k proračunskim opombam sprejeti, razen tistih v spodnji tabeli, za katere je bilo odobreno besedilo iz predloga proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017 in posodobitvijo Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada.

Pri tem se razume, da osnutki dopolnitev Evropskega parlamenta in Sveta ne morejo spremeniti ali razširiti obstoječe pravne podlage oziroma posegati v upravno avtonomijo institucij, ukrepi pa se lahko financirajo z razpoložljivimi sredstvi.

Proračunska vrstica	Ime
04 03 02 03	Mikrofinanciranje in socialno podjetništvo – Povečevanje dostopnosti in razpoložljivosti finančnih sredstev za pravne in fizične osebe, zlasti najbolj oddaljene od trga dela, ter za socialna podjetja
S 03 01 06 01	Evropska agencija za varnost v letalstvu (EASA)
05 02 11 99	Drugi ukrepi (drugi rastlinski proizvodi/ukrepi)
05 04 60	Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) (2014 do 2020)
05 04 60 02	Operativna tehnična pomoč
18 04 01 01	Evropa za državljane – Krepitev zgodovinskega spomina in zmožnosti državljske udeležbe na ravni Unije

Četrtek, 1. december 2016

1.7. Nove proračunske vrstice

Sprejeta je proračunska nomenklatura, ki jo predlaga Komisija v predlogu proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnim pismom št. 1/2017, vključeni pa so tudi pilotni projekti in pripravljalni ukrepi ter nov proračunski člen za posebne letne prireditve (15 02 10).

1.8. Prihodki

Potrjen je bil tudi predlog Komisije iz dopolnilnega pisma št. 1/2017 o vključitvi prihodkov od glob v znesku 1 milijarde EUR v proračun.

2. Proračun 2016

Predlog spremembe proračuna št. 4/2016, v katerem se predlaga uporaba varnostne rezerve, je sprejet v takšni obliki, kot ga je pripravila Komisija.

Predlog spremembe proračuna št. 5/2016 je sprejet v takšni obliki, kot ga je pripravila Komisija.

Predlog spremembe proračuna št. 6/2016 in predlog o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije sta sprejeta v takšni obliki, kot ju je pripravila Komisija.

3. Skupne izjave

3.1. Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o pobudi za zaposlovanje mladih

Evropski parlament, Svet in Komisija opozarjajo, da je zmanjšanje brezposelnosti mladih še vedno pomembna skupna politična prednostna naloga, in zato ponovno poudarjajo svojo odločenost čim bolj izrabiti temu namenjena proračunska sredstva, predvsem prek pobude za zaposlovanje mladih.

Opozarjajo na člen 14(1) Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020, ki se glasi: „Razpoložljive razlike v okviru zgornjih mej večletnega finančnega okvira za odobritve za prevzem obveznosti za leta 2014 do 2017 tvorijo skupno razliko večletnega finančnega okvira v okviru obveznosti, ki je na razpolago nad zgornjimi mejami, določenimi večletnem finančnem okviru za leta 2016 do 2020 za cilje politike, povezane z rastjo in zaposlovanjem, predvsem zaposlovanjem mladih“.

Svet in Evropski parlament pozivata Komisijo, naj v letu 2017 predlaga spremembo proračuna, da se zagotovi 500 milijonov EUR ⁽¹⁾ za pobudo za zaposlovanje mladih v letu 2017, ki se financirajo iz skupne razlike do zgornje meje za obveznosti, takoj ko bo sprejeta tehnična prilagoditev, predvidena v členu 6 uredbe o večletnem finančnem okviru.

Svet in Evropski parlament se obvezeta, da bosta čim prej obravnavala predlog spremembe proračuna za leto 2017, ki ga je predstavila Komisija.

3.2. Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o odobritvah plačil

Evropski parlament in Svet opozarjata, da je treba z vidika izvrševanja zagotoviti skladno povečanje plačil v zvezi s sredstvi za prevzem obveznosti, da se prepreči kakršna koli neobičajna raven neplačanih računov ob koncu leta.

Evropski parlament in Svet pozivata Komisijo, naj še naprej podrobno in dejavno spremlja izvajanje programov v obdobju 2014–2020. V ta namen Komisijo pozivata, naj pravočasno predstavi posodobljene zneske glede stopnje izvajanja in oceno zahtevanih odobritev plačil v letu 2017.

⁽¹⁾ Ta znesek je del skupnega povečanja za pobudo za zaposlovanje mladih do leta 2020 v okviru vmesnega pregleda večletnega finančnega okvira.

Četrtek, 1. december 2016

Svet in Evropski parlament bosta za ustrezno upravičene potrebe pravočasno sprejela vse morebitne potrebne odločitve, da se prepreči kopičenje neplačanih računov v prevelikem znesku ter zagotovi ustrezno povračilo zahtevkov za plačila.

3.3. Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o 5-odstotnem znižanju števila zaposlenih

Evropski parlament, Svet in Komisija ponovno opozarjajo na dogovor, da se bo v vseh institucijah, organih in agencijah število zaposlenih glede na kadrovske načrt z dne 1. januarja 2013 postopoma zmanjšalo za 5 %, kot je navedeno v točki 27 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 o proračunski disciplini, sodelovanju na področju proračunskih zadev in dobrem finančnem poslovanju.

Vse tri institucije opozarjajo, da je treba 5-odstotno zmanjšanje števila zaposlenih v celoti udejanjiti leta 2017. Strinjajo se, da bodo sprejeti ustrezni nadaljnji ukrepi, da bi ocenili razmere, cilj pa je zagotoviti, da se stori vse, da bi se izognili kakršnim koli dodatnim zamudam pri uresničevanju cilja 5-odstotnega zmanjšanja števila zaposlenih v vseh institucijah, organih in agencijah.

Vse tri institucije z odobravanjem sprejemajo pregled iz predloga proračuna, ki ga je v skladu s členom 38(3)(b) finančne uredbe pripravila Komisija in v katerem so konsolidirani podatki v zvezi z vsem zunanjim osebjem, ki ga zaposlujejo institucije. Komisijo pozivajo, naj te informacije zagotavlja tudi v bodoče, ko bo predložila predloge proračunov za prihodnja leta.

Svet in Parlament poudarjata, da naj bi z uresničitvijo cilja 5-odstotnega zmanjšanja števila zaposlenih prispevali k prihrankom pri upravnih odhodkih institucij. V zvezi s tem pozivata Komisijo, naj začne ocenjevati rezultate tega procesa, da bi te izkušnje upoštevala v prihodnje.

3.4. Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o Evropskem skladu za trajnostni razvoj

Da bi obravnavali temeljne vzroke migracij, je Komisija vzpostavila Evropski sklad za trajnostni razvoj (EFSD), ki temelji na vzpostavitvi jamstva EFSD in jamstvenega sklada EFSD. Komisija predlaga, da se za jamstveni sklad EFSD nameni 750 milijonov EUR v obdobju 2017–2020, od tega 400 milijonov EUR iz Evropskega razvojnega sklada (ERS) v navedenem obdobju štirih let, 100 milijonov EUR iz Evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2017–2020 (od tega 25 milijonov EUR v letu 2017) in 250 milijonov EUR odobritev za prevzem obveznosti (in odobritev plačil) v letu 2017.

Svet in Evropski parlament pozivata Komisijo, naj zaprosi za potrebne odobritve v okviru spremembe proračuna v letu 2017, da bi zagotovili financiranje EFSD iz proračuna EU, takoj ko bo sprejeta pravna podlaga.

Svet in Evropski parlament se obvezujeta, da bosta čim prej obravnavala predlog spremembe proračuna za leto 2017, ki ga je predstavila Komisija.

3.5. Skupna izjava o skrbniških skladih EU in instrumentu za begunce v Turčiji

Evropski parlament, Svet in Komisija se strinjajo, da bi morala biti vzpostavitev skrbniških skladov in instrumenta za begunce v Turčiji pregledna in jasna ter skladna z načelom enotnosti proračuna Unije, pristojnostmi proračunskega organa in cilji obstoječih pravnih podlag.

Zavezujejo se, da bodo ta vprašanja po potrebi obravnavali v okviru revizije finančne uredbe, da bi dosegli ustrezno ravnovesje med prožnostjo in odgovornostjo.

Četrtek, 1. december 2016

Komisija se zavezuje, da bo:

- proračunski organ redno obveščala o tekočem in načrtovanem financiranju (vključno s prispevki držav članic) in operacijah skrbniških skladov;
- od leta 2017 naprej pripravljala delovni dokument, ki bo spremljal predlog proračuna za naslednje proračunsko leto;
- predlagala ukrepe za ustrezno vključitev Evropskega parlamenta.

3.6. Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o kmetijstvu

Proračun za leto 2017 vključuje vrsto nujnih ukrepov za pomoč kmetom pri reševanju tržnih težav, s katerimi se soočajo v zadnjem času. Komisija potrjuje, da je razlika do zgornje meje v okviru razdelka 2 dovolj velika, da bi lahko z njo pokrili morebitne nepredvidene potrebe. Zavezuje se, da bo redno spremljala razmere na trgu in po potrebi predlagala ustrezne ukrepe za obravnavo potreb, ki jih ni mogoče kriti s proračunskimi sredstvi, odobrenimi v proračunu. V tem primeru se Evropski parlament in Svet zavezujeta, da bosta ustrezne proračunske predloge obravnavala čim prej.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL